

رۆمانه

مهوله

رۆمانه و مهولهی سه رئا مایپوه نزیکه جه
واقعینه و ئامینه ملو بنه یانیپوه مه حالو
هه ورامانیره

ئیبراهیم میکه عهلی

۲۰۲۲

ئه‌شناسنای ئی کتیبیه

- نامی کتیبی : رۆمانه و مهولهی.
- نویسا : ئیبراهیم میکه‌ه‌لی.
- باب‌ه‌ت : رۆمان... رازه و ژبوی دلی چنډ ده‌گایوه‌ ده‌ره و شه‌میانی و هه‌ورامانینه، دلێراسه و سه‌ده‌ه و ویسی عیساینه.
- ئه‌نډازه : A۵ - ۱۴/۸ سم X ۲۱ سم.
- سایزو خه‌تی : ۱۶ .
- جو‌رو خه‌تی : Calibri Light (Headings)
- ژ. واتا : ۵۴۳۷۵ وۆرد.
- ژ. لاپه‌را : ۳۵۰ .
- تایپ : نویسا.
- دیزاینو دلی : نویسا.
- به‌رگ : ره‌وشت محمه‌د.
- سا‌له‌ه و چاپی : ۲۰۲۲ عیساینه.
- تیراژ : ۱۰۰۰ دنډئ.
- قیمه‌ت : (۵۰۰۰) دیناری ئیراقی.
- نۆبه‌ه و چاپی : یوه‌م
- ویرا ستار : نویسا
- چاپخانه : تاران

ژ.ئه‌سپارای : جه‌ (به‌رئوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه‌ گشتیه‌کان)،
ژماره‌ه‌ ئه‌سپارای (۱۵۴۷) و سا‌له‌ه و ۲۰۲۲ ش دریان په‌نه‌.

دهسپنچک

به درێژایی سی و پهنج سالان ههر وهختیو سهر ئامای
ژیوای مهولهی و بنهیانه کهیشا گنۆوه ویرم و میوه دلی
ویره وهیریم، دلم ملۆ تاسۆ و ئاوات وازو ئا کۆره و رازه و ژیاوایش
نه دییم و نه ژنه وییم وهلیم نه ئاوات واستهی هیچ بهسۆوه و نه
ههرچیی ویهرد گنیلایشۆ پهی ههن.

پهوچی چا رۆۆن یام چا سهردهمۆن هه که دیمهنو حال و
گۆزه رانو ژیاوای ئا یانهیمه به گردینی و ژیاوای مهولهیم به
تایهت وینان، ئه گهر واچو هه میسه گیره راس نه بو وهلیم به
دلنیاوۆ بهینا و بهین یام ههر وهختیوه باسو ژیاوای ئاوارهی
کریابۆ یام باسو سهر ئامای و نه ئامهتیی ژیاوای و بی ئه ئا و
تاتهیی هه چ زارۆلۆیه کریابۆ یام ئا دوه یه ره جاره هه که رام
که وتینۆ دهر بهنو دزلیی یام ههر یاگینه ره سمو ئوردوگای و ئا
دهور و وهریمه وهر چه م که وته بو، خیالم فرکهش که ردهن و
گنیلانۆ پهی ساله کاو نیمه و دووه مو هه شتایه کاو سه دهی
ویه ردهی و مهوله و عه ره بانه که و دهسیش و دیمهنو و آله
کزۆله کیش و هات و هاوارو مامۆژهنیش و گرمه و گالۆ و قاله ی
مامۆیش ملشه ره، ئامپنیه وهرو چه مام و لواناوه ئا سه ردهمه
هه که مهوله جوانیوه سینزه سال بی و چه نی شیرینی و آیش
یانو مامۆ قاله ی شانیه ژیاوینی و سه ردهم سه ردهمو جهنگو

ئیراقی و ئیرانی بئ، خوڤای رۆش کهردیوه گرم و هۆرو ته یارا و زرم و هۆرو ته قایو قومبەلا نازئینی مه ژگو کهسی سه یووہ. ئەچی حال و گۆزه رانه سامناکه نه نزیکه و په نجسه ڈ یانیوه ئیراقیی ئاوارئ بیئینی و ئوردوگا و ده ربه ن دزئیی و باراما و اینه ژیوئینی، هه تا زوان گو که رۆنه و ژیری بر که رۆنه ژیايشا سهخت و بیتام بئ.

به درئیزی ئا چوار په نج ساله یه هه که چاگه نه بی نزیکه و په نجا یانیوه شا ههر دلئ خه یمانه مه نیوه و زم و هامن دلئ ئا خه یمه ته نکانه ژیوئینی، ئیگه یاگی ئانه ی نیه نه باسو مه ینه تیه مادی و مانه و یه کاو ژیاوی ئا چند ساله و خه لکه ئاواره که ی که رمئ (کتیبیوه ته رنه کۆچیو باسش کریان، هه رکهس مه رامشا بزانتو ئاچن ساله شا چه نی گۆزه رنان تاوو سه ریوه بډو کتیبو - مژاریک له ته مه ن - ی).

ئی رۆمانئ تایبه ته نه به سه رئامای و ژیاوی جوانیوه به ش مه ینه تی به نامئ مه وله ی و والیوه هه ناسه سه ردئیشو، هه که قه هرو رۆزگاری وستیبئینی چیرو ژیاویوه سهختی. په وچی نیاز پاسه ن هه تا کریو چا باسیه بهر نه شمئ، مه گه ر حاله تیوه نه هه که په یوه ست بو به ژیاوی یام سه رئاماو ژیاوی مه وله ی و واله کئیشو.

به کۆلی و پۆخته یی زه مینه و زه مانو رۆمانه کئ گیلوو ه په ی نیم سه ده چیو وه لئ و باسو گۆشیوه ژیاوی کومه لایه تی و

نه ژامه تیه کاو ئاسه رده میه که رۆ جه به شیوه ده گایه کاو هه ورامانو تهختی و دهره و شه میانییه، رۆمانه کئی باسو ژیوای کۆر و کناچلۆیه هه ناسه سهردی که رۆ، چاره نویسی و ستیئینی دلی جۆره ژیواییوه هه که هیچکس ئاواتش وه نه مهوازۆ.

وه لیم مهوله هه که پالنه وانو رۆمانه کئین، هینو نه فامیش بۆ یام هینو ژیریش پاسه بهر وزۆ هه که وئیش و وائه کئیش دوئی ئه ندامی ئاسایی کلفه ته که و مامویشانی و دل وه شیجه نی.

ئینده به که یفو هه رمانه روانه کاش پۆرنی، یۆ دورۆ ئه ره جیئیش فره وه شحالا، رهنگه وه شحالیچ بیه بو.

مشۆم واناو ئی رۆمانی ئانه یه بزانتو هه که نیاز ئانه نیا به وستهی روه و به شیوه جه ژیوای مهولهی، به دیاریکریایی ئانه و چیۆ هه که گویا یانه و مامویش یام به تایبتهت مامۆژهنیش به راسی زولمشا ئه و مهولهی که رده بو، نا... چونکه ئانه سه ره راو ئانه یه هه که هه رمانه و هه رکه سیۆه نیه نه، سه ریۆه ته ریچۆ که سما دلی ئا کلفه تینه نه ژیوئینی هه تا حال و گۆزه رانو ژیوایشا پیسه وئیش یاومئینه و بزانی چی ره سمو جبه رو ژیوایشا پا جۆر و دوخته ئه رمانی.

هیوادارنا وهختیوه ئی رۆمانی چاپه و وه لا بۆوه، مهوله ژیواینه مه نه بۆنه و بهخته یارهش بۆ رۆمانه کئی یاوو لاش و فیرو نویستهی و ئه وه وانا یچ بیه بۆنه و تاوو وانۆشو و سه رنجه و وئیش سه رو رۆمانه کئی به گردینی وه لا که رۆوه یام کیانۆش

رۆمانه کئ مزانۆ مهوله کئین و قاله کئین و رۆمانه کئ باسو کئ کهرۆ. وه لئ دمایئ ئاوردهی پی ده سپیچکه یه په نه وازش زانونه په نه زانای و ئیژانیه فره و فراوان بهر وزونه په ی ههر وه شه سیاییه هه که به هه چ جوره هامکارییه هامکارما بیه بۆ چی هه نگامه ئه ده بیینه، با به ویر وسته یۆو یاده وه ریویه چ بیه بۆ، به تایبه ههر دوی وه شه سی:

۱. کاک رهزا به همه نی.

۲. کاک د. ناجح گو لپی.

هه که ئه رکۆ لویۆپوره و رۆمانه کئیشا گئیرت ئه ستۆ وئیشا و به سه رنجه زه ریفه کاشا و سه لئقه ی ئۆسایانه یشا، رۆمانه کئیشا ده وله مه نده که رده، ئاڈئ و هه چ وه شه سیاییه ته ریچ، هه که زه حمه تشا کئیشان و هه ریۆ به ته شکیه هامکاری بیئنی جه به رهه م ئاورده ی ئی به رهه مه خا که رایه ی نه، هومئذ وازو رۆمانه کئچ دلئ کئیبیانه و ئه ده بی هه ورامینه یا گئ وئیش گئیرۆنه.

ئیبراهیم میکه عه لی

سلیمانی / رۆو یه ره شه ممه ی چوارو پاژه ره ژئ / ساله و ۲۷۲۲

کوردین، وه راوه رو ۲۰۲۲/۴/۲۵ عیسا ئ

رۆمانه و مهولهی
.....

... ۱ ...

وهرو ئانهی هه که رۆی ویهرده کاکه خانی کۆرشا گێریایی
سهروز، یانهو لالۆ مرادی شهوهی ویهردیشا پێسه تازیه باری
بهرده سهه، ههتا دێرئوهیچ بهرو هامسا و کهس و کار و فرهو
خه لکو ده گنج ههه لاشاوه بیئی و دلنه واییشا که ریئی.

ههه چنډ رهحمو ئهڌی بهراورد مه کریۆ به کهسی تهه ری وه لیم
لالۆ مرادی جه هه ره میش زیاتهه که یل بی په ی دوور که وته یۆ
کاکه خانی کۆرشا چونکه کاکه خان وه روئیکو یانهی و چوهو
ده سو لالۆ مرادی تاته هیش بی.

لالۆ مرادی شهوه کیش ههه به داغی و تهپاوتلیوه بهرده سهه،
سهحیی زوو هورئیسست لوا مرگینه په شتهو سهه وه مه لالا
ئۆلخاله قیۆ و چه نی چوار پهنج پیایا تهه ری ناکیش که ردهش و
دمای نمێچ ماموسا و پییکئی ته ریچ، هه ریۆ هه نډاو وئیشاوه
هامخه میشا به روست په هیش و واتشا: خوڌا کاکه خانی پارێزنونه

و بهزه یچش بسیووه شمه ره، خوڤا یار بو خانه گیان
سه روزیه کهیش ته مامنونه و به سلامه تیج گیلووه دلیمه.
مه لالا ئولخاله ق واتش: لالو مراد کاکه خان ته نیا کورو شمه نیا،
کورو گردو ده گی و ئی خه لکیچه نه هه که ئینا پی ده گایا ده ور
و پشتیماره.

لالو مراد مه منونیش په ی بهر وستن و به قسه کاشا کوچو بارو
ده رونیش سوک بی و لهقه لهق گیلاره ره و یانه ی.
هه لای لیل و بوم بی لواوه سه ر ویش کو که ره ووه، کالی
کناچیش و سوسه نه ی حه ره مه ش هه لای هورنه ئیستیئینی.
ئه وه ئو نیازش نه بی هایش که ره ووه وه لیم هه که زاناش هایشا،
به دهنگیوی نزم و دلئوی په رو واتش: سوسه ن خوڤا یار بو
نیازما ئارو بلو هیته کئ که رونه و تومه که ی شانونه با ئا
دالغه یچمه مل گنو، چاشتنگا یام ویت بو سه ریوهم ده یام به
یویره نان و چاییم په ی کیانه.

ناشوگری نه بو خو کاکه خان نیا هه وئله نه هه تا ویش ئاسا به
فرکیوه گر هه رمانیوه ما په ی مه یسه ره که رو.
دلش په ر بی و وه رو ویشهره واتش: مه ر په حمو خوڤای ئندا
ئی دووه ساله هه تا خانه میوه به ته نیا بالی هه رمانه ما
مه ویه رونه.

روهش کهردۆ سۆسهنی و واتش: ئەگەر تاوی وهزهره دهسباریۆهم ده با یهرهق و بنهتۆمه کهی بارکهرونه و ههتا دێرش نه کهردهن وهزوره وهردهگا.

تۆره کله و ته ماکۆ جگهره کاش کهردش لاقهژشهره و وهسته ره وار گاو بهۆر و ههره کهوهش گهورهنه زنییره و ههره کهوهش کۆپانه کهرد، فرهش پۆوه نهشی حهرمه یچش به بالۆره واتهی بالۆ کاکه خانیره وهسته ره و ههرجۆر بی یاردهی لالۆ مرادیش دا یهرهقه کهشا بهست کۆلێ ههره کهوهیره و بنهتۆمه که یچشا بار کهرد ئەو گاو بهۆری.

لالۆ مراد چوێته کێش نیا شانەشو و خوژا حافیزیش کهرد و واتش: ژهنه کێ وره ده به ویت چار نیا دۆعی خهیریش پهی کهره خوژا پارێزنۆنهش، جگهریۆهش گیسنانه و ههچپۆهش کهرد و ههر و گاو کهش دینه وهر و کهوت را.

سۆسهنه ههتا ئەودیمو بهرهو حهوشه کێچ لواش چهنی و واتش: پیاکه خهمت نه بۆ خوژا یار بۆ چاشتنگا ویم و کالێ مهیمی پهی لایت.

یانه و لالۆ مرادی کهم دهسی بیئی و پهوسه یچ یانیۆه ههرمان کهرئ و سههراسی و وهشه سی بیئی دلێ خه لکو ده گینه. لالۆ مراد بریۆ زه مینی دهیمش قهراخو دهره و شه میانینه بی، سالانه گهنم و په و نوهی و میژویش چهنه شانێ.

کوتلیوه زه مینی ته ریچش وهرو ده گینه بی، وهختو وئیش به زه برو شان و قولو وئیش لاپالیوه نه به قولنگه و زهنگه ن و خاکه ناز زه مینه کهش بهر ئاورده بی، کاریزیوهش دلیشه نه دای و نه و قهیتانیوه ئاویش بهر ئاوردی بی و هه ساریوه وه شلی هه رینهش وه رشه نه بینیی و وهرو هه ساره کیچه نه باخچیوه وه شلهش نیابیره، سهرو هه ساره کیوه په لگیوه و یه ری بنی چه رمه چناریش بی بی، سهیه و هه مانیشا فره غه مگینه بی، نیمه رونه شه مالیوه شنه شن که ری به چناره کا و شنگیئیوه و سهیه کیشا فینکه بیوه.

بنه و په لگه کهینه سه کوتلیوه و ته وهن نمپوه و ئاویرگیوه یچش قه راخشو بینیی، گر سالیوه ته خیرو وه هاریو چه رمه ش سه کوتله کهی ناوی و به بنه وه زینیره ئاگه هه تا هه وا مه ری ئیجا گیلینیوه دلئ ده گی، لالو مراڤ باخچه که شه نه هه لوجی و شیلانی و ساوی و مروه سیفرمی و هه نجیری و هه شت نو بنی هه نارچش بی بی، گر سالیوه نیمه و وه هاریو کیاریوه وه شلی نییره، دلئ کیاره کیشه نه بامیه و باجانه سوللی و سلق و شویت و باجانه سیاوی و خه یار و تروریش به شو وئیشا و به زیادیچۆ بی، دهورو کیاره کیچه ره روجیار په رس و سیاو ریحان چه قنینه هه که وا گنی و شنگیئیوه بوه و سیاو ریحانه کهی روی را لوی.

لالۆ مراد و حهره مهش دوی کورئ و یه رئ کناچیشا بیئ، قاله
 کور هه وره شا بی و کناچه کچی دویشا شونه و قاله یه ئامیبیئ،
 قاله و ئا دووه کناچیشا لوئیئینی یانه و ویشا.

دما ئادیشایچ کاکه خان و کالی کناچیشا ئامیبیئ.

ئا دووه ساله هه که کاکه خان سه رواز بی زم و هامنش فره
 سهخت گوزهریا ئه و لالۆ مرادی هه رچنډ هه روهخت خانه به
 ئیجازه ئامیوه وه رزو هه ر هه رمانیوه بی په لامارهش دی و گر
 هه رمانیوه وه رو ده سهیشه نه زه لیله بی، وه لیم خو کاکه خان
 هه میشه نه بی یانه نه و هه رمانی خه له و خه رمانی و کشت و
 کیاریچ وهختشا دیاری نه بی.

قاله ی کور هه وره یچش وه رو بیده ره تانی ده گی هه ر ئا وهخته
 هه که ژهنیش ئاوردیئ تکاش که ردیئ ئه و ئه وللا خانو دزلیئ
 راش بډو بلو وه رده ربه نو دزلیئنه چایه خانیوه بنیوره و ئه گه ر
 هه رمانه کیش وهش هورسوریا ژن و یانه که یچش به روره ئاگه .
 خانیچ وه رو ئانه ی هه که وه رده ربه ن راو ئام و شو خه لکو
 دزلیئش سه رو بی و میمانی و پیکی خانیچ فریشا چاوه ئام و
 شو که رینی رازی بی.

قاله وه سه ته ره وه رده ربه ن و چاگه چایه خانه ش نیاره،
 سه رکاره که و خانیچ به ئه مره و خانی هه کتاریوه زه مینش به
 نیمه کاری دا ده سو، قاله یانه قوئیوهش که ردو و چاگه مرکیاره.

کاکه خانچ ههر به زارۆلهی وهروئیکو لالۆ مراژی تاتهیش بی وهلیم هه که دیاوه سهیه و ویشه ره ئیتر ورده وردهی ئاڈیچ دهسش دا ههرمان کهردهی دلێ دهگینه ههر ههرمانیوه هۆرکهوتی جه خاکه بانۆ گیرهش ههتا درهوه و تهوهن کهندهی و تهوهن ئاوردهی به ویش و ههسه ره لاته کیشۆ ویش لانهژی و شانesh دینه وهر.

ههتا تهمام یاوا په نه و دمای ئانهی هه که خزمه تو سهروازیش تهمامنا، ئیجا هه سه ریوه به ده ماخه ی خاسه ش ئه سانا و دهسش کهرد و لآخداربی و ئامای و لوای حدودی، ماویوه ههرمانهش کهرده و کوچیو زهر و مهرش نیا یو و دهسگیرانهش گیرهته.

وهنهوشی کناچی قارهمانی لالۆیش بی، حهر فامشا کهرده بیوه چه نیو خانهی یوترینشا وهش سین، وهنهوشی ههتا وچی کناچلیوه وهش په نه کهوتی و فرکه وهشه بی کاکه خانچ دهگانه په ی ژیری و گۆرج و گۆلی و ههرمان کهردهی دهنگش دابیوه و وهش په نه کهوته یچ بی.

دمای چند ئامای و لوای و پیخام کیاسته ی په ی یوترینی، خانه داوا و وهنهوشیش کهرده و داشا په نه.

دمای شش مانگا دهسگیرانداربی فاراشۆ و بین حهرائی یوترینی، کاکه خان و وهنهوشی ژهنیش ژهن و شوپوه گهنجی بیئی و چونکه خانه یچ ههرمانکه ر بی وهش ژیوئی په ی ویشا،

هامنینه سه ره کهرئین پیوه ره و هه رمانه و فه لاحتی پورنینه
په ی یانه و تاته و کاکه خانی، پایز و زمسانیچه نه خانه چه نیو
دوئ ره فیکاش هه که یوشا ده گا شیخانه بی و ئه وی
ته ریچشا سیاوناوی هه رمانه و ولاخداربی و حدودی کهرئینی.

چه نیو وه نهوشی دوئ سالی بی یوشا گێرته بی، یانیوه
وه شله شا نیاین یوو و یانه و تاته و خانه یه هودپوه ئه لاحتیه شا
دیبنی وه لیم نان و چاشتسا هه ریو بی و سه رو یانه یو ژبوینی.

کاکه خان هه سه ره خاسه به ده ماخه کیش و کوپان و سه رجلو
هه سه ره کیش به گو له نگی و زو نگی وردی و زه نگیه کوچپو
زل رازنیه بیئیه، وه ختو ولاخداربی و باربه رده یه زو نگه کی و
زه نگه زله که یچ ملو هه سه ره کینه ئاریره، وه رو ئانه ی هه که ئی
و لوئ مه رزوانی هه ردوی دیما نه زاناش په نه.

نهۆمو وارو یانه کاشا تایبهت بی به گه ورو گاو و گو تالی و
هه سه ره کی خانه یو و نهۆمو سه ریچ هینو نیشتو ویشا بی.

خانه زمسانینه به هه سه ره کیش هه رمانه و قاچاخ چیه تی
که ری، باری ده گاو سیاوناوه و ئیرانیو هه که ده گایوه نزیکه و
زه لکه ی بی فارپوه په ی ده گاو جو مه ره سی ئیراقی و چاگه یچو
ئه گه ره هورکه وتی بار ئارپوه په ی سیاوناوی.

ده وران ده ورانو حو کمو حه مه ره زا شای بی، ئی هه رمانی خانه یه
فره سامناکه بی و راو هات و نه هاتی بی چونکه هه ردوی
حکومه تی به عسو ئیراقی و شاو ئیرانی دمای ئانه یه هه که

شۆرشو مه للا مسه فایشا خهفه کهرده بێ، فره سهختگیری کهرینی و نازینی مه شی بالی شانۆ وه لیم خانه چونکه ههم ویش یه ههر قایم بی و ههم وهرگو وهته نیچ بی، گردو توله رایه کا به له ژ بی و ئادی و دوی یه ری که سا ته ری ویه رووه که سی ته ر ئا هه مانیشه په نه نه کریه.

ماویوه چاو وه لی چریکا ئیرانی ته قه شا کهرده بی ئه و یو جه و لاخداره کاو ده گاو وه یسه ی و کوشته بیشا و باره که یچشا بهرده بی و که سیچ نه تاوا بیش هیچ واچۆ.

بۆنه و ئانه یۆ هه که هه مانیه سامناکه بی ده رامه دیچش خاس بی، جار جار خانه چه نیو ده سیس سه وقاتی ئاریوه په ی وه نه وشئ ژهنیش و کالی و الیش، ئادیچی دلئ کناچلا ده گینه کۆلی ویشا هورکیشنئ پۆشاوه، سه وقاتیه کیچ یام مله وانیه بی یام گجییه ریشو مام جه لالی یام چیه یوه چامنه.

دوی سالی سه رو زه مانژیشاره ویهرده بی و وه نه وشئ دهنگیه وش نه بی و زارۆلهش نه بی، هه رچند ویش و خانه ئینده یوترینشا وهش سی و هرو وه شه سیایی ویشا فره ویر جه زارۆله ی نه کهرینیوه، وه لیم ئه ژا و واله و خانه ی چیره لچاره جار جار تالیقی دینی ئه و وه نه وشئ، جار یوه واچینی: دره ختی بی سه مه ر په ی بریه ی خاسا، جار یوه ته ر واچینی: والی خانه ی مرو ره فیقی ئادی دوی کوریشا ئینی شونیه، ئادیچ لاه ویشۆ

ژهنیش به دلو وئیش ئاورده، ئەڤالئیش مرو وچه ئی گرد رهنج و زهحه تهیه په ی کئی کئیشی؟

دوئ سائی ویه رده بی ملو زه ماونڤئیشاره، خوڤای که ردهش دلو وهنه وئیشی وهش بی.

ئا رپوه خانه چه و دیمۆ ئامابئوه، ده مه و عه سر هه که ئاماره دلی ده گئی گردو خه لکو ده گئی به ئامایشۆ دلوه شی بیی چونکه جهیشو ئیراقی مه رزش نه نابئ و خانه یچ ده گاو جو مه ره سینه گیرش وارده بی و یانیوه رپاو خوڤایره دالده دابی، ئاجاره یه رئ شه وئیش پپوه شیه بی.

وهنه وئیشیچ په لهش بن نزیکو وینوش و دۆنونهش، چونکه تازه وئیش زانابئیش له مهش په رنه خوڤا خوڤاش بی خانه ی می ردهش بیوه و وچوش په نه.

وئیره گامای نان وارده ی خانه به نونگه و ئانه یۆ هه که مانیان و یه رئ شه وئین به دلو وئیش نه و ته ن خیرا هورئیس ت کللو و جامه ئانه کهش داش بنه و که شیش و واتش: وهنی گیان من ملو ئه و دیم تو یچ حاجه ته کا کو که رو و بو با دووه وهرم نه گنونه هه که وهرم کهوت پوره هایم نه بووه.

وهنه وئیشیچ خوڤا خوڤاو قسیوه چامئیشه بی، زانیچ خانه په له و تهیش نیا و هه ر هه ز که رو پئوه بلا ئه و دیم.

ئاڏيچه دوى دهسئيش بئىئى كهردئيش به چوار و ههرمانه كئيش
كهردئى و واتش: مه تي گيان... كائى، ههرمانه تانينه؟ بابلو
لاشؤ نه وهك توره بو.

ئاڏيچئى ديئوه يوترينيره و بهينو وئيشانه و به تالئيقئوه واتشا:
لوه زارؤله كايچت بوسنه!

وهنه وشئى لوا ئه وديم و به رهشا په شكؤل نياو دهسشا كهرد ملو
ههنترينى و كهوتئى قسه كهردهى، خانه باسو سه فهره كهيش
كهردش، وهنه وشئى يوه م جار بئى ههز كه رئى خانه زوو بئدهنگ
بؤنه و وئيش دهس كه روقسه كهردهى، ههر دلش لاو ئانه يوؤ
بئى خانه ته ماميوئه و مزانى لهم په ريه كهيش بڏؤنه ش په نه و
پئوه راو ئانه يچه بنياره هه كه ئا خه وه ريه چهنى واچا به ئه ڏا و
خانهى و كائى والئيش با ئئتر كه م تالئيقئيش بڏا وهنه.

ههر جور بئى خانه ته ماميا و وهنه وشئى واتش: پياكه گيان منيچ
مزانئيوه وهشم پهنه ن په يت وه لئيم پا شهرتئى ماچوت په نه
هه كه قهول دهى واز بارى چئى ههرمانه و ولاخداريه و خڏئى
دهينه ههرمانئيوه و كسمئيوه تهرى، ههرچئى كه ريبى قهول بو
دهسباريچت دهو با دهرامه ديچش كه م بو، چئى ههرمانئى
خاسته را هه كه ههر وهختئيوه تو مزيره من دلئم ئينا مشته مه نه
هه تا مه يوؤ.

خانه ماچپوهش کهرده و واتش: واچهش بزانو چیشا، وهشله‌ی تو جارپوه هه‌والپوه وهشت دینئ پهنه و یام داوا و مزانیت نه‌که‌ردئ یام داوا واز ئارده‌ی و لاخداریت نه‌که‌ردئ. وهنه‌وشیچ ماچپوه ئادیش که‌ردۆ و واتش: ئاخ‌ریاکه‌گیان ئیجار فهرقش هه‌ن.

خانه قوتپوهش که‌رد و واتش: مشوم فهرقش چیش بو وه‌نی گیان؟

وهنه‌وشئ کۆچپو روهش که‌رده په‌ولاره و به نازپوه واتش: چپولای هه‌ر من چه‌مه‌رات مه‌بو تاته‌نی و زارپۆله‌که‌یچت چه‌مه‌رات که‌رو، ماچو: کۆن تاته‌م چی نه‌بی بیوه؟ تاته‌و ره‌فئقه‌کام گردشان ئامپوه و هه‌ریو به جورپوه دلۆ زارپۆله‌کاشا وه‌ششا که‌رد ئه‌ی ئه‌ذا گیان تاته‌و من چی نمپوه؟!

خانه کارپوه لوابئ داغهره ده‌مپوه ئه‌ره‌جیش وه‌رم وینۆنه و ده‌مپوه‌یچ ئه‌ره‌جیش وه‌نه‌وشئ وراوی که‌رو.

هه‌ر جور بی وئیش گئرت هه‌تا وه‌نه‌وشئ قسه‌کئیش پرچنئیش و روهش که‌ردۆ لاو خانه‌یره و واتش: چیش ماچی گیان؟ قه‌ول مده‌ی واز چی هه‌رمانه و حدودیه باری و هه‌رمانپوه ته‌ره که‌ری؟

خانه کۆچپو وئیش توره‌که‌رد و واتش: داتو واز جه هه‌رمانه و لاخدارئ باره و واچه بزانو هه‌واله‌که‌چیشا و چئشت گه‌ره‌کا

به مزانی دهوت په نه، ئه گهر داواو پئوه بیهی کهری ئانا سینت
نیان سینهمۆ.

وهنه ووشی هه که زاناش خانه خه ریکا توره بو به نازئوه ناسکو
واتش: نا پیاکه گیان هه چنډ ئه جیام حالیت بیهن جاری
هه واله کهم نه واتهن وه لئیم مزانیه کهم وات و داواو ئانه یه کهرو
هه که واز باری جه و لاخداریی، دلم خاس مه واچو خانه گیان.
وهنه ووشی ئینه شه وات و دلش په ربی و دیسان روهش که ردۆ
په ودیمه ره.

خانه ته مام ته میاره، هه م بونه و سه فهره یه ره شه وه که یشو
هه که فره مانیا بن و هه م بونه و ئی قسایچو هه که ئیسه
مژنه وو شا ته مام کاس بیه بی.

خانه یچ کوچئو هورچه رخیا لاه و ئیشه ره و ماتش که رد، کوچئو
ویرش که ردۆ و دیسان لواوه دلئ قسه کاو وهنه ووشی ژهنیش،
وئیش په نه نه گئیریا و واش واردۆ لاشه ره، فشاراش و ئیشه ره و
واتش: واچه م په نه بزانو چ باسا؟ ماچی که لئیم تره کا.

وهنه ووشیچ ده مو هه رس مته ی و هه نسکاوه و زهرده خویپوه
برسکیایۆ واتش: خانه گیان له مه م هه نه!

خانه دلئ یاگه کئینه پاس بیۆ و دیسان باوشیپوه ته رهش که ردۆ
پوره، وه ئی ئانه یه خانه هیچ واچو وهنه ووشی وات: پیاکه سه رو
وی خو جارن نیا، ئیسه باره که ما شیشئین.

خانه ئاندهی تهر دلش وهش بی و دل هیقم بی هه که
وهنهوشی بهپاسشا، ماچیوه تهرهش کهرده و دهسیوهش ئاورد
قژیشره و ههرسه کیش ئهسهریه و پهرساش: چهنیت زانا
وهنی گیان؟

وهنهوشی گهشیاه و واتش: یهری روئی چیو وهئی، ئا روه
هه که تو شهوه کیش لوای بارت بهرد، چاشتنگا زیلم شیوئوه
ناستم کهس بزانتو، واتم به ئهڈیت: ملو سهریوه یانه و تاتهیم
مده و ئادیچه کهردشو دهم نه ئاوردش و نه بهردش به تالیقیوه
واتش: چی کاکه قارهمانم ههجو ئامانو؟

سههرم وستهره و جوابم نهڤاوه، خوڤا خوڤام بی زوو بلونه کای
وهرو دهمو ئادیچینه ئیلنجیوه دهو.

ههر جور بی وئیم رنیره دهسشو و لوانی لاو ئهڈیم، چاگه یچ
دوئی یهری ئیلنجیم دی ئهڈیم وات: سههره کهوئی ئاگات ویت
بو ئیشه لئا وئیشا، پهرسام: وئیشا یانی چیش ئهڤا گیان؟

خانه یه کجاری وهرمی زور پهی ئاورد وهلیم سهریوه دلش نی
قسه کاش په نه پرچنونه و سهریوه ته ریچو گهره کش بی بزانتو
چیش گوزهریان.

وهنهوشی درئزهش دا به قسه کاش و واتش ئهڈیم وات: روله
ئیشه لئا له مهت هه نه وهلیم با بلمی سهریوه دهیمی مه تی
په سه نڤی بزانتی ئاڤه چیش ماچو.

ہہ وایچ فرہ سہرد بی، من ہہر یانہنہ وئیم پئتہ بیئرہ ئەڈایچم
وئش پئتہرہ و لوایمی لائو مہتی پەسەنڈئی، خەریکە و
شەلەمینئی بی فیسنائش فیسنی پە ی نیمەرۆیشا.

منیچ وەرۆ ئانہی وزوشا قسیرہ و چەنی ئەڈئیم لائو لالۆ
حامیڈینہ قسئی نەمەرزناہ، ہہ وائو دئسۆزئی (دلئی) رەفیفئیم
پەرسام ئەو مہتی پەسەنڈئی ئەڈئیش.

وہنەوشئی درئژەش دا بە قسە کاش و واتش: لالۆ حامیڈو میردو
مہتی پەسەنڈئێچ لائو دودەرئیہ کە یۆ شانەش دا بیئرہ و خەرکو
جگەرہ گئیرتە پیرہی بی، سلامم وەنە کەرد و ئاڈیچ رۆہش کەردە
من و دمای جواو و سلامە کەیم پەرساش: وەنەوشئی گیان کاکە
خان چئیش کەرۆ؟ واتم: وەللا لالۆ حامیڈ گیان ئئیشە و لوان
پەودیمەرہ دوعئی خەیریش پە ی کەرہ.

واتش: دوعئی خاسا خۆڈایبا رۆلە گیان وەلئیم بە خۆڈا ئا
ہەرمانئیشە ہەرمانئۆہ سەختە و سامناکەنە!

ئەڈام دەسو مہتی پەسەنڈئیش گئیرت و چەمیوہیچش ہۆرتە کنا
ئەو من و کەوتتا شۆنیشا، لوایمی ہۆدە ئەودیمینە کەشا ئەڈام
واتش: مہتی گیان وەنەوشئی سەحبۆن ئئیلنجئی مڈۆ، واتم
بەشکوم ئینە خۆڈان لەمەش پەرہ بیئبۆ.

مہتی پەسەنڈەئێچ دمای ئانہی ہہ کە برئو پەرسئیش وەنە
پەرسائی واتش: خۆڈا یار بۆ لەمەنە و ئاگات وئت بۆ رۆلە گیان
چئوی سەنگین ہۆرمە گئیرہ و رەمە رەمالی و کئیلئێچ مە کەرہ،

وهنهوشی کۆچیو خواو واتش: خانه گیان مزانی مه تی په سه نډه
چیشش وات؟

خانه به سه رسامیۆ په رساش: چیشش وات گیان؟
وهنهوشی وات: وه لا مه تی په سه نډه چه میوه ش گیره ره نه و
ئه دیم و روهش که رده من و واتش: وهنهوشی گیان واچه خانه
گیانیچ ئیتر پیسه جارا تنډ نه فشارونه ت، وئچت وریایی وئت
که ره هه تا پا بنیه ی چوار مانگ خوډا یار بو ئیتر ته رسیت
مه مه نو!

خانه و وهنهوشی هه ردوی ده سشا که رد خوی و خانه ی
په رسا: ده ی وه نی گیان مه تی په سه نډه چه نیش زانان هه که
من تنډ فشارونه ت!؟

خانه پی قسه وه شا ته مام دلش وهش بی و وه رمه که ش په ما،
مۆباره کبایش که رد نه و وهنهوشی و پیوه هه ردوی سه ییوه و
بریۆ شه و چه ره شا وارد ئیجا وتی.

سه وایشۆ دمای نانو نیمه رۆی هه که وهنهوشیچ لاشانه
خه ریکه و چایی که رده یره ی بی، خانه هه واله که ش دا به ئه دیش
و ئادیچه وه شیینه نه زانی چیش واچۆ، روهش که رده وهنهوشی
وه یوئیش و واتش: ئه ی رۆله چیت نه وات به من با من ئی
خه وهره وه شه مه دی به خانه ی و مزانییوه یچم چه نه ئه سانابی
په ی هه ردویما.

دیا هه ردویره و واتش: ده ی رۆله گیان مۆباره کتا بو.

رپوش ڪھ رده خانھي و واتش: ئيشه ٺلا به به ڪھ ڇٽا ڪوڙيوه
گورج و گولي پيسه و وٽ به رمشو.

ديا پھي وھنھوشي و واتش: رڳو ڇيولاي هيچ ھه رمانيوھم
گھرھ ڪھ نيھنھ تو ڪھ ريش ھاگاڏاري وٽ ڪھ رھ و ڪھ ميچ بو و
لوھ پھي لاو ٺھ ڏيٽ، با ٺاڏھ بي پھي لاو تو.

ڪوچيو تھ ر ملمي لاو مھ تي پھسھنڏي بزاني ئاڏيچھ چئش
ماچو.

خانھ ناستش وھنھوشي هيچ واچو، واتش: ٺھاڏا گيان سھحي
زوو لوايمي لاش، ٺاڏيچھ ھه ر ٺانھشھ واتھ پھنھ ھه ڪھ تو ئيسھ
واتھ پھنھ.

سو سھنھ پھرساش ٺھو خانھي: ٺھيھرو عهيو شورھي تو
بھ رده؟

خانھي وات: عهيش چئشا ٺھاڏا گيان، خو ڪارپوھ خراپم
نھ ڪھ ردهن مھ گھر ٺھنھو وٽم نيھنھ؟

ٺھاڏا خانھي زانئش به ڪھين و بهينو وھنھوشي و ٺھ ڏئش
ڪھ رئش پا رڳوھ ھه ڪھ قھرھش چھنھ ڪوشيان، پھوچي خانھ
شانھش دانھ چيرو لوسھ ڪئ ھه ڪھ هيچ نھ قوميو.

رڳو رگار ٺاما و لوا و وھنھوشي لھمھش بيھ نو مانگھ، خانھيچ ھه ر
ويرو ٺانھينھ بي ھه رمانيوھ تھ رھ پئڏا ڪھ رونه و واز چا ولاخداريھ
بارو وھلئيم ھه رچي ڪھ ري دلش نھ مرڪئ ملو هيچ ھه رمانيوھ
تھ رٺيھ، وھشھسيای وھنھوشيچ راو دلئش نھ ڏئي جياش بازونه و

بلۆ کرێکاری پا شاراره، کشت و کيار و باخ و زهرعاتیچ هم سهخت بی و هم حهوسهلهی فرهیچش گهرهک بی و دهرامه دیچش ئانده نه بی.

ههر جور بی گۆزه رناش ههتا وهنهوشی زارۆله کهش بی، خوڤا کۆرپوه زهریفلهش دی پهنه.

دماي حهوت رۆوا وئیره گانیوه کاکه خان دوئی کهرگیش سهره بریئ و کائی وائیش و ئهڤاش چاشت و نانپوه عالشا ساز کهرد و ههسورهش و مهللا ئۆلخالهق و ماموش و دوئی یه ریی رهفییقی وئیش دهعهوتش کهردئ و دماي نماو مهغریبی مرگینه یوشا گئیرت و لوپوه پهی یانهی، دیوه خانه کهو یانه و تاته یسه نه نان وریا و دماي مۆباره کباڤی برپۆ قسئ وهشی کریئ، چونکه مانگه و مهولوڤینه بیئ مهللا ئۆلخالهق دماي باس کهردهی مباره کی مانگه و مهولوڤی و رازی بیه ی خانهی و وهنهوشی به نامه کئ، بانگ و سه لاش داگوشی زارۆله کهیره و کۆره کهش نامئ نیا مهولوڤ.

ورده ورده مهولوڤ کزر بی ههتا ئی خهم و ورکه و وهنهوشیچ چه نیش زل بی، چونکه پئسه یارۆ شه وه کئ واتش به خانهی میردیش: ئه گهر چپۆ وه لئ ههر خهمو وئیش وارده بوش و ههر وئیش چه مه راو خانه ییش کهرده بو چپۆلای خهمو مهولوڤی کۆرپچش می سه رش و ئاڤیچ چه مه راو تاته ییش که رونه و ئه شو خانه نازش هورگئیرۆ.

گجار وهنهوشی وهرو وئشه ره واچن: شهیتان گۆشیش که رثبا،
ئه گهر خانه چئو پوهش سه ر بی من هه ره و کوگهی که رو
سه ره مه ره؟!

په وچی وهنهوشی لازمش زانا جار پوه تهر باسه که ی بار و ناوه
دلئ و تکا که رو وه ئه و خانه ی واز چی و لاخداریه له عنه تیه یه
بارو.

شه وئی دمای نان وارده ی و ئیسراحه تی کوره که ش ساتور که رد
و ده سش که رد ملو خانه ی و واتش: پیاکه چئیش ت که رد په ی
هه رمانه کئی؟

خانه یه کسه ر یاوانه و واتش: چی په یم باس نه که رد ئینی؟
وهنهوشی وات: نه وه لآ پیاکه هه چت باس نه که رده ن، چی
نیازو چئیشیتا ئیشه لآ؟

خانه ی وات: به نیازنا هه سه ره کئی وره شونه و کوچئو زه ریچم
نیان یوو، خوڈا پاسه بارو خیالما وئیم فیرو سایه قی که رونه و
ئه گهر زه ره که به رش بارو پیکابئوه دووه کابینه بسانونه و
هه رمانه و ئی خه تو چوار په نج لاده گایا گئیرونه ده س، ئی چنڈه
ساله هه که جاده ئامان هه ر ترۆمبیلئ ئیلای و ئه ولای خه لکی
مارا و به را، و یرم وه نه که رده نو هه رمانئوه خراپه نیه نه.

وهنهوشی به ئه ژنه ویه ی باسه که ی فره وه شحاله بیه و واتش:
ئه رئوه لآ پیاکه هه رمانئوه عالنه، ئیجا کئی خوڈا مڈوش په نه
دلئ ترۆمبیلینه په ی وئیش نیشوره و کاسپیچ که رونه و زه ریچش

بینه دهس؟ ئە گەر زەرە که یچت به شش نه کهرد کۆچه
 ئالتونه که و منیچ وره شه و وزهش سه رش، دمای خۆڤا یار بو
 په یم که ریۆ.

خانە ی وات: دهی ده سیٹ وه شیبا و به شکو لازمیچ نه که رو
 ئالتونو تو وره شو.

دما ی چنډ روپوه خانە چە نیو یو چا ترۆمبیللا هه که ئام و شو ئا
 گۆزه ریه که رینی لوا شاره سان، چنډ روپوه چاگه مه نو و ویش
 فیرو خۆریه ی وه نه ی ترۆمبیلی که رد.

دما تهر ئاماوه ده گا و دمای وات و واچپوه چە نیو وه نه وشئ
 ژه نیش و تاته یش و ئە ڈیش، بریارش ئاما سه رو ئە سانای
 ترۆمبیلپوه دووه کابینه ی، هه تا کاسپیش په نه که رو نه و ئام و
 شو خه لکیش په نه که رو به ینو ده گایه کاو ویشا و شاره سانینه.

تاته یش وات: رو له په نه م خاسا په رسپوه که ری به قاله ی
 برایچت چونکه جه تو زل ته را و فره ته ریچ دنیا دیدهن.

هه چنډ خانە ویش یوه لا که رده بیوه په ی ئە سانای
 ترۆمبیله که ی وه لیم هه ر وه رو دلۆ تاته یش واتش: خاسا
 تاته گیان پاسه که رو سه وای چپوه وه زوره وه رده ربه ن لاو
 کاکه یم و چاوه ملو په ی سنه ی.

خانە ترۆمبیلپوه دووه کابینه ش ئە سانا و ده سش که رد هه رمانه
 به ینو ده گایه کاو: وه یسه، سیاوناوه، ده گا شیخان، دهره ناخی و
 شاره سنینه، جار جار لوی سنه یچ.

خانہ چونکہ ہہرمانہ و ولاخدارہ کہینہ دہمش چہرب بیہ بی،
بہ ترۆمبیلہ کہیچ جار جار ہہر ہہرمانہی قاچاخہیچ کہری۔
رۆزگار ئاماو لوا مہولوڈ پاش نیا دلی سائی دووہمہ و عومریش و
دوئی جارئی نہوہش گئی و خانہ بہ ترۆمبیلہ کہیش چہنیو
وہنہوشی بہرئینیش پھی شاری و لاو دکتوریوہ چارہسہرش
کہرئینی۔

دمای ماویوہ تہری وہنہوشی دووہ گیانہ بیو، وہختیوہ ہہ کہ
لہمش بیہ یہرہ مانگہ و ہزعهش خاس نہواچی، رہنگہش
پرئینی خانہی واتہ پهنہ: وہنی گیان چی نہلمی سنہ لاو
دکتوریوہ خاسی و بزانی چیشتا؟

وہنہوشیچ ہہتا ئاوہختہ سنہش بہ دوئی چہمی نہڈیہی و
تہنیا یہری جارئچ لوئیی شارہسان، جارئوہ بہ زارۆلہی چہنیو
تاتہیش و دوئی جارئچ چہنیو خانہی مہولوڈشا بہردہ بی
دکتور، پھوچی پهنہش وہشی و واتش: خانہ گیان ہہرچی
وئت بہ خاسش بزانی پاسہ کہرمی۔

سہوایشۆ سہحیی زوو وہنہوشی مہولوڈش کہرد بابۆلی و
زہریف پیئتشۆ، ہہرچی پھرو و پیتالچش بہ لازم زانا گردش
کہردنہ جانتا کونئیوہ خانہی و جمیرہ روہ و سنہی، رارہ دوئی
یہری کہسی دہسشا وہنہ گئرتی، خانہ واچیشا پهنہ پھی
کورسانی ملمی، ئاڈیچی واچینی: دہی خاسا ئیمہ ہہتا
بیہ کہرہ سواری بیمی چہنیتا۔

راو سنهیره هه که یاوی دهورو که راوای، وهنه ووشی دئش تیک شی و ئیشاره تش که رد ئه و خانه ی هه که ترۆمبیله که ی مردنۆ. خانه ده سش که رد خوای و کرژ ترۆمبیلش مردنا و پاره چه و دیمۆ به ره که ش په ی که ردۆ و مه ولوڈش ده سو گێرته، وهنه ووشی لوا قه راخو جاده کهینه دئش هۆر ئاماوه و ده م و پلش ئه سه ریش و ئاماوه په ی لایشا.

خانه دیسان کۆچو پوه نهر خواوه، وهنه ووشی واتش: سه ره که وه ئه ری ئانه به چیشی خوی؟ سه رو وی خۆر پیت وهنه با پاسه مه سه ر نامی.

خانه ده مو خوه یۆ واتش: وه لئا وه نی گیان ههر جور خۆر پیم وهنه ههر پاسه ته سه ر ئی، به شیوه خوه که یچم خوه م به ویم ئاما!

وهنه ووشی سه ره ش سو ر مه ن جه قسه کیش و واتش: یانی چیش خوه ت به ویت می؟ مه شیۆ و اچی چه نی بو ژهنه و من ئانده لاده گاییه بو نه زانو سواره و ترۆمبیلی بو!

خانه کۆلی جه ویش بیۆ و واتش: نه وه لئا گیان... حه دم چیشا جه تو زیاته ر بو و یرو ئا رۆیمه که وتۆ هه که گێرتاشا په ی سه روازی، نه ک راو که لو ئاریزیره به لکو راو شاره سانیره و دلئ ترۆمبیله کهینه دلم تیک شی و ملم بهر ئاورد، ترۆمبیله که لوئ پاره و منیچ شونیم که ردیی شونه و تایه کاشه ره.

وهنهوشی خوهی گێرته و پهرساش: ئهیهرو ئهی کهست چهنی
بی دهسماڵیوه چیوئیهت بڈو دهسو؟
خانه کوچپو خواو واتش: نه وهللا ههر به قولو کهواکهیم دههم
پسهری.

دهموی قساوه یاوی چایهخانه کهو شوئیشهی، لاشا دا
وهرچاییشا وارد و وئیشا فینک کهردو و کوچپو سهپیوه.
خانهی وات: ژهه کئی با بلمی خاسا هه لای فرهما مه نهن، که لو
ئاریزیچ سهختا.

وهنهوشی پهرساش: پیاکه راما نیمی کهردینه؟
خانه دیسان خوهی گێرتو و واتش: ئه ری پیسه نیمه ی نیمیما
کهردینه وه لیم ته رسو قه مچه کاو که لو ئاریزیچه نه... دیسان
پرمپیوهش کهرد و خوهی ناست قسه کئی ته مامنو.
وهنهوشیچ خوهی گێرته ره و واتش: دهی مادام پاسه ن ههر
دهسم کواینه خیرا مرده و مه ولوڈیچ دهسمو گێره.
ههر جور بی یاوی دلئ شاری و ترومبیله که شا که نارپیوه مردنا
و لوی نه وهشیانه و نوره و دکتوریشا بری، دهورو سهعات دهی
ته مامی دکتوری وات: وهنهوشی کهم ونه نه و مادام له مه یچش
خهریکا بو به چوار مانگی مشوم ئاگاش وئیش بونه و واردهی
خاس بوهرونه و وئیش نه ماننو، برپو حوب و دهرمانش پهی
ئهرمانا، دهرمانه کئیشا ورگێرتی و زییره.

کاکه خان روهش کهرده وهنهوشی و واتش: وهنی گیان چنت پهنه واچو وارده وهره... وارده وهره، ئهها، ئانا دکتوریچ هر ئانهشه واتی پهنه هه که من گر وهخت ماچوت پهنه.

وهنهوشی به وینای قهرهبالغی شاری ئینده سهرسامه بیینی واتش: پیاکه تو واز چانهیه باره جاری، ئیسه چیش کهرمی و کوگو بلمی؟ وهی خانه گیان شار چنډ قهرهبالغا، ئی گرد ترۆمبیل و خه لکه چکووه ئامینی؟ چهنی چینگه نه گلیری بینئوه و وارده شا چکووه پیندا کهرا؟ ئی گرد عه مود و چئوه چهنی ریکنی وزیینی؟

خانه گیان ژهنیشا چی ئانده چه رملی و زهریفی و وهش پهنه که وتینی؟

زارولئیشا چهنی ئانده پوختی و وهشلینی؟

ئی گرد خه لکه چهنی مژیوان، ههرمان و کارشا چیشه ن؟ خانه گیان سهرم چی چئوا گردی سور مهنه ن.

خانه وهره وئیشه ره نیابئیشه ره هه که وهنهوشی ئی پهرسا پهرسو، پهوچی واتش: واز چانیشا باره گیان، ئیجا تو هه لای چیشته دیه ن، تو واچه کوگه ت پهنه وهشا با بلمی پهیش.

وهنهوشی وات: من چوزانو گیان؟ تو مزانی کوگه وهشا من ئه وهل جارما به و شار.

وهنهوشی کوچئو خواو واتش: دهسم وهرنه دهی پیاکه، پا خوډا هه نگامئوه دوری گنمئوه جه یوترینی هه سابما ملو.

خانه به دهسیوهش جانتاکهش هورگیرته بی و به دهسه کهی
تهریچش تند دهسو وهنهوشیش فشارایی و مهولوڈیچ باوشه و
وهنهوشیوه بی واتش: جاری ملمی یاگیوه پوختینه نانپوه
وهرمی و دمای مزگیپوهنه نماکئما کهرمی و بهرونهت دوی
یهری یاگی و باخ و چئوی وهشیت نیشانه مڈهونه و دمای
نیمهرویچ ملمی قهیسهریپوهنه ههرچیت لازما بسانهش و
چاوه خوڈا یار بو ملمیوه رووه زهلکهی.

لوی نانشا وارد و گهشت و گیلپوه وهششا کهرد و برپو لازماتشا
ئه سانا و وهئی مهغریبینه یاویوه دهگا.

خانه سههرمه خهریکو ئامای و لوای و ههرمان کهردهی بی،
وهرو رووه وهشه کئیش و سه راسیش چه نیو خه لکه کهی
ههرمانه ی خاسهش بی و دهرامه دی پوخته و بی تهرس و
له رزیچش دهس گئی، ههرچیش پاشه کهوت کهرده بی، دئیش
دهسو وهنهوشیوه و ئاڈیچه قایم کاره بی و پارئینیش.

خانه هه تا ئی دلئو خه لکو ده گایه کانه زیاته ر ئه ژناسی و وهرو
ئانه ی خه لکو مه ندیقه که یچ بی، زیاته ر خه لکه که رووه ئه و
ئاڈی که رئینی هه تا سایه قا تهری.

بی وه ساسه تو دووه سایه که قه ی تهر قینیشا جه خانه ی
هورگیرته، دوی یهری جاری ته شقه له شا پیته نه وه لیم بونه و
به کاریشو، هیچکام نه یارئینی رووه و روو قسئیش چه نی که را.

دمای سائیه ههرمان کهردهی هه که زاناش ههرمانه کئ
 خاسه نه، حامیدی ره فیقچیش ئاردش سه رو ری هه که ئاډیچ
 ترۆمبیلویه بسانۆنه و پیوه ره ههرمانه و ئا چنډ ده گایه گئرا
 دهس و نازا خه لکی لایژه گنۆ بهینشا.

حامید گۆش دارانه و دووه قۆلی خه ته که شا گئرتنه دهس
 ههم ئاډی ههرمانه شا خاسه بی و ههم خه لکه که یچ ههرمانه ش
 وهشته ره جه جارا و بهری.

خانه بیه تاته و دوئی زارۆلا مه ولوډ و شیرینه، مه ولوډ عومرش
 لوابی دلئ بهری سالا و خه ریک بی زوانیچش وه بهیه بی و
 ده رده و ئانه یه وه ری هه که جار جار خانه و ئیره گانه چه نیو وئیش
 گئیلنۆش و دلش په نه وهش که رۆنه و وه نه و شئ یچ په رده چه یوش
 سه رو یانه که یشو و شیرینیچ ساتوره که رۆ.

ورده ورده یانه جیایی که وت که لئی خانه ی و وه نه و شئ و ویرشا
 چانه یه که ردۆ قه راخو ده گئیه ده سیوه یانی که راوه و جیی باوه
 جه یانه و تاته و خانه ی وه لیم ئه جه لی را نه ڈی.

خانه ترۆمبیله که شه نه هورویلیا و عومری درئی پهر مهینه تش
 جیا ئاست په ی وه نه و شئ و زارۆله کاش.

ئا نیمه رۆوه هه که جه نازه و خانه ی ئاماوه ده گا، ئه جئ رۆ
 هه شرین هه که سی دینی تاته رۆ و برا رۆش بی و کهس نه زانی
 سه ره وه شی ئه و کئ که رۆ.

جه نازه و خانەى ئەسپەرده و خاکی کریا و دەگا ئەجی خوڵه و مهردهیت متینه ملهه، ههتا دهروئییچ دهرونو خه لکه کهى تارمایی مه رگو خانەیش سه رو لانه شی.

په سه ته مامیا، وه رز نیمه و وه هارینه بی، په سه که دلێ سه کو و ساباتینه لوا راوه، وه نهوشی دهس و دلش نه گئیری بلووه هو ده که و ویشا، دمای په ری رۆوا ورده ورده میمان و ئاوان که مش کهرد، شه وهی په ره مه هه سهروهش پاش نیا جه رگو ویشه ره و ویره گا دمای نان و چایی واردهی ره وهش کهرده وه نهوشی و واتش: رۆله گیان با زارۆله کئی چانهیه زیاته ره که ساسی نه گنا، به ره شاهه هو ده که و ویتا بوسنه شائی دووه شه وه هه ر پا سه رو بانی و سه کو له په ره ئوسننیت نه وه شی گنا. وه نهوشی پر مه و گره وای گئیره ره وه لیم شه ره مو هه سهورهیش ناست دهنگ به رز که رۆوه، هه چش په ی نه وچیا شیرینه چه ولاره وه رمش که وته بی پۆره، مه ولوئییچ باوشه و بابایشه نه خه ریک بی وه رمش گنی پۆره، ده مو گره وایۆ و به دلئوی مه ریای په ر ئیش و سه سه ره تۆ هورئسته شیرینه ش گئیره باوشیشۆ و ده سو مه ولوئیش گئیرت و به ردیشۆ هو ده که و ویشا.

به ده سیوه ش شیرینه ش تنذ گئیره، ده سه که ی ته رش ماشناش شقارته کیش وئسته، شیرینه ش نیاره و چراوه دیوارکوه کیش گیسنانه هه که شو قو چراوه کئی هو ده که ش رۆشن که ردۆ، مه ولوئییچش لاه شیرینینه نیشاره.

پێسه که سیوه شیت و لیوهی چه میوهش گیلنا هوژده کهیره، دیا کلاو و جامه ژانه و چۆخه و رانکه مه رزه کهو خانهیره هه که لاو جامه بالانماکهینه کریبئینی میخپوهره، گێرتیشهره و نییش سینه شو و شیوهنش تازه کهردۆ.

ئه ژاو خانهی و کالی و آلیش و آلییره و خیرا ویشا کهرد هوژده که و وهنه و شیره و جله کیشا ده سو گێرته و ده سشا کهرد ملش و مرکناشاراوه.

خانه گیان ئانه ئاما ملتهره گردش خه تاو من بی ئیندهم سه رو دل گێرتی هه که واز باری جه و لاخداربی هه تا ئه سانای ئی ترۆمبیله له عنه تیهیه کهوت که لئیت، به خوژا چا روون ئه سانت و هرو چه مامۆ بی ئی روه سیاوه ما می مله ره. وهنه ووشی به لاونا یۆ خانهی ئینه شه وات و مه ولوژش نیا سینه شو و ماچپوه شیرینیش کهرده و دیا هه سرویشهره و ده سیوهش ئاورد ملو کالیوه و واتش: کهردیش خاتره و ئا خوژایه هه که په رسدیش به وردی و اچدیم په نه چپوه که چهنی بیهن و چهنی قومیان؟

هه سروهش به دلپوه په ر زوخاویوه واتش: رو له گیان ئا روه هه که چپوه لوان په ی شاره سانی ئیتر ئاخو وهرمش ئامان یام هه رچی، لاو ده گاو زه که ریاینه کهوته نه ره ده ره کهو عومری درئیش جیا ئاسته ن په ی دووه زارو له کهیش، خوژای په حمش پانهیه کهرده ن هه که ته نیا که سیوهش چهنی بیهن ئا دیچ

هه‌رچنڭ به سه‌ختی زه‌خمین بیهن وه‌لیم به ره‌حمو خوڤای
نه‌مه‌ردهن، ئنڭا ئانڭه‌ی تهر هه‌ره‌ کرین سه‌ره‌ماره.
هه‌سروه‌ش ئینه‌شه وات و دیسان هه‌ریه‌ری هانا و شیوه‌نیشا
به‌رزه که‌ردۆ ملو یۆترینیره.

ئا وه‌خته مه‌ولوڤ عومرش بیهی به‌ چوار سالی و شیرینه‌یچ
تازه که‌وتییی سه‌رو په‌یا و خه‌ریک بی دوی سالی په‌ر که‌رئوه.
دمای ئانه‌ی فره‌ش نه‌به‌رد وه‌لات بی به‌ خو‌مو پوره ئایشی و
دمای ماوئوه تهری حه‌مه‌ره‌زا شا وه‌لاتش جیا ئاست و ده‌وران
فاریا.

وه‌نه‌وشی پئسه زه‌نئوه جوانی بئوه‌رژه‌نی که‌وته، چه‌نیو دووه
زارۆله‌که‌یش هه‌ر هۆده‌که‌و وئیشه‌نه مه‌نئیه‌وه، یانه‌و تاته‌یش
زوو زوو سه‌رشا دینی و شه‌وئینه یام والیوه‌ش یام ئه‌ڭاش هه‌تا
دیرئوه لاشاوه مه‌نئیه‌وه، فره‌و وه‌ختی واله گولانه‌کیش په‌ی
وته‌یچ لاشاوه مه‌نئیه‌وه.

ورده‌ ورده‌ی خه‌ریک بی مه‌رگو خانه‌ی ساله‌ش وه‌نه گئلیوه
وه‌لیم نه وئیش په‌ره‌ کئیشی هیچ و‌اچونه و نه یانه‌و
هه‌سه‌وره‌یچش دلشا ئی و‌اچاش په‌نه: رۆله ئی وه‌زعنی مه‌شو
بی جو‌ره بلۆ راوه، ئه‌شۆم یام شوو که‌ریۆ به‌ قاله‌ی کو‌ره
که‌وره‌یما یام زارۆله‌کاما ده‌یۆ په‌نه و بلی لاو ژبوای وئیتۆ.

هه‌رجۆر بی هه‌سروه‌ش داش گو‌شیشه‌ره هه‌که مشۆم یام شوو که‌رۆوه به‌قاله‌ی هێوه‌ریش یام زارۆله‌کاش چه‌نه‌ مساناره و بلۆ لاو ژیوای وئیشۆ.

وه‌نه‌وشی دمای خانه‌ی جارێ ره‌حمش نه‌لئوه‌ ملو هه‌یچ پێپوه‌ ته‌ریره.

سه‌ریره‌ زارۆله‌کیش فره‌ وه‌شیش سیینی و سه‌رپوه‌ ته‌ریچه‌ره‌ دلش راش نه‌ژئی به‌ هه‌وئیساری شوو که‌رۆوه به‌قاله‌ی هێوه‌ریش.

دما جار هه‌که‌ شوش نه‌که‌ردۆ به‌قاله‌ی هێوه‌ریش، هه‌سروئیش ناچاره‌ که‌رده‌ لواوه‌ یانه‌و تاته‌یش و زارۆله‌کیشا ده‌سو سانا.

فره‌و روا یام واله‌کیش کیانی زارۆله‌کائی لاو وئیش یام وئیش لوی لاشا، هه‌یچ واردپوه‌ش بی مه‌ولوژی و شیرینی نه‌لئیره.

هه‌رزه‌کاری ده‌گی فریثا دلش دئوه‌نه‌ داواو وه‌نه‌وشی که‌را وه‌لیم وه‌رو ئانه‌یه‌ هه‌که‌ دوی کۆره‌ جوانخاسا داوا که‌رده‌ و شوش نه‌که‌رد هه‌یچکامی، ئیتر کۆچپو وه‌نه‌ش پلمیزیپوه‌ و فره‌ په‌ره‌ نه‌کیشینی کیانا داواش.

وه‌نه‌وشی وئیش گیرش وارده‌بی، زانی هه‌تا سه‌ر په‌یش مه‌لیویو نیشۆره‌ وه‌لیم دلچش راش نه‌ژئی ده‌گانه‌ شوو که‌رۆوه‌ و مه‌ولوژی و شیرینی به‌ بئنازی وینۆنه‌ و قه‌بره‌کی خانه‌یچ وه‌رو چه‌ماشۆ بو.

کۆرپۆه جوانخاسی کوتال ورهش هه که ده گا و ده گا گیلنی و به کۆل کوتال گیلنی ده گایه کاره، جار جار راش گنی زه لکه بیچ. وهنه وشئی چا وهختۆن هه که خانه به رهحمه تو خوژای لوابی ههر جلی سیاویش وهرنه بئینی، ههرچی ئەژاش و رهفئقه کیش و تاخایتی مهتیه چش هه که ئەژاو خانهی رهحمه تیی بی و کۆنه هه سروه چش بی په نهش واچینی: واز چی سیاو پۆشیه باره با کۆسپۆه نه رما نی مله ره، هیچ فایدهش نه بی.

رۆپۆه کۆرپی کوتال ورهش راش که وته نزیکو یانه و ئەژاو وهنه وشئی و خهریک بی نیمه رۆ بۆ، ئەژاو وهنه وشئی زارۆلپۆهش کیاست شۆنه و کابرایره و ئاوردش په ی یانه و ویشا.

ئەژاو وهنه وشئی وهسته ره ده مو کابرایۆ و ههر وارۆ به چفه حالیش که رد و واتش: کناچپۆه م بیوه رژه نینه و ئانا په ی سال و چپۆپۆه ملۆ میردش مه رده ن و به گوشما مه که رۆ جله سیاوه کاش لابه رۆ، پیای خاسبه بۆ چوه مئرده که یچم ئینا یانه نه به نامی میمانیوه مه نو، نانیچما چهنی وه ره و ئیسراحه تپۆه یچ که ره به شکوم ئینه خوژان وهنه وشئی کناچیم دلش بشۆ پارچپۆه و هورش گئیرۆنه و واز بارۆ چا سیاو پۆشیشه.

کۆرپۆه یچ رهحمش جما و ته ماحه و نان و چاییه که یچ گئیرت، ئاوه خواش که ردۆ و په رساش: پیاتا هه ن یانه نه؟

ئه‌ذاو وهنه‌وشی دُنیا که‌ردۆ و واتش: به‌ئێ هه‌ن یانه‌نه، چ‌ریش
ئه‌و لالۆ قاره‌مانی تاته‌و وهنه‌وشی و ئاما ده‌مو کۆره‌ی کوتاڵ
وره‌شیوه و پلێکانه‌کانه یۆشا گێرت و لوی سهر، به‌ردش سه‌یه‌و
که‌پره‌کێ، کۆره‌ کۆله‌که‌ش لای واری که‌پره‌کێوه نیاره و ویش
لوا سه‌رۆ لاو تاته‌و وهنه‌وشینه نیشته‌ره.

خێرا وهنه‌وشی کاسیوه ئاوی فینکه‌ش به‌رده‌ په‌ی می‌مانه‌که‌ی
و خێر ئامایش که‌رد، کوتاڵ وره‌شه‌که‌ به‌ گجیه‌ سیاوه‌که‌و
وه‌ریشه‌ره شکه‌ش به‌رده‌ ئی کناچی ئانی بۆ هه‌که‌ وارۆ ئه‌دیش
باس که‌رده‌، دمای وارده‌یۆ ئاوه‌کێ و وه‌ئێ ئانه‌ینه هه‌که‌
کاسه‌که‌ش بڤوه‌ ده‌س کۆچۆ دیاش پوره‌ و واتش: ئانه‌ پارچی
زه‌ریفیچم په‌نه‌نئ، ریشه‌و مام جلالی، جاده‌و تارانی، ئه‌نگۆره،
جه‌رسه، چیمه‌ن... بزانه‌ چیشته‌ به‌ دلا گجیوه‌ هۆرگێره.

وهنه‌وشی به‌ ئه‌ژنه‌ویه‌ی نامی ریشه‌و مام جلالی که‌وتۆ خیاڵو ئا
وه‌ختیه‌ هه‌که‌ خانه‌ی ره‌حمه‌تی جار جار خه‌لات و
سه‌وقاتیئیش په‌ی ئاریوه، جارپوه‌شا گجیوه‌ش په‌ی ئاوردیبه‌وه
و واته‌بیش: ئیراقیی پی پارچه‌یه‌ واچا: ریشه‌و مام جلالی.
هه‌ناسیوه‌ سه‌ردش هۆرکیشته‌ و دلش په‌ری.

کۆره‌ی کوتاڵ وره‌ش واتش: خه‌جاله‌ته‌نا... خراپم وات؟
وهنه‌وشی جامله‌که‌ش ده‌سو گێرت و به‌ دلی په‌رۆ واتش:
دوژمنت خه‌جاله‌ت.

تاته و وهنهوشی به چه می و بروی ئیشاره تیوهش که رد ئه و کۆره که ی و حالیش که رد هه که سه ره نه نیۆ سه رش.

دما ی خیر ئامای و وهش ئامای و نان و چایی وارده ی کۆره واتش: ده ی من گه ره کما بلو لاو هه رمانیمۆ، کۆنه کناچه کیتا با بی پارچیوه هورگیرو سه رو حسابو ویم.

ئه ئاو وهنهوشی چریش ئه و وهنهوشی و پوهش که ردۆ لاو کابرای کوتال وره شیره و واتش: ئه یه رۆ چئوی چانه چه نی بۆ!؟ وهنهوشیش چریه و لوی سه رو کوتالو کابرای و ده سشا که رد ئیدیم و ئه و دیم که رده ی پارچه کا، چئرو چه ماوه وهنهوشی جار جار چه میوه گئینی په ی کۆره کوتال وره شه که ی، ئا ئیچ دیشۆ پۆره وه لیم هه ردویشا وه رو تاته و وهنهوشی په ره نه کیشینی زه ریف بڈیا یوترینیره.

کۆره ی کوتال ورهش واتش: با بلمی ئه و لاوه وه رو وه رتاوه که ی نه پارچه کئ زه ریفته ر مرمانا، چاگه به ئیسراحت چیشتا گه ره ک بی سه رو چه مام.

هه ر جو ر بی پئیتشاوه و کوچئو لوی ئه و لا ته رۆ، وهنهوشی کۆره کهش لوا دلۆ، وهشینی کۆره که ی نه هه ر پارچه کا دی پئوه ره و نییشاراوه، که وته حالته تو هه یه جانی و ورشیه ی ده رو نیۆ، وئچش نه زانی مه سه لی چیشه نه.

کۆره ی کوتال وره شیچ نه رم و نیانی و نیگا زه ریفه کاو وهنهوشی سه رنجه شا کیشته بی، ئه ئیچش به رۆ واته بی کناچه کیشا

بئوه رژه نینه و سیاو پۆشه نه، دُنیا بی هه که ئی کناچه وهش په نه که وتی وهنه وشینه و دلش لوا ملشه ره، ههز که ری به جۆری قسێوه بارونه دلی و یاونۆشانه هه که ئاډیچ ژهنیش ناوردینه و تالبو کناچپوه عالیچا، وه لیم هه رچیش که رد په رهش نه کیشه.

ماوه و چنډ دهیه قیوه وهنه وشێ هه ر پارچه کیش دی پیدیم و په ودیمه ره و ئاخرو هه چش هۆرنه گه رت.

ئه څیش واته په نه: رۆله پیاکه ی ماتل مه که ره یام خیرا چیشته به دلا هۆرش گه ره یام بازه با داماگه بلو لاو هه رمانیشو، ژهن و یانهش هه ن و په ی کاسپی ئامان.

کۆره ئینهش به فرسه ت زانا و بزپوهش که رد و سه رهش وستهره، روهش نه بی واچو: ژهنیم ناوردینه.

وهنه وشێچ که مینه نه بی په ی چئوپوه چامنه ی و خیرا په رساش: ئانه به چیشی خوی کۆره که؟

کۆره ی کوتال ورهشی وات: بوه خشدی هه چ نیازپوه خراپم نیا، ته نیا هه که ئه څیت وات: ژهن و یانهش هه ن؟ قسێوه ئه څیم ویره م که وتو، گجار هه که یانه نه مزیه وره به تالیقیوه ماچو: ئه څات مرو بیه نی چئرو کلفه تیۆ!

ئه څاو وهنه وشێ وه نه په رسا: هه تیم مه شیو هه تا ئیسه ژهنیت ناوردیبو؟!

وهنه وشێچ گۆشه قولاخ مردی، چه مه راو ئا جوابیه که ری.

کۆرهیچ به شهرمیوه و زهرده خوێوه واتش: نهوه لّلا مه تی گیان ههتا ئیسه قسمهت نه بیهن.

تاته و وهنهوشی ئاگاش قسه کاشا بی، نهفه سیوه قولهش دا ئه و جگه ره کهیش و واتش: دا ژهنه کئی کهم ریسه دی، ئه گه ره هیچ مه ساندی بازدی با کابرای داماغ بلو لاهه رمانیشو.

وهنهوشی گویش هوروستی بیینی په ی قسه کاشا و سه ره مه ره پارچه کا دی پیوه ره و لچی هورقرچنی و عه یار عه یاریوه کۆچی ویش وادی و دیوه کۆره کهیره و بزیه وهش په ی که ری.

چانهینه بی ئه ژاو وهنهوشی خوژا حافیزی که ره ئه و کابرای و وزوش را، کۆره یچ وه ره ئانه یه به هانیوه سازنو هه تا جاریوه ته ریچ بیوه یانه شا و چه میش به وینای وهنهوشی گه شیاوه، روهش که ره وهنهوشی و واتش: پارچی زهریفته رییم هه نی مزانو تو چیشته گه ره کا، دوئی یه ری روئی ته ره مه ووه په یه مارو.

کۆلش دا شان شه ره و روهش روه و وه ری و دلش روه و دمای، پلیکانه کاره وه سته ره.

وه لّی ئانهینه بزیره جبه ره وهنهوشی لوا شونیشه ره و نیمه و پلیکانه کانه مردا و واتش: ده ی کۆره که گیان جاری خوژات چه نی وه لیم مادام مه یو خاسته ره بی زانیما نامیت چیشه نه، نه کای کوتال وره شیوه ته ره بی و به ره جیوما تونی و مامه لهش لاهه که رمی؟ تازه یه کجاری چه مه راو تو بو هه تا بزانو ئا پارچیه ته کامینی هه که ماچی ماروشا، به شکوم به دلّم با.

کۆرەییج خۆڤا خۆڤا و چۆیۆه چانهیشه بی، لاش کهردۆ و واتش: نامیم ئاراسا، ئاراسی کوتال ورهش یانه ما ئینا گه په که و دارسهیرانو مه ریوانی.

دهی خاسا ئاراس گیان خۆڤات چه نی، چه مه رات که رو به شکوم کۆچۆو زوو ته ریچ به یۆ ئه گه ر تاوی چۆنکه په ی دوی سا لا ملۆ جلیم نه ئه سینئ و هه رچیچ که رو دهس و دلّم مه گێرۆ جله کۆنه کام که روناوه. وه نه وشئ ئینه شه وات و به دلّوی په ر هومیڤۆ پلکانه کاره هۆروه ستۆ سه ر.

دمای ماویۆه ئاراس سه رش هۆرداوه و برۆ پارچی تازیش ئاوردی بیئئ و لواوه یانه و تاته و وه نه وشئ، دمای ئا جاریه ئیتر ئاما و لوای گه رم بی و ئاراس ئه ڈاش یاونا شه نه هه که یانیۆه چامئ بیئئ ئاشنئیش و کناچیۆه زه ریفه ی ژیره شا هه نه و... هه نیچته ر.

فرهش پۆ نه شی ئاراس رو یۆه ئه ڈاش ئاوردهش په ی ده گی و لوی یانه و تاته و وه نه وشئ و نیمه رۆیچ یانه شا مه نیۆه. ئه ڈاو وه نه وشئ دلّه کوتیش بی یۆ قسپۆه نه وزۆ شۆنیشا، دلّو ویشه نه واچئ: ئه گه ر به ر و هامسا په رسا: ئی میمانئیتا کئینئ؟ چئیش جوا و بڤۆوه؟

خاسیش پانه یه بی ئا رۆوه هه که ئاراس ئه ڈاش ئاوردی بیئیش کۆله کوتاله کهش ناورده بی، ئنڤا گرکهس شکه وزئ ئاما که ییشا.

هه که لوپوه یانه و قسه و باسشا که ردۆ ئەڤا و ئاراسی فره
وهنه و وشیش به دله بی وهلیم جه دوی چئوا دووه دله بی:
یوه: یانه شا ئینا دیهاته نه و چه نی ژیوای ئادیشا شارهنه کۆچپو
رئیک نمپوه.

دوی: وهنه ووشی بیوه ره نهینه وهلیم پانه ی دلو ویش دیوه هه که
ته لاق نه درینه و میردش مه ردهن.

چه نیو ئاراسی و تاته ییش و دووه واله کاو ئاراسی، فره سه ره شا
که ردۆ جه باسه که ی، دما جار تاته ش هه که زاناش ئاراس ویش
کناچه کیش به دله نه و میرد مه ردینه و زار و لیش نیه نی شو نیو
رازبی بی وهلیم واتش: په نه م خاسا وه لئ داوا که ردهینه چه نیو
دووه واله کات بلدئ سه ریوه ته رشا دهیدی و با ئادیچی ویناش
و بزانا چه قونه دلشا یام نا؟

ئاراس و واله کیش لوی، هه ردوی واله کیش سه رسامی مه نی
جه زهریفی و مه کینی وهنه ووشی، هه که ئامپوه یانه ئانده ی
ته ر شیرینه شا که رده لاو ئاراسی و تاته یشو.

وه لئ ئانه یه هه که گیلاره ئەڤا و وهنه ووشی وهختیوه خوڤا
حافیزیش وهنه که ردی، بیده نگیوی به واله کاو ئاراسیش وات:
رۆله و اچدی به ئەڤیتا ئیتر لازم مه که رۆ ئانده ئام و شو
که ردی با خه لک قسیوه ما نه وزو شونی، ئە گهر قه و ما یه تیه که تا
به دلا بهیدی وهرو و به دلچتا نیا یانه تا ئاوا و یانه ما ئاوا.

کار مه‌یسه‌ر بی و دمای ماویوه و نه‌وشی لوا یانه و ویش و دوره که‌وتۆ، زارۆله‌ کێچش بۆنه و ئانه‌یۆ هه‌ که‌ کالی سیتیچش شوش که‌رد و دوره که‌وتۆ و لوا ده‌ورو سه‌ولاوای، هه‌سوره‌ش و هه‌سروه‌یچش ته‌مام پیری بیئینی، دمای ماویوه که‌وتی لاو یانه و مامۆ قاله‌یشا.

چینگه‌وه ئیتر رازه‌و ژیوای مه‌ولوژی و شیرینی و الیش ده‌سش په‌نه که‌رده، ژیوایشا سه‌راپا فاریا یوه‌م چۆ هه‌ که‌ فاریایش ئاما مله‌ره‌ نامه‌کی مه‌ولوژی بی هه‌ که‌ بیه به‌ مه‌وله‌.

که‌وتی چۆ ژیواییوه سه‌ختی، هه‌لای زارۆلی و نه‌فامی بیی بیبه‌شی بی جه‌ نازو ئه‌ذا و تاته‌یشا و هه‌ردوی سه‌ره‌ئوه هه‌تیمی که‌وتی.

که‌وتی چۆ ده‌سو مامۆ و مامۆزه‌نیوه هه‌ که‌ ئادیچی به‌ ناعیلاجی گێرتیشا وی، ژیوای یانه و مامۆیشا ویش فره سه‌خت بی، چۆ له‌وانیوه‌نه به‌ کوله‌مه‌رگی ژیوینی به‌ لوای ئادیشایچ ئانده‌ی ته‌ر ژیوایشا سه‌خت ته‌ر بی.

مامۆ قاله‌شا وه‌رو ئانه‌ی هه‌ که‌ ریحانی ژه‌نی دووه‌مه‌ش بی ویش بارش لار بی، بۆنه و ئانه‌یۆ هه‌ که‌ مه‌جبور بیه‌بی ئا زارۆلایچه‌ گێرۆ وی ئانده‌ی ته‌ر بارش لار بیه‌بی، سه‌ره‌ئوه‌ره زارۆله‌کی برازیش بیی و هه‌ که‌ به‌ کزۆلی وینیشا کزه‌و جه‌رگیش

ئى و سه رۆيه تهرىچۆ ژنه كئىچش ناحه قش نه بى بۆلنى
ملشه ره.

ورده وردهى زارۆله كنى كزرى بى، وه ختپوه فامشا كه ردۆ و
دى دهور و پشتو وئى شاره يا وئنه هه كه چۆله وانپوهنه ژيوا و
بئى جگه يانه و مامۆيشا هئىچ كه سى تهر پاره مه پئويۆ، هه تا
ئاميره چه نيو ته نيايى خجل بى زيره كه را، دمايىچ به جورپوه
كۆي بئى بئى ئه گهر كه سئوه شا وينا بئى وهرش ته رسئى.

قاله و رئىحانئ وئىچشا كۆر و كناچپوه شا بئى، مهوله و
واله كئىش بئى به وه روئىكو يانه و مامۆيشا، مامۆژنه ئىچشا نه
وئىش و نه كۆر و كناچه كه ئىچش وئىشا نه ئىنى قهره و هه رمانه
قورسه كا يانه كهى، هه ر جور بى مانگ و سال گۆزه رىا هه تا
مهوله و شيرينه عومر شا هۆرخزا روه و هه رزه كارى و ئىراقى
بۆنه و جهنگو هه شت ساله و بهينو ئىران و ئىراقى ئاوارى بئى و
ئاوردئىشا بن ده ربه نه نه و په شته و يانه كه و قاله يو ئوردوگا شا
پهى دروس كه ردئى.

... ۲ ...

قاله عۆمرش دهوور و وهرو په نجا سالانه بی، هه یکه لپوه زل و قۆلش پۆوه بی مشکییوه سیاوهی زله بینئ سه ره شه ره، به ئه سته م وینینی سه رو وی بلۆ راره، هه میسه جگه ریوه لاهو ده می شو بی و ئی و لوی ئه جی وه رگی دان دلئ گه له یش.

ویش ئه سلنه خه لکو ده گاو زه لکه ی بی، سه رده مو ئه وللا خانو کۆرو مه حموژ خانو دزلیینه و به ئاگاداری و ره زایه تو خانی ئامابی وه رده ربه ن، یانه که ش گنی سه رو جاده و دزلییه - بیه که ره ی و لاهو ئا پایه ته وه نینه یه هه که پیسه هئیمپوه ساله و ۱۳۴۶ ی کۆچی رۆجیاری وه ختو کیشته ی جاده و دزلیینه، پیسه نمادی و یاد بودیوه یام پیسه ته وه نه و بنه ره تو ریکی، ده ولته ی ئا پایه شه چاگه نه قنج که رده بیوه هه که یوه م جار بیه ن راو ترۆمبیلی ده ربه نه که ی برۆ.

به رزی پایه که ی نزیکو چوار و نیم هه تا په نج مه ترپوه بی، پایه که بنۆ پان بی و سه ریچۆ باریک کریا بیوه، بنکه و پایه که یچ نزیکه و دوئ به دوئ مه ترا پان بی، هه که لوینی دلئ

دهربنه که ی روه و ده گاو دزلی یانه که و قاله ی و پایه ته و نهینه به رزه که گنینه ده سو راسو ریکئوه.

قاله وهختو وئشه نه تاقه یانه چا چۆله وانینه یانیش که ردیبنئوه، ههر ئا زه مانه هه که یانه ش ده گاو ئاورده بی ئا یاگی چایه خانئوه ش نیابیره و راویاری چاگه سه ئنئوه و ئاو و چایشا وارده نو، بیجگه چایه خانه که یچ گه ور و کۆز و کۆلینه ش که ردیبنئوه و گاو و گۆتالیچش نگا دارایی و برئوه یچش هۆرکه ندیئی.

ههر ئا زه مانه هه که جاده که کیشیایی، بۆنه و کیشته ی جاده که یۆ ئیتر خه لکی پیاده ره و کاروانی نه مه ئیبنی، پا وه ساسه تو چایه خانه که و قاله یچ بازارش نه مه نه بی.

چاوه خته به دماوه ئیتر سه کۆله و پایه که ی و یانه که و قاله ی پیسه کاروانسه رایوه یام بارخانئوه بیئی، ئا کاروانچی هه که شه وئینه و به قاچاخ و به هه سه ری بارشا فارانو، چاگه بارشا دهس به دهس که ردهن و رهد و به دهل و ئالو وئلشا به باره کاشا که ردهن.

وهختو گه رمه و جهنگو ئیران و ئیراچیچه نه دهوران فاریا بی، ئا به زمیچه بازارش نه مه نه بی و قاله یچ بی ههرمان که وته بیوه و ئاوارئ ئیراچیچ مه ئیبنیره په ی لازماتو ژیوایشا.

قاله دیا وه زعه کیره و یاوانه خه لکه ئاواره که و ئوردوگای په ی چیشی مه ئیبنیره، کرژ وئیش کۆ که ردۆ و برئو زه رش بی جهم و

جۆرش کهرد و لوا شارو کورسانی چا وهخته نه شاره سان بۆنه و جهنگیۆ چۆل بیه بی.

بازارو کورسانینه هه رچیش دهسکهوت ئاوردش و ئاماوه، فرهش نه خوائنا یانه کهو قاله ی و سه کۆله و پایه ته وه نینه که ی، بی به دوکان و بازارپوه خاسشا بی و ئیحتیاجی خه لکه ئاواره کهیشا پورنا، دهو و وهرو یانه که یچش کۆچیۆ قه رهبالغیش کهوته نه و دوکانه که یچ بی به سه رچه مه و ژیوای وئیش و کلفه ته که یچش.

وه لتهر یانه کهو قاله ی کاره باش نه بی، شه وئینه وهرو چراوه لاتپوه نه نیشئیره، هامنیچه نه په ی ئاوی فئیکئ ئیستیفاده جه ئاوه و بیره کئ که رئینی.

بۆنه و ئوردوگا که یۆ قاله کاره باش کئشته په ی یانه کهیش و یه خه چاله ش سانا و رۆشنا ییش وست دهو و وه ره که یچ.

بۆنه و دوکانه کهو قاله یچۆ دژبانیه که ئا سه ختگی ریه و جاراش نه مه ن، خه لکو ئوردوگا که یچ به نونگه و چئو ئه سانایۆ رپوه دوی یه رئی جاری زینئیره بهر و لوئینپوه چوه، بۆنه و ئی ئام و شو که رده یۆ ئیراقیه کئ ورده و ده مشا کریاوه.

یوه م چئو هه که سه رنجه و خه یلیپوه جه خه لکه ئاواره کهیش کئشته، ته شکو ژیوای یانه و قاله ی بی.

بئشا سه رهش چانه یه سو ر مه نه بی، هه که چئو وه لئ ئی یانه چه نی ته نیا وئیشا تا قه یانه چی چۆله وانیه نه ژیوئینی!؟

بئچشا کاسبکار بئ و وهشله ی وازی ئاڤ بی یاگیو قالهینه و بازارپوه گهرمش سازئ.

بریچ سه رنجه شا کهوته سه رو ژیوای مهوله ی و واله کئیش. مهوله کورپوه کهتوسه ی کوله بنه بئ، چروچه مش چرچن و رهنگه یچش سیاوئ بئ، ریک ئه جئ ئه فریقیه کان وهلیم چه نیو ئانه یچ فره مه کین بئ، ههرکه س وینئش هز کهرئ دونه شه، جله کئچش گجیپوه سرمه ی ساف و هیتپوه پانتوئ (شهروال) زئ کاله وه بی بئئ، رهنگه جله کونئ خه لکی بیبا و دیباشا به مهوله ی، هیتپوه پالئ لاسقینئچ بی گوره وه پاشه نه بئئ هه که ئی و لوی تاوه و ئاره قینه فلقه و قاش ئی، به وینای و ورد بیه یۆ وه نه شه بنیادم یاوئنه ئی کوره ژیواییپوه ئه لاهه شه هه ن.

مهوله بئجگه عه ره بانه ده سیه کهیش و ئالفدای گاوه کاو مامویش و مالای گه وره کا و دوروسته یۆ سه وروه کهیشا به عه ره بانه کهیش، چانه ی نه شی هیچی تهر وه رنامه شه نه بو. وهلیم ئانه هه که خه لک وینئش دیمو جبه رو دنیا و مهوله ی و واله کئیش بئ، هه تا ئا وه خته و فره دما ته ریچ که س نه زانی ده رونشانه چئیش ئی و لوی و ویرئ جه چئیشی ته ری که رئینپوه. ماموژنه وه مهوله ی سه حبه نه زوو خوړئ ملو مهوله ی ره و واچئ: زووکه ره هه تیم نیمه رۆن، هه که گئی دمای نیمه رۆچ واچئ: زووکه ره هه تیم نیمه شه وا.

وئیش و کۆر و کناچه که ی ته ریچش ده سی دئینی بنه و که له کاشا و ته ماشه و ئامای و لوای خه لکه ئاواره که ی که رینی، جار جار یچ یارده ی قاله ی دئینی وه لیم بی په رسه و وئیش هیچ نه وره شیئی به که سی چونکه هم عال مامه له نه زانیئی و هم و اچینیچ: ئیراقیی فره زانیئی خه له تناما.

ورده ورده خه لکه که چه م و ده مش که ردۆ و راس و چه پو وئیش زاناش، هه رکه س هه رچنڈ زانی که وت و پرو هه رمان که رده ی، فریچ بی به پیشمه رگی حزه کا و سه رقائی بی.

سه حیی زوو بی په ژار تاوه و سه رداینه ده سیش که ردیبنیش دلی کیسه و پانتۆ له کاشه ره و کلیتیوه ش که ردیئی سه ره ش، ئاڈیچ پیسه و چنڈ که سیوه ته ری که وت را روه و مله گای و چایچۆ روه و دوکانه که و قاله ی کئیشیا، سه روازو دژبانیه که ی چری و په رساش: کوجا میری؟ یانی خه یرا کۆگۆ ملی؟

هه رچنڈ په ژار فارسییه که ش تۆزه که ری وه لیم به هه چ حالپوه بی حالیش که رد هه که ملۆ لاو قاله ی چوار هیلئ و کۆچپو ورده واله مسانو، سه روازیچ ملیوه ش ته کنا و واتش: برو زود برگرد، یانی: لوه وه لیم زوو گیلۆ.

شه وه ی ویه ردئ شه وپوه سه رده بی، سه حبیچ هه لای وه ره تاو ته مام نه که وته بی، که م که س یانه نه زیابیره وه لیم مه وله نه ک هه ر یانه نه زیابیره به لکو گاوه کئیش زنیئیره و ئالفش دابی

گوره کله که ی و دوی عه ره بانئ سه ورؤیچش مته بئ و خه ریک
بئ گئیلای گئیلویه روه و یانه ی.

ئاماره یانه و ملش نیا په ی لاه مامویش و دوکانه کهیش، دین
پسکیت و قه نادیه کاره و دینچؤ مامویشهره و چه میوه یچ گئیلانی
سه رو خه لکه کهیره، چر و چه مشهره دیار بئ هه که دلؤ ئاوات
وازو: وه شله ی ئاڈیچ زهرش باخه لهنه بی و جلی پوختی و
زه ریفیش که ردینینه و به دلؤ وئیش چئوش واردی.

مهوله دلئ ئی دالغانه بئ، په ژار نزیکش که وتؤ و په رساش
وه نه: مهوله گیان نانت وارده ن؟

مهوله یچ به موشه موش جواوش داوه و واتش: جا تۆ حه قت
چئشا سه رو منؤ؟

په ژاریچ ده سیوه ش وست سه رو شانوه مهوله ی و واتش: هیچ
حه ر پاسه په رسام واتم: نه کا ئاورات بو.

مهوله به روپوه گررؤ وئیش وادا و به قینیؤ ده سو په ژاریش
سه رو شانیه شو ته کناره و واتش: جا ئاورایچم بو چه نی و اچوو
به تۆ؟

په ژار و مهوله چی قسانه بیئنی هه ر ئانده شا زانا قاله ی ماموش
که ردش کوته برکیوه ره و خوریش ملو مهوله یره و واتش: ویره
هه تیم لوه لاه هه رمانیتؤ.

مهوله به نابه دلی و تاوه و ته رسه و مامویشه نه سه رهش و سته ره و گیلاره روه و یانه و مامویش، وه لیم که س نه یاوانه و نه زاناش مهوله هه رمانه ش چیشه بیه هه تا بلو لاشو؟

په ژار هیله کئ و برئو پسکیت و چئوش ئه سانا و چند ههنگامیوه لوا روه و ئوردوگای بلووه، مهوله پیئا بیو و بنه گونیلویه سمه ری شانeshو بیئنی و روه و گه وره کا لوی و نانویه وشکه یچش که ردیی قه بایی و خه ریک بی وه رایش وه ری، کوت و پر ماموژنه ش زیاره وه ره هیوانه که و قیژناش ئه و مهوله ی: هووو هه تیمه خوئریه زوو که ره ئالفه که ی ده و گیلو بزانو ئانه چیشا ده ستو، مه شیو دیسان فرسه تت ئاورده بووه ئه و دۆله که ی؟

په ژار په له ش بی یانه نه چه مه راش بیئنی، دلچش هه ر لاه مهوله یو بی.

وه رو ویشه ره و اجئ: خوژا که رو پی سه حبه زوو هه لاقیوه ش نه که را سه رو ئا نانه وشکن هه که گئرتینه ش ده سشو.

ئاواره کئ چند مانگیوه شا پی جو ره گوزه رنا، زمسان ئاما و خه لکه که فئرو راو بازاری بی، کاکه مینه دوکانیوه ش دلی ئوردوگا که یه نیاره و رو به رو بازارو ئاژی گهرم و بازارو قاله یچ کز که ری، قاله هه وئی فریش دی راو ده و له تیو دوکانه که و مینه ی وزوره وه لیم هه و له کئش به ره مه شا نه بی، مه جبور کوئش داو دمای ماویوه دوکانه که و وئش هه رچند به ته مامی

نهپیتشو وهلیم بازارش نهمن، وهرو بی ههرمانی دهسش کهرد
چۆڈاری و کهوت ئەسانای و ورهتهی گاو و گۆتالی.

ههرهکێ زیاتهر ههسه بیۆ پهی مهولهی چونکه ئالفدای و
گهۆر مالای و وههار و هامنیچهنه دره و کهردهی و گیواو بریهی
و ئالف وستهی پهی ئا گاو و گۆتالیه هه که مامۆش گجار نگاشا
داری، فره و ئه رکه کهیش گنیه ملو مهولهیره.

قسه سۆله کێ مامۆزنیش و گۆزهرانی گۆلو واله کیش و فیز
ورهتهی کۆر و کناچه که و مامۆچش سه رشاره، با چه ولاره
مردا.

دوی رۆی بی قاله لوابی به حساب شۆنه و کاسپیره، کۆچیۆ
وهلی نیمه رۆی پیڈا بی ئاماوه، گاو و گۆره کلپوهش ئەسیننی و
ئاوردیشۆ، دیاری کابرای ساحیی وهلینیشا پازمسانه وهرو بی
ئالی تالان وره شیش کهردییننی، قاله یچ ئانه شه به فرسه ت
زانابی و ئەسیننیش.

قاله ههتا گاو و گۆره کلکه کهش باراماواوه ئاوردییننیه پهی لاه
یانوه وئیشا فره مانناپیشا.

وهرو ئانه یچ نه وهک بلاوه روهو یانه وهیه کهیشا، ههر یاواوه
یانه گاو و گۆره کلکه کهش به جیا جیا کهردی گهۆر.

سه رهراو سه ردیی ههوا ی قاله عاره قیوه فرهش کهرده بی، خیر
ئامایشا کهرد و به لالوتیوه جوابش دیوه، وهردالانه کهنه
مشکیه کش داش بنه و دهسیش و داواو ئاویش کهرده، ریجاننی

ژهنیش خۆریش ملو شیرینی وائی مهولهیره و واتش: دا هۆرزۆ
 کناچی لوه جاملیوه ئاوی باره ئهجو ههتا ئیسه قالهتا نهژیهن
 پاسه و اقا ورمه نهن ملشه ره!

قاله دمای ئانهی کۆچیو سهیاوه پوهش کهرده مهولهی و
 واتش: هۆرزه لوه دوی دهسه وهری سمهری کهره وهر وئا گو و
 گۆره کلهیه.

مهوله چلمه کهه لوتیش هۆرش لوشت و پانتۆله کیش هۆرش
 کیشتی و واتش: مامۆ وهللا کاژانه که هالین و سمهریما
 نه مه نینی.

قاله ویش فره مانیا و پهس بی به ئه ژنه ویهی ئا قسیچه ئاندهی
 تهر پهس بی و سه ریوهش هۆرته کنا و واتش: گۆمبه وهر و
 چه مامۆ ههتیم، سمهریما نه مه نینی یانی چیش!؟

مهوله گۆرگیوهش کهرد و کۆچیو دوور کهوتۆ و واتش: مامۆ
 چهز کهری ویچت لوه ته ماشه و کاژانه کهی کهره، زوون واته نم
 به مامۆ ژهنیم و اچۆت په نه.

قاله دلێچه ماش ئاندهی تهر دا پیوه ره و واتش: دهی چی ویت
 ده مت نیا ههتیم و اچیم په نه پاسه واته نت پاژی و اچۆم په نه؟
 مهوله مه نه ره نه زانی چیش و اچۆ خاسا؟ عاقیبهت پاش نیا
 جه رگو ویشه ره و نزیک کهوتۆ و لاو مامۆیشه نه قنتسیوهش دا
 و بیدهنگیوی واتش: مامۆ ژهنیم وات: نه و اچیش په نه با

یہ کجاری سمرہ کئی تہامیا بہ شکو ماموت کول بڈو چی
بہ زموو ئہ سانای و ورہ تہی گاو و گوتالیہ.

چی قسانہ بیئی ماموژہ نیش ئاما چوہر و قیژناش ملو مہولہ یرہ:

چیٹشا ہہ تیم مہ شیو دیسان پہنڈیوہ تہرہ ت دیبوہ؟

قالہ پہی ئانہی ریحانی ہیمنہ کہرووہ رپوش کردہ لاشو و
واتش: واز چانہی بارہ ہہ کہ ئیسہ باسش کہرو، و اچہم پہنہ
چیٹی تہرش کہردہن؟

ریحانی نوکہ شہ قیوہش دا مہولہ یرہ و واتش: دا ہورزہ چاگہنہ
ہہ تیم.

رپوش کردہ قالہی و واتش: فیئر بیہن ہیئن کہرگہ کا بہرو بہ
مفتہ مڈوشا بہ دژیانہ کا وہرو ئانہی راش بڈا بلو دلئ ئوردوگی
و خہریکا تیکہ لی ئی ئاوارہ ئیراقیایچہ کہرو، بہ عہربانہ
دہسیہ کہی کول و بارشا چینگو پہی بہرووہ پہی دلئ
ئوردوگی، پہرسوش و ہنہ: پوٹ مڈائی ہہرمانا کہری پہیشا؟
ماچو: پولو چیٹی ماموژہن خو شیرکہت نیا، دامائی
ئاوارئیی... و ہنہ قومییئی.

ریحانی درئزہش دا بہ قسہ کاش و واتش: ئانڈت زانا
خہلہ تناشا و بہردشا پہودیمہرہ، ئیجا نوروہ فرکان فرکانی و
ئیدیم و ئہودیمیمانہ.

قالہ سہریوہش تہ کنا پہی ریحانی و واتش: دہی پا خوڈا
پہشتہ و ملیو سہرہش برو.

رئحانیچ به لالوتیوه واتش: سه رهش بری یام نا من چیلوی
 ههقم نیا سه رشو یام به سهش دهسو ویتۆ و ئاگت چه نهش بو
 یام دمای نه و اچی چیت نه واتهن.

مهوله یچ چه ولاره ئه جی شو ره میکولا له رزی و دهسه
 تره کایه کاش دی پئوه ره و تاوه و سهرداینه زوو زوو گلکه کا
 ههردوی دهساش لکه دیوه یوترینیره و فویوه شا وه نه که ری،
 نه یاری هیچیچ و اچۆ چونکه هر ده مش که رده بییوه ئاندهی
 تهر تاوان بارش که رینی و دینیش وه نه.

مهوله دلێ دهرونو ویشه نه گریای گری و ههز که ری و اچۆ:
 مامۆزه نیم ویش هیله کا وره شو به ئیراقیا و زهره که یچشا که س
 مه زانو چیشش په نه که رۆ.

هه رچند نه یاری ده م که رۆوه وه لیم ئه گه ر یاریش ههز که ری به
 مامۆیش و اچۆ: مامۆزه نیم کۆر و کناچله که و ویش هه که
 وه نا که یشاوه مه یاوه کیانوشا په ی ئوردوگای و ماچۆ: با بلا
 چه م و ده مشا کریووه و پیسه مه وله ی و شیرینی که ر و کۆری
 به رنه شا.

مهوله ئی گرد چئوا زانی وه لیم نه یاری و اچۆ: ئه ری مامۆ و
 مامۆزه ن: ئه ر خوڤای مشناسدی چی پیسه که ردی به من و ئا
 واله داماکئیمه؟ خو ونیره نه درینمی!!؟

مهوله ئینده به چه ته رسن کریایی، نه یاری روه که رۆ ههردوی
 و و اچۆشا په نه: ئی گرد زولم و زورما چی وه نه که ردی؟ چی

فهرق وزدی میانو من و واله بهسه زوانه کئیمه نه و زارۆله کاو وئیتانه؟ چی هه رچی هه رمانی و ده ر دیسه ری هه نئ هه ر به ئیمه شا که ردی؟ سه ره راو ئینیشایچ گدی هه لای نمازدی نانیوه به دلۆ وئما وه رمی و جلیوه به دلۆ وئما پۆشمی.

مهوله گر وهخت وهرو وئشه ره واچی: من مه زانو ئی به خته سیاوی ئیمه چیشه بیه پاسه ئیمه ش وستیمی دلئی ئی پروه تاله یه؟ ئاخه ئه گه ر ئه ژاو تاته ما مه نئنی ئیمه یچ پئسه ئا گرد زارۆلا سه ره وه ریسیوه یانه ی گئیرئیمی و لوئیمی وه نگه، په ی وئما یام بئیمی به مه ئموریوه ده ولته تی یام هیچنا پئسه و بنیادمی ژبوئیمی، ئیسه مهینه ته که یچما هه زارقاتو خه لکین و نه ک هیچما دیار نیا هه لای تاوانبارئچه نمئ، ته رسیچما هه نه روئوه توشو عه ییپوهیما که را و ئاوه و روئچما ئه گه ر کۆچۆ مه نئبووه ئاڈیچه تکۆنه و حه یاما دلئی خه لکنه بشۆ.

گر وهخت مهوله وهرو وئشه ره واچی: ئه گه ر خه لک و ئی ئیراقینی هه که چه مشا گنۆ په نه ما دلشا سوچۆ په یما و به زه ییه شا مسیوه پۆماره، ئه گه ر باۆر به قسه کاو مامۆیم و مامۆزه نئیم که را به چه میوه ته رۆ مڈیاما پۆره و تف و له عنه تما وه نه که را.

مهوله ویری که ریوه و واچی: ئاخه ئه گه ر ئیمه یچ ئه ژاو تاته ما بیئنی دلشا سوچی په یما و هه ر هه رمانیوه هینه و ئیمه نه بیی په نه ما نه که ریئنی و خزمه تیچما که ریئنی.

ہر پئسہ ٹہاؤ تاتہ چما نیا ٹہ گہر کاوٹیوہ وٹما بیٹما بہ
سوالہ و خہ لکیچ ژیوئیمئ چینہی خاستہ ربئ، وہ سئ نہ بی
تالیق و توانجہ کہما سہرؤ نہ بی؟

مہولہ لہیہ کئ دیوہ و دہرونو وٹشہ نہ واچئ: ٹا والہ داماکئمہ
ہہ کہ ئیسہ خہریکہ نہ یاوؤ پہ نہ، ٹئندہ کولئ قورسئش پہ نہ
کئشا و ٹئندہ ہہرمانئ ساوہر گرینای و قالئ تہ کنای و
ٹاوکئشتہ یس پہ نہ کہرا، تہرسو سہقہ تہ بونہ و دما تہر بؤ بہ
تانئ سہرو سومعہ یشوؤ.

مہولہ لہیہ کئ دیوہ و ٹہو وٹش پہرسئ: من مہیاوونہ ماموم
چی چہمئش ہہر من وینا و روٹیوہ ہہرمانیوہ مہڈو ملو
گہیلانی کوریشہرہ؟ یام ماموژنیم چی چہمئش ہہر شیرینہ
داماگلہ کئ والئم وینا و روٹیوہ نہ ڈیما و نہ ژنہ ویما واچو بہ
کناچہ کئش دا گوٹباخ چورٹیوہ ٹاویم دہ با کہرونہش دہردہم؟
ئ جوره ویرئ سہرہمرہ ٹئنی و لوئنی دلی مہژگو مہولہیرہ و
نہ یارئ ہچکامیچ درکنو، چون چہنی درکنایشا گرولئش گئی
لئژی و بارو وٹش و والہ کئچش ٹاندہی تہر قورس بی.

قالہیچ ہہرچنڈ زانی قسہ کئ ریحانی ژہنئش فرئشا دروئنی و
عہ کسہ کہشا راسا ولئم نہ یارئ بہ گوشش نہ کہرؤ، چونکہ
پئسہ وچیان: ٹہر بہ گوشو ژہنی کہری رونہ زہرہ کہری و ٹہر
بہ گوشچش نہ کہری شہوئینہ زہرہ کہری.

قاله به نابه دلی و وهرو ئانهی ریحانی نهوزو وئیش، فهزیه تیوه خاسش کهرد به مهولهی و تفیوهش کهرد دلی چه ماش و واتش: هه تیم چی لوانی دالغهره ههواست چکون؟ خودام ئا خودانه جارپوه تهر ئی قسا بژنهووه.

هوززو گونیپوه بهره چه نیو دهسیت و لوه پهی دهره ناخی، یانه و رهحیمی تیوه سمهری باره پهی ئا گاو وگوره کلهیه ههتا سهوای خه میوه شا وهرو.

هوززه گوم به وهرو چه مامۆ کرژ لوه و زوو بهیۆ، عاسمان تنذا نه کای وهروهش کهرونه و گیر وهرمی.

مهوله وهرو وئیشه ره ته ماڤار بی ئا نیمه پوه هه که ماموش ئامابپوه و دلش وهشی گاههش ئه سیئ، پپوه ره نانپوه رهحه تیه وهر و ئاڤچ ئیسراحه تیوه کهرو وهلیم پاسه بهر نه شی.

دهسش بهرد زری پالتاوه زله کهیش وسته شه ره و کلاوه و پالتاوه کهیش داوه ملو سه ره شه ره و گونیلپوهش دا بنه و که شیش و هیتپوه جزمیش کهردینه و چه که چه ک به دلپوی پهرو له مهی هالپه وه راو ده گا و دهره ناخیش گیرته وهر.

دهره ناخی گئی وهرانوهر و دهره بنو دزلیی و فره دوره نه بی چه یانه و قاله یۆ وهلیم پهی مهولهی دووره بی.

عه سر یاوا دلی ده گی، بونه و جله شه کاشۆ و سه رو شکلی شپویایشۆ و گونیه که و بنه و ده سیشۆ زارۆلی ده گی زانا شا

لایذهن و مروشییشۆ وهنه و بهزمیوهشا په نه کهرد به کهسی نه کریا بۆ.

به ههر حالپوه بی وئیش یاونا لای و یانه و کاک رهحیمی، دئیده دلئی ژهنه و کاک رهحیمی وهرهه یوانه کهشانه وهره وهره تاوه که یۆ نیشتیئیره له تهرئ رئیسئ هه که مهولهش پا وهزعیوه وینا، خیرا پلیکانه کاره وهسته ره و به دژماندای و فهزئحعت په نه کهردهی زارۆله کئیش راوه نیئ و دهسو مهولهش گئیرت و ماچپوهش کهرد و بهردش سهر، هۆده و نیشتیشانه لای سو به کهینه هه که هه لای تینه و نیمه رۆیش کۆچپۆ چه نه مه نیئبی مهولهش نیشناره، دوی کۆته لئئیش وستئ دلئی سو به کهی و دوی یهرئ فوئیش وهنه کهرد.

هورئئیسئو ديسان ماچپوه تهره و مهولهش کهرده و ههرسه کئیش پسه رپی، دوی یهرئ یاگیوه زارۆله کا به ناخونی زهخمین کهرده بی به په رۆپوه پۆخته و دهرمانه سووره پهیش پۆخته کهردۆ.

چونکه دلئی دهورانو کناچله ییشانه و ده گانه ره فئقه و وهنه ووشئ ئه ئا و مهولهی بی به وهزعیئ زانی، بی ئانه یه په رسیئ په نه کهرو گۆرج دوی هیلئیش ماری دلئی تاوهی و روهنی وئیمانهی و سهرو ته باخه نه وتیه کئیشاوه پهیش ورکزنا، ساوهرو نیمه رۆیچ مه نه بیوه هه تا هیله کی کزری بیئوه ساوه ره که یچش سهرو

ژێله و ئاویرگا و سۆبه که یۆ گهرم که ردۆ و دلێ نانه شایوهنه چه نیو
دوئ نانا نییش و هرو دهمو مهولهی.

مهوله به وینای نانه شانەکی دلش کریاوه، دلێش لاو
سمه ره کاوه بی و دلێچش لاو هئێله روه نه کئوه.

ههرچنډ دلێ به رهنگه ی پریشهره زانی مهوله ئاوراشا وه لیم
وهرو ئانه یه نه وزۆ ویش واتش: دهی مهوله گیان وه ره، با
نیمه رۆیچ نانت وارده بو ئیسه مانیا نی دنیا یچ سه رده نه وارده
ههر وریۆ.

دلێ به گهرمی هه والۆ شیرینیچش په رسا ئه و مهولهی.

مهوله روهش سه رو نانه شانە کئوه بی و واتش: دئیده دلێ دئیرما
ئه شو زوو بلوه، لالۆ ره حیم چکۆن؟ کاکه سه رکاوی کۆرت؟
هیچکام نه نی یانه نه؟

مامۆیم په ی سمه را کیاسته نا، پی چلی زمسانیه مامۆم لوان گاو
و گۆره کلپوهش ئه سینێ و ئاوردئینیشۆ ملاماره، سمه ریما وه نه
برپینێ و ئه گهر باتا تیوه سمه ری به رو هه تا سه وای ویش بلۆ
ده ورو کانی دیناری به ش برئو سمه ریشا په ی پئیدا که رۆ،
گونیلپوهیچم ئاورده بی زارۆلا ده سو ئه رفانانی، مه زا چئیش
که رو؟

دلێ ئانده ی ته ره مه نه ره ملشه ره و واتش: تو جاری نانه که یته
بوه ره گیان خوڤا که ریما، کوچئو چئو وه لئ بانگو عه سریشا دا

رهحیم لوان مزگی نماکیش که رونه و ها پیسته زانا پێذا بیو و ئاماوه.

سه رکا و گیانیچ ئە شو سه وای گیلۆوه، سه روازا ئینا دهورو هه مه دانی.

دهمو تیکه گنایۆ په رساش: که ی گێریان سه رواز؟ وه لالا نه ژنیه نما، ده ی له شش ساق بو.

دیده دلێچ پیسه و دلوه شه که رده ی مه وله ی واتش: ئیشه لالا تو یچ یه ری چوار سالی ته ر زل بی و ملی سه روازی و بی پای ته مام.

مه وله پیسه کوردی دو نه ذیه ی وه ربی هیله روه نه کن جار جار ده سیوه یچ شانئ ئەو ساوه ره که ی وه لیم زیاته ر لاو هیله روه نه کیره لوی، چونکه چا وه ختو مامۆزه نیش مشت ه رییش په ی هیله کا پێذی که ردی بیینی نازی مه وله توخنشا گنو، مه گه ر په ی مالا ی کولینه کن ئاستیش بلو پا ده وره ره.

مه وله نانه که ش وارد و کاک ره حیمیچ ئاماوه، دلئ به دلئوی په رۆ لوا پئوایشۆ و یاوناشه نه چ باسا، هه ر چاوه کیاستش کاژانه که گونییوه سمه ریش گێرتیره ئیجا ئاماوه سه ر و خیرئامای مه وله یش که رد، مه وله هورئیس تو ده سو کاک ره حیمیش ماچ که رد و گه ره کش بی باسو سمه ره کا و گاهه کی مامویش مه رزنۆره کاک ره حیمی ناست و واتش: دلئ گردش په ی باس که رده نا سلامو مامویت یاونه، کاک ره حیم بزئوه ش

کہرد و واتش: واچہ بہ مامویت ریحیمی وات: مشوم و ہاری گونیوہ گزرہم پھی کیانوہ جیای ئی سمہرا ئیسہیہ، چونکہ سمہری ئیسہی نہک ہہر گزرہ بہ لو و وہہاریچ و ہرا۔
لالو ریحیم ہہ کہ دیا سہر و میقلہ و مہولہیرہ، تہرسہ و ئانہیشہ و ہنہ نیشتہ ہہ کہہ سمہرہ کا نہتاوو، پھوچی پھرساش:
مہولہ گیان جا تاوی ئا گونیہ سمہریہ بہریو ئہوڈہس؟
مہولہ بہ دەسی راسیش دەمش ئہسہریش و واتش: ئہری لالو
مڈہوش شانہمہرہ، بہ رہنگیوہ زہردہ و شہرمیوہیچو دیا پھی
دیدہ دلئی و واتش: دەسو دیدہ دلئی و ہش بو نانی خاسم
واردہن۔

کاک ریحیم دیاش پورہ و ہہناسیوہ کالش ہورکیشت و واتش:
نانہ کہ نوشو گیانیت بو و ہلیم نہخہیر رولہ، خاسم گئرتہنہرہ
ئہجیام ہہریوہ ہہسہریوہ چئویوہت ئاوردہن چہنی وئت۔
مہولہ کوچئو مہنہرہ و واتش: لالو ریحیم ہہرو ہہسہر و
چئیشی؟ ناشوکری نہبو وئم گرچئوہنا بہشہری نہبو،
گونیلئوہم ئاوردہنی چہنیو دەسیم ئاڈیچ ہہتیمہ خوئریا دەسو
ئہرفانانی و وئچم شہقکاریشا کہردا۔

لالو ریحیم ہہناسیوہ قولی تہرش ہورکیشت و واتش: دەردہم
گنو گیانشا... مہزانی کئی بیئی؟ نامئت نہزانی؟ بو و نہبو
ہہتیمہ خوئریہ کی سہعلہی و کہریمہ گولی برایش بیئی،
مہ گہر وئرہ گا مزگینہ نہوینوشا۔

مهوله و اتش: گۆش مهژه لالۆ با من بلو دئرا، ههتا ملوه
ئهوژدهس شهوهنه.

کاک رهحیم دهسپوهش ئاورد سه رهو مهولهیره و واتش: بلم
رۆله، وهرئسهت ئاوردئنه؟
- نهوه ئالا هیچم ناوردهن.

+ بلم ئیسه کهروش تهلیسه و بهسوش کۆلئتهره و ههتا پاینو
دهگیچ روانهت کهرو نهکای ئا خوئیریئ دیسان رات پهنه
گیئراوه.

دلئ ژهنیچش مهولهش ماچ کهرد و قهبالئوه نان و پوهنش نیا
دلئو کیسه و پانتۆله کالهوه بیهکاش و کۆچی مهژگهش کهرد
کیسهش و واتش: مهوله گیان با ئا قهباله روهنه وئیمانته
پهنهبو، ئهر ئاورایچت نهی خو دنیا سهردهنه مهتاویوه،
شهوی بئیدهنگیوه کهرهش دوی تیکئ و وهرهش یام کهناریوه
دهش شیرینی وائیت با وهرونهش.

دلئ روهش کهرده ئهولای و دلش پهربی و ناستش مهوله
پهنهش بزانتو وهرو وئیشهره واتش: مهتیهتا مرو پهی وئتا و
وهزعیئا.

رهحیم مهولهش رایی کهرد و وستش سهرو ری و گئلاوه یانه،
چهنیو دلئ ژهنیش پئوهره کۆلئوه خهفهتشا پهی مهولهی وارد
و واتش: ژهنهکی ههرچنڈ پهی نمی هه لای زوون وهلیم

گه ره ڪما ڪوچيو زوو بلو لائو مرگي بزائو ٿا قورمساختا مهوينو
واچو ڪوچيو موحياربي ٿا ڪوراشا ڪهرا.

دئي وات: پياڪه دم مهنه ده مو ٿانيشا به خودا وئشا جه
زاروله ڪاشا خراپته رئيني، ٿهر وئشا خاسي بيئني زاروله ڪئچشا
چه مشا برئينه.

رؤجيار نيشت و قالهيج دهورو سه ڪولهو پايه ته وهننه ڪهو
وهرودهمو يانهو وئشاره دهسيوهش ڪه رده بيئش وهرو
بيبينه ڪه يشره و بهدهسه ڪهي ته ريچش پهيتا پهيتا نه فهسي
دئي جگه ره ڪه يش و ئي و لوي، وهرو وئچشهر ههر درماني دئي
به مهولهي و چه ولايجيو خه مو ٿانه يش بي چئيووهش وهنه
قوميا بو پاسه ديار نه بي بيوه.

چريش رئيني و واتش: رئيني ماچي چئش بلو شونيش؟
رئينيچ دلچهماش ٿاوردو يوو په رساش: شونه و ڪي؟
مهولهي!؟

جا چ لازم ڪه رو بلي شونيش، خو زاروله نيا.
قاله وئش پهس بي، پا قسي رئينيچه ٿاندهي تهر پهس بي و
واتش: ٿهي سه گباب زاروله نيا چئشا؟ با زارولهيج نه بو هه ڪه
به لا راو به شهريش گئرته زل و گولانه مزانو؟

رئيني مليوهش لار ڪه ردو و واتش: به لاو چئشي پياڪه؟ ٿاڏ
وئش به لان من ٿا ماره خولينهيه خاس مشناسو خودا زانو

کوگو لوابو یام دلێ واتهن: ئیشه و چئگه مهنو، خو ئاڤیج خوڤا
 خوڤا اشا یو بۆره خو لکیوهش که رونه و نیشوره له مه وه پناهی.
 خو دلێ ره فئقه و ئه دئیش ئه جوش ئیمه گر روئوه نان و شهق
 مدهیمی پی زارولا، ئا روه په رسه و کوره که و لالوئته نه دیه م خیرا
 خیرا و اجی: خه وهر و شیرینی و مهولهی چئشا؟ واتم: ئه ری
 ژهنه کئ مشوم خه وهر شا چئش بو؟ ئانی چاگه په ی وئشا وهر
 و موسا.

رئحانی و قاله بهینو وئشانه خه ریکئ ئا قسا بئنی و شیرینه یج
 ته مام په رئشانه بی په ی برا دامالگه که یش هه م دئرش که رده بی
 و هه م سه ردیج بی، زانیج نیمه رۆ ناستشا نه ک هیج وه رۆ،
 نانیوه وشکه یجشا نه وسته کیسه ش، په وچی چاوه ختۆن مه وله
 یانه نه زیابئره ئاڤه دلش لاشو بی، چه مئوه ش هه ر راکئ
 ده رنه ناخیوه بی و به کزۆلی و چئرو لچایچۆ هه ر خه ریکه بی و
 به دلێ په رۆ لالیئوه ئه و خوڤای مه وله ی پارئزنونه و به سلامه تی
 گئلووه.

شیرینه کناچلیئوه وه شلی و رۆح سوکه بی و تازه خه ریکه بی
 یاوئ په نه، عه مرش ده ور و دوانزه سالانه بی و هه رچنډ وه رو
 ناجۆری وه زعه و ژبوایشا نه لئیی وه نگه و خوننه واریش نه بی
 وه لئیم په وسه کناچلیئوه زئته لئ بی و سه ره ش جه فره و چئوا
 به رشئ، که م دووه بی وه لئیم هه مئیشه گوشه قولاخه بی و
 هه رکه س ده م که رئوه ئاڤه گوشئ هوروزئ بزاق باسا، به

تايهت پارون هه ڪه ئيراقين تاميبيئي ئا ئوردوگاو په شتيشا،
 ئه وه لؤ بونه و دوڪانه ڪه و مامو يشو ئاما و لواي ڪه رئيني، چا رپوه
 فيره و فره و چيوا بيبي ڪه ميويه چ جه به ذبه ختي وئيش و
 مهولهی برایش يا ويينه، چاو وه لئ وئيش و مهولهیچ ئه جيئشا
 خوڏاي ئاڏيش په ي خزمه تڪاري خه لقي ڪه رديني وه ليم ئيسه
 نا... يا ويينه هه ڪه ئاڏيچي پيسه ئا گرد خه لڪه يه به شهريني و
 مشوم وهش ژيوا و وهش و هرا و گهرم و نه رميچ پو شا و ئاسوڏيچ
 با.

هه رچنڊ رڻحاني زهنيش ماره توپي فرئيش وستي وهرو په ياش
 وه ليم قاله هر ڪهوت سهرو ئا خيائيه هه ڪه بلونه و سوراخيوه
 مهولهی ڪهرو، وئيش ڪه ردو يانه ره و چانه ينه بي پالتاوه زله
 قورسه ڪه يش ڪهرو نه، هه ر ئانڏهش زانا شيرينه والياره و
 قيژناش: شوڪور ئانا ئاماوه... ئانا ئاماوه.

قاله ديا مڏيو قه مچو نه ولاو پرده ڪيوه يو پيڏا بي و گونيپوهش
 ڪولپوه بي وئيش به حال چيرشه نه پيوين.

قاله لوا پئوايشو چونڪه روجيار نيشته بي و عاسمانيج تنڊ بي
 و دنيا تاريڪي بييره نه زاني مهوله ن يام ڪين؟ پهوچي نه چرپيش
 وهنه هه تا نزيڪ ڪه وتو مڏيو مهوله ن و چيرو گونيه
 سمه ره ڪه ينه پا چلي زمسانيه عاره قي مؤرش به رداين.

قاله دوئجار دلوهش بي:

يو: په ي ئانه يه هه ڪه سمه ره ڪي ياوي.

دوئ: مهوله سلامهتا و ئامانو.

وهلیم زیاته‌ر وهشی یاوای سمه‌ره‌کا دلۆه‌ش که‌رده‌بی.
 روه‌ش که‌رده مهوله‌ی و واتش: ئه‌ری چی ئانده‌ت پۆوه‌شی
 رۆله‌؟

مهوله‌یچ به سه‌رقۆلو که‌واکه‌یش چلمه شو‌رۆبیه‌که‌و لوتیش
 ئه‌سه‌ریش و واتش: وه‌للا مامۆ گیان لالۆ ره‌حیم مزگینه‌ بی و
 کۆچۆ دێر ئاماو و کۆره‌که‌یچش یانه‌نه‌ نه‌بی.

ئه‌ی چه‌مو مامۆیش ده‌رده‌ت بی بلی شو‌نیش و باریشۆ؟
 مامۆ گیان دێده‌ دلۆ ناست بلو شو‌نیش واتش: نیشه‌ره‌ ئیسه
 میوه‌.

مهوله‌ هه‌که‌ نامۆ دێده‌ دلۆیش به‌رده‌ قه‌باله‌ کیش ویر که‌وتۆ و
 ده‌سیوه‌ش کوا کیسه‌یش، دلۆیا بی مه‌نینه‌ و نه‌تاوینه‌یچۆ.

وه‌رو وئیشه‌ره‌ نیابیشه‌ره‌ هه‌ر یاواوه‌ یانه‌ ئه‌گه‌ر فرسه‌ت‌ش په‌ی
 هۆرگنۆ بێده‌نگیوه‌ قه‌باله‌ کئی بڈۆ ده‌سو شیرینی وائیشۆ.

قاله‌ی وات: من ملو لاولو گاه‌ه‌ کئیه‌ تویچ خیرا سمه‌ره‌کا به‌ره
 کاژان و برپوشا باره‌ که‌ره‌شا وه‌رو گاه‌و گۆره‌که‌که‌ی، ئاوراشانه‌.

مهوله‌ دلۆش وه‌ش بی و واتش: مامۆ گیان تو‌ لوه‌ ئانا منیچ مه‌و.
 مهوله‌ خو‌ژا خو‌ژاو چئوئیه‌ چانه‌یشه‌ بی ئانا په‌یش هۆرکه‌وت،

هه‌ر یاوا وه‌رۆ واله‌ کیش چریه‌ش و واتش: شیرین دا بو‌ یارده‌یم
 ده‌ با ئا وه‌رئیسئ که‌روه‌ نه‌خنیکنۆم، شیرینه‌یچ هه‌ر خو‌ژاخو‌ژاو

ئانه‌یش بی نزیکو‌ خیرئاماییه‌ مهوله‌ی که‌رۆنه‌ و هه‌والئیه‌

دیده دلێچ په رسۆ چونکه دلێ ههروهختیوه راش کهوتی لاشا
ئینده و مه تیوه خاسی نازشا دی په نه.

پیوه لوی کاژانه که و وه لێ کهرده یۆ لکه و وه ریسه کینه مهوله
قه باله کیش دا ده سو شیرینیوه و واتش: روهنی ویمانن ههر
ئیسه وه رهش ویم لکه کئ کهروه.

شیرینه دهمو گنای تیکاوه په رساش: مهوله گیان ئه ی تو؟
بهشت بازووه؟

مهوله به روپوه وه شو دیا شیرینیتره و واتش: نا شیکل گیان من
تیره نا دیده دلێ هیله پوه نیوه خاسه ش په ی کهردانی وه لیم
دهمته نه بهرنه شو... ها.

- مهوله گیان خه مت نه بو... ئه ی تو خذا هه والو دیده دلێ...
خاسه بی؟

+ شیکل گیان وه لالا فره هه وائش په رسای، ئادیچه خاسه بی
شوکر وه لیم داخه م مه شو خه ریکا پیره بو ئادیچه خه فه تو ئا
کۆره جوانه یشه هه که دلینه شی پیره ش کهرده، مهوله
دریژه ش دا به باسو دیده دلێ و واتش: ئا کۆره جوانه شا خاس
فهوتیا داماگی، جه نازه که یچشا ده سکه و تیوه ههر خاسی جار
جاریوه لوئینی سه رو قه بره کیش سوکنا ییشا په ی ئی، کاکه
سه رکاو یچ گئیریان سه رواز، چاگه بی سه وای ملووه ئینا
هه مه ژان.

مهوله خیرا دهمو گونیه کهیش کهردۆ بریو سمهریش کهردی دهسه وهریوه و لوا په ی لاو مامویش و گاو و گوره که که ی. وه لئ ئانه ی کاژانه که نه بزیره به دهنگی نزم به شیرینیش وات: خیرا ته مامنهش و لوه لاو ههرمانیتۆ. هه که زیایچه ره به دهنگی بهرز واتش: خیرا ئا سمه را کو که رو و لوه لاو ههرمانیتۆ.

تا ئی کهین و بهینه ته مامیا و ئالف دریا گاو و گوره کله که ی دیرش کهرد و گرد لوئوه یانه و نیشتی و ماموژهنیش شه له مینتیه وه شهش نییی سهر و واتش: نیشدیره خیرا نانه کهیتا وهردی، قاله و مهوله یچ ههردوی مانین، شمه لوئی چه و دیمۆ په ی ویتا بوسدی و بهش ئیمه یچ ئیسراحه تیه که رم. مهوله و واله کیش چونکه تیری بیئی چیرو چه ماره دی یوترینیره و بزیه شا کهرد.

ماموژهنیشا خراب یاوانه و ئه جیاش به قسه کئ ئاڤی خوا و زانا هه که ئاڤه هز که رو ئاڤی بلا بوسا و ئاڤی چه چه نیو مامویشا پی شه وه سهردی جه و ئوه فارا و لاو یوترینینه کو چیه بووسا، ئینه نه واچا: ئاسا و خیالیه و ئاسه وانیه خیالیه.

ههرجور بی شه له مینه کریاره و وریا و مهوله و واله کیش لوی هۆده ئه و دیمینه که، کور و کناچه که ی ته رو ماموژهنیشا لوئینتیه لاو وه ناکه شاره، هیزی شه و یچ قاله نه بیه بی یانه نه په وچی ماموژهنیشا دلش گری و به نونگه و مانیای مهوله ی و

مامویشاوه پهلهش بئ ئادیشا کیانو ئه و دیم و ویشا ته نیا مه ناوه.

مهوله و شیرینه یچ هه رچنډ هۆده که و ئه و دیمی سه ردیچ بئ و ئاویرش نه بئ چه نه وه لیم خوڤا خوڤاشا بئ زوو بلا ئه و دیم و باسو سه ردایه که و مهولهی و هه و آو ده ره ناخی و دیده دلئ باس که را.

قاله یچ چه و لاوه و نزیکو دوده ریه که یۆ شانهش دایره سه رو دوی سه نگایا و ببینش که رده بیوه و مشکیه کیچش لا به ردیی، ته نیا تا قیله کیش سه ره شو بئ و جگه ریوهش نیایی لاو ده می شو و ته پله که ته نه کهینه که یچ و هرو ده می شه نه په ر بئ ئاغزه جگه ری، په یتا په یتا نه فه سی قولئ دی جگه ره که و ده می ش و هۆده کهش ماسنای دوکه ل، رادوینه دووه مه وجه کهش دلئ تا قو په نجه ره کهینه نیایی لاو سه ره ی ش و ئانتینه کهش هور دای و هرو ئانهی هه که ته نیا فارسی یا وینه مه وجه و رادیونه کهی ده میوه وزئ سه رو ئیزاعه ئیرانیه کا و ده میوه یچ فارپیشو سه رو ببیسی فارسی و دهنگو ئورشه لیمی وه لیم وزیش سه رو هه رکامی باس هه ر باسو جهنگی و حملهی و کوشت و کوشتاری بئ، په وچی بئزار بی و هه ناسیوه قولش هور کیشت و ئاخپوه درئ یچش ئاورد شو نیشه ره، به دهنگیوی گری کوچپو بهرز واتش: دا ریحانی چاییوه م په ی که ره ره وه لیم با فره غه لیز نه بو ناشو کری نه بو شه له مینه و چایی غه لیزشا نه واته ن.

رێحانیچ کهردشو دەم: پیاکه چایی چیشی؟ وه ئلا نه نیانم سەر، تو شه له مینهت واردینه خو مه شیوم که بابت وارده بو، چاییچ وه ریو سهرشهره مه گهر ئیشه و ههر راوه بی په ی گمیز کهردهی. ئادیچ دووه باره ئاخپوه تهرش هورکیشتۆ و واتش: دهی قه نداخپوهم دهپه نه.

رێحانیچ لاو سو به کهینه شانەش دابیره و خاوه بی بیئوه تاقه تش نه بی هورزووه.

واتش: ئانا کتیه کئی سهر و سو به که یۆ گریای گریو قوری و پیاله که یچ ئانا دلئ ئا تاقینه، هورزو پیا ئپوه که ره ره په ی ویت و یویچ که ره ره په ی من ویم دلم گرو په ی ویت و ئینده وه شیچ وات قه نداخپوهم دهپه نه، منیچ دلم شیشه نه.

رێحانی نیازش ده ورو ئانهیره ئی و لوی قاله ی کیشو لاو ویشو و پئوه کوچپو که یف که را و دمایچ پئوه سه یاوه ئیجا سه ره بنیاوه.

به کیشته ی قاله ی په ی لاو سو به که ی و وارده یۆ قه نداخه که ی ههرمانه مه یسه ره بیه و سه ره شا نیاوه په ی ویشا.

مهوله و واله کیچش چه و دیمۆ ههر ویته شا ئی، ئه گهر مه سه لی ئانه ی نه بی ویشا وه نه شا تیک نه شو ههر زوو رێحانی یام قاله خو رینیشا مله ره و بیده نگیشا که رینی وه لیم جه وه که و ویشا ئانه یه وازی هه تا ئادی سه رگه رمته ری بی نی ئیڈی زیاته رشا په نه وه ش بی.

قاله داڤغهش ههر لاو گاو و گوره کله که یشو بئ، سهردشا نه بو... ههتا سهوای ئالفشا پهی پیندا که رو... یام پالشا پووه بنیونه و وره شو شا، ریحانیچ گوش نه ڈئی پا جوره چئوا و خهریک بی وهرم به رو شو، تریکه و شیرینی هه که چه نیو مهولهی خهریکنی قسا بیئنی وه نه ش تیک دا و واتش: دا پیاکه ئه گهر نهوته نی لوه سه ریوه ده ئا سه ره که وا و واچه: یام تویدی پهی ویتا یام بیدهنگی بیدی.

قاله یچ که رد شو دم: کوره وهرمو چیشی ژه نه کنی؟ داڤغه م ههر ئینا لاو ئا تالانیاوه.

قاله هورئیس تو پالتاوه کهش دا شانیشه ره و لوا به رو و چه و دیمو پایه که یو رووه و جاده کهیره، ده سیوهش یاونا ئاوی و هه که هورئیس تو گوشش هوروست مڈیو لاو دژیانیه کهینه سمپوئه سهخت ههن، دمای ئانهیه کوجیو گوشه قولاخ مردا حالیش بی ئیراقیئنی و مهره خه سیو دیرشا په نه بیهن و ئیسه ئامینیوه، دژیانه که ههر نه همیشه نه میشه شاو ئاڈیچی عاده تو ویشا قه سه می زه پنا و لالیاه راشا بڈو بلاوه دلئ ئوردوگی.

عاسمانیچ تنڈ بی، وهر و ویشه ره واتش: خوڈا که رو ئیشه و وهرهش نه که رو نه، خوئی کاول بیه ئانڈهش حسبیا وهریوه و وارو ئیتر ههتا وه هاری مهتاویوه و دوی شهوی جارپوهیچ ئانڈهی تهرش که رو ناوه.

گۆشش نه ژا سمره که ی و لواوه چوهر، وهر و ویشه ره بۆله بۆلۆیهش کهرد و واتش: رۆله بوسدی دێرا ئیمه یچ وهرمما می. ههتا لواوه چوهر ریحانی وتیی و نهرمه پرخیوهش چۆوه ئی، شه ورژهنو به ره کهیش نیا و لئفه کهش دا ریحانی ره و گۆپه کهش کوشناوه و وئچش چه ولاته رۆ سه نگاش نیاره و ئیژیاره، گهره کش بی بوسو دلش داشوه نه په ی جگهریوه ته ری، هورئیس تو گیسناش هه و دوی یه ری نه فه سیس داوه نه و ماخه ناش دلئ ته پله که کهیره.

چونکه هیزی شه وئچ بۆنه و ئه سانای گاو و گۆره کله که یۆ باراماوا یانه و فه ته ی ره فیقیش مه نه بیوه و سه حبه که یچش زوو هورئیس ته بی و رایچه ره گاو و گۆره کله که ی فره ماننا بی و ریحانیچ خاس ره تنایی، وهرمی زۆر په ی ئاورد و وت.

مهوله و شیرینه یچ چه ودیمۆ ههر خه ریکئ قسا بیئی، شیرینه حالو وئش و ده سه و دوعا به یهش و وه شحائیش به گیلایۆ مهوله ی و وه زعه و مامویش و جوابو مامۆزه ئیش په ی مامویش وهختیوه مامۆش گهره کش بی بلۆ شۆنه و مهوله ی ره، ئینیشه گرد باسی کهردئ په ی مهوله ی.

مهوله یچ به گیلنایۆ باسو سه فهره کهیش په ی دهره ناخی و هه وال په رسای دئده دلئ و باسو هئله ره وه نه وه شه کئش و قه باله نان و ره وه نه که ی و ئا گئچه ئی هه که هه تیمه کا گیلنا

پہنہ و نقہ نقو وئیش ہہتا سمہرہ کئیش یاونیوہ یانہ، دماییشا
ٹاورد بہ قسہ کاشا.

ہہرچنڈ ہوڈہ کہیچ سہرد بی وہلیم چونکہ جوانی بیئی و
لئفہ کہ شا زل و قورس بی، گوششا نہڈا و سہرہ شا نیاوہ و
وتی.

سہحی ہہ کہ ہورئئستی، وہروہ وارپی وہلیم فرئی نہ بی و
ہہ وایچ فرہ سہرد نہ بی.

قالہ کرژ وئیش کو کہردؤ و کئیشہ کئیش بینا سہرہ شو و بہ دلہ
وارانییہ سہوزہ کالہ کہش ہہ کہ جماعہ تو سوپی ماویوہ چاو
وہئی دابی پہنہ، کہردشہنہ و وہروہ روکہش نیا شانہ شو، زرم
زرم داش بہرہ و ہوڈہ ئہ و دیمینہ کہی و خوریش ملو مہولہ پیرہ:
ہورزو ہہ تیم لوہ لاو ٹا تالانیاوہ کوچپو سمہری کہرہنہ و ہرشاو
دوی چنگی یہ وئیچ پزگنہ سہرو سمہرہ کارہ، منیچ ملو سہر
بانہ کاولبیہ کہی مالو.

ہہ لای لیٹل و بوم بی پہیجہ گئیرہ کہ و پہشتیرہ ہورہست
سہرو بانی و ہہرچنڈ و ہروہ روکہیچ بہ حال گئیش، دہسش
کہرد مالای و ہروہ کئی، چونکہ و ہروہ کئی فرئی نہ بی ہہر یا گئیرہ
دہسش خونچینی کہرئیشہرہ وار، فرہش پؤ نہ شی و ہستہرہ.

رئحانی چون شہوہ کئیش بہ دلہ بیئی ہہتا قالہ و ہستہرہ
سوہش تاو دا و چاییش دہم کہرد و ہئلہ پروہ نیچش حازرہ
کہردہ.

قاله وهسته ره مژیو هه لای مهوله ههر به چه می
 وهرمالۆسنینیوه خهش می و خه ریکو سمه ره کان، هاوارپوهش
 وهنه کهرد: زووکه ره هه تیم ئانا وئیم یه وه کا بهر و تو یچ سمه ره کا
 باره و بو.

رئحانی زیاره و واتش: پیاکه نان و چاییم حازر کهردهن بو
 چئویوه وزه وهرو دلیت ئیجا چئیش کهری که ره، مه که ره شو
 په ری شه وه کئیش ههر دالغهت لاو ئا گاو و گوره کله تالانیاوه بی
 دهسته نه بهر نه شا، نه ره جیی خوڈای ئیمهش لاتنه خهلقی
 کهردئیمی، ئا روه به دلی هالی زیایره ههر دلم لاتۆ بی هه تا
 سه وای نیمه رو کهش ئامایۆ.

قاله یچ خوڈا خوڈاش بی رئحانی به روپوه وه شو نانپوهش بدۆ
 په نه، په وچی بی دووه دلی پالئیش وه تی و به دله ی بارانیش فره
 دا و لواوه چوه ر، واتش: رئحانی چئیش قومیان پاسه ره حمیت
 تلیسیئنیوه؟

چی پیاکه پاسه ماچی؟

ههر شه وپوه تو ره حمت جما بو من عه بیم چئیش بیهن؟
 تو شه وئ دوورۆ پال گنی مه و اچی ژه نه کئی مه رحه با، ته ما ڈارنی
 من سه حیی هورزو سه مات په ی که رو؟
 ئه ها ئیشه و پیاو خه لکی شیه ی، بزانه چه نینه نا په یت.

قاله نانش وارد و شو کرو خوڈایش کهرد هه که رئحانی پیسه
 ژه نه و خه لکی ئی سه حبه ئاما ده مشۆ، ده سه وشیش وه نه

کہرہ و واتش: ہومئڈ وازوو گر روئوہ ئئئڈہ رہحمینہ و گورج و گولہ بی.

رئحانئئچ کورچئو خوا و واتش: پیاکہ بہدہسو تون، توگر و ہخت پئسہ ئئشہوی عالیہ من ہر عالیہ بیئنا.
قالہ زیارہ دلقہ شرئوہش دیو و چئرو سہ کولہ و کاسہ و چہمچہ کانہ دلئ گونیلئوہنہ برئو یہوی پاری مہنئئئئوہ، دوئ چنگئئش کہردئ دلئ دلقہ کہی و ہاوارش کہرد: کنا رئحانئ...
ہورزوئ توئچ ئاوئوہ دہ پیالہ کاتہرہ و بزائہ ئا گاوہ تالانئئ ئہ گہر چورئوہ شوئش چہنہن دوئشہش، ہہتا گورہ کلہ کہم نہ کہردہن لاش.

رئحانئ کہردشو دہم: ئاخ دہسو ئی بہزما تووہ قالہ.
ہورئئئستہ قرئشکناش: شیرئ ہورزہ کنانئ، وئت نان و چایی و ہرہ و واجہ مہولہئچ بی تیکئوہ نان کہرو دہردہش و پیالہ کا شورہ و کورچئو نوہئچم کہردئئئ ئاوی، وزہشا سہرو سوبہ کہی با دہم کئشا پہی نیمہروئتا.
دہمو رئچو ہر بولہ بولش بی، نہما باڈیہ مسئنہ کئ و لوا روہو گہورہ کا.

مہولہ و قالہئچ و ہلئتہر لوئئئئئ و ئائفہ کہشا کہردہ بی ئاخورہو گاوہ کئ و قالہ لوا ی لوئ روہو کوزہو گورہ کلہ کہی.

رئحانیچ لوا لاو گاهه کئی و بریو (پوئیر.. پوئیر... پوئیر) ش پهی کهرده و چونکه یوترینی نه شناسینی رئحانی تهرسی گاهه کئی له قیوه... قوچپوهش بدو وهنه.

دمای توژیوه وئ خجلنای رئحانی ملش نیا پهی چئرو گاهه کئی و گاهه یچ شیته بیه، له قیوهش دا کهله که و رئحانی، پانه یچو نه مردا و قوچپوه قورسه یچش زره پنا پوره.

رئحانی قیژناش:

تاته رۆ... رۆله رۆ... قاله رۆ پهی وئیش و به زماش... ئاخر تو چئشت بی سهرو چوژاریو؟ قاوه خانهت لابهرد واتما ئه لخال بازارش نیا، ئه ی دوکانه کهت چی توپنا؟ خوژا گئروت چوار نو شای و دوی پاکه تی جگه رئیت وره تینی چی به زمیته خاسته ر نه بی؟

قاله یچ هه که خه ریکو تاقهت کهرده ی گوره کلله که ی بی و مهوله یچ هه تا ئی کهین و بهینه کریا لوا دلئ چناره کانه ده سیوهش یاونا ئاوی و گه ره کش بی ور بیژوو و گیلوو، ئاڈیچ چه نیو مامویش هه ردوی به قیژه که و رئحانی والییره، خیرا لوئیه روه و گه وره که ی، قاله زووته ر یاوا مدیو رئحانی به ده سی چه پش ده سی راسش گئیرته نش و خه ریکه نه به ره و گه وره کهینه مزبوره و هاوارو کهله که یچش که رۆ، باڈیه مسینه کئچ و هرو به ره و گه وره کهینه تنناوتلوره که وتینه.

گاوه کێچ گهوره که ره ئی و لوی و به دهنگی بهرز بۆرنی، تومهز
گاوه کئی ههم بیئاقه ته و گۆره کله که یشه نه و ههم ویرو کابانه
وه لینه کێچش که رۆوه هه که گر سه حب و ویره گانیوه به
تۆره کلپوه نانه وردۆ لیسه ش دئ و به ئاوازیوه ئاهوراییه
وه شه یچۆ لاونیشۆ ئیجا دهس بهرئ په ی گواناش.

قاله ههم جه بۆله بۆلۆ ریحانی و ههم جه وه زعه ی په ریشانه و
گاوه کێچ فره ته رسا و خیرا به ده سیوه ش ده سو ریحانی ش
گئیرت و به ده سه که ی ته ریچش به ره و گه وره که یش داوه پۆ،
ریحانی ش به ردۆ وه ره ه یوانه که و وه لئ ئانه نه ه یچ که رۆ لوا
ملو گۆره کله که یش گئیرت و ئاوردش وه رش دانه لاه ئه ڈاکیش،
گۆره کله ده سش که رد چه کنای گوانا ئه ڈیش و گاوه کێچ نه رمه
بۆرنیه که ری و خیرا خیرا گۆره کله که یش لیسیوه، سه رو وی
ئاڈئ ئه مینی بیوه.

قاله سه ریوه ش وادا و وه رو ویشه ره واتش: ئیجا ئیسه نۆره و
ریحانی ن، وه لته ره هیچش نه بی ده مش نه مردئ، ئیسه گاویچ
قوتیبو و ده سیچش مه ریابو!

مهوله یچ چۆوه ئاماوه و ده مو ریوه خه ریکو به سته ی
ونجه نه که یش بی و پالتاویوه زلی عه سه که ریچش پۆره بی، وه رو
ویشه ره و نه یاری ده نگیچ بهرز که رۆوه واچئ: خوڈا شوکر به
به شیت هه لای خه ر و شه ر به ش نه کریان ئی کوکه چیش بی

قوما!؟

دلچۆ پهنهش وهش بی، ئهره جیئیش مامویش دینه وهنه. شیرینه یچ هه لای خه ریکه و نوهیه کا بی، به قیزه و ماموژهنیش و آلیاره و خیرا نییش سه رو سه به که ی و زیاره، ره ما ده سش که رد ملو ماموژهنیش و به پرمه و گره وایۆ واتش: وای... ماموژهن گیان، چیش بیهن؟! سه رو چیشی مامویم دای وهنه؟ ریحانیچ به شیوه لاوناییه جوابش داوه و واتش: نه وه لآ رۆله، شه لآی ویش دینی وهنه وه سی نیا زانی چه نیم بڈۆ وهنه؟ گوه تالانیه کیش له قیوه و قوچپوهش دانئ وهنه، زایره ن ده سم مه ریان، لاو ویشۆ لوانئ دۆشونهش تومه ز گوه کئ شیته و گۆره کله که یشه نه و به منش مت.

مه وله و قاله پئوه ره یاوئوه لاو ریحانی و شیرینی، مه وله کلاوه و پالتاوه که ییش سه ره شو گێرته شه ره و په رساش ئه و مامویش: چیت داوه نه مامۆ؟

قاله دیا مه وله یره و چانه ینه بی شه قیوهش په ی و ربارۆوه، شیرینه و آلیاره ئه و مه وله ی و واتش: و سه به هه تیمه گێله، گوه کئ قوتینه و ده سش مه ریان.

مه وله هه لای ههر ئهره جیئیش مامویش دینه وهنه، چون هه که جار جار قاله ریحانی کوئ مه وله پهنهش وهش بی، ئیجاریچه ههر چاوه ته قه که ری و واتش: گوه چیش قوچۆ!؟.

قاله ئیتر ویش په نه نه گێریا و هه لمه ته شه قش که رد ئه و مه وله ی و یوه ته رهش په ی شانا، وه لیم مه وله چونکه چه مه را

و وهه پهرچ دایپوه چانهیه کهرئ، خیرا قونپوهش کهرد و دور کهوتو و ناستش پیکوش.

قاله خورپیش ملو مهولهیره و واتش: هه تیم برمه لوه سهروئا جادهیه، پاس... پیکاب، هه چچی ئاما مردنesh با بهروش دهره بارپوهره، هه چنڈ زووچا مهر ماشینی ههورامانی یام نۆتشیه ئنڈا ئیسه دزلیه یئ نمهیا.

قاله دیا پهی شیرینی و چیرو چهماوه واتش: هورزو کناچی برپو دهسمال و چئو پیچۆ پهی مامۆژهنیت نه کای راره رشیوه وئیم عالش مشناسو.

رئحانی وئیش چنڈ پهسه بئ پا قسئ قالهیه ئاندهی تهر حرس لوا دلشو و واتش: چی قاورمه م واردهن هه تا تهرسی رشیوه؟ قوربانه و وئیت نه بو هه تا دزلیه ملی یه رئ جار ماشینه کا مردنی. دووه کابینپوه قاوه بی ههورامانی ئاما و ههر دهره نه کهوه بهرکهوت مهوله هورقونیی و هاوارئ کهرئ: کومه ک... کومه ک.

دووه کابینه مردا و ههورامیی به فه رهنجی و کلپتپوه پریره واری و واتشا: ها رۆله چ خه وهر... چئیش قومیان؟ مهوله زوو زوو چلمه کهیش هورلوشی و اچی: مامۆژهنیم... مامۆژهنیم و ره ماوه روه و یانهی و قئیناش: مامۆ بهیدئ ترومبیلیم مردنان.

ههورامیه کئ گرد قاله ی ئه ژناسئینی و دهورانو زووی چایشا لاهه وارده بیوه، لوی ده مشۆ و یارده یشا دا.

شیرینه پالتاوه کۆنیوهش دا شاناو مامۆژهنیشه ره و به دلی په
 و چه می هه رسنینه و ده مو هه نسکاوه هه ر واچن: مامۆژهن
 گیان خوڤا یاریو ده سه کهیت گێراوه و زوو مه یۆ.

هه رچنډ هه وایچ سه رد بی وه لیم هه ورامیه کئی دویشا لوی دماو
 دووه کابینه که ی و قاله و ریحانیچ لوی دلیراسه نه نیشته ره.
 پاره قاله حال و حسابه کهش باس که رد په ی سایه که که ی و
 ئادیچ واتش: هه رمانه نیه نه خوڤا ئاسانهش نه که رو، خو ئیسه
 ده سما مه یاووه لاو شیخ ئه و ره حمانو و ئیما، هه ر ئیسه به روتا
 کانی دینار چاگه جه راحی خاس هه ن.

فرهش نه خواینا یاوی بیه که ره و دوئی جه سه رنشینه کا چاگه
 وه ستیره و دووه که و دمای ئامپوه وه رو، دمای ده ده یه قا یاوی
 کانی دینار، سایه که که یاگیوه نه مردا و واتش: هه ر ئی کۆلانی
 وه ره مه ده یدی ئاخره که شو دووه م یانه ده سه راسۆ یانه و کابرای
 جه راحین.

قاله ده سش به رد کرئش دا سایه که که ی، کابرای سایه ق هورش
 نه گێری قاله قه بولش نه که رد و وستش باوشیش.

قاله و ریحانی وه ستیره و تورمبیله که ره و شاره سان لوا،
 خاسی چایه خانه که و سه رو جاده که ی که رده بی شو چاگه دوئی
 هیلیشا ئه سان و به پاو نام و نیشانو کابرای سایه قی لوی لاو
 یانه و جه راحه که ی، به ره که شا به ریوه دووه تاکی که وه ی
 عاسمانی بی، دوئجار قاله ی به ره کهش کوا، هه رچنډ خه ریک

بئ دیرچ کهرئ وهلیم وهر و ئانهی هه که هه واکوچئو سهر د
بئ و وهر و کئ واری بئ، مه گهر یانیوه هورئئستئین هه که
کاربه دهسئ دهوله تی بیئنی یام ته له بیشا بیئنی، ئندا په ی یانیوه
بئ ههرمانی هه لای زوو بئ.

یانو جه راحه که یچ پاسه دیار بئ هه لای وهرمه نه
هورنه ئیستئیبئنی.

رئحانی وات: وهسئین پیا که خه لک و ته ن، ئیمه نمئ شه و و رۆما
وه نه فاریان، بازه با هورئینزا.

دهی ژه نه کئ خوڤا زانو که ی هورمئیزا، تو ئیداره کهری پی
سه رو وهر وئوه؟

رئحانی وئش گرموله کهرده بی و دهسش باوشیشه نه بئ و
واتش: چئیش که رو مه جبوره نا، ئه گهر به زوریچ هورشا بیئنی
به نابه دلئ دهسه که یم سه قهت که رۆ، بازه باکوچئو ته ر جارئو
ته ر ده شو وه نه به شکو هایشا بووه.

قاله جگه رئوهش گیسنا نه و رئحانیچ لوا سه رسئوه نه ماتش
که رد، دمای ده دهیه قئوه ته ری دیسان قاله به ره کهش کو او ه،
خاسئ به قرخه قرخ یو به کوردی جواوش داوه و واتش:
به سه واهاتم ده رگا که مه شکئنه.

به هه ر حالئوه بی، به ره کریاوه و پارپوه که شا هه ردوی دیمئوه
وه روئ گئیرته بی، پیره پیا پامالئوه وهر و به ره کهش که رد و
واتش: فه رمون ئه مر که ن.

قاله‌ی حالی که‌رد هه‌که ئینه وه‌زعه‌ کینه و په‌ی گێرته‌یۆ ده‌سو
 رێحانی موزاخمی‌شا بیینی،
 کابرای پیره‌ پیا‌که‌م‌یۆه مه‌نه‌ره و واتش: خۆم خام و قامیشم
 لایه وه‌لیم ئیستا هیلکه له‌کوی په‌یدا بکه‌ین؟
 قاله چله‌کیاره و واتش: وئما دوی هیلما ئه‌سینی، ده‌سش
 به‌رد هیله‌کیش نیشانه و ئوسای دی و لوی چوه‌ر.
 دمای گێرته‌یۆ ده‌سه‌که‌و رێحانی، قاله ده‌سش به‌رد
 هه‌قه‌ده‌س‌یۆه‌ش نیاره په‌ی ئوسای و ئادیچ نه‌جابه‌تیۆه‌ش
 ئه‌رمانا و واتش: من ئه‌م ئیشه له‌به‌ر خاتری خوا ئه‌که‌م هه‌یچ
 دامه‌نی.

قاله گۆشش نه‌ذا قسه‌کیش، هه‌قه‌ده‌سه‌که‌ش نیاره و
 ده‌سوه‌شی گه‌رمش وه‌نه که‌رد و زییره.
 لوئوه سه‌رو جاده‌ی، قاله دلش پۆ بی یه‌که‌جاری چاوه
 سو‌راخیۆه سه‌مه‌ره‌کایچ که‌رو ئیجا بلاوه وه‌لیم وه‌رو رێحانی
 نه‌یاراش باسو سه‌مه‌رو چئوی که‌رو، چونکه ئی ده‌س مه‌پریاهه‌و
 رێحانی، گردش چئرو ئا به‌زمو سه‌مه‌ر و گاو ئه‌سای و
 وره‌ته‌ینه‌بی.

پاس ئاما و هه‌تا بیه‌که‌ره سواری بیی و چاگه‌یچۆ به
 دووه‌کابینیۆه دزلیه‌یا لوئوه‌ رووه‌ یانه‌و وئشا و ده‌ربه‌ن دزلیی.
 هه‌تا ئیڈئ گیلپوه مه‌وله گاو و گۆره‌که‌که‌ش ساتوری
 که‌ردی‌بینی و گه‌وره‌کیش مالی بینی و که‌رگه‌کیش وه‌ری دی‌بینی

و کولينه کڻش پوختي ڪهرديئووه و هيئله کڻچش بهر ئاورديئيني،
شيرينهچ خهريکهو يانه کهی بی و نوهيه کڻش وستيئيني سهرو
تهباخه غازه کي هه که تازه ماموئيش ئهسيئي.

شيرينه خير ئامائش ڪهردي و جامليئونه ئاويش دا دهسو
ماموئيشو و دماي ئاڏي گهه ڪش بي پهي ماموئهنچش بارو،
ماموئهنئيش وات: پهي من نماره روله من تهزنهه نيا.

ريئاني چه ميوهه گيئنا يانه کهيره مڏيو زهريف گلير ڪريانو و
پوختهچ گزي دريان واتش: ئافهريم شيرينه رولي، ئهي
نوهيه کيت چئش چهني ڪهرديئي؟

شيرينه رهفته کهو سهرهئيش ڪوچيو تنڌ ڪهرڏو و واتش: ماموئن
گيان سهرو گازه کهيو نيئيم سهه.

ريئاني مهنههه و واتش: ئهيهرو تو چي دهسڪاري گازيت
ڪهردهن؟ مهتهرسی تهقوت پوره؟ جاريوه تهر دهسش نهڏهينه.
دورو ديا تهباخه کيره و بهزهرده خوئوه واتش: سههه کهوي ئهلا
نهياوي پههه وهلا خاست روشنه ڪهرديئه.

شيرينهچ به وهشاليئوه واتش: ئهي چئش ماموئن، ئا روهه
گوشم گيتر پهي پياکهي هه که پهئيش بهستيمي و چا روون
ئهسينهچما مڏيهه دهسو توره و فيره بيئا.

ئيڏئي کهوتئ باسو نوهيه ڪارهه ماموئهنئيش شيرينهش حالهه
کهرده چهني پياز و روهن سوور کهروهه و دا و دهرمانشا
کهرونه و ... ههنيچتهه.

قاله یچ به هه ناسه هۆرکێشته یۆ پروهش نیاوه لاهو گه و پرو گاهو کێ و مڈیو گه و مالیان و گاهو ئەمینه بیئۆ و گۆره کله که یچ ده ورشه ره هه ر ورمیوه و دیارا تیرا.

مهوله یچ دمای هه رمانه کاش به فرسه تش زانا و به عه ره بانه که یشو لوا په ی دلێ ئۆردوگی، ئا رۆوه خاروبار ئامایی و دوی یه رێ کاروانیش که ردی، برنج و ئاردش به ردۆ په ی یه رێ چوار یانا و نزیکه و چل تمه نیوه ش ده س که وت، هه رچنڈ چل تمه نه که هیچ نه بی وه لیم په ی مه وله ی فره بی.

ناخافلێوه نه گرمه و ته یارا ئاما و چه نیو گرمه که یچ شرێخه و ته قایۆ قومبلا ئاما و هه رکه س حه نڈاو ویش، ویش گرمۆله که رد و دمای چنڈ چرکێوه قاله سه ره ش به رز که ردۆ مڈیو: ئا چنڈ خه می چه وڌه سو یانه که یشاوه هه که هیزی شه وی سو پێ هۆردی بیئێ و چنڈ ترۆمبیلێوه سه روازی چشا چه نی بیئێ، دلێ ته پ و تۆزینه نۆقمی بیئێ و پاسداره کێچ گرد ئیئێ و لوئینی و بریشا خه ریکی بیئێ به دۆشکی ته قه که رینی شۆنه و ته یاره کاره و بریشا هه ر ئەللاهو ئە کبه ر ئەللاهو ئە کبه رشایی و پاسه دیار بی کوشی چشا بیئێ.

ئا چنڈ رۆوه سوپا هه ر فرکه فرکه نه بی و نیرو ئارینی و مه رزنیئیشه ره و دمای شه ویوه دوی شه وا پیچینیوه و لوئینی روه و مه رز، دیاری چئوئیشا ده سو بی.

دماى ئى گرمه و گالیه قاله ههتا تاواش قئیناش مهوله هۆو و
ههتیم چکۆهنی؟
مهوله دهنگش نهبی.

مامۆش دیسانۆ شکهش پهی ئانهیه لوا و دلۆ وئشه نه واتش:
ئى ههتیمه نهلابۆ لاو ئا پاسدارا ئه ودهسى و دلئنه شیهه بۆ!
عادهتسا ههرجى وینۆ وئش هۆرقۆلتنۆ دلئش.

برئۆ ورد بیۆ و دیا پهی ئه ودهسى، پاسداره کئى ئه مینى بیۆه و
چانهی نهشى کوشییشا با، ئه گهر مهوله یچ چاگه بیى یام ئیسه
کیانینئیشۆ یام ئه گهر بیى پۆیچۆ ئیسه ههر بهرگنئى.

فرهش پۆوه نهشى مهوله به وئش و عهره بانه کهیشۆ، به جیره
جیر دژبانیه کۆ پئذا بی و روه و یانهی ئیوه.

قاله ی خۆریش ملشه ره و واتش: دیسان لوانیوه ئۆردوگا
ههتیم؟ نه واتم نه لی پا ده وره ره؟

مهوله ههم بۆنه و قه سفه که یۆ و ههم جه مامۆیچش فره ته رسا
بی و واتش: مامۆ پا خۆذا ئانه کابرئوه پیر ئاماین سهر دای
قهومه ئیراقیاش و برئۆ کهل و په لش په نه بی، لالیامۆ وه نه
یارده یش ده و منیچ کۆمه کم که رد و یاونام یانه وه یه کهش و
ئامانیوه.

قاله سه ره یۆهش وادا و واتش: قابیلا مه نیره په ی دروا؟ خاسا
ئى کابرا پیره رۆ بریا بی سهر دای قه و ماش که رۆ ئارۆی نه بۆ؟

خه ریکینی نیمه رۆ بێ ههردوی لۆیوه یانه و نوه یاوه حازره بێ،
ئا نوه یاوی هه که شیرینی نییێ سهر.

نانشا وارد و قاله روهش که ردۆ مهولهی و بێدهنگیوه واتش:
بلم با یاونوته نه کۆشکه کێ که رۆ و بزانه چۆیوه مهوره شی.

قاله کهوت وه لێ و مهوله یچ شۆنیشه ره و به ره و کۆشکه کیش
که ردۆ و په رساش: خۆ قیمه تو چۆه کا مزانینه؟

مهوله نه ما پيله قه له میه کاو و واتش: ئه رێ مامۆ خه مت نه بۆ،
خۆ چۆه کێ ئانده فرێ نه نی ته نیا قیمه تو ئی پيله گولانا
مه زانو ئا دێچێ چی دما یۆ ئاوردینیت.

قاله قیمه تو ئا دیشایچش وات په نه و به دهنگیوی نزمۆ واتش:
با ریحانی نه زانو ملو هه تا زه لکه، بهش کۆچۆ سمه ری بار و
ئه گه ر په رساش مامۆت کۆن؟ واچه: پێگه ره بێ رهنگه لوابۆ
ئه و دیم، دلێ ئۆردوگی.

مهوله کۆچۆ ویش هۆرکیشت و چلمه کهش هۆرلوشت و
واتش: سه رو چه ما مامۆ دهی زوو لوه دێرا.

قاله یچ وات: چه مه راو ترۆمبیلی مه که رو ملو ئۆردوگا و چاوه
هۆروه زو و ئه گه ر ده سم که وتی، چاگۆ به پیکابه که و ناله و
مامۆیم ماروشاوه.

قاله لوا زه لکه و سمه ریش ده سکه وتی و ویره گا دێرئوه ئاماوه و
بێدهنگیو په شته و یانه که یشاوه گێرتیشهره و چۆیوه کریش

کهرده کیسه و نالهیره و کیاستشۆ، وئیش و مهوله سمه ره کئیشا
کئیشتی پهی کاڌانه کهی.

قاله برئو دیا عاسمانه ره و وهرو وئیشه ره واتش: ئیشه و بۆنه و
وهروه کئوه و عاسمانیچ سایه قهن، خوڌا عالما شه وئوه سهرده
بۆ.

ههر سه ره وئیره گا قاله سمه ریش که ردئ ئاخۆره و گاوه کئی و
گۆره کلکه که یچش ههر لاشۆ جیا ئاست چونکه تازه ته ماڌارو
دۆشتهی شۆتی نه بی.

... ۳ ...

هەر وەرۆ سۆپا نیرو ئاری ئا دهشتی هه که گنی بهینو
 دهرهبن دزلیی و باراماوای و پادهشتو که شو زهرهوهی، تاقه
 یانه که و قاله یچ وهرانوهرشو بئ و پاسداری دهشته کیشا
 که ردیی به ماعه سکه ریوه زل، شهوهی و یهردئ هه تا سهحی
 ههر دهنگو ترۆمبیلانا، قاله ئه جیاش جاده که ره مهیاو ملا.
 سهحی زوو هه که هورئیس و زیاره دیا مدیو ئه ودهس گرد
 خهیمینی، دووه دووهی و یه ره یه ره ی هه توفیوه و لایوه هورشا
 داین، ترۆمبیل سهروازی نه ده و نه ویس ئینی و لوینی، یو
 میوه و سهوزهش په نه بی یو نانه وایی یو سه ره شورگه بی و یو
 تانکه رو ئاوی، پاسداره کئ ویشا پیته بی ره و دلی و هروه کیره
 پیسه ههنگی دیویای ئینی و لوینی، بولند گو که یچشا هه که
 بینابیشا ترۆبیلپوه پیکابیره خه ریک بی سرودهو: (أی لشکر
 صاحب زمان آماد باش آماد باش) ی واچئ، ئا سرود یچه
 هینه و جهنگی و هجومی و حمله ی بی.
 یاوانه وه زعه کئ خاس مه واچو.

وهرو وئشه ره واتش: گئره هر ئسه ته يارئ ئيراقين ديسان بهياوه و پئسه هيزي هه كه دوي يهري خيمي هوردرينيني ئامئ بوردومانشا كه ردئ، ئسه ئي گرد نيره چئگه نه هورشدان زياته ر پيش هه ن بهيا و كوانهش، خوڏا كه رو ئيمه چ و ئي ئيراقيه دامانچه پوه نه بيمئ.

لواوه چوه ر ئحانئش هورئئزنا و بهره و هوده كه و مهولهی و ئاڏيشا چش كوا و واتش: هورينزدئ روله به خوڏا هه رپوهما پهی گئرينئو پهی كه سی نه گئرينئوه.

لواوه يانه و نيشتي و ئيله و دلئ سوبه كه يش به مهسه كئ كيشته دلئ ئاويرگئكي و يهري چوار دنڏه سكه ئئش ئاستئوه دلئ سوبه كه ينه، دوي يهري قوته لئئش نيئ سوبه كه يو و كوچئو فوش وهنه كه رد هه تا گرشا گئرت و بهره و سوبه كه يش بيناوه، يهري هئئئش وستئ دلئ ئيله و وهرو ده مو سوبه كه ی، برئو ئاويش كه رده دلئ كتريه كئ و وستهش سهرو سوبه كه ی و ئاو و چايئش كه رد دلئ قوريه كئ و ئاڏيچهش نيا لائو كتريه كئ، ديسان لواوه وهرو دووده ريه كه ی و جگه رپوهش گيسنانه و ده سش كه ردؤ نه فهداي وهنهش، نه يوه و نه دوي و نه يهري هه تا ديسان هوده كهش ماسناوه دوكه ل، ر ئحانئ هه كه ده سئوهش ملشه نه بي و جار جار نه رمه نالئوه يچش پهی كه ري، والياره ملشه ره: دا پياكه وه سي دوكه ل كه ره گلوماره قانگت دايمي، بو وهرو ئا هئلا پاكئ كه ره و چاييه كه يت وه ره.

مهوله و شیرینهیچ به قسه کئ مامویشا ههم چله کئیهره و ههم تهرسییچ، هه که وهختیوه داش بهره کهیشا و واتش: ورینزدی رۆله به خوژا ههریوهما پهی گئیرینۆ پهی کهسی نه گئیریبۆوه.

ئامی ئیدیم مهوله چروچه مش شۆرته بی، به قۆلی راسیش پسه ریش و نیشتیهره دهورو سینیه فافونه کهینه نان وهرا، ههر ئاندهشا زانا ریحانی قیزناش ملشاره و واتش: ئا دووه هیلهمه پهی مامویتا نیینیره شمه نان و چایی وهردی، خو درهوه تا نه کهردینه ههتا هیلی وهردی.

شیرینه به زهرده خوئوه دیا مامۆزه نیشهره و واتش: چی مامۆم پی زمسانه درهوهش کهردینه؟

مهوله گهره کش بی به قسه کئ شیرینی خو، مامۆزه نیش کهردش مهسه کیره و هوروش ئاوردۆ ئه و شیرینی و واتش: وسبه کۆله بنی، مزانی چه نیو چلمنه یه ههر پرچیای برایت چا وهختۆن مڈیهیدیوه سیبه ره و ویتاره فیئر قسه زلا بیئندی؟ هیزی شهوی ئاڈیچ خواهش ئی به قسه کام، مزانو فرهیچ کهیفش ئاما هه که دهسم مه ریا.

مهوله و شیرینی بیدهنگی بی و سه ره شا وستهره ملو سینیه کهیره، ههریۆ دۆلکه باغهینه که و ویشانه دهسشا کهرد نان و چایی واردهی.

قاله تاوه مهسه لی نیروه کهینه وهرانوه رشاهه هاگاش چی باسا نه بی، ئاما وهرۆ نان و هیله و ویش و اردش و دیسان زیاروه

جبر و بهرو دوکانه کيش ڪهردشو و ڪوته مقه بيوهش وسته
سهر و تهخته ڪه و ورو دهمو دوکانه کيش و سهرشو قننهش
داوه و جگه ريوهش گيسنانه، فرهش پوه نهشي دوي يهري پي
ثيراقي ئامي چيو ته ساناي، ئاڏي هاگشا جه وهزعه ڪي بي
باسو ئانه يشا بي هه ڪه ئي نيروه پهي گيتره ي هه له بجه ي چي
ياگينه موئل دريان و وه لته ريچ خهريڪي بهرده ي جاده ي بييني
مله وهرده په ي دهره زهلمي و چاگه يچو په ي خورمالي و
هه له بجه ي، ئيران به نيازا هجوم ڪهرو و هه له بجه ي گيرو.

قاله هه رچي سه ره ئاري و سه ره بهري، حاليش نه بي چهني
ڪريو دهوله تيوه پيسه و ئيراقي پا ئاسانيه ئي پاسداره عجه مي
بلا دلش و شارپوه زلش گيڙا؟!

ئهي ئي دهوله ته زله چهنش ئاسته ن ئيني ئي جاده ي بهراره
زهلم و بلدوزر به روي روشنا پا ڪهش و ڪوه هه رمانه ڪهرو؟!
ويش په نه نه گيريا و روهش ڪرده ئيراقيه ڪاو وهنهش په رسي:
خاسا شمه چهني مازدي ئي عجه مي وهلاته ڪه يتا گيڙا،

مزاندي دماي چهنيتا مڏيانه پوره؟

مه گه هه تا ئيسه ئينيتا نه ژناسيني چنڊ سوڪ مڏيا ميله تو
ئيمه ره؟ مه گه نه ژنيه نتا يام نه وهنانتا وه دورانو ئينقيلابينه
چي وهلاته نه چيشش قوميان؟

مه گهر باو باپیریتا په یشا نه گیلنن دئیه وه لتهر ئی دهوله ته چهنی
مه هاباتش نابوژ کهرد و قازی محمه ژ و وهزیره کیش مه یدانو
چوارچراینه کیشتی دار؟

کۆره وه لتهر مه گهر نه وه نانتاوه سه فهویه کئی چهنی ده سه لاتو
ئه رده لانه کاشا کز که ردهن و دما تهر چه خیانه تیوه شا که ردهن
ئه و خان ئه حمه ژ خانی؟

شمه یچ بزاندئ و واچدیچ به مه سوله کاتا، داگیرکه ره وه فاش
پهی که سی نه بیینه هه تا پهی شمه بوش، وه لاتو ویتا مه وزدی
چیرو ده سو که سی، ئینی ئی سه رده میه فره ته ره جه وه لینه کاشا
نا حالی ته ریئی، ئاغه یشا وات: ماس سیاوا، گرد شو نیشهره
واچا: سیاوا.

قس یوه دلی ویشا هه نه رهنگه شمه نه ژنیبوتا واچا: توته ههر
توتهن، سیاو و چه رمه ش فره قش نیا.

مه رامشا ئیمه نمئ چ چه نیشا بیمئ یام دژیشا بیمئ لاو
ئاژیشاوه کورد بیهی تانیوه نه به هیچ مه پسه ریوه.

یو جه ئیراقیه کا ئاماوه جوابو واتش: مام قادر ئه وه نه ش قولی
مه که ره وه ئیسته سه رده م گۆراوه، شهر له به یینی ئه م دوو
دهوله تهی ئیران و عیراقد له قازانجی ئیمه یه، ههر دوکیان
داگیرکه ری ولاتی ئیمه ن با یه کئیکیان ئه وی تریان له ناو ببات،
دوان ببنه وه به یه ک، ئیمه ئه وه نه ئیشمان به مانه هه یه هه تا
عیراق ده روخینن.

وات و واچپوه گهرمشا چا بارۆ کهرد وهلیم هیچ قازانجپوهش نه بئ، چونکه ههر دهرده دل بئ و کهرئینیش په ی ههنترینی. ئاڅئ جگهرئشا ئهسانئ و دهمو قساوه هورشا کئشتو روهو ئوردوگی.

قاله یچ مه نهره نه زانئ چئش کهرو خاسا، یاگه کئشا چئو وهئئ ئه مینه بئ وهلیم ئیسه فره سامناکه بئ، په شتئشا ئوردوگا لاو شانئیشا پایه گاو ژاندارمیری ئینا وهرانوه ریچشا بی بی وهیشومه یه هه که جه گردی خراپته را.

چنډ روئوه ویهرد سهرو وهزعه کئره، هه تا ئئ هوردوی زیاتهر ئارئین روهو ئا مهنتئقه یه، یام پا دهوره ره هوردئینئ یام لوئینئ روهو حدود.

وئره گانپوه هه که هه لای وهروئوه که مه زه مینه نه مه نئیبئ و تاوه و سهردبی هه واینه خه ریک بئ بینونه ش، گرمه گرمو ته یارا پئڅا بی یه رئ چوار ته یارئ ئئراقبئ ئاسمان و مهنتئقه کهیره سورئینئوه، پاسداره کئچ سه ڈاو ئه للاهو ئه که برئشا به رزه که ردو و به دوشکئ ده سشا که رد به ته قه که رده ی وه نه شا، چونکه ته یاره کئ به رزئ بئنی هیچ کارشا وه نه نه که رئ، دوی یه رئ سورئیشا دئ عاسمانه ره ناخافلئپوه نه شرئخه و عاسمانی ئاما و ماعه سکه ر و هوردوو هه که و سوپئ گرش گئرت و دوشکه کئچشا بئده نگه بیه، چوار په نج یاگئوه زرم و هورپو

ته قایۆ قومبەلا دەور و وەرە کەشا تاریکنارە، کەس نەزانی چیش قومیۆ و کۆگە قەسف کریان، کۆر ئا کۆرە بی وئیش قایم کەرۆ. ئا ئاوارە ئیراقیی هە کە تاووە بیزاری وئیشانە دلئ ئۆردوگا کەینە ئۆقرە نە گێرئیی و زینئیرە دەورو دوکانە کە و قالهیرە و سەرۆ جادە کەیرە رووە دەر بەنە کە ئینئ و لوئینئ، بە دەنگو تەیارە کا و تە قایۆ قومبەلە کا گرد شپرزئ بی و هەریۆ یاگینە وئیشا هئیم کەرد، دمای چنڈ دەیه قیۆه دۆکەل و تەپ و تۆز نیشتۆ، ئا خەلکە هە کە وئیش دلئ تەوون و هەژگ و هەلاو بنارو دەر بەنە کەینە حەشار دابی، هەریۆ حەنڈو وئیشاوە دلئ هەژگ و هەلای و تاش و تلە کەینە زیۆه و پەرسینئ ئەو یۆترینئ: پە ی خاترە و خۆڈای ئینە چیش بی؟ ئی غەزە بی چکۆه پئڈئ بی؟ خەلک یاوانە هە کە تەیارە کئ فرەو قومبەلە کاشا کۆرانە فرە دینئ پا کەش و کۆرە، تەنیا یۆشا هۆردوووە کەو سۆپیش خاس کوابئ، ئا هۆردوووە هە کە تەختاییه کەو وەرانوهرۆ یانەو قالهییۆ هۆرشدابئ.

تەپ و تۆز نیشتۆ و ئیراقیه کئ لوئیه ئەو دیم پە ی دلئ ئۆردوگای، قاله یچ کەوت سۆراخو مهوله ی و گاوه کا. مڈیۆ ئانا چه و دەسو پرده کئوه هەردوی گاوه کئیش دینئ وەر و مارایشا مارۆوه رووه یانە ی و مەرە جیۆ هیچ رووش دینە، خۆریش ملشەرە و واتش: زوو کەرە هەتیم بارۆ ئا گاوا ئینە چکۆ بیەنی؟ هەر خاسا گاوه کئیت نە ڈینئ فەتەر اتیۆهرە، رۆلە ئە گەر تۆ جە وئیت بیزارەنی هەرە مەژە بەرەو منۆ.

مهوله دهمو قساوه نزیك كهوتۆ و واتش: مامۆ گیان بهردیم واتم زوۆن نه زیننیمۆ با كوچپۆ بهروشا پا وه ره تاوهره و ئه گهر وهروه كیچ بازۆ كوچپۆه یچ له وه ریا. مهوله ئینهش وات و لوا به ره و گه وه كاش كه ردۆ و كه ردیشه ناوه گه وپ.

رۆله ئه لالا رۆله خوئی كه ری، چنت واچو په نه سه ری بیده لاکی مه تاشه، چا رۆۆن ئی هۆردوو له عنه تیه چینه هۆرشدان من دلم ئینا مشته مه نه، ها ئیسه قومیو یام كوچپۆ ته ر. قاله ئی قسیشه وه رو ویشه ره كه ردی و خه ریک بئ دوكانه كه یش كو كه ریوه چونكه دنیا هه م تاریکیییره و هه م سه ردیچ بی و بۆنه و قه سفه كه یچۆ ئانده ی ته ر ته رسی لوئیینه له مه ش.

* * *

خه ریک بی ورده ورده ی زمسان ته مامیای ته مامی و ه لیم هه وا هه ر سه رد بی.

هجومو ئیرانی په ی گیره ی هه له بجه ی ده سش په نه كه رده بی، روانه ئاسمانو مه نتیه كه ینه ئایر وارن بی، زه مینیچه نه جاده و ئامای و لوای ترۆمبیله سوپایا مردایش نه بی.

ئاواره ئیراقیه كیچ حالشا په ریشان بی، لایوه فره و پیا یا و هه رزه كاره كاشا جه نگه نه بینی و لایوه ته ریچۆ ژن و یانه شا بۆنه و ئانه یۆ هه كه مه نتیه كه بیه بی به مه نتیقیوه جه نگی، ناچاری بییینی ئوردوگای جیا بازا و هه ریۆ بلا ده ره بارپوه ره،

سه‌ربارو ئینیشا گردیچۆ هه‌رچی قه‌وم و قیله‌شا بی یام به چه‌کی کیمیایی دلینه شی‌بئینی یام ئاوارئ ئیرانی بی‌بئینی و که‌س نه‌زانی که‌س و کارش که‌وته‌ن کو‌گو... مه‌نه‌ن یام نا؟ به‌ کۆلی و پۆخته‌یی وه‌لات بیه‌یی به‌ خۆمو پوره‌ ئایشی، ئۆردو‌گایچ ئه‌جی خۆله‌و مه‌رده‌یت متینه‌ ملشه‌ره. چی به‌ینه‌نه‌ تاقه‌ یانه‌که‌ و قاله‌ی و کله‌ته‌که‌ش مه‌نئیبئیره، وه‌لیم مه‌وله‌ جو‌رئوه‌ ئی و لوی نه‌ره‌جیی هیچ قومیان. قاله‌ رۆو دما و قه‌سه‌فه‌که‌ی ژه‌نه‌ کیش و کو‌ر و کناچه‌که‌ش به‌ پیکابه‌که‌و ناله‌ی مامۆزایشه‌ره‌ کیانیش په‌ی زه‌لکه‌ی یانه‌و قه‌وما ژه‌نه‌ کیش، وئیش و مه‌وله‌ و شیرینه‌یچ یانه‌نه‌ مه‌نئیبئیه‌وه‌ هه‌تا ئاگاشا یانه‌که‌ی و کو‌چه‌ دو‌کانه‌که‌ی و گاو و گۆره‌کله‌که‌ی و که‌رگ و کولینه‌که‌یشا بو.

رۆنه‌ کو‌چپۆ خه‌لک ئی پئوه‌ره‌ و ئام و شو‌جاده‌ی بی وه‌لیم شه‌وئینه‌ دنیا فره‌ سامناکه‌ بی، ئه‌وسا پاسداره‌کن چه‌و‌ده‌سو‌ بئینی و ئیراقیی هه‌تا دئیرئوه‌ هه‌ر ئینی و لوئینی ئاوه‌خته‌ ئانه‌یچ نه‌مه‌نه‌یی، دنیا ته‌می‌بئیره‌ و په‌پۆ وانی.

سه‌ر وئیره‌گا قاله‌ گاو و گۆره‌کله‌ و که‌رگه‌کا گردی که‌رئوه‌ یاگی وئیشا، زارۆله‌کا به‌رئوه‌ چوه‌ر و به‌ره‌و بالین بئینی و هه‌رچی خو‌ژای دابیی وه‌رئینی، رادوینه‌که‌یش نیی لاو سه‌ره‌یش و سه‌رو یوی جگه‌ری گیسئینه‌ و ئاخئ هۆرکئیشی، هه‌ر زرمیوه‌ ئامی ئاژ دلش خو‌رپئیره‌ و په‌نجه‌ره‌که‌ی که‌رئوه‌ و برئو ورد بئوه‌، هیچش

وهنه مه‌علوم نه‌بی و په‌نجه‌ره‌که‌ی وزیره و نیش‌ی‌راوه، گر شه‌ویوه ده‌مو ئی مه‌راقاوه وهرمشا گنی پوره.

شیرنه به پیچه‌وانه و مامویشۆ شه‌وئینه ئارامت‌ره بی هه‌تا رۆنه چونکه شه‌وئینه ماموش و مه‌وله‌ی برایش یانه‌نه بیئی و ته‌رسیش نه‌مهنی وه‌لیم رۆنه هه‌که ئاڌئ لوئینی به‌رۆ و جار جار دوریچ گنئینئوه جه یانه‌ی، ئیڌه‌ته‌نیا وئیش یانه‌نه مه‌نیوه و ته‌رسیش نیشی وهر و خۆفی جه گرچیوی که‌ری، خشیوه ئامی واییه‌ره، جار جار پاسداری و پیی ئی‌راقبی پاره ئینی و لوئینی ئاڌه خیرا وئیش که‌ریوه یانه‌ره.

ده پانزه شه‌وئیشا پی جوره‌گۆزه‌رنا، ورده ورده‌ی دنیا ئارامه بیۆ ئی‌راقبی سه‌رشا هورداوه، ئامای و لوای دزلیه‌یا سه‌رش هورداوه.

سه‌حبانئوه مه‌وله خه‌ریکو ئالفدای گاهه‌کا بی مامویش قی‌رناش وهنه و واتش: رۆله خیراکه‌ره هه‌رمانه‌کات که‌ره و لوه شۆنه و مامۆزه‌نیت و زارۆله‌کا، واچه به‌یاوه سایه‌ی خۆڌایۆ خه‌ریکا وه‌زعه‌کئ ئارامه بووه.

فره‌ش په‌نه نه‌شی مه‌وله ئاما لاو مامویش و واتش: سه‌روچه‌می مامۆ، بلو واچو چئیش به مامۆزه‌نیم؟

قاله بریۆ دیا‌شپوره و واتش: واچه قوزه‌لقورت، گۆشڌ چۆ نه‌بی چئیشم وات؟ واچه: وه‌زعه‌کئ خه‌ریکا ئارامه بووه و رانئیش مارۆ و بیوه.

ئا چنڭ روه ههرمانه كئ مهولهی سهخته رئ بئنی چون ههم ماموژهنیش نه بی یانه نه و ههم وهرو خراپی وهزعه كئ و چوئی مهنتقه كهیچ گاو و گوره كله كهی نه زنی ره، پا نونگو ئالفی زیاته رشا گهره ك بی و مالای گه وره كایچ نار ههتتهر بیه بی.

مهوله شیرینه ی وائیش یا وناشه نه و واتش: شیکل گیان نه ته رسی من ملو شونه و ماموژهنیم و ئادیشا، نه یایچۆ من وئیم زوو مه وه په ی لایت.

شیرینه یه رئ هئلیش گرینی بئنی په ی وه رچایی ئا سه حبانه یشا، واتش: مهوله گیان مه له با ئا هئله ته په ی پاک كهر و وزه ش دلئ یوه چا نانه پسكیتیا هه كه هیزی پاسداره كا دایمی په نه، نانه كئیم فیسئنیئوه، كوچۆ خورماو یچت مژه و په نه راره وه ره شا.

مهوله هئله كهش كهر د قه بالئ و ده سش كهر د وارده یش و خورماوه كئیش وستئ کیسه ش و كهوت را، لوا دلئ ئوردوگی هه تا چاوه هوروه زو روه و زه لكه، هه كه لوا په و دیمه ره و دیش ئوردوگا چوئ و هوئا تاوه و چوئی ئوردوگاینه خه ریکبی زاله ش تره كو.

وهرو وئشه ره واتش: ئه وسای ئی ئوردوگا زله جمه ش ئی چه نیو ئیراقیا و ده سیوه ئینی و ده سیوه لوئینی، قیزه و قاله و زاروئا مه كتبه كهی سهخته كاوه دهنگی دیوه، دهنگو بلنگو كه و سه رپه رستی سه ره مره سرودئ ئینقیلابی دئ وه نه و نازی

خه لک حالیش بۆ جه قسا یوترینی، ئیسه چرکه مهژنه وینه و په پو وانۆ.

دهمو ئی دالغاوه کهرد شو ئه وژده سو دهره و شه میانی، رۆخانه یچ ئامای و هلیم نه ک ئانده هه که پرده بازی دیاری نه با، هه چنژ هه تا زهنگولیش ته ریپی به هه حال بی پراوه ئه وژده س و ملش نیا روه و دلئ ده گی، پایه گاکه و ئه وژده سو رۆخانه ی چریش و گه ره کش بی په رسو شو وه نه و بزانه کین و کوگو ملو، هه که نزیک کهوتۆ چه نه ش، ئه ژناساشۆ و ناستش بلو وهرۆ و واتش: کوگه ملی؟ مهوله ی وات: ملو زه لکه، پاسداره که واتش: لوه لاهه رمانیتۆ.

ورده ورده ی هوروه ست سه ره وکوی هه تا لوا دلئ ده گی، خاسی فره هه ره نه بی چونکه زه مین بینابیش، روه ش نیا روه و یانه و لاله که و ماموژنه نیش، هه ر نزیک کهوتۆ ماموژنه نیش دورۆ مهوله ش ئه ژناساوه، کهردش وهره یوانه که و یانه و لالویش و واتش: سه ره که وه ئینه چی یاوانی ئیگه؟ مه شیۆ تویچ ده سو مامو قاله یۆ ره مایی؟ ئه ی شیرینه ی والیچت چیت ناوردده چه نیو ویت؟

مهوله هه ناسه ش سوار بیه بی، بزیه ش کهرد و هیچش په نه نه وچیا.

+ چه نیو توما هه تیم، چی جواو مه ژه یۆ؟

- ماموژنه بابو و سه ر جاری.

+ دهسیوهش کیشنا پهی دیوارو چهوشه کئ و واتش: دهی
چاگو بۆ سه ر تاقه تم نیا وه زوره ده روزه که ت پهی که روه، چاوه
هۆروه زه بزانو؟

هه ر جۆر بی مهوله هۆروه ست سه ر وه لیم ئانه حال نه بی.
+ ئادهی رۆله بزانو خهیرا چه نی ئامای چکۆوه ئامای، چی
ئامای؟ که رگه کیم چئیش؟ مه نئینی؟

مهوله دیا مامۆزه نیش هه ره و بزئوهش که رد و واتش: مامۆزه ن
ئه ی چی هه وائۆ مامۆیم مه په رسی، بزانی مه نه ن... مه رده ن؟
رئحانی چه پۆکیوه یه واش هه ش به سۆعه به تۆ کئشته سه ره و
مه وله یه ر و واتش: وسبه هه تیمه گوله، مامۆت ئئنده چلکنا
هیچ کارش وه نه مه که رۆ، ئئنه شه وات و بزئوهش که رد و
واتش: ئه ی نانت وارده ن؟

مهوله و مامۆزه نیش هه رچنڈ په وسه وه ششا جه چاره و یۆترینی
نئ وه لیم چوون چنڈ رۆیوه بی یۆترینشا نه ڈیه بی، ویرو یۆتری
که رئنیوه و پی جۆره وه شحالیی وئشا په ی یۆترینی به ر وزئینی.
هه رچنڈ سه ره سه ح شیرینه ی وائیش هئلیوه گرایش دابی
په نه وه لیم هه ر په ی ئانه ی پاسه به روزۆ گویا بی تۆیما پۆوه
دیارا، مهوله واتش: نانو که ی مامۆزه ن؟ چی چا رۆۆن شه
ئامئندی، ناشۆکری نه بۆ مزانمئ وارده ی و وته ی چئیشا؟
نه وه لئا هیچم نه وارده ن و ته ژنه یچما، کۆن کونه و کونه لان و

ئى يانه يه با كوچيو ئاوى و هروه؟ ئى چنڭ روه گيانما به نان و خورماو و پاسدارا بيهن.

+ ئانه ئاوينه هورزه و هرو با لالوزه نيچم هوربيزو بزانو هيئيوه ماسيوه چيوئوه هه ن وزى و هرو دلئت.

- ئه ي ماموژن نه پهرسات په ي چيشى ئامانا؟

رئحانئ به بزئوه واتش: جا سه ره كه وه ئاستت هوشم لاو وئيمو بو هه تا په رسيت و هه نه په رسو؟

- وه لالا مامويم وات: لوه و اچه به ماموژنه ئيت با زاروله كا بارووه و به ياووه، وه زعه كئ كوچيو ئارامه بيئو.

مهوله كوچى خواو واتش: توره يچ بى جه من هه تا وستائيش را.

+ جا ئه وتو چى توره بو؟ مهوله گيان راسى شمه چاوه نزيكى بيئدئ چيش قوميان ئى جهنگ و جه له به يوا كوگه؟

- وه لالا ماموژن خو ماموم قسئيش چه نى مه كريا، مه زانو بيتاقه تى تو كه رو يام چيشا، هه رچيچ جه رادوينه كه يش حالئش بو په نه ما مه واچو، په رسويچش و هه نه توره بو و ماچو: هه تيمه سه قله تو چيشتا سه رو ئى باساوه.

ئه گهر پاره دوئ روئ جارئوه يچ دوئ ئيراقينى به يا چئو ئه ساناي په ي لائش نمازو نزيكشا گنوه.

مهوله سه ره ش و سته ره و چوكلئوه ش ده سو بئ، كوچيو ئاوردش زه مينه كه ره و چئرو لچاوه واتش: چا وه ختون تو واتهن

په نه با تیکه لئی ئی ئیراقیا نه که رۆ نمازۆ دوریچۆ بڈیه وشا په ی،
نه ک گۆششا په ی گیرو.

مامۆژهنیش کۆچۆ خواو واتش: یانی تو ئاندهیچ فه قیرنی؟
- وه لّلا مامۆژهن ئانده من حالی بیه بوو ئیران هه له بجهش
گیرتهن و سه دامیچ کیمیاویش متهن ملو ئا خه لکه دامگاهیره،
واچا هه زاره ها که سئیش کوشتئینی، ئانیچشا مه نینئوه که م و
که سر ماراشا پیدیمه ره و ئوردوگئیشا په ی که ردئینوه، یۆ
هه زارخانیی و یۆیچ شوئیشه.

رئیحانی کۆچۆ خواو واتش: سه ره که وه ئینه هیچت وه نه
حالی نه بیه ن ئینده زانی ئاخۆ حالت بیچ چئیشی تهر واچئینی.
ئهی ئه گهر ئینه حالو وه زعه کئین، ئیمه کۆگه به یمئوه؟ یام
مامۆت خوڤا خوڤاشا بڤوما کوشته ی؟

تا ئاڤئ ئی باسئیشا که ردئ ژهنه و یانه وه ی هۆرئئسته، هه که
مهوله ش دی ئاڤچه ئانده ی تهر په رسئیش وه نه په رسا و مهوله
دوو ه باره په ی ئاڤچئیش گئلئئوه.

زاناش مهوله ئاوراشا و وئیچشا نانو سه حبیشا نه وارده بی،
خیرا ته نوره ش وستهنه و هه میرش حازر بی، چاییش وست
سه ر و سو به که ی و کولئیرئیش یاونی په نه و ماسش که رده ره،
خولکه و رئیحانی و مهوله یش که رده نانشا وارد، گه یلان و
گۆلباخه هه لای هۆرنه ئئستئیبئینی.

سهرو سینیه که یۆ هۆرنه ئیستیبیئیه مهوله ئاوه خواش که ردۆ
ئه و مامۆزه نیش و واتش: ماچی چیش مامۆزن؟ مهیدی
بلمیوه یام من بلوه؟ چونکه ئیسه مامۆم و شیرینی ته نیئینی،
خۆ پئسه ئه وسای نیا ئا دهوره جمه ش بی چه نیو ئیراقیا، باور
که ره هه که ئامانی په ی ئیگهی دلێ ئوردوگا کهیره ئامانی و
چاوه هۆروه ستا سه ره وکوی، ئینده چۆل و سامناک بی خجل
بی زیره که رو.

ریحانی لاش هۆرکه رد لالۆزه نیشه ره و واتش: دهی بۆ
مه تره که! ئامان شونیم بلمیوه و ئی هه واله وه شایچه په ی تا
په ی تا مڈۆ گۆشیماره.

هۆرزه تۆ لۆ و واچه به مامۆیچت مه تاوو به پایی به وه با بزانو
سه وای بۆ پیژی بۆ ههر وهخت ترۆمبیلپوه هۆرکه وت وئیم
مه میئوه، پاوه یوه یچما گهره که نیه نه که سی نه کیانۆ شونیم.
مه وله چکۆوه لوابی ههر چایچۆ کیشته شه ره ئاماوه وه لیم
سه رسه حب هه رچنڈ راکیش سه ره وکوی بی وه لیم چوون
زه مینه که بینابیش خاسته ری، چه وسه رۆ بۆنه و ئانه یۆ هه که
وه ره تاو که وته بی، به یسه که وه رش دابی و راکئی بیئی به
هه ره ی جیره.

تا یاواره وار خجل بی زه نگۆلئیش پرچیا و چنڈ جارپوه یچ
چه که کیش گێرینی ئه و هه ره کئی و ده سئیش تلینی هه ره کئوه.

بههر فهلاکهتیه بی مهوله یاواوه یانه و چهکمه کیش وهتیش و دهسئیش شورتی.

به ئامایشۆ شیرینه فره دلوهشه بیه، هه والۆ مامۆژهنیش و زارۆله کاش پهرسا و واتش: ئهی چی ناردیتۆ؟

مهوله کۆچیۆ خوا و واتش: ئانه بهراستا؟ شیکل گیان ئهجوم هه لای مامۆژهنیم مه شناسینه، هه تا دل هئیمه نه بو هه که هیچ تهرسیوه پی هه وئله ره نه مه نینه پاش نمیوه پینگه ره.

ئيجا سه رهش نزیک وستۆ ئه و شیرینی و بئیده نگیوه واتش: کۆره خوڤا شوکر هه که ناماوه، ده دوانزه روئین سه ره ما سوکا و په ی وئما نیش تئیمیره، پا خوڤا ئاڤه بئوه دهنگه دهنگ و قیزه قیزه کهش جه شریخه و ته یاره کا سه دامی لاو منۆ گولته را.

مزانو مامۆچم چا خوڤا ایشه گه ره کا هه ر نیوه پینگه ره وه لیم چارش ناچارا، وه لالا وه رو قساو خه لکیچ منش کياستا شونیشا. شیرینه پالیوهش نیا پۆ و واتش: پئسه مامۆژهنیم ماچۆ: دا لوه ئه ولاره هه تیمه گوله.

ئه گه ر ئانده ئازانی روه و وئشه نه قسی چامنی که ره. به خوڤا من ئینده جه چۆلی و ته نیایی بیزاره نا هه ز که رو هه ر ئیسه به یاوه.

مهوله کۆچیۆ خوا و واتش: ده ی ئه گه ر فره هه ز که ری با هه ر ئیسه به روت په ی لاو مامۆژهنیم، ئه ها... به خوڤا خاسی ویرم که وتۆ، پا خوڤا مامۆژهنیم واتش: ئهی چی شیرینه یجت

ناردینه چهنی وئیت؟ ئه وه ئۆ ئه جیاش منیچ ده سو مامویمۆ
رمانا ههتا به ههر حال بی یاونامه نه په ی چئشی لوانا.
قاله یچ سه ره راو ئا ته رس و له رزیه هه که نیشه بی وه رش، لایوه
ته ریچۆ خه ریکو تو م شانای گهنم و یهوی بی زه مینه که و
وه روده مو یانه کاشه نه ههر جۆر بی هه رچنڈ وه خته که یچ دئرش
که رده بی وه لیم ناستش فرسه ته که ش کیس بشو تراکتورش
پئذا که رد و زه مینش کالآ و تو مش شان.

... ٤ ...

دماى چنډ رۆڤوه ئاواره ئىراقیه کى گیلپوه پهی ئوردوگای و پا دهور و وهریچه ره دوی ئوردوگی تازیشا هوردی پهی ئاوارا هه له بجهی و دهور و وهریش.

بونه و ئانه یۆ هه که ئىراقیه کى ئوردوگا و ده ربه ن دزلین ئا ماوه لوی شار و ده گایه کاره زیاته ر چه م و ده مشا که ردۆ هه که گیلپوه ئوردوگا خه لکه کاسبکاره که شا چنډ دوکانپوه شا نییره و بازارچپوه شا ئوردوگا که نه دروس که رد، بی وه ساسه تۆ دیسان بازارو دوکانه که و قاله ی ئانده ی ته ر کزش که رد.

قاله به ناچار بی په ته ش شله که رده پهی مه وله ی هه تا گجار بلو دلی ئوردوگای و به عه ره بانه که یشۆ هه رمانه که رۆ پهی ئىراقیا، هه رچیچش ده س گنی ویره گانه چه نه ش ئه سانى.

خه رج و مه سه ره فو یانه که ی و کلفه ته که ی چئوپوه چانه نه بی وه لیم قاله ویش هه ر چه زش جه هه رمانى و کاسپی بی، رۆپوه ده رامه دش که م بی یام نه بی سهرى دنیش وه نه ئینپوه یۆ.

هه ر رۆپوه ئوردوگانه ئازوخه شا به ش که ردی ملو ئىراقیه کاره مه وله بازارش گه رم بی.

ئيراقيه ڪيچ گرد مهولهی ئه ژناسينئ و به حالچش زانينئ، هه رکس هه رمانيوهش دابيئ ملو مهولهيره يام بارپوهش په نه فارپوه، ئانده مه تله بش بي نانپوه وه شهش بڌو دهمو و دوي قسي وه شيش چهنی كه رو نیم ئانده مه تله بش نه بي زهري زيادهش بڌو يام حسابي زيادهش چهنی كه رو چونكه ئه ژنيه بيشا مهوله هه رچي پيڏا كه رو، هه ر لواوه يانه ماموش چهنهش مسانونه و نمازو هيچش په نه مه نوه، ئه گه ر مهوله پا زهريه چيويوهيچش ئه سابيئ په ي وئيش يام واله ڪيش و زانيشا په نه، تورئيش بينئ وه نه و كه رئينيش قوزه لقورتشا.

مهوله وئيش ئانه ي زاني، په وچي ئاڏيچ ئانده مه تله بش بي بلو دلي خه لكو ئوردوگاي و تيکه ليشا كه رونه و چيويشا لاهه فير بو، نیم ئانده مه تله بش نه بي زهري فره كو كه رووه چونكه زاني ئه گه ر مله جيئريچ كه رو چهنيو خه لڪي سه رو زهري هه ر وئيش زه ره كه رو چونكه سه رپوه ره زه ره كه هيچش په ي وئيش نه بي و سه رپوه ته ريچره ئا خو لڪ و ميهرابانيه هه كه ئيراقبي چهنيش كه رئينئ و يانه نه واردهش دينئ و جلي زيادئ وئيشا دينئيش په نه په ي وئيش و واله ڪيش، ئه گه ر مله جيئريش چهنيشا كه ردئ سه رو زهري و كرئ ئاني هيچكام نه مه نئينئ، زاني ئه گه ر دينيچ گيرو كولپوه ماموش و ماموژهنيش هه ر نارازيئينئ چهنهش و هه رگيز روپوه وه شه مه ڏا نه به وئيش و نه به واله ڪيچش.

مهوله گجار چا زهريه هه که پيڤاش کهري برپو کيک و پسکيت و چيو ئه سانی پهی شیرینی و آلیش و وهلی ئانهیه بلووه یانه، دهو و وهرو یانه کهیره شاریشو هه تا شهوی وهلی و تهینه به نامی دهس به ئاویوه زیتره و بیدهنگیوه لوی ئاریشو و چه نیو شیرینی هه که لوینی هۆده شرۆله کهو ویشا پیوه ره وه ئینیش یام بیذیو دیش شیرینی.

فره و وهختی ماموش گهریش پیچینه و واچی: چی زهري که مت پیڤا کهردهن؟

هه ره شیش وهنه کهري و واچی: به خوڤا خه لکم سپارانه ره وهنه ت هه تا بزانو چیش کهري و به چیشو خجلیهی، من پهی کاسپی کیانوت ئوردوگا نه ک پهی کهیف و سه فای، پا خوڤا بژنه ونه پایوه لار بنیهیره هه ردوی گو شیت بنه نه بهر مارو، ژنیهنم به نامی هه رمانیوه ملی یاناره و نیشیره نان واردهی و وزات قسه کهردهی و هه تیم و مه تیمیچ خوات په نه، چیلوی سه ره و ویت کز کهري و هه رمانه پهی هه رکه سی کهري هه قو ویت چه نه ش هورگیرینه و نانو هیچ یانیوهیچ نه وهري، ئاورایچت بی بوړی یانه نه نانیوه که ره ده رده ت و لوو لاهه رمانیتۆ.

سه وای پیړی مشوم دره وهو ئا گهنم و یه ویه که رمی، بونه و ئی جهنگو جه له به یو دما که و تیمی ئنڤا ئه شیا ده روپوه چيو وهلی دره وهما که ردینی و کوینیما.

پی جۆره وه هار ته مامیا و یانه و قاله ی روه شا نیاوه هامنی،
 نزیکه و چوار پهنج مانگیوهش لوا سه ره ره ئیران و ئیراق
 جه ننگشا مردنا و ئیراقیه کئی دووه ئۆردوگا تازه کا ته قه شا
 که وته نه و فریشا گیلپوه روه و ئیراقی ئانیچشا هه که مه نیوه
 ئاوردیشا په ی ئۆردوگا کۆنه که و ده ربه ن دزلیی.

هه رچنڈ گهنم و یه وه که و قاله ی که میچ بی وه لیم هه ر بۆنه و
 دره و که رده ی و کوای و ئارده یه نه کۆو خه له و خه رمانه که یشاوه،
 ناستش ئا ماوه مه وله بلۆ دلئ ئۆردوگای و واتش: رۆله
 هه رمانه کئی وئما زه رور ته رنه هه تا هه رمانه و خه لکی.

مه وله دلش هه ر لاو هه رمانه کئی وئیشۆ بی و رۆئ ئه ژماری
 هه رمانه و خه له و خه رمانه که ی ته مامیۆنه و گیلپوه سه رو
 هه رمانه کیش، چونکه ئۆردوگانه هه م وئیش که یف که ری و
 وارده ی وهش وه ری و هه م جار جار یچ چئوئوه ئاریوه یام
 ئه سانی په ی شیرینی وائیش، جه گرچئو یچ خاسته ر ئانه بی
 هه که بۆنه و ئی تیکه لی که رده ییشۆ چه نیو خه لکو ئۆردوگای جار
 جار لوی مزگیه که و وئیش فئینک که ریوه و ده سپوه سابون دی
 چروچه میش، ئا ماوه هه که لوی ئاگه کۆچپوه ره نگ و روش
 ئاورده بیوه، جار جار وهختو نمایه کایچه نه گۆش دارئ ئه و
 بانگو سه لای و خه ریک بی زارۆله ئیراقی فیرو نم یچش
 که رینی.

مهوله لهیه کئی دێوه: ئیسه ئینی گردشا دهسههه بهر شیئینی، تهسه و ئانهیچشه بی ههر پێسه کاسبه کیشا بازاره کهشا دهسو مامۆیشۆ ئهسانا، یۆ دوی جه زارۆله کایچشا وزا سهرو واڤی و عههه بانه شرپوهشا پهی بسانا و ئاڤیچی دهههدهه کهرا، جهنگه رانیچه نی قسئ کهرۆ تیریچش مڤا وهه.

مهوله هه که لوی دلی ئوردوگای ههر ئانه نه بی پهی ههرمانی بلۆ، چه نیو کۆر و کالی و گه نهجه کایچشا تیکه لیش دروس کهرده بی و وهختو بی ههرمانینه لوی دلی بازارچه کهی و سهرده مهنی و شیرینیش پهی ئهسانینی و قسئ وه شیچش چه نی کهرئینی و مهوله یچ کهیفش پانیشا ئی.

پا وهسه تهو ئا ماوه هه که دیار نه بی ئیراقیه کئی فریشا و به تایبهت دوکانداره کیشا به نیو ویشانه باسش کهرئینی و هه والش ئه و یۆترینی په رسئینی، گه نهجه کیشا بی تاقه تی مهوله ی کهرئینی و جار جار ویره گانه چنډ گه نهجپوهشا لوئینی لاش، هه م کۆچپو یاردهیش دئینی و هه م قسئ وه شیچش چه نی کهرئینی.

ویره گانیوه مهوله سهیبه ره و دووه چله چناره که و سهرو بیره کینه خه ریکو گێرتهیره ی گونیه سهههرا بی و دوی گه نهجئ ئیراقیچ ئامیبئینی لاشۆ نیشته بیئیره و یۆ ئاسکرئیمپوهشا ده سوئ و ئاسکرئیمپوهیچشا دا بی ده سو مهوله یۆ، هه ریه ری خه ریکئ ئاسکرئیم وارده ی بیئینی و قسئچ کهرئینی، ده مو قسه کایچشا وه جار جار پئوه ره خوئینی.

رێحانی دورۆ هاگاش چه نه شا بێ ئینه شه به فرسه ت زانا و لوا
گیانو قاله ی میردیش هه که سه یه و پایه کهینه شان ه ش داییره و
جگه ریوه ش نیایی لاو ده می شو و لوا بێ دا لعه ره لوا لاش و
واتش: پیا که پار نه واتم هاگات ئا هه تیمیه بو؟ بڈیه ش په ی
چه نی حیلکیوو ه ده مو ئا دووه هه تیمه ئیراقیه یو، ئاسکریمشا
په ی ئاورده ن و ئامینی لاش، خاسا ئه گه ره مه رامیوه شا نه بو
په نه ش چی مه یا لاش و چی چیوش په ی مارا؟

قاله چله کیاره و واتش: زه نه کن دا واز باره چا داماگیه خو ڈا رو
که رووه می و ملو و هه رمانی که رونه و زه حمه ت کیشو،
قه یدش چیشا با کوچو که یفیچ که رونه و دوئی قسئ وه شیچ
بژنه وو نه و چیوو یه یچ فی ر بو.

وهختو جه نکه که ی ئا چنڈ رووه شه زه لکه بئندی گرما
خجل بئ شیتی بیمن ته نیاو تاق وئما پیره ئینمی و لوئینمی،
ئیسه هه که خو ڈای فه رحانه ش وستنه ره بازه با کوچو که یف
که رو داماگه.

رێحانی که رد شو دم و به لالوتیوه واتش: هیچ وه لآ ئه جیام
هۆرمیزی ملی دوئی تفی که ری دلئ چه ماش و هه تیمه کایچ
به رکه ری و ته می ش که ری جار یوه ته ر نزیکشا نه گنو، ئه گه ر
وه ی شو میوه ش په ی نه نیا یو من هیچم نه زانا بو. رێحانی ئینه ش
واتو به لاکوتیوه لواوه رووه یانه ی و داخه و دلئیش مته ش ملو
شیرینی ره.

رئحانی ئانده قینیش جه مهولهی بی و وهشش جه چارهش
 نی، ئانده قینیش جه شیرینی نه بی چونکه سه رتیه تهرسیش
 بی قاله هه رمانه بدو دهسو مهولهیۆ و سه رتیه ته ریچه ره
 تهرسی دمای قاله مهوله بۆ به شه ریکه به ششا، په وچی گر
 هه ولیوه دی هه که مهولهی گول که رۆ لاو قاله یۆ و ئه گه ر
 وه ریچش بلۆ چئو یوه ش په ی ور به سو نه و بنیوش وله و وایۆ و
 کیانوش یا گیوه ره، سه رتیه ته ریچۆ رئحانی زانی مهوله قسئیش
 تالی و ره قینی و هه ز که رۆ ماموش عه زیه تو ئادی بدونه و
 چلوسک هورخیز نیچا.

وه لیم شیرینه مه نده بی هه رچیش دلنه بی هه رگیز پیسه و
 مهولهی نه وزئیش سه رو زوانیش، باریوه ته ریچه ره شیرینه پیسه
 خزمه تکار یوه وه رو ده سو ماموژه نیشه نه بی چرکه هورسور بی.
 چا وه خته نه هه که رئحانی ئاما قاله ش چله کناره، قاله دالغیوه
 قوله نه بی به خیال یانه کئیش ورنی بی نی و ده سیوه یانی وه شئیش
 که ردی بی نیوه و دوکانیوه زلش پالشانه که رده بیوه، هه ر
 دالغه که شه نه گه یلانی کوریش وه نایچ و سه رواز یچش
 ته مامنی بی نی و ژهنیش په ی ئاورده بی و گو لباخه ی کناچئیش و
 شیرینه ی برازیچش هه ردویش دی بی نی شو و گه یلانش نیابی
 سه رو دوکانه که یشو و بازار یوه خاسش بی، هه ر دالغه که شه نه
 مهوله یچ هه لای سه رواز بی و سالیوه دوئجار ئیوه، ئا
 دووه جاره یچه هه که ئیوه ماموش فرسه تئش وه نه ئاری هه رچی

هه‌رمانیشا بیئنی پهنه‌ش که‌ری، سه‌ره‌را و ئانه‌یچه گیرش وارده‌بی نه‌زانی چیشش چه‌نی که‌رۆ، به نه‌زه‌ره و مامۆیش مه‌وله ده‌رده و ژهن و یانه‌ی نه‌وه‌ری و نه‌کری هه‌ر پاسه‌یچه مه‌نۆوه، قاله دا‌لغه که‌شه‌نه و وه‌رو ویشه‌ره و اجی: په‌یش ههن دمای سه‌روازیه که‌یش پی وه‌زعه و ئیسه‌یشه نه‌ساجۆنه و ده‌س چه‌نیو ئی ئی‌راقیا تیکه‌ل که‌رۆنه و پیسه پار ریحانی وات، خه‌له‌تناش و که‌راش پی‌شمه‌رگه و به‌راش په‌ودیمه‌ره و بداش کوشته‌ی و هه‌ره که‌را سه‌ره‌شه‌ره.

قاله چی دا‌لغه قوله‌نه بی هه‌که ریحانی ژهنیش چله‌کناره و وه‌نه‌ش تیکدا و ناستش ئه‌ر به دا‌لغه‌یچه بی ته‌گبیریوه حالو مه‌وله‌یچه که‌رۆنه و وزۆش بارپوه‌ره.

هه‌که ئاژه دوره که‌وتۆ ویرش که‌ردۆ جه قسه‌کاش، ته‌رسیش نیشه‌ته وه‌ر نه‌کا ئی هه‌تیمه‌ خواهش خراپۆنه و دمای گیر وه‌رۆ ده‌سشۆ.

هۆرئیس‌تۆ ویش ته‌کنا و لوا روه و چناره‌کا و سه‌رو بیره‌کئی، گه‌ره‌کش بی مه‌وله و دووه کۆره‌که نه‌والیاره هه‌تا نزیک گنۆوه چه‌نه‌شا و بزاقۆ باسو چیشی که‌را.

دووه کۆره‌که چه‌نیو مه‌وله‌ی وه‌لته‌ر ئۆردوگانه قس‌یشا که‌ردی‌بیئنی و مه‌وله باسو به‌دبه‌ختی ویش و واله‌کیش په‌ی که‌ردی‌بیئنی، زانیئنی مه‌وله و واله‌کیش تاته‌شا نیا و قاله مامۆشانه و ئه‌د‌اشا مه‌نینه و نامیش وه‌نه‌وشینه و خه‌لکو زه‌لکه‌ینه و

مه‌ریوان شوش که‌رده‌نۆ وه‌لیم ئا وه‌خته مه‌ریوان بۆنه و جه‌نگیۆ چۆل بی و خه‌لکه‌که‌یچش گرد ئاوارئ بییئینی، مه‌وله هیچ هه‌والیوه ئه‌دئیش نه‌زانئ و پئسه وئچش واچئ: نه‌زانئ یانه‌شا که‌وته‌ن چ کاول بییوه.

یو چا دووه کۆره‌یه یانه و قه‌ومئیه‌شا مه‌ریوانی بیئنی، ئادئیچئ بۆنه و جه‌نگیۆ ئاوارئ بییئینی وه‌لیم هه‌که‌ جه‌نگ مردابی گیلئییئیه‌په‌ی شاری و لوئییئیه‌په‌ی یانه‌کا وئشا، وه‌لته‌ر قه‌ولش دایئ به‌ مه‌وله‌ی هه‌که‌ راو ئا قه‌وماشو سۆراخئیه‌ ئه‌دئیش په‌یش که‌رۆ، ئاوه‌ختیچه هه‌که‌ لاشۆ بیئنی هه‌ر باسو ئا مه‌وزوعیه که‌رئینی، چونکه‌ کۆره‌که‌ گه‌ره‌کش بی چا روانه‌ بلۆ خیرئامایۆ قه‌ومه‌کاش که‌رۆنه و چایچۆ هه‌نگامه‌ی یومه‌مه هۆرگئیرۆ په‌ی سۆراخ که‌رده‌ی ئه‌ذاو مه‌وله‌ی.

ئی باسه باسئیه سامناک بی ئامیو قاله یام ریحانی ژهنیش پی باسیشا زانابی پۆسو سه‌ره‌و مه‌وله‌ی دئنیوه ملو چه‌ماشه‌ره و گئچه‌لئیه قورسه‌یچ گئلئینی پا دووه گه‌نجه ئیراقیاو شکاتیچشا که‌رئینی و گۆمه‌کی قوله‌ بی.

وه‌لئ ئانه‌ی قاله نزیک گنۆوه هه‌ریه‌ری گۆرگه‌شا که‌رد و مه‌وله لواوه لاه سمه‌ره‌کاشۆ و دووه کۆره‌که‌یچ سه‌ره‌شا وسته‌ره‌و پریوه ئه‌وه‌ده‌س په‌ی سه‌رو جاده قیره‌کن.

قاله نزيڪ كهوتو مڌيو رڻحانن پاس ماچو، يهري قاپن
ٽاسڪرئمي هالين فره دريپني و دوي يهري ٽاغزه جگهريچ پاره
كهوتيني.

ته ماشيو مهولهيش كهرد و به تاليقئوه واتش: ٽافهريم چه مو
مامو يش فيرو جگه ره واردهيچشا كه ردهني من نه زانان؟
- نه وه ٽلا مامو جگه ره و چئشي ٽانه هيني ٽا دووه ڪورهيني
ٽاڏيشا واردئ و ئيسه هورئئستي لوي.
+ ٽه ي ئي قاپه ٽاسڪرئمي هيني ڪئني؟
- ٽاڏيچي هه ر ٽاڏيشا واردئ.

قاله ديسان به تاليقئوه واتش: چه مو مامو يش چي ياگن بريپني
ٽاسڪرئم و جگه رهش چه نه وه را ٽيگه ي نه بو؟ كه س بريپني
سه رو زه مينيو لاشو نيشاره و قسئش چه ني كه را تو نه بي؟
- وه ٽلا مامو بونه و فينكي سي به ره و چناره كاوه گجار خه ٽڪ مي
چئگه نه نيشوره، دامائيني مامو گرياگئشا بين سهيه و ئي دووه
چله چنارهيه و ٽا سه رو جادهيه.

+ ماشه ٽلا دلچت په يشا سوچو، ديارا بيئني به ره فيقئيت؟
درئزهش مهڏه په نه، ئينه ٽاخر جارا واچوتو په نه پا خوڏا يام
كوشونهت يام به شهقي بهرت كه رو ڪوگو ملي لوه.

مهوله ٽه گهر وهرو شيريني والئيش نه بي هه ر زوو سه ره و وئيش
هورگيرته بي و لوابئ ده ره باريوره وه ليم بونه و واله ڪئشو
ده سئيش بسئبيئني.

په وچی قسه کئی مامویش هیچ قورسه نه بی لاشۆ و دلو وئیشه نه واتش: ئە گەر رۆزگارە که چیمنه نه بی وئیم زانیئنی چئیش که رو. جوابو مامویش نه داشۆ.

ماموش له یه کهش داوه ئیسه وئیش به تالا و ههرمانه و سمەر و چئوه که یچ فرهش نه مه نه ن، خاسته را وئیش که روش و مه وله ی کیانۆوه په ی دلنی ئۆردوگای لاو ههرمانه کئیشۆ، چوار تمه نئیش په ی پئیدا که رو خاسته را.

دیسان قاله که وتۆ قسئ و واتش: با هه تیمئیت وه نه کوئ نه باوه، سه وای تو لوۆ په ی ئۆردوگای و وئیم ههرمانه کا ئیگه ی که رو وه لئیم پئسه وه لته ر واته نیم په نه: په ی ههرمانئ و کاسپیت کیانوه نه ک په ی له م له وه رنای و یانه و یانه که رده ی و له و جه رپی وره ته ی چه نیو هه تیم و مه تیمی.

مه وله به ئە ژنه و یه ی ئا قسئ دئش گه شیاوه و وه رو وئیشه ره شوکرو خو ڈایش که رد هه که ماموش که وته ن سه رو ئا ری و رازین ئا ڈ بلۆوه په ی ههرمانه و ئۆردوگای.

مه وله هه م بۆنه و ئا چئواوه هه که وه لته ر باس کریئ و هه م بۆنه و باسه که وه ئە ڈیچشو هه که هه لای تاخایتی لاو شیرینی وائئچشو نه یارئ باسش که رو، دئش به سیایی ئۆردوگای و خه لکه که یشۆ.

ئا وئیره گا چه نیو مامویش هه رچیشا په نه کریا ههرمانه و سمه ره کاشا که رده، وئیره گا لوئوه ئاوئیشا ئاسته ده سو

چروچه‌مشاره و لوئوه یانه، ریحانی به شیرینی و گۆلباخنی کناچیش سهرو سه کۆله که و وهرو ده مو یانه که یاشانه یاگیش یاوئییره و وئیش شانهش دایی سهرو لیف و سهنگاکه و وئیشهره و رادوینه که و قاله‌یش وسته‌یی سهرو رادیو سنه‌ی و گۆرانیه و (گۆرآله‌ی وه‌هار ریحانه‌ی پایز هیچکامشان بوه و که سه کهم تو مه‌دان ئازیز) و کاک عوسمانیشا وسته‌یی سه‌ر، گۆرانیه کئی دیمه‌نه کهش فره غه‌مگین که‌رده‌یی.

مهوله به وینای ئا دیمه‌نیه هه‌رچنډ وه‌رو ئانه‌ی هه‌که چه‌نه‌ش بیبه‌ش بی، فره‌جه هه‌ستو ئه‌ډاو فرزه‌نډیی سه‌ره به‌ر نه‌که‌ری وه‌لیم به وینای ئا دیمه‌نه و مامۆزه‌نیش و ئاوازه‌ی خه‌مگینه و گۆرانیه کئی هه‌که واچنی: هیچکامشان بوه و تو مه‌دان ئازیز، لوا تاسۆ و ویر چانه‌ی که‌ریوه ئه‌گه‌ر ئاډیچ ئه‌ډاش بی، چنډ وه‌ش بی ئامی ده‌مشۆ و به‌رۆله دۆنیش و واتیش: نیشه‌ره رۆله گیان لاشه‌ت ساق بوئی چن رۆوه فره‌مانیای!

مهوله چی دالغانه بی قیژه‌و مامۆزه‌نیش چله‌کناره و قیژناش ملشه‌ره: ها هه‌تیمه پیسه ئه‌جو ئینډه ئاسکریمیت واردینی ئاورات نیا، پاسه دورۆ مردانی و لوانی دالغه‌ره... خیالت چکۆن؟

ریحانی هۆرئیس‌تۆ لوا لاو ئاویرگاکئی، ساوه‌ریوه سورش نیایی سه‌ر و پیازه ته‌رئیش جه‌نډیینی و کۆچۆو بايجانه سوللیچش لتی که‌ردی‌بیینی، چه‌نیو نانی تازه‌ی هه‌که هه‌ر ئا عه‌سه‌ره چه‌نیو

شیرینی و گۆلباخێ په ته بێشا، سه رو دوی نانه شاناره نییشه ره و گردشا مروشیوه سه رشا و نیشتیره ئیشه لالا نان بوه را، ریحانی ره وهش که ره ده قاله ی و واتش: ها... نه زانا ئا هه تیمی چیش که رینی لاو مهوله ی برازایتۆ؟

قاله به ئه ژنه ویه ی ئا قسی برسش به سیا و تیکه که وه ده سیش هه که دووه تیکه ش بی به روش په ی ده میس، کواشو دلی نانه شان که ره و واتش: دا ره وه بابیه ت سیاوه بو بازه با نانیه وه به ره حه تی وه رمی، دا بازه با روئیه بی ئازاوله سه ره بنیه میوه، چی به سته نته نه ئا هه تیمه داماگه یه؟

یوه جار نه بی قاله پا جو ره ته قو ره وه و ریحانی ره وه لیم یوه جار بی وه رو ده مو مهوله ی و شیرینی نه پا جو ره ته قوش پوره، په وچی سه رو دلو ریحانی فره قورس که وت، گه ره کش بی ته قوشو پوره وه لیم هه که زانا ئیجاره قاله فره تورهن و یاوان بینیش نه یاراش سه رش بلو، هورئیه ته دوره که وتۆ و واتش: ده ی هورزه دوی شه قیچم ده چور، من په ی تو ما ماچو با توشو گیچه ئیه ته نه که رو.

سه گبابی تو ویت گیچه له نی، ئیتر ئا داماگه توشو گیچه له وه چیشیم نه که رو؟ قاله ئینه شه وات و هورئیه ته لوا پالش داوه پایه که یو و جگه ریوه ش گیسنانه و دیسان لواوه دا لعه که وه سه ره ویره گایشه ره هه که ریحانی وه نه تیکدا.

نان بی دهردهشا و هه‌ریۆ لایۆه‌ره لاشا واست، ته‌نیا شیرینه و گه‌یلان کۆچۆیۆشا وارد، مه‌وله‌یچ ئه‌وه‌لۆ خزاوه دما وه‌لیم چونکه فره ئاوراش بی، بی ئانه‌یه کهس خۆلکه‌ش که‌رۆوه لواوه سه‌رو نانه‌شانه‌کی و ده‌سه‌ش که‌ردۆ نان وارده‌ی.

مامۆژهنیش واش واردۆ و قیژناش: وه‌سین که‌ردیش دهرده‌تا، هۆرزدی نانه‌شانه‌کا گلیژی که‌ردیوه و لۆدی سه‌ره بنیه‌یدیوه، سینه‌ش کواش و نزوله‌ش پیکا و واتش: ئه‌للا وه‌رمی یه‌کجاریتا بۆ و یۆتا سه‌ره به‌رز نه‌که‌رۆوه.

هه‌ریۆ یاگی ویشه‌نه سه‌ره‌شا نیاوه وه‌لیم مه‌وله سه‌ره‌پاوی ئی گرد ئازاولی، دلێوه دلش هه‌ر وه‌ش بی هه‌که سه‌وا‌ی ملۆوه په‌ی هه‌رمانه‌و دلێ ئۆردوگای و چاگه‌یچۆ هه‌ولنی بډۆ به‌شکو ئا کۆره ئیراقیه هه‌والیوه ئه‌ڌیش بزانی په‌یش.

مه‌راقی زلش ئانه‌بی چه‌نی ئی هۆمیڌیشه یاونو لای شیرینی وائیش، هه‌تا ئاڌیچه کۆچۆ بارو سه‌رو دلش سوک بۆ. هه‌که لوی سه‌رو یاگه‌کی بوسا، به‌چفه و بیڌزی گۆلباخی و ئاڌیشاوه چفناش گۆشو شیرینی‌ره و واتش: سه‌وا‌ی ملوه په‌ی هه‌رمانه‌و ئۆردوگای!

شیرینه تاوه‌و ویشه‌نه نه‌وه‌ک مامۆژهنیش ئاگاش چه‌نه‌شا بۆ و په‌ته‌تیۆه ته‌رشا په‌نه که‌رۆ پالیش نیا مه‌وله‌یۆ و به‌ده‌نگیوی تاسیا و هه‌نسکاویۆ واتش: ملی یام مه‌لی ملت مه‌ریا.

دَلو وئِچشنه واتش: خَو ئاڤ بَلو و نه لَو من مشوم ههر يانه نه بو، ئه گهر ياريچش دهنگ بهرز که رَووه و اجئ به مهولهی: وه شلهیت په نه وازو هه که هيچ نه بو تو رَونه دور گنيو جه تانه و توانجو ماموژهنيم.

ورده وردهی مهوله و شیرينه ياوئینینه جه هه به سه ریه که يشا، ياوئینینه هه که ماموچشا بونه و ئاڤيشاوه چ گيريوهش واردهن ده سو ریحانیوه.

خه ریک بی گه یلان و گوڤباخه یچ دئنی راته کو ئه ڤیشا و قینی جه مهولهی و شیرینی و جه تاته یچشا هورگيرنی.

ریحانی هه که زاناش قاله کوچيو هیمن به نو، دیسان هورشداه و لواوه په ی لایش و واتش: وئیت یوه لایی که رۆ یام من یام مهوله، مزانو ماوئیهن ته مام دانت داره ته قه و ههر لاهو ئاڤیره تاشیش و ئیمهت هوش شیئیمیه، خاسا من ژهنیته نا ئه ی ئاڤ خوئیری کوگه یین؟

پا خوڤا ته گبیريوهش نه که ری یام وئیم سوچنونه یام گردیتا ده رمان واردی که رونه.

چونکه یوه م جار بی قسی چامنی ده مشو بژنه وو، قاله پی قسی ریحانی دلش خورپیاره وه لیم پاسه شه نیشانده هه که ههر نه ژنه وئینه ش.

نه فه سیوه درئزهش داوه جگه ره که يش و وه رو وئیشه ره واتش: قوربانته بوو خوڤا په ی روئیه وستات وه.

رئحانی هه که سهرو لای په شته و سه ره و قاله یۆ مردیئیره
واتش: خوڤا و چیشی؟ وئیت و ستهن و هرو وئیت، ده چۆر بابلۆ
لاو ئهڤا جلفه کیشۆ و ئیمه یچ ساکیه یمیئره ملو ژیوای وئیماره.
قاله ئاندهی ته ر پهس بی و خه ریک بی فلقه ده میئوهش بڤۆ،
له عنه تش که رد شهیتانی و واتش: ژهنه کئ خوڤام دا گژئته ره
بازه با به ده رده و وئیماره ساکیه یمیئره، لوه سه ره بنیۆ و بوسه
په ی وئیت هه تا بزانو سه حی خوڤا چیش که رۆ، بهش من
تۆپونه و شمه یچ نه جاتتا بۆ.

پیاکه ئانا من ملو رایچم په ی نیانیره، ئیتر وئیت زانی چیش
که ری که رهش. رئحانی ئینهش وات و لوا سه رهش نیاوه و
روهش که رده زارۆ له کاو واتش: خوئیریا دهنگتا نه ژهنه ونه، موسای
موسو.

قاله هه تا دیرئوه هه ر لاو پایه کهینه ئاما و لوا و جگه ریش واردئ
و ویریش که ردئوه وه لیم هیچ رایئوهش به خاس نه زانا بیجگه
درئزه دای پا ژیوایه هه که چه نهش ژیوئینی، و هرو وئیشه ره
واچئ: هه رچۆر بیهن ئه شۆم گۆزه رنونهش هه تا بهش مهوله ی
گئیرا سه روازی و نه جاتم بۆ.

قاله ئاما سه نگا و په توه کهش به ردئیش سه رو سه کۆله و پایه
ته وه نینه که یۆ یاوئیشه ره و سه رهش نیاوه، و هه رز پاش نیابئ دلئ
هامنی و وئچش بۆنه و قسه کاو رئحانیوه بارش فره گران بی،

مامۆش یاوا لاش بی ئانهیه هیچش په نه واچۆ نه ما سه رۆه
عه ره بانه که ی و به ئیشاره تی و بروه هۆرته کنای مهولهش
یاوانه هه که پا هۆرگیرو روه و جاده که ی.

مهوله هه م سه رسام مهنه ره و هه م دلچش وهش بی، یاوانه
مامۆش سورا سه رو قسه کن ویره گایش و ئادیچ جه ده مو
رئحانی فره ته رسۆ.

قاله خوڤا خوڤاش بی هه ر جو ر بیه ن مهوله دور گنۆوه و
رئحانی که مته ر وینۆنهش، چونکه زانی رئحانی ژهنیش
ماوۆه بی ته مام فارپیئی و قینیش جه مهوله ی هۆرگیرتیئی،
زانی به دور وستیهۆ مهوله ی جه یانه ی، کوچپوه جه شه رو
ئادی پارزیو، له یه کیچ دیوه و وهرو وئیشه ره واچن: ئانا مهوله م
پی جو ره په نه ته گبیر کریا، ئه ی ئه گه ر به سو نه شیرینه هه ر
به سه ره کنی چهنی ته گبیرش که رو!؟

قاله ئا ماوه هه که مهوله کوچپو زل بیه بی، هه رچی دییش
پۆره، هه رچننه هه یئه ت و سه روسیماش نه لابیوه سه رو تاته ی
ره حمه تیش وه لیم سینه سافی و گۆرج و گو لیه کهش و چه م
نه ته رسی و یه هه ر قایمییه کهش و هه رمان که رده کهش، ریک
لوئینئوه سه رو ره حمه تی تاته ییش، هه که وینیش ئی و لوی و
سه ره راو ئا گرد مهینه تی و بو له بو له و رئحانی، که کیوه نه بی
میمانه ش.

هه‌رچی ته‌ماشه‌ش که‌ری و‌یرو برا جوانه‌مه‌رگه که‌یش گن‌یوه
 دل‌ش و دل‌ش په‌ر بی په‌یش و و‌یر که‌رئوه ئە‌گه‌ر جوانه‌مه‌رگه
 مه‌نه‌بی ئی دووه به‌ذب‌ه‌خته پاسه که‌ساسی نه‌گن‌ینی وه‌رو
 ده‌سو ر‌یحانی.

وه‌رو و‌یشه‌ره چه‌نیو ر‌وحو خانه‌ی برایش گن‌ی قس‌ی و وا‌جی:
 برا جوانه‌مه‌رگه که‌م به‌ خو‌ژا هه‌ر ئان‌ده ده‌سه‌لاتم هه‌ن
 هه‌رچی‌چم جه‌ ده‌س بی در‌یخ‌یشا چه‌نی مه‌که‌رو.

قاله تاوه‌و حه‌یاو و‌یشه‌نه و خه‌مو برا‌زایه کاشه‌نه، خه‌ری‌کی
 و‌یرش لاو دووه زار‌ۆله که‌ی ته‌ریش‌ۆ نه‌مه‌نی، ر‌یحانی‌چ یه‌ ک‌جار
 ب‌ونه و ئانه‌یۆ ئان‌ده قین‌یش جم‌ی بی.

دمای ئانه‌ی مه‌وله‌ش وست‌را په‌ی ه‌وردو‌گای، قاله و‌ی‌چش وه‌رو
 ئانه‌ی و‌یش جه‌ شه‌رو ر‌یحانی لاب‌دۆ، ئاما سه‌ره‌شه‌ره بل‌و
 سه‌رئ‌وه زه‌لکه‌ی ب‌دۆنه و د‌یده‌نی‌یوه مه‌ت‌یش و یانه‌و لال‌و
 ر‌یحانی که‌ر‌ونه و دماته‌ری‌چ سه‌رئ‌وه قه‌بره‌و ئە‌ژ‌یش و تاته‌یش و
 جوانه‌مه‌رگه‌ی برایش ب‌دۆ.

په‌ی چن‌د سا‌لا ل‌وی ئە‌ژا و تاته‌ش وه‌فات‌شا که‌رده‌بیو ب‌ونه‌و
 جه‌نگ و جه‌له‌به‌یۆ، قاله زو‌ون نه‌په‌رده‌چیا‌ب‌یش بل‌و زیاره‌ت‌شا
 وه‌ل‌یم وه‌لت‌هر چن ج‌اری‌وه ل‌واب‌ی زیاره‌ت‌و جوانه‌مه‌رگه‌ی برایش.

ئا شه‌و‌ی‌چه هه‌ که‌ ده‌رون‌ش ته‌مام مان‌یا‌بی، دل‌ش داوا‌و زیاره‌ت‌یش
 وه‌نه که‌ری و و‌ی‌چش هه‌ز که‌ری بل‌و زیاره‌ت‌شا، هه‌تا نزیک‌ۆ

داواو گهردن ئازادیشا وهنه کهرۆنه و بهشکو کۆچۆو سوکنایچش په ی بی.

وهرو وئچشه ره و اچئ: بهش ئینه خوژان هیمهت و بهره کهتو پیر و پیا خاسایچ حازریونه و رام گنۆ چاره سه رپوه و ئی وهیشومه شه په نه حل کهرو.

وئش کۆ کهردۆ و خه ریک بی بلۆ روهو جادهی، ریحانی هورئسته و واتش: خه یرا پیا که؟

+ ملو ههتا بیه که ره کۆچۆو هه رمانه م هه نه.

- ئه ی نان و چایی مه وه ری؟

+ جارئ هیچم په نه مه ورپۆ.

به تالیقه یچۆ واتش: وئت مزانی وئره گیچ فرهم واردهن.

- بۆ کابرا... یانه هه ر ده مه بۆ له ش گنۆنه.

قاله هه که زاناش ریحانی روهش وه شه نه واتش: سوعبهت

که رو ژه نه کئ، په له ما ملو ههتا بیه که ره برپۆ ئه سبابو دوکانی

مسانونه و مه وه، ئه گه ر تویچ چئوئوهت لازما و اچه ش با په یت

بارو.

پئسه وئره گا هیچ رۆوهش نه ئیبۆ ریحانی به رپۆوه وه شو روهش

که رده قاله ی و واتش: وه لّلا زوؤن یا پراخیمانه واردئینی، ئه گه ر

هورکه هوت ده سئوه سلقی ناسک بسانه با وئره گا چه نیو کناچلا

قابله مئوه یا پراخی وه شئتا په ی پئچمئوه، وئم چئگه شویت و

بایجانه سوله و چئوم هه ن، سلقیچم شانای، قهله چه قه ل
 بهردا ئوردوگای ناست سه ره بهر بارو.
 قاله دلو وئشه نه واتش: بڈیه ئی سه ره که وئ، ئیسه ت چئیش و
 وئره گات چئیش نانه که ت که رد ده رده ما؟!
 روهش که رده رئحانی و کوچئو خواو واتش: سه رو چه ما، چئرو
 زه مینینه بو ماروش سه رو زه مینی پهیت.
 لوا سه رو جاده ی، بونه و قسه کا و روه وه شه کئ رئحانیوه خجل
 بی پهیلوایش فاریونه و نه لو په ی زه لکه ی.
 ویرش که ردو هه ر بلو په ی زه لکه ی وه لیم ته نیا سه رئوه بڈو
 مه تیئیش و زیاره ته که یش که رونه و چاوه گئیلوو په ی بیه که ره ی
 چونکه ئه گه ر بلو یانه و لالو رئحانی هه م دئرش په نه بونه و
 هه م رئحانیچ بژنه وووه ماچو ئاخوم په ی چئیشی لوابو.
 سه رو جاده یو ده سش گئیرت پاسیوه، سواری هه تا پرده کئ
 ده ره ناخی، چاگه وه سته ره و ده سیوهش که ردش وه رو
 ببینه که یشه ره و به ده سه که ی ته ریچش نه فه سیوهش داوه
 ئه و جگه ره که وه ده میش، هه لای زوو بی هه وا گه رمش
 نه که رده بی، برئو به پئ کواش و زوو زوو یچ لا که رئوه ترۆمبیل
 دیار نه بی، راش نیمئ که رده، پیکابئوه ئاما و هه ر دورو توژه
 که رئ و دیار بی په له شا، ده سش وه نه گئیرت، نه فه ره که و
 وه ری وات: ئه گه ر دماوه سواری سواری به.

لوا سهردای و زیارته کهش کهرد و گیلاره سهر و جادهی، دیا مڈیو پیکابه که هه که چه سهرؤ سوارش کهرد، دیسانؤ چیسهریچؤ ملای ملووه سهرهچئر و تهنیا سایهقه کهش چه نهن، دهسش وهنه گئیرتؤ و وهئی ئانهی سواربو تاسه و خانهی رهحمه تی برایش و دووه کابینه کهیش و فرک و هوریش پاریره داشؤ دهماخش، کابرای زانا پهنه واتش: خهیرا پاسه ئیسه ئامای و زویچ وهستیراوه سهر و جادهی؟ پاسه یچ دیارا دالغیوه قولی سهرقال کهردهنی.

براله بازهش رازه و من تولانیه نه تهنیا باسو دالغه قوله کهیم کهرو پهیت، برایوه جوانخاسم بی عومری درئیش پهی تو جیا ئاسته بو چی رینه ههرمانه و موسافرکه شی و نه فهراتی کهری، گوشئ شهیتانی کهرئیا ده دوانزه سائی چپو وهئی لاو ده گاو زه کهریانه هورویلیا و وئچش و ترؤمبیلیچش دلینه شی و سهر و مالش لوا.

مه شیو کاکه خانی رهحمه تی واچی؟ براو توبی؟. سایهقه کهی پهرسا وهنه.

دهمو پر مه و گره وایو واتش: ئه رئوه لالا براو من بی، ئاڈ لواو کولئوه مهینهت و دهردیسه ربی و مهراقش ئاست جیا پهی من.

+ تو چه نیش مشناسی برا؟

- چه نیش مه شناسو کاکه گیان؟ وه لئی ئاژی من و ره فیتیوه
تهرم ئه چی خه ته نه هه رمانه که رینمی و ئی ری ده سو ئیمه وه
بی، ئا وه خته من دووه کابینیوه سورم ده سو بی، هه که ئاژ ئاما
به ره حمهت بو، ئینژده رووهش وه شه و گورج و گول بی
خه لکه که گرد نیش پادیو.

ده مو ئی قسه و باساوه یاوی بیه که ره، قاله ده سش به رد کریش
بژو، کابرای وات: کوره لابهره ئانه چیش که ری؟ قه بره و خانه ی
تمه نیوه نمی کیسه م.

قاله بیه که ره وه سته ره و سلقه که ش ئه سانا په ی ریحانی و به
ناعیلاجی بریو ورده پیتاکیچش ئه سانا په ی دوکانه که یش و
وه لئی نیمه روی گیلاره یانه.

... ۵ ...

هامن ته مامیایی ورده وردهی پایز مل نینی، چا دهور و وهرو
دهربهن دزلیی و دهرو شه میانینه دمای وه هاری پایز وه شته رین
وه رزو سائی بی.

پایز نه هه و سازگار بی و فره و میوه کا پیسه و: هه نگور و
هه نجیری و هه نگوره سیاوئی میوه دهیمه کا و مروه سیفرما و
گرد و سهوزیه کایچ یاوینی په نه و دنیا بهرگیوه زهر دوام پووشی و
بنیادم حهز که ری بژیوش پوره و گیلو دلی دیمه نه کاشه ره.
پیا ریش چه رمه کئی زه لکه ی و ده گا نزیکه کا و ئوردو گای، روانه
هه ریو بارو هه سه ریوه هه نگوری یام مروی یام بامیه و بایجان
و سلق و شه له می ئارینی دلی ئوردو گینه یام لاه پایه که و لاه
یانه و قاله ینه ساقش که رینیوه و به کۆچه زهره که ی هه که
ده سشاگنی لازماتو یانه ی و زارو لاشا ئه سانینی و وه ئی
عه سری گیلینیوه ده گا و زه لکه ی یام ده گا شیخان یام هه ر
یاگییوه هه که چوشو ئامینی.

ئا پایزہ قالہیچ سہرو شاننا و زہمہتو مہولہیو ئالفو تفاقى
خاسش وستہبئ پھی گاوه کاش، به خیائو وئش چا بارو
گرفتییوہش نہبی.

مہولہیچ تہمام تیکہل بیہبی چہنیو خہلکو ئوردوگای و
سہرگہرمو ہہرمان کہردہی بی، کہوتہبی سہرو باری راسہی و
حالیث بیہبی چئش کہرو خاسا، ئەوسا واچئ: خو ہہرچی
پیڈا کہرو قہرانیوہش ہینو وئم نیا و ماموم گردم چہنہ مسانو
ئیتئر ناحق چی وئم ماننو.

پیسہ ئەوسای ویر نہ کہرئوہ، یاوابینہ ئەگہر زہری خاس
بہرووہ پھی ماموئش و ماموژہنئش، ئیتئر فرہ سہرودلش
مہ گئرا و بونہو ہہرمانہ کئچو فرہ مہ گنووہ یانہ، ہہم وئش
سہرہش سوکا و ہہم ماموژہنئش کہمتہر سہرودلو ماموئش
گئرو.

وہلتہر ماموژہنئش مہولہ بیہبی بہ زوہو چہماش ہہر بہ
وینائش بہڈہنش گئیرہ و دەسکەرئ پیلان گئلنای دژش و
تہشقہلہ ورہتہی پەنہش.

پھی یہرئ چوار مانگا لوی مہولہ شہواو شہو لوئوہ یانہ،
وئرہگا دئریوہ لوئوہ چئوئوہ بی وەرئ و نہبییچ فرہ گوش
نہڈئ، چونکہ نیمہرو ئوردوگانہ ہہم نان وەرئ و ہہم مزگینہ
نماکئچش کہرئ و سہعات دووہ سہعاتیوہیچ سہرہ نیوہ.

لاو گه نجه کاو ئوردوگایو کهم و که سرپوه فیرو نمی بیه بی و هورئیس تهی و نیش تهیه کایچه نه هه رچیش خه له ت که ردی خه لک په یش راس که رپوه.

هه ر پوپوه خه لک خو لکه ش نه که ردی په ی نان وارده ی دمای نمی لوی بازارچه که نه له فیوه وه ری، فره و وه ختیچ کوره له فه وره شه که زه رش چه نه هورنه گیری.

پی وه ساسه تو ماویوه بی یانه نه ئاژاولیشا که مه بی بیوه، کیشهی زلو مهوله ی شیرینه ی والیش بی هه که ته نیا یانه نه و چیرو ده سو ریحانینه بی، فره و چپو یچ نه گیلنپوه په ی مهوله ی، کناچلیوه فه قیللی و بی ده نگه بی زوانت بری دروی نه ڈی سهره ت په نه ئه سپاری خیانه ت نه که ری بونه و ئی ئاکاره زه ریفاشو ماموزهنیش ناچاره ش که ردیی وه شه ش بسیو، مامویچش هه ردویش وه ش سیینی وه لیم سه ریوره وه رو ریحانی نه یاری په یشا بهر وزونه و سه ریوه ته ریچو خو ڈای غه زب وه نه گیره بی به هیچ تیر نه وه ری.

ئا کوره هه که وه لته ر قه و لئش دایی به مهوله ی راو قه ومه کاشا و سوراخو وه نه وشئ ئه ڈاو مهوله ی که رو ده نگش نه بی، زوو زوو مهوله یچ په رسیشو وه نه و واچی کاک کارزان چیشی خه وه ریوه جه باره و ئه ڈیمو نیا؟ کارزان هه ولئیش دیبینی وه لیم نه تیجه ش نه بی و واچی: مهوله گیان په له مه که ره تو ده دوانزه سالتین نه دینته ت با ده مانگی ته ریچش بلو سه ر.

ژهنه و یانه قهومه کهو کارزانیچ هه که نامئیش دئیده شه مامئ بئ، گجار هه که باسو وهنه ووشئ که رئینی واچئ: دا تو حه ولئ ده نامئ میرده کهیش پهیم پیژا که ره بزانو نامئیش چئیشاچ کارهن، زوو چ گهره کئینه بینئ؟ وه لئیم مهوله چا بارۆ هئچ نه زانئ هه تا واچۆش به کارزانی.

ژهنه قهومه کئیشا واچئ: ئاخر رۆله گیان خو ئی شاره ده گایوه گولانئ نیه نه هه تا گردما یۆترینی بشناسمئ، شارپوه زل و خه لکئپوه فره و هه مه جورش چه نه ن، هاکوئچ په رسی په ی که سیوه په یش هه ن توشۆ گئچه لئیه ت که را، چوزانا تو چ نیازپوه ت هه ن ئیجا ژهنپوه داماگه ده دوانزه سالی چپو وه لئ شوش که رده بووه ئیسه کۆژه لئیه کلفه تش ئینا ملۆ و داخ و زوخاوو ئی کۆر و کناچه یچشه ئیسه ئانده ی تهر پیره ش که ردئینه.

کۆره ئیراقیه که (کارزان) ههر برئیش و به سئیشۆ و واچئ: مهوله ماچۆ: ئە ڈام ژهنپوه جوانخاسه ی په نه که وتئینه.

شه مامئچ واچئ: کۆره ئاخر رۆله ئە گهر مهوله راسیچ واچۆ، هه رچننه گرکه س ئە ڈاو وئیش لاشۆ جوانخاسه و په نه که وتئینه، ئاڈ زارۆله بیه ن ئە ڈاش دئینه ش و ده مو خه لکئپۆ ئە ژنه ویه نش هه که ئە ڈاش جوانخاسه بیئنه، ئیسه یۆترینیچ ویناوه ره نگه ئە ڈاکئ بۆنه و ره حمو ئە ڈاو فرزه نڈیۆ ئاڈی بشناسۆوه وه لئیم من دلنئینا مهوله ئە ڈئیش مه شناسۆوه.

کارزان قسه کیش به شه مامی برین و واتش: خاسی هوشم که وتۆ، مهوله گجار ماچۆ: ئەژنه و یه نهم ئەڤام خالیوه قاوه یه یه یچ ئینا لاو چه می چه پیشۆ.

شه مامی کوچۆ خوا و واتش: ئینه نیشایوه خاسه نه وه لیم خوڤا که رۆ میرده تازه که ییش په نه لا نه به ردیۆ.

شه مامی ئینده که وتیی چیرۆ کاریگه ری بئنازی زارۆ له کا واتش به کارزانی: تو لوۆ و مهوله ی دلیا که ره مه ر من بلو چیرۆ خاکی ئنڤا هه ر په ییش میزوه و ماروش په ی ئوردوگای و شادیشا که روه به یوترینی وه لیم مه بۆ په له م وه نه که ردی، چونکه پیسه واتم: ئی شاره شارپوه زلا و خه لکه که یچش هه لای به ته مامی گرد نه گیلانۆ، خوڤا که رۆ ئا یانه یه که جاری نه لیبیا ده ره بارپوه ته ره ره.

شه مامی ئینه شه وات و کارزان خوڤا حافیزیش که رد و گیلاره په ی ئوردوگای.

شه مامی ژیرانه که وته که شمال که رده ی شونه و وه نه وشیره، په رسی که ری ئه و مامانا، ئه و ژه نه خه یاتا، ئه و ئا پیا خه یاتا هه که هه رمانی و راسته ی جله ژه نانا که ری ئی، ئه و ئا دوکاندارا هه که دوکانو که مالیاتی ژه نانه یشا بئ... هه نیچته ر.

سه فه رپوه راش که وتۆ لاو خه یاتپوه شا و دیسانۆ باسو وه نه وشیش چه نی که ردۆ و په رساش ئه و خه یاته کی: ئه ری والی هه یچ خه وه رپوه ئا ژه نیتته په ی نه زانانی؟ خه یاته کیچ وات:

وہ ٿلا واچو و چڻش؟ ويري فرٿيم ڪه رديوه وه ليم چيويوه چانهم دهس نه كهوت.

ڪوچيو مهنه ره و واتش: چيويوه م ٿا ما خيالهره، حاجي ٿاراسي بهزاز ٿهها يارو پيا ڪه هه ڪه دوڪانش ٿينا قهيسهريه و ههوراميه ڪانه و ٿهجو م ٿهوسا مهعميلو شمهيج بي.

شهمامي خاس گوشش پهي گيترتيبي و بهلپش پهي ڪهري، واتش: ٿي... ٿي، حاجي ٿاراسي خاس مشناسونه و ٿهوساي وهلي ٿانهي ٿاوارئ بيمي ههر لاهو ٿاڏيو مامهله ڪهريئمي.

ٿهجو م يانهيجشا ههر ٿينا پا گه ره ڪه و لاهو ٿيمه ره، بونه و ٿانهيو هه ڪه جار جار لوئيمي پارچش لاهو سانئيمي بيهن به ٿاشناما، پيوه نه جييا.

خهياته ڪي درٿزهش دا به قسه ڪاش و واتش: ٿه ر خهلهته نه بوو ٿهنه و ٿا حاجي ٿاراسيه ٿا ٿهنه هه ڪه تو پهيش گيلي، ههرچنڌ هه ٿا ٿيسه نه ديئنه م وه ليم چي ماوه وه ٿينه نه رام ڪهوته لاهو حاجي ٿاراسي و باسو خهياتي و ٿا جو ره چيوا ما ڪرياوه، واتش: مهر فرسه تيونه خانمئيم ڪيانو پهي لايه با بشناسوت و ٿه ههرمانيوه ٿه نائيش بونه و جليوه چيويوهش بو پهيش و رازي.

واتش: چون تازه گيئيميوه و وه لته ريچ وهختيوه ٿاڏه م ٿاورده ٿانڌه چي شاره نه مهنيميوه هه ٿا خه لڪي بشناسو، لاهو تو بي

خاسته را هه تا لاو خه یاتیه نه شناسن، ئانه یچشه وات هه که
غهریبه نه و خه لکو ئیگه ی فره مه شناسو.

شه مامی قسه کیش په نه بریه و په رساش: حاجی نه واتش
ژنه کیش نامش چیشه نه... خه لکو کوگه ی نه؟

خه یاته کن وات: نه وه لا ئانه راسی بو نه په رسام چونکه چا
وه خته نه ئی باسه و تو م هوش نه ی.

شه مامی وات: خوڏا پاکه ت که روه وائی...

خه یاته کن درێزه ش دا به قسه کاش و واتش: منیچ واتم ده ی
کاک حاجی گیان من هه نا خزمه تشه نه و هه روه خت کیانات
واچو ژنه و فلانه که سینا، ئیتر هه ر هه رمانیوه ش بو هینه و
ویش یام کناچلاش یام به رو هامسایتا به چه می په ییش که رو.

چه می شه یتانی ته قا چا وه خته نه ویرم لاو تو وه نه بی هه تا
په رسوش وه نه ژنه کیش نامیش چیشه نه.

با ئیجار بلوه بازار لا مده و لاش، هه وائیوه خانمیش په رسونه و
بزانو ژیرانه نامه کیش نمارو، به ش ئینه خوڏان ئاڌه بو، چون
واتش غهریبه نه دور نیا ئاڌه بو.

دمای چنډ روئیوه شه مامی دیسان سه رو خه یاته کیش داوه،
وه ش به ختانه هه وائش زانایه هه که خانمه و حاجی ئاراسی
نامیش وه نه وشینه.

شه مامی وه رنامه ش نیاره هه که چه نی بلو لاو حاجی ئاراسی و
چاوه سو راخو وه نه وشنی که رو.

وھرز خھريڪ بئ لوای لوي روهو دما دماي زمساني و ورده ورده خھلڪ وئش ساز کھري پھي وھھاري، شاريج خھريڪ بئ تھمام ٿا وھدان بيٺو، ويٺه گنڀيو شھمامي دھسو ڪناچلھ دھ دوانزه سالھ ڪئش گئرتش و لوي بازار ڪوچيو پھرو و پيتاڪش پھي بسانو.

چونڪھ جھنگ مردابي و گئلينڀيو يانھ و مھنزلو وئشا قھولش ديئي پھنھ ٿا نھ ووروزه هھ ڪھ رايوھي جلي تازئش پھي ڪھرونھ و رڳو نھ ووروزيچ پئوھ بھ شداري ٿا رايورھ سمھ نھ ووروزيھ ڪھرا هھ ڪھ سالانھ ويٺه گاو يوھم رڳو نھ ووروزينھ سھرو قھلئوھ ساز ڪريو.

شھمامي و ڪناچلھ ڪئش لوي دوکانو حاجي ٿاراسي و دماي سلام و هھوال پھرساي، حاجي خولڪھ و ڪناچھ ڪئ شھمامئش ڪھرده و واتش: ٿا دھي والھ خاسي چھم گئلنھ بزانه ڪام پارچھ تھ بھدلا هھ تا پھيت جيا ڪھروھ.

ڪناچھ ڪئ لوا لاي پارچھ ڪاوه و شھمامئچ فرسھتش ٿاورد چھنيو حاجي ڪھوتھ قسي و هھوالو ژھن و يانھيش پھرسا و واتش: شوڪر پھي خوڏاي هھ ڪھ شھمئچ ٿامئنديوھ، خو ناشوڪري نھبو ئي جھنگ و ٿاوارھيي ڪوشتمئ.

پھرساش: ٿھري ڪاڪ حاجي ٿھوسا شھمئچ هھر پا گھرھ ڪئ ٿيمھرھ نھ بيئدي؟

حاجیچ گۆپی دوکانه کهیش هۆرکهردی و ئاماوه لاو شهمامی و واتش: بهرئوه لالا ئیمه یچ ههر ئینایمی پا گهره که و شمهره خو ناشوکرپی نه بو ئاو هخته هه که یانه کیم ئه سانی و تازه وه نه و شینچم فارینیه ئانده نه مه نیمیه ئینقیلاب تازه بهریا بیهی و جهنگ و ئاواره بی ئاما ملهره ناستش چه می که رمیه و بهر و هامسای بشناسمی ئاوارئ بیهمی.

حاجی واتش به شهمامی: دهی خه جاله ته نا با وهختتا نه گیرو بزانه کناچه کئ چیشش به دلا.

شهمامی سه رهش و سته ره و کوچی عه باکیش داشو ملو سینه ی شه ره و به نه زا که تیه واتش: نا کاک حاجی گیان دوژمنت خه جاله ت ئیمه یچ په له ما نیا ملامی دوئ دوکانئ ته ر گیلمی و مه میوه، خو تو جاری دوکان مه وزیره؟

حاجی ئاراسیچ وات: نه وه لالا هه لای زوون، ئه گهر یاگی ته ریچ پارچه تا به دل بی بساندیش من چینگه چه مه راتانا نه وه ک چیوئتا لازم بو.

شهمامی ده سپهش گیرت سینه شو و واتش: نا شوکر زه ری فره ما په نه ن وه لیم ههر کوچیو چه مه راما که ره، به خو دا زه حمه تا بازار چی پارچا تو زه ریفته ریش چه نه با وه لیم ههر وه رو دلو کناچه کئ چه میوه گیلمی و مه میوه خزمه ت.

دماى نيم سہ عاتيوہ کہ متہر يام زياتہر ٹاميوہ و حاجى ٹاراس
خير ٹاميش کہ ردئ، پارچہ يچشا ئہ سايئ، پيروزباييش و ہنہ
کہ ردئ و واتش: فہرماودئ کوجيو نيشديرہ.

شہمامئ وات: ناوہ لاکاک حاجى گيان ديٲرا ملمي، ئہى تو
خوٲا دہنگو باسو ژہن و يانہيت، ئاوارہي نہ مانڈيندي؟
ئيمہ يچ تازہ گيلينميوہ ناشوکري نہ بو پئسہ وئت وات، ئاوہختہ
ہہ کہ ٹاميندي ئا گہرہ کئ ئيمہ تازہ خانمہت فارينہ تو، پئسہ
ئاوہختہ فرسہت نہ بي سہرئتا دہونہ و پيروزبايئ و خيرئامايئ
خانمئت کہرونہ و هيچنا يوتريني بشناسمئ، خوٲا يار بو
فرسہت يوہنہ ملو لاو خانمئت و خيرئامايو و پيروزبايچش
وہنہ کہرو... کوجيو خواو واتش: دماى ہہشت نو سالا.

حاجى بہ نہ جابہ تيوہ واتش: ئہو خوٲاى زياٲ بو ہہ کہ شمہ يچ
گيلينديوہ، ژہن و يانہ يچ ناشوکري نہ بو ژيواي ئيمہ بيہن بہ
ئاخ و داخ.

شہمامئ بہ سہرساميو پہرساش: خوٲا نہ کہرو کاک حاجى،
ئاخ و داخو چئشي؟

حاجى ٹاراسئ وات: مہزانو بزائينہ يام نا، خانمہم وئئ منہنہ
شوش مہردہن و دوي زارولئيش بينئ، کہوتئئئ لاو مامويوہ شا
و بونہ و ئئ زروفيو دورئ کہوتئئئوہ جہ يوتريني.

خوٲا شايدا ئانا پہى دہ سالا زياتہرى ملو من ئا ژہنيمہ ئاردئنہ،
شہوہ نہ بيئئہ ويرو ئا زارولاشہ نہ کہرووہ و نہ گرہوو، دوي

زارۆلئی ته رێما هه نئ هه چى ماچوش په نه ژه نه كئ خدئ دهنه
ئێدیشا به ش سوكناییت په ی بئ، هه چ فایدەش نیا ماچۆ پیاكه
گر كه س یاگئ وئیش هه نه ش كه س یاگئ كه سی مه گئیرۆوه،
ئێدئ جه رگمه نئ و ئه وئىچئ هه رپاسه.

حاجى درێژه و قسه كاشه نه واتش: هه چنڈ ئا يانه و مامۆيشا
هه كه زارۆله كئ كه وتئینى لاشا، واچا فره ئالۆزئینى، زویچ هه كه
من وه نه وشئیم ئاورده هه تا بابا و زارۆله كا مه نه بئ حه ولئ فرئما
دئ وینۆشا وه لئیم ماما شا خوڤا عه فوه ش كه رۆ ژه نئوه فره لئره
سه خته بئ، لاو وئیشۆ مه تیه و وه نه وشئىچ بئ وه لئیم ناستش و
ناستش وینۆشا.

هه كه ئاڤیچئ مه ردئ ئئمه ئاوارئ بیئبئینمئ و كه وتئیبئینمئ
ده گاڤوه لاو پیران شارى، به خوڤا هۆشم لاو هه چ كه سو وئىچمۆ
نه مه نه بئ نه ك لاو زارۆلا وه نه وشئوه وه لئیم ئا داماگئ ئا چنڊه
سالة هه ر ئه ینه له ه قش بئ په يشا.

ئیسه هه كه گئیلئینمئوه و خوڤاى زیاڤ بۆ خه ریکا گنمئوه سه رو
سكئ وئما، خيالمانه ته گبیرئوه ئا زارۆلا یچه كه رمئ و ئا ژه نه
داماگئچه كه م هۆر كزیو په يشا.

هامنى ویه رده تازه يانه ما ئامابئوه، به نامئو مولا قات و سه ردای
ئئیرا قیاوه لوايمئ سه رئوه ئوردوگا يما دا، خو ئئمه كه سی چاگه
نه شناسئینمئ وه لئیم هه ر لوايمئ به پاو ئانه ی وه نه وشئى چئوش
هۆش مه نه بئ، يانه و ماموه كه يشا دئماوه، كه وته ن وه رو ده مو

ئوردوگا و ئیراقیه کا وهلیم داخهی سهختهه نه ئیمه یاراما وئیمه
ئاشکرا کهرمی و نه زاروقله کیچما ئه شناسیوه، ته نیا ئانهی نه بو
هه که وهنه ووشی دورۆ رهحمش لوا سهرو کورپوهه، عه ره بانپوه
دهسیش دهسو بی و سهرو خه رمانپوه نزیکو یانه کاو
ماموه کهیشانه خه ریکو سمه ر فاریوی بی، وهنه ووشی گه ره کش
بی مل بنیو په ی لایش و قسئیش چه نی که رو وهلیم من ناست.
دما ته ره ورو ئانهی نه وه ک بشناساشو و تووشو گیچه لپوه
بیمی، وهنه ووشیم دورۆ سیبه رپوه نه نیشنا ره و وئیم به نامی چیو
ئه سایو لوانی لاو ماموه کهیشا، پاره برپو شروشینالاش پزگنابی
گوا یا دوکانش نیان، باور فه رماوه ئینده روهش تاله بی تاقه تم
نه بی قسئیش چه نی که رو.

شه مامی وات: دهی خوڤا ئاسانش که رو په یتا وه لالا مادام
پاسه ن ئه گه ر خوڤا ریکش وزو دماش مه وزونه و سه وای
عه سر، سه رپوه یانه یتا مڤه و با هه ر هیه چه نه بو یوترینی
بشناسمی و خوڤا یار بو کویو دلوه شیچش مڤه وه .

ئه ری خو ناشوکری نه بو پئسه ئانده ئام و شو یچما نه بیئنه هه تا
یوترینی بشناسمی هه رچنڤ ئینایمی یه ک گه ره کیچه نه، به
خوڤا گیره یانه که یچتا خاس نه زانو، ئاوه خواش که ردو و
په رساش: کاک حاجی ئه ری فه رماوات خانمه ت نامئیش
چی شه بی؟

حاجی ئاراس واتش: خوڤا جه وائهی زیادهت کهرو، خانهم نامیش وهنهوشینه و نام و نیشانو یانه که یچما ئاسانا، ههر کولانه و پهشته و مزگیه کهی دهسی راسۆ چوارهم یانه یانه و ئیمهن، به خوڤا هه لای نه پهرده چیانم به ره که یچ بو یاخ کهروه، به ریوه که وهی کالا و هه لای یاگی پارچه و قومبه لیوه یچش ههر پوو مه نینه.

شه مامی کۆچپوه خوا و واتش: کاک حاجی خه مت نه بو کۆچپو سه ر ده رکه رهنه، خوڤا یار بو ویزوشۆ و به شکیم ئینه خوڤان راو ئیراقیه قه و مایچماوه خه میوه زارۆله کایچش په ی وهرو.

حاجی پا قسئ دیده شه مامی چروچه مش کریاوه و په رساش: چی قه ومیتا هه نی چاگه؟ دهی په نا به خوڤای و خاسا خوڤای، وه للا نه گهر چئوی چانه ت په نه کریو ئیشه للا لاو خوڤایو به هه جیوه په یه ت منویسیونه و ئیمه یچ هه تا دنیا دنیانه مه منونیت بیمی.

شه مامیچ ئی قسئ حاجیشه په نه وه شه بیه و واتش: خاسته ر هه که تو وه ئی خانمیته نه ئاگات جه جه ریانو باسه کهین وه لیم تو خوڤا جارئ تو هیچش لاوه باس مه که ره هه تا سه وای و ئیم وینوش و نام و نیشانو زارۆله کاش چه نه هورگیرو نه کای وزمیش سه رو واڤی و هیچیچم په نه نه کریو، با ئانده ی ته ر عه زیه تو دلپش نه ڤه یمی.

سهوای لاو عه سړیو شه مامی سهرشدا نه و ونه وشئ و وئش په نه نه شناسا هه که نه شناسه و حاجی ناراسی میردیشه نه و دهمو حاجیو نه ژنه و یه نش تازه ئامینئوه، شه مامی واتش: په نه م وه شی خیر ئامایتا که رونه و جیای ئاوه ختیچه هه که وه ئی ئاواره یینه یانه تا ئامان ئی گه ره کئ، پیروزبایت و نه که رونه و یوترینی پیسه دوی هامسایا و دوی ئاشنایا بشناسمی.

ونه ووشئچ فره ش په نه و وه شی هه که ژه نیوه خان و مانه ی چامنئش نه ژناسا، گورج دهمو خیر ئامایو چاییش دم که رد و چه نیو شیرینی و شه که له ما نیا شه ره و که وتی قسئ، باسئ چی و باسئ چو یایو سهر و ئانه ی واتش: دیده شه مامی به خوځا من بیئا مایئ سهرئشه ی په ی حاجی میردیم!

شه مامی په رساش خوځا نه که رو مه رامت چی شا؟
ونه ووشئ لوانه چیرو باسو وئش و دوری زارو له کاش، شه مامی هه رچیش دوکانه که و حاجینه و دهمو کارزانی قه و می شو نه ژنیه بی دهمو و ونه ووشئچو به زیادو نه ژنیشو.

جورئوه گوشش په ی شل دارا نه ره جیئ ئی باسئشه نه سلن نه ژنه و بیئئ، جار جار په رسئچش و نه په رسئ، هه م په ی دلنیای وئش و هه م په ی ئانه یچه و ونه ووشئ نه ره جیوش مانینه یام باسه که ش لاوه گرنگ نیا.

ونه ووشئ ئانه یچشه باس که رد هه که سهره راو ئی گرد دهرده سهریا وئیم، وه ئی ئانه ی نه ڈام و تاته یچم به ره حمو

خۆڤای بلاو دمای ئانهیچه ههولئ فرئیم دئ ئا زارۆلامه وینوه وهلئیم ههسروهه هه که لاه وئشو مهتیهیچم بی، مهزانو واچو خۆڤا عهفوهش کهرو یام نا فره خراپه بیه چه نئیم.

پئسه واتم هه رجارپوهیچ لوئیمئوه سهردای، یام راما کهوتئبوه زه لکهی کاول بیهی، هه وائو ئا داماگامه په رسان و خه م و خه فه تی ویه روه هه یچی ته رم نه ژنیه ن، چنډ جارئچ خه لکم ئه سپاراره ئه و ئا مامو و ماموژنه زالمشا، هه که باز ته نیا وینوشاوه، نه ک هه ر نازئینی، هه ره شیچ کئانئینی و واچئینی: به خۆڤا بی پئگه ره توتئیش وه ر مڤه میئنه، ئه گه ر زارۆلئیش گه ره کئبئینی چی که وته شو نه و کابرای کوتال وره شی، چی نه نئشته ره سه رو زارۆله کاشۆ. ئینه قسئ و ئینه جوا بشا بی.

وهلئیم خۆڤا هورمه گئرو کالئ سئئئیم هه که دمای من ئاڤیچه به سه وئاوایا شوش که رده ن، چئیش چئلا و چه ولاره وئینبوم دلنه وایئیش که ردئنا و واته نیچش: به خۆڤا هه یچم ده س نمئ هه تا په یت که رو، تاخائئئ ئاڤیچه داد و بئدادش بی ده سو ئا براژنه پئسئشو واچئ: داخئئ ئانه یه هه که بونه ی پئری ئه ڤا و تاته یم و شو که رده ی منۆ زارۆله کئ که وتئ لاه ئاڤئشا، ئئتر قئنیچش جه من هورگئئنه، ئه گه ر سائئ جارپوهیچ رام گنۆ یانه شا خه ریکا گئانم به ر بی په ی حالو ئا زارۆلا.

کالئ سه رپاسه بی چه نئیم هه تا وئیم زه لکه بئنی گجار کئانئینی شو نه و زارۆله کا و ئارئئئشا لام، واردپوه کوجپو وه ش بی

به ششا بهرینی و به نامی وارده که یۆ کۆچیۆ لایچشاوه
نیشینییره، دمای ئانهیچ هه که ههردویما دوری که وتیمیوه، ئاذه
ههردور و نزیک هاگاڤاریش کهردینی و منیچ ئه گهر هه والیوه م
زانینی، راو ئاڤیوه زانییش.

دلش په ربی و واتش: ناخه یرو گیانیم ئیشه لالا شووم کهرد،
هه پهم کهرده سه ره و زارۆله کاره و وئچم وست ئی وهزعه تالیوه.
دماي ئانهیه وهنه وشئ باسه کهش ته مامنا ههردوی پئوه دلشا
په ربی و کۆچیۆ پئوه ره گره وی.

وهنه وشئ ماشیا چاییه که و وهرو دهمو شه مامیش بهردۆ و
واتش: خه جاله تو وئیم، ناستم چایه کهیت وهرینه با چای تازت
په ی کهروراهه.

دوی چایی تازیش کهردی راهه و ئاوردی واردی شاهه.
دهو چایه که یۆ شه مامی ویرو قسه کئی کارزانیش کهوتۆ هه که
واچئ: مهوله ی واتهن: دهمو خه لکیۆ ئه ژنیهنم ئه ڈام ژه نیوه
زه ریفه و جوانخاسه نه و خالیوه قاوه ییه یچ ئینا لاهو چه می
چه پیشۆ.

شه مامی دیا مڤیۆ راسا خاله قاوه ییه کئی هه نه.
په ی زه ریفی و جوانخاسی و وهش په نه کهوته ییه که یچش،
پئسه واچا: مزگی و رۆیچ میحرابش ههردمه نۆوه، هه رچنډ
ئیسه یچ ههردخانومان مه نینۆ وه لیم خه مباری و زه بونیش
پۆوه دیارا.

شه مامی و اتش: واته وهنه وشى خه مت نه بو ئیشه لالا پی نزیکاره
خوڤا بهر یوه ره حمو وئیش وهنه ت که رۆوه.
قوربانه و هاناو ده میت بوو به ره ی چه نین؟ وهنه وشى ئه و
شه مامئیش په رسا.

شه مامئیش وات: ئیمه قه ومی ئیراقیما هه نی و وهش به ختانه
دوی یه ری یانیشا ئامینی ئینی چا ئوردوگا و ده ربه ن دزلیینه و
مه تیوه یچم ئینا چاگه، کور یوه گه نجش هه ن ئام و شو ئیمه
که رۆ، خوڤا یار بو راو ئادیشاوه چئو یوه ت په ی که رمی.
کارزان مه ته زاما کور یوه وت و وریان شوکر، ئه گه ر نام و نیشانو
زارۆله کات مزانینه، مه سه له ن نامیشا و هه یئه تشا و اچه م په نه
هه تا و اچوش په نه سو راخیوه شا که رۆ په یما.

وهنه وشى به دل یوی په رۆ و اتش: دئیده شه مامی هیچش
گه ره ک نیا، نامه کاشا ماچوت په نه، مه ولوڤ و شیرینه (داش
پرمه و گره وای)، کور و کناچیوه هه که ئیسه سنعه شا، کوره که
پانزه ساللا و کناچه کیچ چوارده ساله نه، پئسه ئه ژنه ویه نم یانه و
مامویش نامی کوره که یشا فارینه به مه وله. دیسان دلش په ر
بیۆ و واتش: ئه ڈاتا مرقو رۆله.

وهرو ئانه ی وهنه وشى پاسه بزانتو هیچش چا بارۆ نه ژنه ویه ن،
شه مامی و اتش: وهرو ئانه ی هو شم نه شاوه ئه گه ر هه ن قاقه ز
و قه له میوه م ده په نه با نامه کاشا و سنعه کئیشا بنویسو.

وهنهوشی وات: والئ ناشۆکری نه بۆ من هیچ خۆنده واریم نیا،
بزانو هینو زارۆله کا ههن واچو پهیت بارا.
وهنهوشی چریش ئه و کوئسانی کناچیش و واتش: ئا رۆله قاقهز
و قهله مپوه ما پهی باره.
شه مامئ ماچپوه کوئسانئش کهرده و نامه کئش ئاوه خوا
که ردیوه ئه و وهنهوشی و عومره کهش پالشانه نویست و واتش:
مقهدهر نه بۆ که متهر جه ههفتیوه نه سوراخشا که رو پهیت.
وهنهوشی به دلپوی پهرو پهرو هومیدۆ روهش کهرده شه مامئ و
واتش: پهنا به خوژای و دهه و نفوسی پاکیت، خوژا وه کئیل
چپوی چانه کهرینه پئسه نه هه جیوهت کهرده بۆ.

... ٦ ...

ز مسان ملش نیایی و ههوا سهردش کهرده بی، ئامای و لوای
 ئاسان نه بی یانه و شه مامی تهله فونشا بی وه لیم یانه و
 قهومه کاشا چوون ئوردوگانه بیئی تهله فون و چئوشا نه بی هه تا
 و اچوشا په نه نیازمانه سهوای بهیمی په ی لایتا، پا بونۆ کۆچیو
 دووه دله بی، ته رسه و ئانه ی شه بی سهوای هه یاسی میردیش
 جه هه زمانه که رونه و بلا و ئادیچی نه با یانه نه.

ئا شه وه شه مامی چه نیو میرده کهیش هه تا دیری هه ر با سو
 وه نه وشئ و شوی وه لینی ش و ژیوای ئیسه هیش چه نیو حاجی
 ئاراسی و با سو ئی یانه ی و ئا دووه زارۆله هه ناسه سهرداشا
 که رد.

شه مامی میرده که ش حالیش که رد هه که نیازو خه یرئوه
 چامنی شه هه ن و گه ره کشا ئادیچ هه م رازی و هه م هامکارچش
 بو هه تا به شکوم ئی ژهنی شاده که راوه پا زارۆلا شه.

کاک هه یاس میردو شه مامی کهوت و یر کهرده یو هه تا بزانتو
 چکۆوه و چه نیی دهس بژانه هه زمانه کئ، چونکه زانی ئا
 هه زمانئ هه ر پاسه ئاسانه نیه نه، په ییش هه ن سه ریشئیش به یا

شونيرھ، پھيش ھن حاجي ٿاراس رازيش نہ ٻو، پھيش ھن مامو و ماموڙھنو زاروڙھ کا ٿه گھر پھنہ بزانا و زاش قانونو و جيای پياوھتي ٿيڙي پيا خرابي ڪريا.

ٿينيش گرد باس ڪھردئ پھي شھمامي.

شھماميچ واتش: ھهياس گيان حاجي ٿاراس ڪيشھش نيا مھ گھر نہ وواتيم پھنہ وئيش تھ ڪليفش ٿه و من ڪھردھن سھر دھو يانھيشا و ھھرچيچم پھنہ ڪريو ڪھرونھش و مھمنونيچ ٻو ٿه گھر ٿا ڙنھ خاسئيشھ بارو سھرو دلئيش سوڪ ٻونھ و ٿاڏيچ ڪوچيو لھزھت جھ ڙيوائيش ھورگئرو؟

پھي مامو و ماموڙھنو زاروڙھ ڪايچ، واتش: جاري ٿيمھ مھيانمئيش لاو ٿاڏيشا، ھهنگامھي يوھمھ راو ڪارزاني مھتيھزايمو سوراخيوھ زاروڙھ کا ڪھرمئ، ٿه گھر مھئيبا و لاو ماموھ ڪھيشاوھ سلامھئيبا جاري ٿينھ وئيش پھي وئيش ھهوالئيوھ وھشا پھي ٿا ڙنھ دامائي، دماٿر ٿه گھر ڪارزان تاواش قھولو ٿانھيھ ٻڌو باروڙشا ياکيوھنھ ٿهڏاڪئيشا وينوڙشا، ٿاوھختھ ٿيمھيچ ٿهڏاڪئيشا بھرمئ وينوڙشا و شادئيشا ڪھرمئيوھ بھ يوتريني .

ھهياس گيان بارھش وھرو چھمات، ٿهڏيوھ دوانزھ سائي رھبھق ڪور و ڪناچيوھش نہوينونھ و نہزانو حالشا چئيشا و چڪوني و چھني ڙيو، وئيش ٿاوارئ و ھهناسھ سھردھ و شارا بيٺو، چنڌ وھشا ويني يوتريني ويناوھ و دھس ڪھرا ملو يوتريني و گرهوا ملو يوترينيرھ.

ئىجا وىر چا خه يىرى كه رۆ هه كه خوڤا په ي توش منويسو، به خوڤا عه سرون هه كه ئا زهنى دوعى خه يىرىش په ي وئىم و مئىردىم و زاروولام كه ردئىنى ئه ره جىوم دنيا هينه و منه نه.

ئىجا هه ياس گيان خوڤاى ره حمش پا زنه دامانگى كه رده ن هه كه حاجى ئاراس مئىردشا پيئوه ئيماندار و به ره حم، پا خوڤا ئا روه دوكانه كه شه نه ئه جى هينا كوئوزيئوه په ي ئا زه نئشه.

شه مامى و هه ياس ته گبىرشا كه رد سه وای دمای وسته پىرو زارووله كاشا په ي مه كته بى و هه رمان و كارىشا، وئىشا دووه قولى بلا په ي ئوردوگای په ي يانه و مه تى نه سرىنى مه تيه و شه مامى، هه كه وائى ئه ئىش و ئه ئاو كارزانى بى و وه ئى نيمه رويچ گئىلاوه.

نه سرىنه مه تيه و شه مامى و ئه ئاو كارزانى وه ئى ئانه ي دنيا پئسه كاوله بو ئاما و لوى و قه ومايه تى به ينو قه وما ئىدىم و ئه ودىمىنه فره بى، ئا وه خته شوش كه رده بى پيئوه هانه دنئى نامئىش شازه مان بى.

سه حى دمای ساتور كه رده ي زاروولا و روانه كه رده يشا په ي مه كته بى و سه رو هه رمانئىشا، شه مامى و هه ياس برئو شىرنى و شكشا ئه سانا و لوى گه راج و سوارى ترومبيلو دزئى بى، رىكو ئوردوگائىنه وه ستيره، به هه ر فه لاکه تپوه بى سه يته ره كه نه لوى دلئى ئوردوگای، ئه وه ل جار هه كه ئىراقى ئامبئىنى پىدىمه ره شه مامى و هه ياس هه رچنډ وئىچشا ئاوارى و مال

وئیرانی بیئی و بۆنه و چۆل بیهی شارییچۆ یانه شا لوابی ده گاو
نگگی وه لیم ههر لوئیینی پهی خیرئامای یانه قهومه کاشا، ئا
وهخته قهومه کیشا دلئ خهیماننه بیئی وه لیم ئیسه بۆنه و ئانهیۆ
هه که هه واداری حهره کهی ئیسلامی بیئی، ئوردوگاگه نه ههر
خیزانیوه چه میوه یانیشا دیبیئی، بۆنه و ئانهیۆ شه مامی و
هه یاس به په رسا په رسای، کۆچۆ گیلئ هه تا یانه که شا
وئستیوه.

ههر نزیکئی که وئتیوه کارزانی مه تیه زاو شه مامی ئاما ده مشاوه و
به روئیه وه شو خولکه ش که ردئ، شیرینه که ش ده سو
هه یاسیۆ گیتر و واتش: کاک هه یاس ئی عه زیه تتا چیی
کیشتهن، خیرا شه مامی ئاماوه جواب و بزیه ش که رد و واتش:
ئانه شیرینی ئه ژاو مه ولهین.

کارزانی په رسا: مه شیۆ وئستیۆتۆ دئده شه مامی؟!
شه مامیچ ده مو خوهیۆ وات: ئه ریوه ئلا په میم وئستیۆندیه
شوکر.

کارزانی وات: دهی خوژا شوکر، جاری با بلمئ چوهر چاگه
قسئ که رمئ.

لوی چوهر ئه ژا و واله و کارزانی خیرئامایشا که ردئ، تاته و
کارزانی، شازه مان واجبه نه بی.

دمای کۆچۆ ئیسراحتی و واردهیۆ چاییوه، کارزان چند
په له ش بی باسه کهی که روه و بزاق دئده شه مامی چیشش

کهردەن، شەمامیچ دوئی ئانژە پەلەش بێ، باسە که شا کهردۆ و به درژی بی پەیش باس کهردی هە که چنژ زەحمەتش کهوتەن وەر هەتا وەنەوشی ئەژاو مهولهیش وئستئوو.

واتش: کارزان گیان ئانە سەرو شانە و منۆ بی خوژا قەبولش کهرو چەنەم کهردەنم، ئانە یچش هە که مهنەنۆ گنۆ سەرو شاناو تو، ئیتر چەنی یاونمیشا یوترینی و شادیشا کهرمیوه به یوترینی ئانەشا عایدو تون؟

گرد پیوه ره به دلپوی هەم پەر و هەم وەشیچۆ، نیشتیره و کهوتی ویر کهردەو و تەگبیر کهردە.

دیده نەسرینه مهتیه و شەمامی و ئەژاو کارزان هە که دنیاش فرەتەر وینییی روهش کهردە شەمامی و واتش: ئە گەر تو تاوی ئەژا کیشا باری پە ی ئبگە ی، کارزان یچ به نامی چئو ئاوردهیوو مهولهی باروو یانە و چینگە یاونمیشا یوترینی.

شەمامی پەرساش: ئە ی شیرینی چەنی بارمی؟ من پیسه ئەژاو کناچیوه زیاتەر دلەم پە ی شیرینی سوچۆ، پا خوژا هیزیون ئا ژهنیمه وینینه، نە و تهیم و تهین نە واردهیم واردهی، هە یاس هاگاژا ئیشە و هەتا وەرما کهوتەن پوره هەر باسو داماگی ئا ژهنی و کروئی ئی زارولاما کهردەن.

کارزان و ئاژئی باسو زالمی ماموه کهیشا و حال و گۆزەرانو ژیوای زارولە کاشا کهرد پە ی شەمامی، ئانژە ی تەر دلش ماسا داخینه.

یاوناشانه هه که ئاوردهی شیرینی جاری ئاسان نیا، با جاری مهولهی و ئەڌیش یاوناه یوترینی چاودمای خوڌا که ریما. باسه که شا فره ئاورد و بهرد، دماجار ئامپوه سهرو پهیلواکه و ئەڌاو کارزانی، ریکنی کهوتی سهرو وهختیوه دیاریکریای (رۆو ئا جۆمعهیه هه که راوهین) هه یاس و شه مامی وهنهوشی بارا، کارزانیچ مهولهی چا رۆنه بارۆوه یانه و ویشا و نیمه رۆگرد پیوه نانپوه وهرا.

شه مامی هه ر ئا روه عه سه ره کهش لواوه لاه وهنهوشی و باسه کهش په ی باس کهرده، وهنهوشی ئەجی وهرم وینۆ، وهشیینه نهزانی چیش که رۆنه و چیش و اچۆ به دیده شه مامی، ههیتا ههیتا روه کهری عاسمانی و شوکرو خوڌای کهری و و اچنی به شه مامی: ئەللا سهرفرازه و دنیی و قیامهتی بی پاسه خوڌای کهردی سه بهب و کیاستیش ده مو ئاهو نزوله و منۆ.

وهنهوشی ئینده په لهش بی، خیرا به ته له فۆن خه به رشدا حاجی ئاراسی میردیش و په رساش: رازینی بلو سه رشدا دهو؟ ئاڌیچ به ئەژنه ویهی هه واله کهی فره وهش حال بی و واتش: هه زار جاری شوکر په ی خوڌای، رازینی بلو سه رشدا ده و یانی چیش ژه نه کئی؟ و اچه بلمی سه رشدا دهیمی؟ منیچ مهوتا چه نی. هه تا رۆو جۆمعهی، وهنهوشی دهیه قیوهش به سه عاتیوه وهنه ویهری.

روی وهتەر وهنهوشی لوا بازار و دهسه و دیاریش ئەسانا پهی مهولوژی کۆریش و شیرینی کناچیش، به جیاچ ئەساش پهی ئەڤا و آله و کارزانی و گجیپوه که شخه ی وهشیچش ئەسانا پهی کارزانی.

رۆو جۆمهعی سهرو واڤه ی هه یاس و شه مامی لوی لاو یانه و حاجی ئاراسی و چاگه یچۆ به ترۆمبیله که و حاجی ئاراسی جمیره روه و ئۆردوگو و ده ربه ن دزلی.

بیه که ره حاجی ئاراس ترۆمبیله که ش مردنا و بریو سهوزه و میوه و واردهش ئەسانا.

یاوی دژبانی و سهیته ره که و ئۆردوگی، وه روپوه فری زه مینه نه بی، پاسه دیاری چنډ روپوه بی وهروه کئ واری بی وه لیم وهرو سهردی هه وای نه تاو بیپوه و فره و یاگاوه زه مین بینابیش و به شه ر وریا نه بی ملش مه ری، حاجی ئاراس وهرو ویشهره واتش: مه زائی ئیراقیه دامان بریشا چهنی چیرو ئا خه یمانه ژیوا!؟

هه تا حاجی سهیته ره که ش حالی که رد، وهنهوشی بی ئانه یه بزانی کئیمه نو کۆره عه ره بانه به ده سه که ی هه که خه ریک بی دلئ وهروه کیره روه و ئۆردوگی لوی، دیسان سه رنجه ش کیشتۆ پهی لاو ویش و هه تا چهنه ش ترازی وهنهوشی دلئ ترۆمبیله که ینه هه ر و ره ش بی بی پوره، ئینڤه باورپش به دلش هینقم بی هه که ئی کۆره مه ولوژی کۆریشا، دوئجار هاناش

ڪڻيشتھ واچو: حاجي مرده با سوارش ڪھرمي، سھريوھ تھريچو وئيش به وئيش واچي: سھرھ ڪھوي پھلھ مھ ڪھرھ ڪي ماچو ٿاڏا. هھر جوڙ بي ياوي يانھو ٺھڏاو ڪارزاني، شازھمان و مھ تي نھ سرينھ، ٺھڏاو تاتھو ڪارزاني گھرم و گوڙ ٿامي دھمشاوھ، لالو شازھماني وات: بري خاسي بيدي هاگاڏاري وئيا بيدي ئي يھ خ بهنڏانھ مھ گھر چل سالي چيو وھئي چيوي چيمنھمھ ديهبو، خوڏا غھزب گيڙو مروچھي بالئيش پھي دروسي ڪھرو، ٿيمھيچ هھربھسھري وئيا ڪھما ئي وھروئچھ مجيئھ ملمانھ.

دماي خير ٿاماي و وھش ٿاماي يوھم چيو شھمامي روھش ڪھردھ ڪارزاني و واتش: ٿادھي ڪارھ گيان لوھ مھولھ گياني بارھ. چھني ٽنھويھي ئي قسي دلو وھنھوشي خورپئوھش ڪھرد، لايوھ خانھي شوي وھلئيش به تورھي ٿاما وھرو چھماش و لايوھ تھريچو مھولوڏ و عھربانھ ڪھش، ٽنھويھي واتئ مھولھيچش لاهو قورسھ بي، چونڪھ ڪورھ ڪھو ٿاڏي نامئيش مھولوڏا نھ ڪ مھولھ.

دھنگش بھرز ڪھردو و خھريڪ بي قيٽونھ و بي هھڏھر بزيورھ پھي جبھري، ٺھڏاو ڪارزاني دھسش ڪھرد ملش و واتش: رولھ گيان مزانو به حاليت وھليم دڏاني گيڙھ وئتھرھ با بھرو هامسا نھزاناما پھنھ، نھ ڪ قالھي ماموش بزانونھ و بي سھرما و توشو گوڙبھنئيوھما ڪھرو.

ڪارزانشا ڪياسٽ شونھو مھولھي.

حاجی ئاراس کرژ لولا و وهنهوشی و دهسیوهش وست سهرو شانەیش و واتش: وهنهوشی گیان شوکرو خوژای کهره و دژانی گیره ویتهره و ئارامه به ئیسه کوره کهت می چه مهراڤان تو باوشیش پهی گیریۆ و ماچش کهری و لکنینهش سینهتۆ، چه مهراڤان خهم و تالوو سولوو ئا چنډه سالهیه دهیدی ئاویره، مشوم ویت گیری ههتا تاسیتا جه یوترینی مهریۆ، دمایي ههرچیت ههن و اچهش.

وهنهوشی دهمو هه نسکا و متهیره ی ههرساوه واتش: ههست به شهرمه ساری کهرو وهر و دهمو زارۆله کامه نه، مزانو دلۆ ئه گهر قینیچشا نه بو چه نه م، کۆلیوه گله ییشا هه نی چه نه م، وهر و ویشاره و اچا: ئی ئه ژیمای چی سواره و هه وه سیش بیینه و ئیمهش پا زارۆله ییه جیا ئاستینمی و وستینمیش تننه و به را، مه زانا منیچ به ره کریینا و به زور ئاژیشا چیرۆ چنگامه نه رینیئیره، مه زانا ئا دوانزه ساله من کهزه و جهرگیم ئامان، مه زانا تیکپوه نام به ره هتی و بی زوخا و نه لانه ره، مه زانا چنډ قسی سۆلیم درینی پوره وهر و ئاژیشا، مه زانا ماما گۆریه گۆره کیشا چیشش چه نی کهردا و چه نی ئاژیش ده سو رینانییره و یانه که نه به رهش کهردا؟

ئیسه هه که مه ولوژ گیان بیهن پیا، من چه نی پوهم بی وهر و ده می شه نه سه ره بهرز که رووه؟ چه نی پوهم بی بډیه وش پوره؟ چه نی پوهم بی داوا و چه مپوشیش وهنه کهرو؟

چھني عھيوھزاو ٿا گرد بئ نازي و بئ ٿھڏا بي و مھينھ تيا شھ
پھي کھروھ ھھ کھ به ھو و دور ي منو توش بھيئي؟
چھني روھم بئ ھھ والو شيريني ش وھنھ پھرسو؟
مھ گھر حھقو وئيش نيا به تالئق و توانجئوھ واچوم پھنھ: پھلھت
چئشا ٿھڏا گيان؟
ھھرچئچ واچو حھقھ شھنھ.

وھنھ وئيش تھرسھ و ٿانھ پچش بئ مھولوڏ حاجي ٿاراسي وينونھ
و بزائو مئردو ٿھڏئشا و ٿانڏھي تھر دھيري و قوشقبي بونھ و
جياي پياوھتي و دھسوھشي، حاجي توشو مھوقفئوھ گولي بو.
ھھرچنڏ پھرمئ حاجيرھ ھھ کھ پئيوھ فامئڏھن وھلئيم تھرسھ و
مھولوڏئيش بئ، گھنجا و وھزعه کئ شئونو.

وھرو وئيشھرھ فرھش ٿاورد و بھرد، نھزائئ چھني واچو به حاجي
ٿاراسي ھورزو بلو ياگئوھرھ ھھتا ٿاڏئ شينو شھپورشا تھمامئو،
تھرسئ يام پھنھش گول بو يام ياگئوھ چامنئ نھبو بلوش پھي.
خوڏاو راسا شازھمان تاتھ و کارزاني روھش کھردھ حاجي ٿاراسي
و ھھياسي و واتش: حاجي گيان با ٿئمھ ئي يھرئما بلمئ
بھرو، کوچئو گئلمئ پا دلئ وھروئيرھ و چايھ خانھ پچ ھھن ملمئ
چايئوھ وھرمئوھ و نمايچ بئھ مزگئنھ نماکئما کھرمئ ٿئجا
مھيمئوھ، با ٿئڏئچئ ئيسراھتھ وئشا ھورگئران.

حاجي ٿاراس حھز کھري بزئورھ وھلئيم تھرسئ وھنھ وئيش ٿھنئيش
پھنھش گول بو چا وھزئئنھ جياش بازو، کوچئو ديا وھنھ وئيشيرھ،

به نیگا و چه ما په رساش وه نه: لاتۆ مه نوه یام بلو؟ هه چنډ حاجی هه میسه په شتو په نا بی په ی وه نه وشئ و دلش په نه ش ئارام بیوه وه لیم چا وه زعینه وه نه وشئ په ی یوه م جاری چه ز که ری حاجی دوور گنوو چه نه ش، به شهرم و نه زا که تیوه فره و دهمو هه نسکاوه، واتش: پیا که ئا پی مائلئ تونئ، هورزه لوه شا چه نی.

حاجی چه نیو هه یاسی و شازه مانی یانه وه یشا زییره، سنوقو ترۆمبیله که ییش هورداوه و ئا میوه و وارده هه که راره ئه سانش گیرت شه ره، شازه مانی وات: ئینه چیشا حاجی گیان چی زه حمه تت کیشته ن، ئه و خوڌای و ئیمامی زیاد بو هیچما نوقسان نیا.

هه یاس و حاجی به ئه ژنه و یه ی ئا قسئ دهمو شازه مانیۆ هه که ستایشۆ ئیمامیش چه نه بی و شان به شانۆ خوڌای نامیش ئاورد، به ژه نشا گیریاره و دیوه یوترینیره وه لیم هیچشا نه وات. تاته و کارزانی زاناش قسه کیش دلو میمانه کاش ریش که رد، خیرا واش واردۆ و واتش: ئا قسئ پیسه سوعبه تیوه ش سه ر ئامان دلئ ئیمه نه، ئنډا هه ر خوڌا و ئیش رازقا و که س چه دش نیا بو به شه ریکش.

پیکی لوی په ی قه راخو ئوردوگا که ی، دیمه نو ده شت و ده رو کۆساره کا به وه روه کئوه فره زه ریف بی، دهمو قسه و باسو و ئشاوه خجلئ هه تا نزیکو نیمه رۆی، لوی چایه خانه که نه

سهرو چاییشا واردۆ و کۆچۆ سهیپوه ههتا نما بیه و لوی پهی مزگی.

دماي زیایرهی پایه کا فرهش پۆوه نهشی دیسان جیرهو عه ره بانه کهو مهولهی کهوتۆ گۆشی وه نهوشی و بی پهرسو کهسی بهرپرا پهی بهری، ئەڤاو کارزانی و شه مامیچ کهوتی شۆنیش و ههریو قۆلێشا گێرته و کیشته شاهه دلێ هۆده کهی، وه نهوشی پێسه شیتیش په نه ئاما، وهرو ئانه یچ هه که نه یاری دهنگ بهرز که رۆوه نه وه ک خه لک بزانهوشا په نه و مجیا ملشاره، دهنگ بهرز نه که رێوه، ته مام هه ناسهش سوار بی و چه میش بهرێ پری، قۆلێش کیشتیره و به ههردوی ده سیش کیشی راناشه ره.

ئهڤاو کارزانی خۆریش ملو ولی کناچیشه ره و واتش: کاسی ئاوی باره کناچی.

ژهنه و یانه هامسا که یچشا هه که ته نیا راره وه که شا بهینه نه بی یاوانه مه سه لی چیشه نه، وهرو ئانه ی خه لک گۆشش دهنگه دهنگیشه وه نه بو ههردوی بهرێ ئیسه ر و ئه وسه رو دالانه کیش دیوه پۆ.

وه نهوشی ئانده ی ته ر هۆره بیه، خه مش بی بۆنه و گێرتهی به ره کاوه مه وله گیلۆوه و رێسه که شا بۆوه به پهرم، ده سش ته کنا و واتش: که ردیوه ئا به ره یه... که ردیوه ئا به ره یه. به ره شا که ردۆ.

مهولهیچ دئش سهرو سهژی دئ وهنه، عه ره بانه کهش سهرو جاده که یۆ جیا ئاست و چه نیو کارزانی به پادزی وئش که رد یانه ره، کورپوه سیاولهی کۆله بنه، گجی و پانتۆلپوه شرۆلهش پوره بی و پالتاویوه زلی گولی کاله وه بیهی عه سکه ریچش کهرده بیته، کلاویوه سهوزهی کاله سه ره شو بی، تاوه و سهرداینه چلم شور بیه بیوه وهرو لوتیشه ره، ههیتا ههیتا به سهرقۆلی پاسبش چلمه کهی پسه ری، هیتپوه جزمی چه رمی زلیش پانه بینی خه ریک بی یاوا بنه و راناش، ئا روه جه روای ته ری زیاته ر رهنگهش پریی، تاوه ئا هه وائینه هه که کارزانی دابی پهنه سه حی هیچش پهنه نه وریا بی، جه گردی گولته ر ئانه بی هه که نه یارابیش هیچ واچۆ به شیرینی وائیش و ته رسی چپوه که سه ر نه گیرۆ، چونکه دئش باور نه که ری ئا نه ڈی هه که دوانزه سائین چه مه رابیش که رۆ پا ئاسانیه بی وهرو ده ساش.

رۆو یه ره شه ممه یۆ هه که ئا هه وائشه نه ژنیه بی ماخۆلانیس بی، ده مپوه گه ره کش بی واچۆ به شیرینی و پپوه به یا و ده مپوه ته رسی باسه کهی درکنونه و مامۆ و مامۆژهنیش زانا و نازا وئچش بی و وهیشومپوهیچ بنییاوه په ی کارزانی و تاتهیش. چا رۆون خه ریک بی ئا هه سته شه په ی دروس بی، نه گه ر ئا ڈیچی نه ڈاوا تاته شا بی و سیبه ره و ئا ڈیشانه زلی بیینی، ئیسه ئینه حالشا نه بی.

ویری که رۆبه و وهرو ویشهره وای: خاسا ئانه تاته ما به
رهحمه تو خوڤای لوان و مهردهن و هیچ گوناخیوهش سه ر نیا،
ئه ی ئه ڈاما چی جیاش ئاستینمی و لوینه شوش که رده نو؟

خو هه ر ئا زه ره هه که من به عه ره بانه که یم پینداش که رونه و
مفت که روش مشته و مامۆیم و نه ڈه و چش په نه به شه قی
مازیم مارۆنه و چه نه م مسانو، به شما که ری و پیسه پادشای
په نه ش ژیوینمی.

ئه ڈاما ئه گه ر ئانه یچش په نه نه کری، با شوش به پیوه
که ردیوه هه که ئیمه یچش به ردینمی چه نیو ویش و
نه وستینمیش دلن ئی گو مالتاوه گه نی.

دلو ویشه نه مه وله یچ خه ریکو ئارده ی و به رده ی ئی قسه و باسا
بی، یوه م هه نگام لوا دلن دالانه و یانه که ی و هه لای تاپوه
چه که کاش نه وه ته بیش، هه ر ئانده ش زانا ژه نیوه باوشیش
که رد پوره و به ده نگوی گری نزمۆ واتش: مه ولوڤ گیان... کزه و
دلّه که یم... ئینه شه وات و ژهنی هوش و ویش شیه.

وه لیم مه وله فره نه ژلیویا چونکه نه ئه زمونش چه نی هه ستو
ئه ڈاو فره زه نڤی بی و نه به ژنه ویه ی واتن: (مه ولوڤ گیان...
کزه و دلّه که یم) ئامابیره، ئانه یوه م جار بی ژه نیوه پا شیوه
باوشیش که رۆ پوره، یوه م جار بی یو به مه ولوڤ نامیش به رۆنه
و هه ر ئه ره جییش نامیش مه ولهن.

هه ر جۆر بی به ئاو پزگنای و دایوهنهی ئه و چرۆچه میس،
وهنهوشی ئاماوه وئیشه ره، هه ر چه میس که ردیوه یه کسه ر
په رساش: کۆره که م کۆن؟

کارزان پالئوه ش نیا مه وله یۆ و واتش: ده ی لوه وه رۆ هه تیم، ئا
داماگی شیته و تۆنه.

مه وله نزیک بیۆ، باوشیش که رد پۆره و لکناش سینه شه ره و
دیسان واتشۆ: مه ولوژ گیان... کزه و دلّه که یم.

مه وله کتوپر په رساش: راسا تۆ ئه ژاو ئیمه نی؟

وهنهوشیچ هۆن هۆن هه رسی مجی و زوو زوو یام وئیش به
ده سو وئیش په ره ئیشا یام شه مامی به ده سما ئیوه په یش
په سه ری، واتش: ئه ی ئه گه ر ئه ژات نیه نا کینا رۆله گیان؟

چا وه خته نه مه وله قسه کئ دیده دلئ ده ره ناخیش هۆش
که وتۆ، هه که ئاوه خته باسو زه ریفی وهنهوشی ئه ژیش په ی
که رده بی، باسو ئانه یچشه په ی که رده بی هه که خالئیه قاوه ییه
ئینا لاو چه می چه پیشۆ، ته ماشیوه لا چه مو چه پو وهنهوشیش
که رد مدیو خاله قاوه ییه کئیش ئینا پۆ.

دل هئقم بی هه که ئی ژهنی ئه ژاشه نه، ورده ورده ئاژیح
هه ستو ئه ژاو فه رزه نژی دلشه نه چه که ره ش که رد و جما، بی
ئانه ی به وئیش بزانتو هه تا هه ره که تش چه نه بی هاوارش که رد:
ئه ژاگیان... چی جیاژ ئاستیمی؟

چی سپارایمیت به ماموڙه نئیم؟ چی بهڏبهختیت کهردیم؟
چی... چی؟

وهنهوشی به ئهڙنهویه ی ئی پهرسا هم ئانڌی تهر بارو سهرو
دلش قورس بی و هم په نهیچش وهشی هه که مهولوڏ پی
جوره پهیش بهر وسته، تهرسی دلو وئشه نه بازوشو و بو به
مهراق پهیش یام مجوش ملو حاجی میردیشه ره.

وهنهوشی به ههردوی دهسئیش چروچه مه وشکه له که و
مهولهیش گئیرت و ههرسه کئیش پسه ری و ماچیوه تهرو ئیلای
و ئهولایش کهرد و فشاراشو سینه شهره و واتش: خه جاله ته نا
مهولوڏ گیان، ئانه رازش دوره نه منیچ هه ناسه سهرده نا منیچ
دوری شمه کوشتئنا ماماتا لاه وئشو مه تیه م بی و والئ تاتهیم
بی، مه زانو واچو خوڏا عه فوهش کهرو یام نا پاسه بیه بایسو
دور وسته یو من و شمه جه یوترینی، باباتا هه زار په حمه تی وارا
قه برهش و یاگئیش به هه شت بو گرجاریوه واچی: ژنه کی بازه با
ئا ژهنی سهرو ئا زارو لاه نیشوره هه تا کوچیو وئشا گئیرا وه لیم
ماماتا ناستش و ناستش، منش به زور کیاستاوه په ی یانه و
تاتهیم و شمه یچش پی دهردی بهردیدی. ئینه شه وات و دیسان
داشو پر مه و گره وای.

ورده ورده ی ههردوی ئارامی بیوه و دهسشا کهرد ملو یوترینی
و کهوتی په رس و جو ئه و یوترینی.

ئاوړی و ته نیا، کیانینه ش پهی دهره ناخنی پهی سمه را؟ که ی
خوډا رابه ردارا؟
روله گیان یانه و دلنی و کاک ره حیمی ئاوا بو هه که په رسانشاوه
وه نه.

مهوله یچ کوچیو دیا نه دیشهره و سهره ش سور مه نی به زهیش
مسیوو په وره ش، واتش: نه دا گیان شه لالی هه ر ئانده بی به
خوډا به له مه ی هالیو دلنی مه ریاوه هه زار جاری که و ته نا ئا
جوړه حاله تاوه، هه ر خوډای لا دانا.
چنده ها شه وی به ئاورای سه ره ما نیانو و تاوه و سه رداینه
هورله رزینمی.

چنده ها روئی و شه وی ته نیا و تاق من و ئا شیکله دامائی والیم
چا یانه و ئیرانبیه و مامویمه نه و چا چوله وانینه مه نیئمیه، لوره و
توتیه ئامابی خجل بی و لکئما گناره، ئاوه خته زارولئچ بیئمی،
وه لئ ئانه ی ئی ئیراقبی به یا ئیگه ئی مه نتیقه قاره که رش نه بی
چه نه ئیمه ویه رووه، فره و وه ختی ماموژنیم وئیش و زاروله کئیش
لوئینی پیلاو په ولاره و ئیمه جیا ئازینی، نه وارده ما وارده بی و نه
ژیوایما ژبوای بی، پیسه وه حشیا نه گه ر که سیوه ما وینی
چه نه ش ته رسینمی.

مهوله درئزه ش دا پی باسا و وه نه وشئچ دیارشو هه ر گره وای
گره وی، کارزان هه که نه دئیش کیاسته بی به رو ئاماوه ملو

وهزعه کیره و تورپه بی ئەو مهولهی و واتش: دا وهسین ههتیم ئا
 ژهنی پهی لاو تو ئامینه، دهی بازه با ئاڈیچه دوی قسئ که رو.
 دمای ئا قسئ کارزانیه مهوله کوچپو خوهی گئرت و واتیش:
 ئەذا گیان شه لّای هه مهینه ته که یچ بی، هه ر ئاروه هه که
 مامۆیم کیاستا پهی ده ره ناخی هه تیمه خوئریا ئاگهی راشا په نه
 گئرتانی و شه قکاری خاسیچشا کهردانی، پا خوڤا دئده دلئ
 فریام نه که وتی هه ر توپنئینیم.

ئەداش ده سش کهردۆ گره وای و واتش: ده ک رو له خوڤا
 حه قه تا بسانۆ.

مهوله رو هه ش کهردۆ ئەدئیش و واتش: ئەی حه ز که ری شیرینیچ
 وینی؟

وه نه وشئ هه تا تا و اش چه پوکئیه ش کئشته دلئچه ماو وئشه ره
 و پوکا لویوه و وئش داراش و واتش: شیرین جه رگه که م...

شیرین رو له که م ئەی چه نی حه ز مه که رو رو له گیان؟
 رو هه ش کهرده مه وله ی و واتش: مه ولوڤا گیا کزه و دلّه کهیم،
 ئەگه ر منیچ باسو به ڈبه ختی و چه که سه ری وئیم په یت
 که رونه مه گه ر چنڊه ها شه وئ دیارو یوترینیوه نیشمئیره.

مه تی نه سرینه رو هه ش کهرده وه نه وشئ و واتش: دهی وائی
 گیان سه لاواتیوه ش سه ر ده یدی و شوکرو خوڤای که ردئ
 هه که یا وئندیوه یوترینی و ئیشه لّا خوڤا یار بونه و کاره گیان
 وه شبۆ شیرینیچ مارۆ په ی لایتا.

شه مامی و کارزان و وائه کیش و نه سرینهی ئەڤاشا و ژهنه و یانه هامسا که یچشا، گرد مه نئیبئیره دیارو مهولهی و وهنه وشئوه و چه نیو ئاڤیشا گره وئیی و چه نیو ژیر بیه یچشاوه ئیڤیچی ههرسه کاشا پسه رئیی و دئینئوه یوترینیره و وهشی ئانهینه هه که ئی ئەڤا و کۆره یاوئیبئیره به یوترینی نه زانئینی چیش واچا.

وائه کئی کارزانی هه رچنڤ چه نیو ژهنه هامسا کیشا خه ریکی چاشتو نانی بئینی وه لیم زوو زوو ئینئوه چوه و گووش گئیرئینئوه ئەو وات و واچو مهولهی و وهنه وشئ.

ئەڤا و کارزانی چلاکیاره و واتش: دا سه ره که وا چاپی باردئ با وه رمئوه، هه ر مهیدی و ملدی.

هه تا چایشا واردۆ و مهوله و ئەڤاش دهمو گره وه و خوهیۆ بهینو وئیشانه که وتئ قسی، باسو ژیوای وئیشا که رئینی وه لیم خئیرا خئیرا مهوله جه وه که ی تئیک دئ و په رسی ئەو ئەڤئیش: ئەی چه ز که ری شیرینی وینی؟

مهوله ئەجئیش ئەڤاش که مته ر خه مه نه و گووش مهڤۆ به وینای شیرینی، ئەڤا یچش نه زانی چئیشش جواب بڤوه.

کارزان یاوانه باسه که ی و خۆریش ملو مهولهیره و واتش: دا هه تیم که م لئیره سهخت به و که م باسو شیرینی که ره ئەجو که س وائئیش نیه نه تو نه بو، با رۆتته ر و فئیلئوه ته ره وئزمئوه،

پێسه ئەژمێم وات ئێشه ئالا ئاژێچی مارمێ پهی لای دێده
وه نه وشێ.

به سووعه تۆ واتش: ئێتر تۆ ته مام، خوژا یار بۆ ماویوه تهر
نۆبه و شیرینیچ مێ.

کارزان درێژهش دا به قسه کاش و پهی وه شیچ واتش: مهوله
گیان به خوژا مامۆت بزانی خوچه ریکێ ئی به زمینی ئایرما مڈۆ،
خۆ ته وسای ئینمێ لات کۆچۆ لاتۆ مردینمیره په نه شا گول
بێ، مامۆژنیت وایچی: ئی ئیراقی ئه خلاقو مهوله یشا شهر
که ردهن، هیچما نه که رده بێ پاسه ما په نه وایچینی، ئیسه بزانا
خه ریکێ ئی به زمینی؟!

چی قسه و باسه نه بینی پێکی ئامپوه، مهوله مامۆ شازه مان و
تاته و کارزانی ئه شناسی، پهی حاجی و هه یاسیچ زانی چه نیو
میمانه کا ئامپینی وه لیم نه زانی کامشا مێردو ئه ژیشا.

ههر جور بی ته وقهش چه نی که ردی و حاجی باوشیوه
گهرمهش که رد پوره و ماچیوهش که رد و واتش: چه مو دلتا
رۆشن رۆله، خوژا جه زاو دێده شه مامی و کارزان گیانی بڈۆوه
و یانه و ئیژیشایچ ئاوه دان بۆ هه که کۆشا که ردیمپوه.

وه نه وشێ و یرش که وتۆ ده سه و دیاریش ئه سان پهی مه ولوژی
و شیرینی و ئه ژاو واله و کارزانی و گجیوه یچش ئه سانان پهی
کارزانی، واتش: حاجی گیان دا بیزه حمهت دلێ ترۆمبيله کهینه،
ئا دووه عه لاگه یه گیره ره، خوچه ریک بێ هۆشم بشا.

مهوله پانهیره هه که حاجی ماچ کهرد و دوعیش کهردی پهی کارزانی و ئادیشا و ئیسهیچ وهنهوشی به حاجی گیان نامیش بهرد، یاوانه هه که حاجی میردو ئه دیشا، دلۆ هه ز نه کهری وینۆش و دۆنۆش، پهوسهیچ پیپوه نه جیب دیاری، ههر جۆر بی ویش واردۆ و ناستش شکهش وزا وهنه. حاجی سه وقتیه کیش گئرتیره و وهر و دهسو وهنهوشینه نییشهره.

کهردیشۆ و یوه یوهی دیش دهسشاهه، ئه وهل جار جه ئه ئاو کارزانیۆ ئاماش پوره، هه تا دمای مهوله و هینه کهو شیرینیچش دا دهسو مهوله یۆ، مهوله هه مدیسان په رساشۆ ئه و وهنهوشی و واتشۆ: ئهی هه ز مه کهری وینینهش؟

ههردوی دهسشا کهردۆ گره وای، کارزان واتشۆ به مهولهی:

چیشم واتی پهنه؟ نه واتم ئانده باسو شیرینی مه کهره؟

وهنهوشی کۆچیۆ لواوه ویشهره و زاناش هه م تاته و کارزانیش هۆش شیهن و هیچش پهی ئادی نه سانان و ئه شیا م هۆشش بی و هه م ئا ژنه هامسیچشا زه حمه تی فره ش چه نی کیشتی.

په وچی ویش دهسش وست وه لی و پوهش کهرده تاته و کارزانی و واتش: من خه جاله ته و جه نابیت و ئی خانمینا هه که عه زیه تی فره تا کیشتهن وه لیم من په له په لیینه به خۆدا هۆشم لاه ویمۆ نه بیهن، په وچی هیچم نه سانان پهی جه نابیت.

شازهمان چه میوهش گئیلنا کونیشته کهیره و واتش: جا وائی کاکهیش سهوقاتی چینهی خاسهتهر مشوم چیش بو؟ تو و مهولوژی کورت بیهیدی بایس من ئی پیا عالا بشناسوو.

کارزان و دیده شهمامی دیپوه یوترینیره و کوچیو خوئی و واتشا: دهی ئادیچی پهی جارپوه تهری، یام پهی جومعهی دماینی هه که ئیشه ئلا شیرینی وینی.

پی هه وائی هه ئاندهی تهروهنهوشی گهشیاوه و واتش: کوره من نوکه رهتانا، قوربانه و ده میتا بو هه رچی شمه و اچدیش به چه می کهروش.

سفره یاویاره، سفره و خوانپوه ساده وه لیم دلپوه وهش و خولکپوه گهرمه، ئه ڈاو کارزانی خیرا خیرا و اچی: تو خوڈا وهردی شهرم مه کهردی یانه و ویتانه، مهوله گیان تو شهرم نه کهری یانه و ویتانه، به خوڈا چه نیو کاره گیانی فهرقت نیا.

دمای نان و چایی ژهنه کیچ هه رکام نما کهرئینی کهرده شا و شهمامی وات: وهنهوشی گیان ئیمه ورده وردهی بلمی خاسا، ئیدیچی نه کای هه رمانپوه شا بو.

مهوله خه مو ئانهیشه وهنه نیشته بی:

یوه: ئا جل و سهوقاتی هه که ئه ڈیش پهی سانینی چیششا چه نی کهرو؟ خو بهروشاوه یانه هه م هه زار پهرسی بی سهروتننیش وهنه پهرسا و بزاناچ ئه ڈاشا ئامینه و ئاڈ لوان

په‌ی لایش، هه‌ر مه‌په‌سه‌ چ مه‌خمه‌سیوه قۆمیۆنه و جله‌کیچ فهوتیا.

دوی: ئه‌گه‌ر بیۆ دمای نیمه‌رۆی هه‌رمانه‌ش ده‌س نه‌گنۆنه و ویره‌گا بی زه‌ر بلۆوه په‌ی یانه‌ی، مامۆش سماقیش رێزنۆنه و په‌یش هه‌ن شۆنیچش گنا و زانیچ چکۆ بیه‌ن و چیشش که‌رده‌ن.

مه‌وله نیاشه‌ره‌ جل و سه‌وقاتیه‌که‌ی لاو کارزانیۆ جیا بازۆ هه‌تا وه‌ختش بی، ئه‌گه‌ر هه‌رمانه‌یچش په‌ی نه‌بیه‌ هه‌تا ویره‌گا، هه‌ر کارزانی یاونۆنه و بریۆ زه‌رش لاوه‌ قه‌رز که‌رۆنه و مامۆیش په‌نه‌ش رازی که‌رۆنه و دمای کۆچه‌ کۆچه‌ی ده‌مو هه‌رمانه‌و رۆا و ته‌ریۆ په‌یش و جارۆوه.

مه‌وله دلێ ئی ویرانه‌ بی، جه‌ماعه‌ت هۆرئیسئی و که‌وتی خۆڤا حافیزی که‌رده‌ی.

وه‌نه‌وشی ده‌سو شه‌مامیش گیتر و به‌رده‌ش ئه‌ولاوه‌ و واتش: دا دیده‌ شه‌مامی گیان کاکه‌ کارزانیچ چه‌ره‌.

شه‌مامی زانی وه‌نه‌وشی ئینا خه‌مو وینای شیرینینه‌ وه‌لیم هه‌ر په‌رساش: چی خه‌یرا؟

کارزانشا کیشت ئه‌ولاوه‌، وه‌نه‌وشی هه‌ناسه‌ش سوار بیه‌بی، نه‌زانی چه‌نی باسه‌که‌ی که‌رۆوه‌.

شه مامی وات: مزانو گهره کتا چیش واچی، پهله مه کهره با کۆچیو مه ژگما سه یوو و ویریوه تهر که رمیوه په ی وینای شیرینیچ، کۆره نه ک ههر وینای ئیشه لالا مارمیچشاهه لاه ویتا. وهنه وشئ وات: دهی دئده شه مامی من مه زانو هنداو تو و کاکه کارزانینه چیش واچوو؟ ته نیا ئانده ماچوو: خوڤا جه زاتا بډوو و ژیوایتانه که چیی نی راتا، بیجگه ئانه ی من هیچی تهرم نیا واچونه ش.

وهختیوه هورئیسئی حاجی ئاراس بریو زهرش که رد کیسه و مهولهیره و ماچیوهش که رد و واتش: مه ولوڤ گیان نه گهر تاوات جار جار تویچ سه رما ده، من دوکانم هه ن پاسازو هه ورامیه کانه، بو ئاگه و چاوه کیانوتو یانه لاه ئه دئیت.

مهوله به حاصل بیهی زهره که ی خه یالش تهخت بی وه لیم وهره ئانه ی شککش وهنه نهوزا، بزپوهش که رد و سه رهش وستهره و واتش: حاجی گیان زهحمهت مه کیشه، پیسه ئیراقیی واچا: ئه و خوڤای و ئیمامی زیاد بو جه هیچیم که م نیا. ته نیا ورکه مائی ئهڤا داماگیما بی، شوکر په ی خوڤای هه که مه نینه و خاسه نه، شمه یچ وهشی بیدی په ی ویتا.

ناشوگری نه بو ئینده گرفتاری فرهن، به خوڤا زهحمهتا من تاوو سه رتا دهو.

... V ...

وهرز ئاخر و ئۆخرو زمسانینه بێ، زمسانه کهش فره سهخت گۆزه ریا، چهفتا دانه روئ وهروه زهمینه نه بیه، جهنگو ههشت ساله و ئیران و ئیراقی مردابی و خهریک بێ ئا ئیراقینی هه که ههتا ئاوهخته ئیرانه نه مهئیبئینئوه ناهومیئئی بئینی جه وریای حکومه تو به عسی، پا بۆنۆ فرئشا که وتی و پرو ئانه یه هه که هه رمانئوه دهس وزا و ژبوای وئشا هۆرسورنا، بازارچه که و ئۆردوگای زلتهر بی و ببه یاگی کاسپی زیاته ری و ده رانه دو مهوله یچ زیادش که رد، ههر پا وه ساسه تو دیسانۆ بازارو دوکانه که و قاله یچ کز بیۆ چونکه ئیراقینی ئا فرکان فرکانه و وه لته ریشا نه مه ن و بازارچه که یچ گر لازماتئوه ش چه نه بێ.

مهوله و ئه ڈایچش چا وه ختۆ دوئ جارئ ته ر یۆترینشا دیه بێ و ره حمشا تازه بیه بیوه و مهوله لاو شیرینیچۆ باسش که رده بی هه که ئه ڈاشا مه ئینه و ئاڈ وینۆنه ش وه لیم ئینده ته ر سئینی نه یارئینی به ویرۆ که رده یچ ویر جه لوای شیرینی که راوه په ی وینای ئه ڈئیش وه لیم کارزان ههر خهریک بێ وه رنامه ئییره په ی

ئا چه م په نه که و ته یه، وهرنامه کئیش هه تا ئا وهخته سه رشا نه گئیرته بی.

وهلیم وهر و دلو وهنه ووشی، ههر و اچی مهر من مرو ئندا خوڤا یار بو ههر یه ریتا یانوه یوترینی.

ئاخر جار یچ هه که وهنه ووشی ئاما سه ردايشا و مهوله ش دی، چه نیو کارزانی وهرنامه یوه شا نیاره و وهختو ئه وه گئیلای وهنه ووشینه، به نامی ئانه یو هه که چه مه راو شوه که یش که رۆ، لاو یانه و قاله ینه و بنه و پایه ته وه نینه که ینه ماویوه فره مه نه ره گویا هه تا شوه که ش بی شونیشه ره، کارزانی چش چه نی بی و حالیه ش که ردی بی چه م گئیلنو دورۆ شیرینی وینو وهلیم وهنه ووشی وئیش په نه نه گئیریا و عه باکئیش بیچناش چروچه مشو و وهر و ئانه ی هیچ به هانیه ته ره نه بی، پا زمسان و زوقمه داوا و ئاوئیش که رده، گویا ته ژنه شا.

خوڤا و راسا ریحانی ماموژنه و شیرینیچ هه که گوچانیوه لاره ش ده سو بی و سه رو گجیه ژه نانه که یشه ره، هیتی پانتوئی پیا نیئیش هورکئیش تی بی نی و هیتیوه پالی پلاسکوئیش پانه بی نی و پالتاویوه سه وزش دای شانی شه ره و به لایوه سه ریوشه که یش وهر و سه ردا ی ده ماخش هوردا بیو ئه جی محه سله و شه یتانینه، پاگه ره هه ر ئی و لوی، چریش: ئا شیرینی کوچی ئاوی به ره په ی ئا خانمی ته ژنه شا.

بزیوهیچش کرد و وهرو وئیشه ره به ماناوه واتش: دیارائی نیمهروه میمانه و هه رکه سی بیینه خاسش له وهرنینه، ئندا پی زوقمه و تهژنه بیهی!؟

پێسه کارزانی گئینایوه، هه که شیرینه ئاوه کیش په ی ئاردیئی، گئرتیئیش تیر ماچیش کهردیئی و بریوه زهریچش دیئی دهسو، ئه وه لو شیرینه زهره کهش هورنه گئرتیه بی، ماموژهنیش واته بی: قهیدش نیا رۆله، هورس گیره پێسه نه ئه دت.

وهنه وشئ چیرو عه باکیشو فره گره ویئ وه لیم هه م وئیش و هه م کارزانیچ ناسته بیشا کهس زانو شا په نه.

په وچی وهنه وشئ تاوا بیئ دژان گئرو وئیشه ره، چونکه کارزان وه عدش دیئی په نه ئه گه ر ئاژه هه رمانه کئ نه شیونو، پێسه مهوله ش ئاورد یانه، خوژا یار بو شیرینیچ مارو یانه و به ئیسراحت چه نیش نیشنۆشهره.

هه ر ئا وهخته مهوله دمای دوی یه ری رۆوا، سه وقاتی و جله کیش به ردیشو و چه نیو کارزانی پاسه ریکئ که وتی واچو: بونه و وه ربیه ی کورپیشا وه سجنه نه، یانیوه ئیراقی خهیره شا کهردینه و ئی جلیشا په ی ئه سانیئی.

هه که هه رمانه و مهوله ی روه و خاسه لوا و ده رامه دی خاسش بی قاله ته ماحئ گئرت، به مهوله ی ش وات: ئا هه تیم بزانه پاره هه رمانیوه یچ پئدا مه که ری په ی ئا والیته، هه ر هیچ نه بو مه سه رفو وئتا بهر باردیوه!؟

مهوله به ئەژنهویە ئا قسێ دڵش کریاوه، به شکوم بۆنه و ئانهیۆ شیرینی بهرۆ بهرۆ و چاگه یچۆ را وه شه بۆ ئاڌیچه پیسه وئیش ئەڌئیش وینۆ.

سه ریۆه ته ریچۆ مهوله وهرو وئیشه ره واتش: ئاخر مامۆ خوڌا گئیرۆت، مه سه ره فو ئیمه کامهن؟ چی مه وایچی: به رهش با ئاڌیچه کۆچئۆ ته ره زهرم په ی پیڌا که رۆ.

ئاخر ئۆردوگای کاول بیه وئیش کامهن هه تا هه رمانهش چه نه وئیزوه په ی شیرینی داماگئی؟ مامۆم ئەجۆش ئا زهره هه که گر وئیره گانیوه من ماروشۆ، به هه رمانه پیڌاش که رو مه زانو ئاخه لکه به زهیش مسیووه منهره و خهیره م په نه که را.

هه وا خه ریک بی کۆچه کۆچه ی وهش که ری، وهروه کئی تاویای تاویوه، سه حینی قاله گاو و نه وه ژنه کهش زنی ره په ی دلی وهروه کئی و وهرو وئیشه ره واتش: کۆره خو هیچیچشا دهس نه گنۆ وه را هه ر خاسا کۆچئۆ بیئاقه تیشا بهر مشۆ.

مهوله یچ کهوت را روه و ئۆردوگای، مامۆیش چری وه نه: کۆره هۆو ئانه ته ویر بۆ هه که شه وئ و اتیم پانه.

مهوله قوتیۆهش کهرد و عه ره بانه کهش مردنا و پرا سه رو ته وه نیوه و قئیرناش: کامه ی ماچی مامۆ؟

وهرو وئیش هه ره و چئیرۆ لچایچۆ واتش: خو تو هه میسه ده مت مه مردۆ.

مامۆش تورپه بی و تهوه نیش دهس نه کهوته، چوه کئ دهسیش پیچناش پۆ و به دهنگیوی خهفه بیهوه واتش: ههتیمه بی مهژگه ههرمانه کئ شیرینی ماچو.

مهوله لوا دلئ ئوردوگای و عهره بانه کهش لاو دیوارو مزگیه کهینه مردنا و وئیش لوا دهسپوهش یاونا ئاوی و دمایئ لوا پهی دلئ بازارچه کهی، هه لای زوو بی ته نیا قهسابه که و دوکانو شیرینیرکهی کریئینیوه، قهسابه که سه رهش دلئ لاکتیوه نه بی و کابراو شیرینیه که یچ خه ریکو محله بی دروس کهرده ی بی.

مهوله په شته و شیشی جامخانه که یۆ سلامپوهش وه نه کهرد. ئوسا پیپوه وهش په نه کهوته و نه جیب و خه یرو مه نذنیچ بی، چریش وه نه: مهوله گیان بو فرسه تا کوچیو محله بی گهرم هورقورنه با گلویت سافه بو.

مهوله لوا چوه نیشته ره، ئوسا قاپپوه محله بی تازه و چه مچیوهش دا دهسشو و واتش: وه ره... پا خوذا ههر ئانه مالا هه که دوی پیسه تو وه راش.

کابرای قهساب پیذا بی و واتش: ئینه ئینای چیگه مهوله؟ زوون گیلو شو نیتته ره، عهره بانه کهت لاو مزگینه بی و وئیت دیار نه بیئی، بو لوه عهره بانه کهیت باره و ئا دووه ئه شقه ما به ره دهشا ده مو ئاوه و دهره که یۆ و خیرا بوری محله بیه که یچت وه ره.

ئوسای وات: نا... جاری پهلش وهنه مه کهره با فه قیره
محلله بیه کیش وهرۆ ئیجا بلۆ، مهوله وئچش پاسه ش په نه
وهش بی.

محلله بیه کیش وارد و لوا په ی لاو دوکانو قه سابه کهی، کابرای
قه ساب ده تمه نیش دا ده سو و ده سیوهش کیشنا و واتش:
ئه شقه مه کئ ئا دووه نی.

چه نیو کابرای قه سابی ههر جور بی ئه شقه مه کیشا ماخه نینه
دلئو عهره بانه کهی و بهردئ متیشنه دلئو دهره کهی، دهره
نالش ئی، وهره تاو بیوه و دهره ئامابی، نه ک دوی ئه شقه می
یابویجت وستینه تلش دی.

چه وسه رو گئلاوه وه ئی ئانه یه یاوه لاو مزگی کارزانش دی،
کارزان په رساش: خه بهرات مهوله گیان؟

مهوله کلاوه کیش سه ره شو لابه رده و عاره قه که و دلئو چه مایش
به کلاوه کئ پسه ریش و واتش: سلامه تیت کاکه کارزان، خوژا
توما چه نه نه سانۆ پاسه دلت وهش که ردیمی، پاسه دلۆ ئا ئه ژا
داما گئما وهشت که رد وه لئیم پا خوژا هه که مامۆم سه ره ش
په ی مه کوو زه مین، هه رچنڈ ئا پیا شه فره پیوه عالیچ دیارا
وه لئیم وهره ئانه ی ئا ئه ژا عالیما چه نه ش که ردینمی، هرچی
که رو مه چه قو دلمۆ.

کارزانیچ باوش پیوه ش که رده مه وله یه و واتش: نا مه وله گیان،
حاجی پیوه هه تا وچی عالا، خو خوژا نه خواسه نه ئاژ و نه

خو من ههتا مهردہی مہمنونو شمه و گردوئی قہومانا وهلیم
پیا نه گهر پیا بو، هز به مهردہی وئش که رونهک دهس پان
که ردهیو نهو خه لکی.

کارزان واتش: مهوله گیان دهی تو کهی دهس پان که ریو نهو
خه لکی؟

خو خه لکه که مہمنونیچت بو ههتا چیوئوهشا دهسو گئری.
مهولہی وات: پیسه نه ذات ماچو، کاره گیان راس ماچی وهلیم
من وئیم یاوونه نا خه لکه چکوه یاردهیم مئا، خو گرد مزانا من
قهرانیوه خرج و مهسره فم نیا، په وچیم مئا په نه جه شهرو
مامویم و ماموژهنیم دور بوو!

کارزان دلش په ربی و واتش: دهی ئانه چنڈ جار واتیم په نه واز
چی قسه زلا باره، هه تیم خه لک نه جوش زوان نیا ده مته نه،
بزانا ئانده فره زانه نی به خوڈا کهس قهرانیوهت مهڈو په نه.
گهره کت بی قسه کن مامویت گئنیو، نه جوم قسه زله کات ویر
به ردیو؟

مهوله بزپوهش که رد و واتش: ئا وه للا راس ماچی کاره گیان.
کارزان هور بی و قئرناش ملو مهولهیره و واتش: هه تیم دا کاره
کاره، ئانه من ته نیا جه نه ڈیم قبول که رو په نه م واجو کاره،
واچه کارزان و کاکه که یچ بره چه میت.
دهی خاسا توره مهبه کاکه کارزان، من چوزانو چئشت په نه
وهشا یام چئشت په نه گولا.

با دیسان قسه کئی مامۆیم هۆشم نه شووه... دیسان خوهی
 گیترتۆ وه لیم چون کارزان توره بیهی، ته رسا ئه گهر درێژهش بدۆ
 په نه جیاش بازۆ، په وچی وئیش واردۆ و واتش: مامۆیم وات:
 به شکو ههرمانیوه چ پیندا کهری په ی شیرینی!
 خوهی گیترتۆ و سه رهش وسته ره.

کارزان به ئه ژنه وهی ئا قسه، قیت بیۆ و ویرش شی هه که
 کۆچیۆ چیۆ وه لئۆ توره بی ئه و مهولهی.

سینهش نیا سینه شو و په رساش: به راستا؟

مهوله یچ ههر حیلکهش ئی و خوای خوئی، واتش: پا قورعانه
 ئینا چا تا قو مزگینه راس و اچو مامۆم به گر ئه قلیشو ئا قسیشه
 کهرده ئه جۆش ئیگه شیرکهتا، ئه جۆش شمه ته مام تیر و
 ته سه لئیدی و زهر مجیان ملتاره.

کارزان قیپناش ملو مهولهیره و واتش: هه تیم بۆری سه رو
 وئیت... به راس مامۆت ئانه شه وات؟

مهوله خه ریک بی ویه رۆوه ئینده خوایی، سه رهش ته کنا و
 واتش: وه لئا واتش چی باۆر مه کهری؟ من که ی درویم چه نی
 دانی؟

کارزان گۆشش نه ژا خوه که و مهوله ی و وئیش که وته نه خیالۆ
 قسه کئی مامۆ مهوله ی.

لواوه یانه و چه نیو ئه ڈیش باسه کهش که ردۆ، ئه ڈیش وات: جا
 رۆله شیرینه که م کناچلیوه گه نجه ی تازه په نه یاوی، مشۆم چ

ههرمانیوه بو پهی ئاډئی بشیو؟ ویت مهزانی خه لکو ئی
زه مانهیه چنډ پیسا؟ کناچی و ژه نی داماگه یانه و ویشه نه و
سهیه و میرد و برا و تاتهیشه نه نیشوره قسی و زا شونیش، ئیسه
کناچلیوه وه شلی و بیکهسه بی بهریچۆ ههرمانه کهرو!
ئاډیچ ئه گهر ههرمانه بو و بډاش دهسو ئاډیوه؟
به خوډا مهحالا رۆله.

ئامان کاره گیان نه لینه چیرو لوسی چامنی.
کارزان بریو خوا، ئهډاش په رساش چیشا سه فیح... به چیشی
خوی؟ به قسه کاو من خوی؟
- نه وه لالا ئهډا گیان هدم چیشا.

+ ئهی به چیشی خوی؟
- وه لالا ئارو هه که مهوله م دی وئی باسما کهرد، دهمو قساوه
واتاش په نه (کاره گیان)، منیچ تورپهش بیا وهنه و واتم: هه تیم
جارپوه تهر نه ژنه وو دهمتۆ په نه م و اچی کاره، و اچه کارزان و
کا که که یچ بره چه میت.

مهوله یچ وات: وه لالا دهمو ئهډیتۆ ئه ژنیه نم، ئینده وهش ماچو
کاره گیان، منیچ په نه م وهش بی پیسه و ئاډئی په نه ت و اچوو کاره
گیان.

منیچ واتم: ته نیا جه ئهډیم قبول کهرو په نه م و اچو، کاره.
ئهډیش وات: تخا رۆله چیش تورپه بیهی وهنه؟ ئیجار دیت
ئاشتش کهرو و باره یچشو پهی یانهی.

کارزان دهمو خوهیۆ واتش: کۆره ئەذا گیان ههراچاگه ئاشتم کهردۆ.

ئى باسه بى خولیا و مهراق پهی کارزانی و ئەڢچش، زانینى ئینه فرسه تیهه عالا پهی ئاوردهی بهروو شیرینی و یاونایشۆ به وهنهوشی ئەڢیش وهلیم نهزانینى چیش و چهنیش پهنه کهرا خاسا؟ تهرسینى بلا پهی ریشی و سمیچشا بنیاره.

تهرسینى باراش بهرۆ و شیرینه و وچشا توشی وهیشومیوه با و جیای خاسه ی و خزمهتی خراپه ریششا گێرۆ.

ماویوهش شی سههرهه، خهریک بی وههار ئامایی و خهلك کۆچه کۆچهی لوی دهشت و دههرهه.

پویوه شهمامی ئاما پهی یانهو مهتیش و دمای نان و نیمهپروی مهتی نهسرینی وات: شهمامی گیان ئەگهه تاقهت ههه با کۆچیۆ بلمی بهرۆ بی تاقهتیم بهر کهرمی؟ شهمامیچ سههرهش نهبی پۆ و واتش: سهرو چه مه کام مهتی گیان ورزدی با بلمی.

مهتی نهسرینه و شهمامی کهوتی وهلی و ولی مهتیهزیش و ژهه گهنجه هامساکی یانهو مهتیش یو بیله کانیهوشا نیا شانهاوه و کهوتی شونهو شهمامی و نهسرینی.

دهمو پیه شهمامی وات: ئهري بهراس مهتی نهسرین هیچتا نه کهرد پهی ئا کناچه دامانگی ئەڢیش وینۆ؟ پا خودا کهم رۆ ههه ئا وهنهوشه بهسهزوانی تهلهفونم پهی نه کهرۆ، ههم پهی دهسهوشی و دوعا خهیرا پهی ئیمهچ و پهی شمهچ و پالو

ئانهیچهنه پهیتا پهیتا پهرسو: ئه‌ری کارزان گیان هیچش نه که‌رد
په‌ی وینای شیرینی؟

مه‌تی نه‌سرینه ویرش که‌وتو و به فرسه‌تیچش زانا باسو قسه‌کی
مامو شیرینی که‌رو په‌ی شه‌مامی واله‌زیش و ئادیچه و اچوش
به وه‌نه‌وشی، به‌شکوم گردیو تاوا رایوه ویزاوه و ئا کناچله
داماگن دلن ئا قه‌فه‌سینه به‌ر بارا.

واتش: وه‌للا شه‌مامی گیان چی به‌ینه وه‌لینه‌نه تازه پاما
سته‌بی دلن وه‌هاری خو ناشوگری نه‌بو خه‌ریکا نیمه‌ش ملو،
ئینه یوهم جارا بزیه‌میتره و ئادیچ یانه و تو ئاوا بو (نه‌سرینه
کوچی خوا و واتش: کنا به‌ خو‌دا پیره بیئا، خو خه‌ریکا
قسه‌کیم هوش مشووه و گنو باسو وه‌هاریه) روپوه کارزان
ئاماوه ئه‌جی هه‌نگش قرو‌له‌نه وئسته‌نو، واتم: چیشا روله‌؟

واتش: مامو مه‌وله‌ی واتهن به‌ مه‌وله‌ی: هه‌تیم دا بزانه پا
توردوگاره هه‌رمانپوه مه‌ویزیو په‌ی شیرینیچ.

هه‌رچنډ مه‌وله به‌ لاقرتیپوه گیلنا‌بیشو په‌ی کارزانی وه‌لیم
کارزان فره به‌ دلگه‌رمی باسه‌که‌ش گیلناوه په‌ی من و واتش:
با گردیماوه هه‌رمانپوه وئیمپوه په‌یش و بارمیش به‌ر و چاوه به
ره‌هه‌تی ئه‌ذاکئیش وینوش.

شه‌مامی قسه‌کیش ده‌مو مه‌تیپشو گئیرته و ئادیچه جه‌ کارزانی
تند تهر لوانه چیرو باسه‌که‌ی و واتش: جا چیش چانه‌یه
خاسته‌ر هه‌ن مه‌تی گیان؟

مه تی نه سرینه وایاره و واتش: خاسیش کامه نه رۆله؟
 پیسه واتم به کارزانی و اچو به تویچ: جا رۆله شیرینه کناچلیوه
 گهنجهی تازه په نه یاوی، مشوم چ ههرمانیوه بۆ په ی ئاڌی
 بشیو؟ ویت مه زانی خه لکو ئی زه مانه یه چنډ پیسا؟ کناچی و
 ژه نی داماگه یانه و ویشه نه و سه یه و میرد و برا و تاته یه شه نه
 نیشوره قسئ و زا شونیش، ئیسه کناچلیوه وه شلی و بیکه سه
 بی به ریچۆ ههرمانه که رۆ!

ئاڌیچ ته گهر ههرمانه بۆ و بڤاش ده سو ئاڌیوه؟
 به خوڤا مه حالاً رۆله.

واتم: ئاممان کاره گیان نه لینه چیرو لۆسئ چامنی.

به تویچ ههر ئانه یه و اچو نه لئینه چیرو باری چانه ی، به خوڤا
 توشو به زمیوه بیمن.

شه مامئ وات: نا مه تی گیان فره ئاسانا، به خوڤا ئاهو نزوله و ئا
 وه نه وشه داماگئ گیرا بیهن، پا خوڤا ئیسه ئینه ی بژنه وو
 وه شیینه شیته بۆ و حاجی میردیش وزو را و ئاڌیچ نه بۆ یانه نه
 به پاییچ بیهن می وئیش یا ونو ئیگه.

نه سرینه ئاماوه جواب و واتش: ده ی فه رماودئ ئانه گه زه و
 ئانه پیمان، بزانو چئیش که ردئ؟

شه مامئ سه رو ته وه نیوه نیشته ره و روهش که رده ئه و مه تیئیش
 و واتش: وه للاً مه تی گیان گرچئو کریو، مه سه له ن به نامی
 ههرمانیوه بارمئیش بهر و ئا رۆوه به رمئیش په ی لاو ئه ڈئیش.

مه تی نه سرینه یچ سه رو ته وه نیوه ته ریوه وه رانه رو شه مامیوه
نیشته ره و ده سش نیاش لاو ده میشو و واتش: ئه یه رۆ
شه مامی... په ی خاتره و خوځای چئوی چانه نی ده مته ره،
دمایی ئانه ما وزا شو نی و واچا: کناچه هه تیمه کیشا بر فانیته.

وئیت مه زانی خه لکو ئی زه مانه یه چنډ خوځا نه شناسا؟
شه مامی وات: ده ی مه تی گیان تو گه ره کت بو هه رمانیوه
که ری، ئه شوم گو شیچ نه ده ی قساو خه لکی، تو هه تا ئیسه
په رسانت ئه و وئیت: دلنی ئی په نج سه ڈ یانه ئیراقیه یه پئسه
وئیت ماچی: چی ته نیا تو لوئینه چئو ئی لوسی؟

جوابه که ش ئینه نه هه که تو و کلفه ته که ت ره حمتا لوان ملو ئی
زارۆلاره و بر یارتا دان خه موه ریشا بیدی.

مه تی نه سرینه ده سیوه ش ئاورد چروچه مشه ره و کوچئو
عه ره قش که رده یی، په ره ییش و قسه کیش به شه مامی بر یی و
واتش: دا وه سییش بو رۆله، ئیمه زیامیره کوچئو دلما وه ش
که رمی، خو نه واتما به یمی خه م وارده ی، پا خوځا چا رۆون
باسو ئا یانه یه ئامان دلئما ده یه قیوه بی دالغی نه بیئمی، ئا
ژهنیچه دوئ جارئ ته ر ته نیا ئامینۆ، خه ریک بی توشو وه ییچما
که رۆ، کارزانی به ردئیی کناچله کیش دورۆ وینۆ که چی به نامی
ئاو وارده یۆوه...

شه مامی قسه کیش په نه بریه و واتش: ژنیه نم... خاسش
که ردهن، وه لالا من بیئنی یانه و ئا مامویشه دینی گیره تهی و ئا
زارولا به زه برو قانونی به ریئیه لاه و ئیم.

مه تی نه سرینه په رساش: مه شیو تو هاگاداره بی و تو رات په ی
نیبوره؟

شه مامی وات: نه وه لالا من رام په ی نه نینه ره، هه که ئاماه به
گره وایو به ته له فون په یش باس که ردانی.

ئا ژهنی عالی پیا که یش ده سی به ستینه، ئندا جه من خاسته ر
مزانو مشوم چیش که رو.

ده ی جاری با ئی باسیه و زمیره، وه ش مزدی بی مه تی گیان، با
بلمی لاه ده شت و ده ره که یماوه و دوئی چاشتی قنهری
به رمیوه په ی ویره گای، با لالو شازه مانیح نه و اچو: سه ره که وی
چکو بیئندی و چیشتا که ردهن.

هه ر یه ری کوچپو خوئی و واتشا: ده ی نوره و قنهر که ندهین،
با ده سه به شش وه نه که رمی.

شه مامی وات: من و ولی که نمی و شمه یچ پاچدی.

بریو قنده ری خاسی شا که ندی و ئامیوه قه راخو ده ره که ینه،
پوخته شتیشاوه و ئامیوه رووه یانه.

دمای ئانه ی کوچئ سه یوه شه مامی وات: ده ی مه تی گیان من
مشوم بلوه.

مه تیه ش ته کلیفی فره ش وه نه که رده مه نووه وه لیم نه مه نو.

برئو قننه ریشا پهی پئتۆ و نه سرینه کارزانس وست گه لش و
حالیس که رد هه تا سواره و ترۆمبیلیس نه که رۆ نه گئۆوه.
شه مامیچ هه ر ئانه شه گه ره ک بی هه که فرسه تپوهش پهی
هورگنۆ و ته گبیرپوه ئا مه سه لی بهر ئاوردهی شیرینی، چه نیو
کارزانی که رۆ.

دهمو لویار هیره و دماته ریچ هه تا ترۆمبیل هورکه وت، خاس
بابه ته که شا وهر د و په ره ناو که رد.

پاشا که وته ویرۆکیوه خاسی پی ته شکه:

مهوله به مامویش و اچۆ: ئه گه رازی بی هه رمانپوه پۆختی و
خاسه م وئستئینۆ پهی شیرینی وه لیم چون هه رمانه کئ که مه نه
زه ره که یچش که ما.

ئيجا هه که مامۆش رازی بی و په رساش هه رمانه کئ چئشه نه
و چه نیت وئستئینۆ؟

نیاشاره کارزان مهولهی یاونۆنه و اچۆ: یانپوه هه نی ژهن و پپوه
پیرینی، شیرینه چه فتانه رۆو جۆمه عینه بلۆ، ده سیوه بارۆ
یانه که یشاره و یارده یشا بڈۆ سه رو ملیوه شور و دمای عه سری
بیوه، وهر انوه رو ئینه یچۆ چل په نجا تمه نیوهش مڈا په نه.

شه مامیچ بلۆوه و هه وشئ حالیه که رۆ هه که رۆو جۆمه عینه
ئاڈیچه بی.

ئا روه چوار شه ممه بی.

شه مامی لواوه روهو شار و هه ر ئا شه وه مزانیس دا به وه نه وشئ و ئاڈیچه کۆلئیه دلش وهش بی، هه زار جار شوکرانه و خوڈایش کهرد، ده سه وشانه و دوعی خه یرچش کهردئ هه م په ی شه مامی و هه م په ی کارزانیچ.

کارزانیچ راو گیلایۆیشه نه روهو یانه ی، مله گاکه نه کۆچیو مه نه ره هه تا مه وله جیره جیره به عه ره بانه که یشۆ چی ره ره هۆروه ستۆ سه ره وکوی هه تا چاوه بلۆوه په ی یانه ی، مله گاکه نه یۆترینشا گئیرت، به ردش که نارۆ و زه ریف حالیش کهرد و ئاوه و گۆشاش دا هه که ژیرانه وه ئینه شیرینی یا ونۆنه و دمای و اچۆ به مامۆیش: هه رمانئیه چیمنیم وئستینۆ په ی شیرینی.

ئه گه ر مامۆیچش په رساش یانه و کئین؟ نامئو تاته و کارزانی بدۆ وه لیم وریابۆ مامۆش نه زانو ئا یانه کۆر و کناچه یچشا هه ن، ئه گه ر به هه ر جۆر بی زانایچش، یام ده مو خه لکیۆ ئه ژنیش، مه وله و اچۆ: کۆره که شا پئشمه رگه ن و کناچه کئیچشا ده سگیرانداره نه و چنڈ رۆئیه ته ر به راش.

دیسان مه وله به ئه ژنه وه یه یۆ باسه که ی خوه ی گئیرته راوه، دمای یاواینه ی جه باسه که ی واتش: به قورعان ئی کابرا فره زانا. مه به ستش مامۆش بی.

کارزانیچ وات: کۆره فره زانو چئیشی هه تیم به خوڈا جه تو داماگ ته را، لوه لاو هه رمانئیتۆ.

کارزان گۆشیوه مهولهیش وادا و واتش: سهوای وه ئی نیمه پۆی مه و لاو مزگی جواوه کهم دۆ په نه.

کارزان ته ماڅار بی ئه گهر ریکیچ گنۆ یوهم جۆمه جارئ کناچه کئی ههر پاسه بی یانه شا و دمای به ئیسراحت دئده شه مامئ ئاگاداره که رۆ هه تا وه نه وشئ یا ونۆنه و جۆمهعی دووهم ئاڅه بی و شادی باوه به یۆترینی.

سه وایشۆ مهوله ئاماوه، ههر دورۆ کارزانش دی پوهو مزگیه که ی لوی، ده سش که ردۆ خوای و قللی دئوه نه و واچئ: کاکه نه واتم؟

کارزانیچ به دهس ئیشاره تیوهش وه نه که رد هه که هیچ نه واچۆ، هه تا وئش یا وۆ لاش.

یاوی یۆترینی و واتش: کاره گیان نه واتم. خیرا لچئش گه سئیش و واتش: عه فوهم که ره کاک کارزان گیان، به خوڅا وه شیینه هۆشم نیا جه وئیم.

کارزان په رساش: چئشت که ردهن هه تیمه گوله ئه جۆ حبه و خوهیت واردئنه؟

مهوله ده مو خوهیۆ واتش: دهی تۆ خوڅا ناحه قما کاک کارزان؟ کارزان کۆچۆ مه نه ره و چوون گهره کش نه بی جه باسه که ی دوور گنۆوه، واتش: ئه ریوه ئلا ناحه قتا، واچه بزانو مامۆت پازیی بی یام نا؟

مهوله کیشتش زهنگۆلێشه ره واتش: کۆره رازبی بی یانی چیش
 برا؟ یه کسه ره نه ویش نه مامۆژهنیم بی ئانه یه په رسا یانه که
 کین و هه رمانه کئ چیشه نه، هه ردوی په رساشا: چنډ پوئش
 مڌا؟

منیچ په ی وهشی وه لته ره شیرینه م حالیه که ردیئ و اجۆ: مه لو
 رۆم نیه نه.

وه لالا کاکه هه که واتم: گر رۆو جو معیوه په نجا تمه نیش مڌا
 په نه، هه ردوی واتشا: به خ چ هه رمانیوه خاسه نه.

چه ولاره شیرینه یچ ده سش که رد گره وای و واتش: مامۆژهن من
 مه لو په ی ئا هه رمانی رۆم نیه نه، چئگه چیش ماچدی
 که روش وه لیم مه لو یانه و خه لکی.

وه لالا کاکه هه ردوی وری ملشه ره و مامۆم و اجئ: و سبه
 سه ئیتی، ئینده و مه وله ییت نمئ چه نه؟ ئانا په ی دوئ سالا ملو
 گیانما پاڌین، لاشه ش ساق بو.

وه لاسل هه رمانه کئ سه رش گئرت و مامۆیچم هه ره
 نه په رساش یانه و کین و هه رمانه کئ چیشه نه، وئیم کۆچئو په یم
 باس که ردی و ئه خیرۆ مامۆم روه ش که رده شیرینی و واتش:
 ئانا واتینیم په نه کناچئ، رۆو جو معه ی سه ره وزیره و چه نیو
 مه وله ی ملی لاه هه رمانیتۆ، وئیره گایچه نه مه وله میوه شونیت
 و زه ره که یت هورگئره ئیجا بوری، نه و اچا مانگانه مڌه یمیت و
 چئوی چانه.

مامۆم روهش کهرده من و واتش: مهوله گیان، ئە گەر نیازپوه چانهیچشا بی، ویت یاونهشانه و واچه: بابە مانگانە و چیشی، ئە گەر ناچاره و مهحتاجه نه بو کناچلیوه چامنی هینه و ههرمان کهردهینه؟ وه لحاسل ههتا چه نه شا نه ساندئ نهیدیوه.

مهوله دیسان برپوتهر خواوه و واتش: کاک کارزان من مۆخو مامۆیم مشناسو، به حهیا تم په نهش نهواته نا گیان وه لیم ئیشه و چونکه ههرمانه م ئیستیبیوه په ی شیرینی و په نجا تمه نه کهش چه نه بی په ی ئادی، بیهبئینی به مهوله گیان، کاک کارزان مامۆم ته نیا یانی زهر و هیچی ته .. فه قهت پۆل.

کارزان دلۆهش بی به هه وائه که ی و واتش: ده ی رۆو جۆمعه ی چه نیو ویت بارهش و ئە گەر ههز کهری با ههر ئیسه په نجا تمه که یچت ده و په نه.

مهوله واتش: کۆره نه وه لئا ئیسه دهیم په نه، ویره گا مامۆم چه نه م سانۆنه و رۆو جۆمعه هه ره ی هه سه م په ی گیریۆوه، باۆر که ره کاک کارزان جار جار شه وینه هه که موسو ئا زالمه می ئه جۆش هاگام نیا جه ویم، منیچ مه یارو چرکه که رو کیسه کام وشکنۆ، بزانیۆ زهرم چه نه نه شارته نۆ! ده ی بو ئی هه ریه دلئ ئی هه رینه بهر باره.

کارزان هه ناسیوه سه ردش هۆرکیشت و کۆچۆ دیا دلێچه ماو مه ولهیره و واتش: خوڤا حه قهتا بسانۆ و لوا راو وئیشه ره.

رۆو جۆمهه ی سهرو واژهی مهوله شیرینهی والئیش ئاردهش
په ی ئۆردوگی و لوی په ی یانه و لالۆ شازهمانی.

شیرینه فره تهرسی چونکه ئانه یوهم جارش بی، بی دلئ
ئۆردوگی و بلۆ یانه و خه لکی، رهنگه یوهم جارچیش بیه بو
هه که هه ر یانه نه بزیره، لایوه ته ریچۆ دلّه کو تئیش بی بزانه
ئه داش چه نینه نه و ئه سلن هه ستو ئه ڈاو کناچه بی چه نینا.

هه ر جۆر بی یاوئ یانه و مه تی نه سرینئ و داشا به ره ی، لالۆ
شازه مان واجبه نه بی و کارزانیچ هه لای وه رمه نه
هۆرنه ئیسته بی.

وه لیم مه تی نه سرینه و ولئ کناچئیش وئشا حازر که رده بی په ی
پئشوازی شیرینئ، هه که ته قه و به ره که ی ئاما یه کسه ر ولئ
ئاما ده مشاوه، مه تی نه سرینه و ولئ کناچئیش مه وله ی
ئه شناسینئ، خیرئامایشا که ردئ و شیرینه شا ماچه که رده،
مه تی نه سرینه کوچۆ گره واملشه ره و باوشیش که رده پوره،
شیرینه به ئیشاره ت په رساش ئه و مه وله ی: ئی ژه نی ئه ڈامانه؟
مه وله ی جواب داوه و واتش: نا... رهنگه هه لای ئه ڈاما نامیبۆ.
مه تی نه سرینه هاگاش قسه کاو مه وله ی بی و واتش: ئه ڈاتا
هه لای نامینه گیان، به شکوم ئینه خوڈان ئاڈیچه پئئا بو.

تو لوه لاهه رمانیتۆ مهوله گیان، نیمه رۆیج بۆری پهی ئیگهی. شیرینه ته رسانی ته رسی، مهولهی وات: مه ته رسه وائی کاکهیش، ئی یانه جه یانه و ویمان ئه مین ته را پهی منیچ و تویج. مهوله لوا لاهه رمانیشۆ، فره ش په نه نه شی وه نه وشئ پیذا بیه و پیسه شیئی وئیش که رد یانه ره و هه ر لاهه به ره که یۆ عه لاگه کی ده سیش نییشه ره و به ده نگوی نه فره به رز واتش: مه تی نه سرین... ئامینه؟

خیرا مه تی نه سرینه و ولئ کناچئیش زییره ده مشۆ و ولئ وائی کارزانی وات: ئه رپوه ئلا ئامینه و چه م و دلچت رۆشن. وه نه وشئ لوا چوه ر ماشیا هۆده که ره و کونه... کونه ش گئرتۆ. شیرینه یچ کونجیوه هۆده که ینه ماتش که رده بی و نه زانی مشۆم چئیش که رۆ.

چی گیر و گازه نه کارزان هایش بیۆ، خیرئامای وه نه وشئ و شیرینیش که رد و واتش: شیرین گیان خیر به ی وائی کاکهیش. وه نه وشئ واتش: کاکه کارزان گیان خه جاله ته نا وه رمه که و تویچم تیکدا.

کارزان به رپوه گه شو واتش: کۆره وه رمو چئیشی وئه وه نه وشئ، ئینه ئا رۆنه هه که من وه رمش پۆوه وینینی.

وه نه وشئ باوشیش که رده شیرینیره و هه تا تاواش فشاراش وئیشه ره و خیرا خیرا وایچئ: هه زار جار شوکر پهی تو خوڤا گیان، خوڤا گیان ئی یانه که چیی نی راشا، خوڤا گیان کارزانی

پاریزنی، خوڤا گیان دیده شه مامی سهر فرازه و دنی و قیامه تی که ری.

ماچیش که ری و واچی: شیرین گیان، که ره و دل که میم، کناچه بینازه کیم، کناچه که زوله کیم... چی مات که رده ن؟ شیرینه هه لای نه زانی ئا ژهنی کینه، مهوله یچ نه بی چاگه هه تا په رسوش وهنه، مه تی نه سرینه و ولن کناچیچش کارپوه چه په سیبئینی، ئه قلشا نه لئ لاو ئانهیره و اچا به شیرینی: ئا ژهنی ئه ژاته نه.

وهنه وشئ هه ر جور بی شیرینه ش ئاردو قسه که رده ی، یوه م قسه شیرینه په رساش: ئه ژام که ی می؟

وهنه وشئ ئانده ی ته ر هاناش به رزه که ردو و واتش: ئه ی من کینا ئه ژا گیان؟ من ئه ژاته نا دل که م، مه شناسیم؟

شیرینه ئاماره جواب و واتش: ئه ی تو ئا ژهنی نیه نی ئی زمسانه، ویره گنپوه لاو یانه و ئیمه نه ته ژنه ت بی و داواو ئاویت که رده؟ من ئاویم په ی ئاوردی و ماچه ت که ردا و زه ریچه ت دانئ په نه، ماموژه نیچه تالیقیوه گوله ش دای وهنه، من سه ختم ئاما ئاقسیشه که رده، وه لییم وه رو ماموژه نییم نه یارام هیچ و اچوو.

وهنه وشئ و نه سرینه و کارزان و ولن و آیش، گرد سه ره شا جه زیته لی شیرینی سو ر مه ن، هه که وهنه وشئ ئه شناساوه و زاناش ئا ژهنینه، لایپوه تاوه و به ژبه ختیشه نه ده سشا که رد گره وای و لایپوه ته ریچو تاوه و زیره کیشه نه سه ره شا سو ر مه ن.

شیرینه خجل بی تیکه بشو نهزانی مهسه لی چیشه نه، نهزانی چی گرهوا، نهزانی ئەڤاش چی نمی... هه نیچتهر. مه تی نه سرینه یاوانه خه تاو ئاڤینه و ئەشیام وه لی گر چئوینه ئاڤه قسئیش که ردئیی و شیرینه ش یاوئینه وه لیم وه نهوشی وهختی ئاما، که ردش به گرمه و گائپوه سه رهش ئە و گردی شیونا.

مه تی نه سرینه ده سیوهش که رد ملو شیرینی و واتش: رۆله گیان ئانه وه نهوشی ئەڤانه و ئا روهیچه هه ر ئیڤه بیینه داواو ئاوئیش که ردئینه و ماچهش که ردئینی وه لیم وه رو مامۆژهنیت نه یارانش وئیش ئاشکرا که رۆ، کارزانیچش چه نی بیهن، یه کجار ئاڤیچی ته رسنینه، وه لحاسل شوکر په ی خوڤای هه که هه رمانه کی سه رش گئیرت و یاونا ئیدئما یوتیرینی.

ئیتیر شیرینه ته رسیش مه ریا و یه کسه ر سه رهش نیا باوشه و ئەڤیش و هون هون هه رسی ئینی چه مئیشه ره.

وه لیم وه رو ئانه ی هه ر به زارۆله یی بیبه شه بیئین جه نازو ئەڤا و تاته ی، نهزانی چه نی هه ستو وئیش به ر وزۆ په ی وه نهوشی و دلچۆ پئسه کترین گری و قوئی وه ری.

چا وه خته نه هه که شیرینه و وه نهوشی گره وئینی ملو یوتیرینه، ژه نه و یانه هه مسا که یشا چه نیو میرده که یش، هایشا بیو و پیاکه ی وات: دا ژه نه کی هورزو بزانه ئا شیوه نه چیشا؟

ژهنه کێچ وات: رهنگه ههر ئا ژهنی بۆ هه که پهری پهم باس کهردی، دیسان ئامیبوو په ی لاو کوره کهیش.

ژهنه و یانه هه مساکه ی ئاما لاشا، خیر ئامای وه نه وشیش کهرد، مادیو کناچلیوه یچ لاشه نه نیشته نه ره، په رساش ئه و ولی: ئانه کناچله کئی والی مهولهینه؟

ولی ئینده دلش په ر بهی نه تاواش جواوش بډوو، سه ریوهش په ی ته کنا و حالیهش کهرده هه که ئاڌه نه.

نیمه رۆ کارزان لوا مهولهش ئاوردۆ، په ی یوه م جاری وه نه وشێ و مهوله و شیرینه یه ره قوڵی ده سشا کهرد ملو یوترینی، کارزان به وینای دیمه نو وه نه وشێ هه که مهوله و شیرینهش گیرتیبینی باوشیۆ فره دلش وهش بی، چوونکه نزیکه و سالیوه بی ئاڌ حهول و تهقه لینه بی هه تا ئا یه را یاونوو یوترینی، په وچی فره دل وهش بی هه که تاوا بیش به په شتیوانی خوڌای و شه مامی و ئهڌا و واله کهیش ئا هه رمانیشه کهردیی، واتش: ئاخ په ی کامیریوه ره سمیوه م گیرتیندی.

مهوله کوچیو خوا و دیا په ی کارزانی و واتش: ئه ی حهقه که و شیرینی کئی مڌوش؟ ویره گا زه ره که ما نه بو په نه مامۆ ئی وه شیه گردی ماروو له غامیماره.

وه نه وشێ دلش په ر بی و ئا دیمه نشه ئاما وه روچه ما، هه که ویره گا شیرینه و مهولوڌ به کزۆلی وه رو ده مو مامۆ و

مامۆژهنیسانه مه نارهو مه یارا راسه و اچانه و لایچشاهه قورسا
دروئ بڤا.

کارزان کۆچۆ به تورهییۆ ئاماوه جواب و واتش: ئاخ هه تیم تو
فیرو قسا بیینی.

په ری نه واتیم په نه با ئیسه په نجا تمه نه کهت دهو په نه و ئا
رۆوه مه که رهش به زم؟

مهوله روهش کهرده کارزانی و واتش: دهی خو نه واتهنم تو
دهش کاکه، واتم با ئه ئام به وه زعه کئی بزاقو، ئنئا و ئیم حسابو
ئانه یمه کهردهن.

کارزان خوهی گئیرت و روهش کهرده مهولهی و په رساش: چه نی
حسابیوه هه تیم؟

مهوله یچ به وی هورکئیشه یۆ واتش: چا رۆون گر وئیره گانیوه
په نجا تمه نیوه م لادان و و له که له کیوه نه شارته نمۆ، ئارۆیچ یوتا
حسابه کهم به قهرز پهی ته مامنۆ، ئیشه ئلا پهی جومعه کهی
ته ری وه ئی ئانهی شیرینه بی پهی ئیگهی، من په نجا
تمه نه کهی کۆ کهروه و چا یاگئینه شاروشۆ.

وه نه وشئ ورد ورد گوئش دارایی پهی مه ولوئدی و خه ریک بی
دلش به ربی پهی حالئیش، چه مئیش بهر پری و داش پر مه و
گره وای.

ئاویشا دا ده مۆ.

کارزانی وات: ئاخ مهوله تو فیر بیینی چکۆنه و چه نی قسئ
 کهری، ئیتر من ئاواتم بریی، کاکه ئا روه من نه یاونایمه نه هه که
 مه سه لئ ئا په نجا تمه نه هه رمانه و تو نه نه نه؟ ئیتر تو چی وئیت
 هورقوئنی چیگه نه؟ گهره کتا لاو ئەڌیته نه وئیت هورکئیشی و
 وای: برا گه وره و شیرینی و زهرش په ی پئدا کهری؟ ئاخخ
 هه تیم.

هه چنډ به ته له فون شه مامئ په ی باس که ردیئ وه لیم
 وه نه وشئ ته مام جه باسو په نجا تمه نه که ی حالیه نه ی.
 په رساش: کارزان گیان دا کوچیو ئی بابته تو په نجا تمه نه یمه
 زیاته ره په ی رۆشن که رۆ.

کارزان به وردی په یش باس که رده هه که به چ فئیل و فهره زئوه
 قاله شا ئاورده ن سه رو ئی ری، یاونایچشه نه هه که په نجا
 تمه نه که یچ چکۆوه ئامان.

وه نه وشئ واتش: مه ولوډ گیان... شیرینه کئیم، خوډای زیاد بو و
 کیسه و که سه به تو حاجیچ په رته ر بو، ئیشه للا سه رو په نجا
 تمه نی په که ما مه گنو، تو دوعئ که ردئ کارزان گیان و یانه شا
 گرد سلامه تی با، چاولای گردش لاو خوډایو ئاسانا.

مهوله واتش: یانی ئەڌا گیان تو زهره که ی مده ی؟
 کارزان وئیش په نه نه گئیریا و هه لمه تئوه ش دا په ی مهوله ی.
 مهوله تریقیوه خوه یش که رد و وئیش دا په ناو ئەڌیش.

وهنهوشی یوه م رۆوه سه رنجه ش دیی، کارزان کۆچیۆ تۆنڈا چه نی مه ولوڈی و جار جار قسی گولیچش ماچۆ په نه، ئینه شه به فرسه ت زانا و به نه زا که ت و نه جابه تیۆه فرۆ واتش: کارزان گیان به خشه م ئینه ی و اچوونه: ئانه چه نی دلت می پاسه تۆره بی ئه و مه ولوڈی؟ خۆ مزانو تۆ جه گردیما دلسۆز ته رهنی و یاگی برا گه ورهینی په یش، ئانه تۆ که رده ن په ی ئی کۆر و کناچه په و په ی منیچ، هیچ که س مه که رۆش په ی هیچ که سی وه لیم تۆ خۆڈا تۆره ش مه به وه نه و په نه یچش مه و اچه مه وله، خۆڈا مامۆیش و مامۆژهنیش گێرۆ، پاسه نامی ئا کۆریشا قه رته که ردینه، ئنڈا مه ولوڈ مه ولوڈا، مه وله یانی چیش؟

کارزان به شه رمیۆه سه ره ش وستهره و چیرۆ لچاوه بزۆه ش که رد و واتش: واله وه نهوشی به خشه م خزمه تو تۆنه بی عه ڈه بیم که رد وه لیم به خۆڈا مه ولوڈ ئه گه ر هه میشه پیسه چه کوشی نه بو سه رشۆ، رۆیۆه دوئی یه ری پهنڈی منیۆوه، ئه جوش مامۆش گرچئیوا، کۆره وه لّلا و بیللا وه رو شمه نه بو، قاله قسی زیادی که رۆ چه نه ش قبول مه که رو.

مه وله ... به خشه م خاتون ... مه ولوڈ فره سه هه نده ن، مامۆیش پاسه به چه ته رسن که رده ن ئه جۆش مامۆش گرچئیوا. وه نهوشی وات: ده ی خاسا کاره گیان. کارزانیچ ژنه ویه ی کاره گیانیش لاوه وه ش نه بی.

مهوله قسه کیش بریه به ئەژدیش و دەمو خوئیۆ واتش: ئەژا
گیان تویچ مه وچه کاره گیان، کاکه کارزانیچ په نهش گولا
په نهش وچی کاره... وچه کاک کارزان.

کارزان دیا وهنه وشیره و واتش: ئەها... دهی ناحه قما؟
وهنه وشئ کۆچیۆ خواو واتش: پئسه مه ولوژ گیانی وات، کاکه
کارزان گیان مزانو هه قتا وه لیم هه وئی ده دلئ خه لکینه
مه ماره شو و کۆچیۆ سه رو وئیچ به چه نیش.

کارزان بریۆ خوا و وه رو وئچ شه ره واتش: وه لئائی هه تیمه فره
وردا، بژیه چکۆنه ئەژاش گئرته ش!

روهش کهرده وهنه وشئ و واتش: سه رو هه ردوی چه مه کام
دئده وهنه وشئ گیان.

رۆمانه و مهولهی
.....

... ۸ ...

وهزعه و مهولهی و شیرینی لوا دۆخپوه خاسته رۆ، ورده وردهی چه مو ده مشا کریاوه و شادی بیپوه به ئەدیشا و بۆنه و ئام و شو ئوردوگایچۆ کۆچپو پۆشته و په رداخی بیپوه و فیری پاک و ته میسی و نما و تاعه تی بی و کۆچپو رهنگ و رۆخساریچشا ئوردۆ.

وه نه وشێ ئاما سه ره شه ره وات و واچپوه که رۆ چه نیو کارزانی، بزانتو په یش کریۆ روپوه پیوه ره مه وله ی و شیرینی به را په ی سه رو قه بره و تاته یشا؟

هه ر جارپوه هه که حاجی ئاراس په یش نه کریابی بلۆ چه نیش، وه نه وشێ ته نیا وئیش لوی په ی لاو زارۆله کا، وه رو ئانه ی نه وه ک دژبانیه که یام یۆ په رسۆش چه نه کۆگۆ ملۆ یام یانه و کئ بیینه، سه حبه نه کارزان لوی ده مشۆ و وه ختو گیلایچشو کارزان هه تا سه رو جاده ی روانه ش که ریوه.

ئا جاره ته نیا ئامپیی، هه که ریکه که وته بلۆوه مه تی نه سرینی وات: ئاده ی کاره گیان هۆرزه گنه وه لئیش هه تا سه رو جاده ی و هه تا سواره و ترۆمبلیچش نه که ری نه گیلۆ.

پاره وهنهوشی باسه کهش کهردۆ. کارزانیچ لاشۆ خاس بی وهلیم تهرسی قهولش بڈۆ په نه و دمای نه تاوو ههرمانه کیچ مهیسه ره کهرۆ یام خوڤا نه خواسه توشو به زمیوه با، په وچی واتش: هه تا ئیجار مهیۆ خوڤا مه نونه و ملکش، هه ز کهری تو هه که لویۆ چه نیو کاک حاجی باسه کهی کهرۆ، ئه گهر ئاڤیچ به خاسش زانا ئا وهخته ئیجار هه که ئامای به ترۆمبیله که و کاک حاجی پیوه ره بهیدی، منیچ ویم خاس وردش کهروه و لهیه کش مدهوه ئاخۆ گونجیۆ بهرمیشا یام نا.

بهرده یشا ئاسانا وهلیم بیو دهولتهت یام یانه و قاله ی پی حیسابا بزانا گرفتاری بیمن.

په وچی ماچوو کاک حاجیچ هاگاڤار که ره با ئه گهر چیۆیوه روه شدا نه واچۆ چی بی هاگاڤاری من ههرمانه ی چامنیتا کهردینه؟

په وچیچ ماچوو با ئه گهر لویمیچ به ترۆمبیله که و ئاڤی بلمن، چونکه ئه گهر به ترۆمبیلی ته ر بلمن، په یش هه ن سایه قه کهش یام به غه لهت حالی بۆ جه باسه کهی یام قسه کئی یاگیوه خراپه نه درکنۆ، ئه گهر به پاییچ بهرمیشا، هه م فرهما پۆوه مشۆ و هه م فرهیچ مانیه یمن و خه لکی فره ته ریچ وینوما.

به هه ر حال تو ئانه ی که ره هه که واتیم په نه و خوڤا که ریما هه تا ئیجار مهیۆ.

ماوڻوھ چاو وھل وھرو ٿانھي ھه ڪه ھه وا گھرمش ڪھ رده بي و ٿاماي و لوای ٿاسان نه بي، وھنھوشی و زارو له کيچ تاسي شا جه يو تريني مه ري پي و وھرو ٿانھي چه ھه ڪه چانھي زياتر ٿھرڪ نه وزا سھرو يانھو تاتھو ڪارزاني، چه م پھنھ ڪھوتھ ڪھيشا ڪھ رده بي مانگانھ وھليم مھتي نه سرينھ و وھنھوشی ري کي ڪھوتھي ٿي ھه ڪھ شيرينھ گر روو جو معيوھ ھه ر بي پھي لاو مھتي نه سرينی و فيرھ و چاشت و ناني و نما و تاعھتي و بابھتھ ژھنانش ڪھرو، زھرھ ڪھيچ وھنھوشی به زيادو پھيش نيئرھ لاو مھتي نه سرينيوھ و گر روو جو معيوھ ديش دھسشو، شيرينھيچ گر ويئرھ گانيوھ جو معھي ھه ڪھ لوئيوھ زھرھ ڪھي به ري ديش ماموژھ نيش.

مھتي نه سرينھ پيسه ٿه ٿيوھ دل سو زئ شيرينھش فيرھو گر چئوي ڪھ رده و چھنيو ڪنا چه ڪي وئيش فھر قش نه وزي، گر روو جو معيوھ سھرو لاشھش پھنھ شورئ و جليش پھنھ فاري و به نامئ چئو ٿه سايچو ڪيائيش پھي بازار چه ڪھي و زھريچش دي پھنھ پھي خھرجي وئيش ...

وھنھوشی باسھ ڪھش چھني حاجي ٿاراسي ڪھ ردو و ٿا ٿيچ فھرھش پھنھ خاس بي، ٿامادھييش نيشانھدا ھه ڪھ به وئيش و تر و بيلشو ھامڪارا.

ڪارزان نه ياراش نه لاو مهولھيو و نه لاو يانھو وئيشاوه ھيچ باس ڪھرو.

دهورو پانزه روپوه دماتهر، روپوه وهلی ئامای ئاجارهو وهنه وشینه پهی لاوراڤولهکا، یانی نیمه روپه نچ شه ممیوه، مهوله دماو نماو نیمه روپی مزگینه مهنو، کارزانیچ چه نیو دوی ره فیقاش پیندا بی، مهوله یچ لوا پهی لایشا پهی لاورا به لوعه کا، کهوتی قسی، قسیوه چنگه و یوه چاگه، یو جه ره فیقه کاو کارزانی هه تیم بی، نه ژنه و یه بیس قه بره و تاته یس ئینا مه نتیقه و شارباژی و ده گیوه نه نامیش ره زله ن، هیچکامشا نه زانی نی شارباژی کوهگن و نه زانی نیچ ره زله کوهگن، ته نیا به ژنه و یه ی نامی شارباژی و ره زله یسا نه ژنی.

کوره ره فیقه کهو کارزانی واتش: مه راقم ئانه نه نه مرو هه تا بلو سهرو قه بره و تاته تیم و په رسوش وهنه بزانو چه نی کوشیان؟ بهش بی وهرم و راسه م په نه و اچو.

کارزانی و ره فیقه کهی ته ریش په رساشا وهنه و واتشا: دهی ئینا لوی شارباژی و ده گاو ره زله یچت ویستو، چه نی قه بره کیش مشناسیو؟

کوره کهی وات: ره فیقه کاو تاته تیم پهی باس که ردینمی، من عومرم سال و نیموه بهن تاته م چه نیو دوی ره فیقا ته ریش چاگه جه نگیوه نه کوشینی، پیشمه رگه کن فریاو نه سپه رده که رده یسا نه کهوتینی و لالینیوه خه لکو ده گاو ره زله ی، که نارپوه زیاره تلانو ده گاکیشانه و بنه و تفیوه نه نه سپه ردی خاکیشا که ردینی و چنډ روپوه دمای جه نکه کهی پیشمه رگه کن لوینیوه

دلہ دہ گیکئی و خہ لکھ کہی بہ ردینئ سہرو قہ برہ کاشا و پہ نہ شا
واتینئ کام قہ برئشا ہینہ و کامیشانہ و بہ بوآخی سہوزیچ
سہرو کیلہ کاشا و نامہ کیشا نویستینئ و بہ پاو ئا نام و نیشانا
بو قہ برہ کئی تاتہیم ئینا دلیراسہ و دووہ قہ برہ کہی تہرینہ.

ئا کورہ ہہ کہہ باسو قہ برہ کئی تاتہیش کہرئ پوہش کہردہ
کارزانی و واتش: دہی نام و نیشان چینہی خاستہر ہن کاکہ؟
ہہ کہہ مہولہ گوشش چی قسا شاوہ بی، ئاڈیچ کہوت خیالو
تاتہیش و ویرش کہردو یانہ و کارزانی ئاوابو ہہ کہہ چہ نیو
ئہڈیش یاونیشو یوترینی، دلو ویشہنہ واتش: تو واچی نہ تاوو
سوراخیوہ قہ برہ و تاتہیچم کہرو پہیم؟

مہولہ قول لوانہ چئرو باسہ کہی و کہوت سہرزہ نشتو وئش:
بہ وئش واچی: بڈیہ ئا کورہ ئیراقیہ، وئش ئینا چئگہ و دلش
ئینا شاربائیر شو نہ و قہ برہ و تاتہیشہرہ گیلو، منیچ ئانہ دہ گانہ
مامویم چنڈ جارئ پہی بیگاری کیاستہنا و دانم لاو
زیارہ تلانہ کہو دہ گیرہ، ئہ قلم پانہیہ نہ مہریان پہرسئوہ کہرو
ئہ و ریش چہرمئوہ و بزانو قہ برہ و خانہی تاتہیم کامینہ.

خاسا ئینہیچ ہہر خہ تاو مامویمہ نہ یام گیلی وئم؟ مہولہ ی
ئہ و وئش پہرساش.

کارزان پہ نہش و ہشئ رہ فیقہ کہش ئا باسشہ لاو مہولہینہ
کہردو.

کارزان هانه و رهفئقه کهیش داش، کۆل نهژۆنه و کهیچ پهیش لیویا چهنیو پئشمه رگا بلۆوه په وودیمه ره و قه بره و تاتهیش ویزۆوه.

کارزان واش واردۆ لاه مهولهیره و واتش: چکۆنی مهوله؟ مهوله چله کیاره و واتش: وه لالا داغهو ههرمانیوهنه بیینی مه گهر ههر به تو چاره سه ره کریۆ.

کارزانی په رسا وه نه: به من؟ مهولهی وات: به لای کاره گیان... مهوله لهوسی وئیش گزنی شه نه و هیچش پهی نه وچیا.

رهفئقه کئی کارزانی ههر دوی قللیشا دا وه نه و ده سشا که رد خوی و واتشا: مهوله یچ فیرو کاره گیانی بیهن.

کارزان خه ریک بی ته قوشۆ پوره، ویرو قسه کئی وه نه وشیش که ردۆ، وئیش واردۆ و ته نیا ئانده دیا مهولهیره و ئاخپوه قولش هۆرکیشت.

مهوله ماچپوه کارزانیش که رده و واتش: توخوژا به خشه م، ئه گهر جارپوه ته رگویی چانه مه وارد ده م وه رو شه قا.

کارزان ده سش که رد ملش و واتش: مهوله گیان تو ئا خوژا پیسه وئیت ماچی هه که مامۆت مه په رسۆش و سه ره ش پهی نه کوان زه مین، به به پیا با منیچ نه جاتم بو.

مهوله دلش په ر بیه بی و خجل بی گره وو، روهش که ردۆ کارزانی و واتش: ههرمانه م په نه ته نه.

ره فئیه کێ کارزانی هه که زانا شا مهوله دلش په ر بیهن جیاشا
ئاستی، ئاڈی لوی و مه نیوه ویشا.

کارزانی وات: یا ئه لالا، فه رماوه بزانو چیش فه رماوی، پیسه
ئه ذات ماچو مه ولوڈ گیان.

مهوله لچیش له رزینی و خاس قسئیش په ی نینی واتش: کاکه
کارزان گیان ئا کوره باسو قه بره و تاته یش که ردش، منیچ
دهرونو وئیمه نه هه زار تفئیم که ردی ئه و وئیم و واتم: بڈیه
مهوله... ئا کوره وئیش ئینا چئگه و رۆحش ئینا شارباژیر ده گ و
ده گ شۆنه و قه بره و تاته یشهره گئلو.

منیچ ئانه ده گ هه نگامیوه رانه چند جار دانم لاو زیاره تلانه که یره
ئه قلم پانه ی نه مه ریان په رسو ریش چه رمیوه واچو: ئه ری لالو
قه بره و کاکه خانو لالو مرادی کامئنه؟

کارزان به ئه ژنه ویه ی ئی قسا، دلش کریاوه و له وجه ریه کێ
مهوله یش هوش شیوه، قسه کێ وه نه وشئیش که وتیوه هوش،
وهرو وئیشه ره واتش: من چئرو زه مینیره په ی ئی باسیه گئلونه
و ئاڈ ئینا وهرو ده مئمه نه.

گۆرج لوا لاو شانوه مهوله ی و واتش: هه رمانه نیه نه خوڈا
خاسه ش نه که رۆ، هیچ خه م مه وهره ئاڈیچی هل که رمی.

مهوله: ئه ریوه لالا کاکه کارزان تو گر چئوت چه نه می، تو ئه ڈام
به زینده ی پیڈات که رده، شیرینه مه ردئیی زینڈئیت که ردو،

ئیسە قهبره و مهردیوه؟ ئه رئوه لالا مزانو ئینده عال تاوی پئداش
کهری دوی تهوهنی نه ته قیا یوترینیۆ.

کارزان بریو خواو واتش: هه تیم پئدام کهردینه، ته رسه و ئانه یمه
بی تو را نه گیری بهروت پهی سه ریش. باوشیشا کهرده
یوترینیره و ده سشا کهرد خوی.

کارزان والیاره و واتش: هه تیم باسش نه کهری لاکه سیۆ... ها.
خوڤا حافیزیشا کهرد و هه ریۆ لوی لاکه ره مانه و ویشاوه.
سه وای جومعه بی، وه نه وشئ و حاجی ئامی، شیرینه یچ وه لته ر
یاویئ یانه و مه تی نه سرینی، کارزان خیر ئامایش کهردئ و
واتیش: با منیچ بلو مه ولوڤی بارو.

وه نه وشئ فره ش په نه وه ش بی هه که کارزان به (مه ولوڤ)
نامیش بهرد و نه واتش، مه وله، زاناش کارزان موچیاریه که ش
گوش گیرته ن.

وه نه وشئ چه نیو کارزانی لوا بهرۆ و واتش: کارزان گیان هیچت
کهرده ن؟

کارزان لاش کهردۆ و په رساش: ئه ی تو؟ وه نه وشئ وات: ئیمه
حازرینمی.

کارزان یچ وات: من و مه ولوڤیچ حازرینمی، با بلو باروش.
ژهنه و یانه هامساکه یشا هه که ژهنیوه گه نجه بی و چنډ مانگیوه
بی شووش کهرده بی، میرده که ش قه ومو مه تی نه سرینی بی،

ژهنه کئ بۆنه و ئانه یۆ هه که گهنجه بئ و کۆچپوهیچ سهر
دهرکه ره بئ، هه میسه گۆشی هوروزی په ی قسا شا.
ئ وات و واچو کارزانی و وهنه وشیشه لاهه ئاسایی نه بئ و
هه ستش که رد خه ریکئ چئوئینئ.

گۆرج لوا ئه ودیم لاشا و چه میوه ش گیلنا، هیچی تازه ش نه وینا،
دهمو خت و پشو یانه یۆ گۆشیش مال و ستیئینئ، هیچی تازه
نه ژنه وئ.

وئیش گئیرت هه تا کارزان ئاماوه و مهوله ش ئاورده بئ.
وهنه وشئ و مهولوژ و کارزان و حاجی کۆچپۆ نیشتیهره و کهوتئ
چفه چف.

ژهنه هامسا کئشا کهوته شکۆ، ئه وه لۆ خراپ حالیه بیه، شکه ش
وسته کارزان و وهنه وشئ چئوئیه کهوته بۆ بهینشا، به
گۆشدارای و سهرنج دای یاوانه چئوه که ئینا بهینو وهنه وشئ و
حاجی و کارزانینه، ئانا ئیسه مهوله یچشا حالی که رد، مه نه نو
سه رو مه تی نه سرینئ و شیرینئ.

وهنه وشئ لوا بهرۆ چفئوه ش که رد چه نیو مه تی نه سرینئ، مه تی
نه سرینه پلمئزیاوه و ده سیۆه ش کوا سینه ش و ئه یه رۆئیه زلش
که رد.

وهنه وشئ هئیمنه که ردۆ.

پئوه ئامپوه یانه و سهره شا که ردۆ پئوه ره، کۆچیش پۆوه شی،
شیرینه یچ خه ریکه و سهره شته ی بئ زنیه شاره و مهوله ی بهرده

لاوه و چفیوهش چهنی کهرده و گرد هورئیسیتیه، حاجی ههر دهسو کارزانی کیشی و مهتی نهسرینهیچ ئه و دهسه که و کارزانی گێرتیهی و نازی بلو. کیشتشو چوه و نیشناشهره.

ههر جور بی وهنهوشی و حاجی زییره و مهوله و شیرینهیچ شونیشاره.

لوی وهرو بهره کهی، مهوله گیلاره پهی دمای و واتش: کاکه کارزان نی منیچ نمه و.

شیرینهیچ بی ئانهی هیچ واچو، ویش پینچنا دامنه و مهتی نهسرینهیچ و گیلاره ئه و دیمو بهره کهی. وهنهوشی و حاجی مهئیره.

کارزان دیا ئه دیشهره و ئادیچ بریو مهنهره و واتش: ئه ژا گیان مه ته رسه خو ژا یار بو نیم سه عاتیوه ما پوه مه شو.

ژهنه و یانه هامساکه ی یوانه هه که گهره کشانه بلا په ی یاگیوه و مهتی نهسرینه نمازو کارزان بلوشا چه نی.

ژهنه کی ویشو ویش وست دلئ باسه که ی و واتش: ده ی با بلو خو مه وه راش مه تی، نیم سه عاتشا پوه مشو ئیشه للا مه یاوه. مه تی نهسرینه داخیی ئا قسینه پلتوکه ت دیوه نه ته قیوه.

روهش کهرده ژهنه کی و واتش: ئه ی تو گوو وه ره و کوگه ی نی؟ روهش که ردو کارزانی و واتش: هورزه هه تیم لوه شا چه نی، به خو ژا ئی سه ره سه ره و ویت نیا.

گرد سواری قه مەرە که و حاجی بی و ئوردوگانه زییره.
هه که یاوئ سهر و زیاره تالانه که ی، کارزان و حاجی سه یه و نهره
زله کانه و سهر و جاده که یو لاو ترۆمبیله کهینه مه نیوه و که وتی
قسه و باسو و ئیشاره.

وه نه و شیچ زارۆله کئیش به ردئ سهر و قه بره و تاته یشا و به دلئوه
په رو پر مه و گره وایۆ، پۆختیوه ژیوای و ئیش و خانه ی ره حمه تیش
په ی باس که ردئ و یاونیشه نه ئه گه به ده سو ئاڈئ بی،
جیاشا نازئ وه لیم مامیسا ناچاره که ردینه بلۆ لاو ژیوای و ئیشۆ،
دماته ره به ده نگیوه نزم ده مو لاونا یۆ خانه یۆ، سه رئا ما و
هۆرو ئیلیای ترۆمبیله که ییش و یاگن هۆرو ئیلیایه که یچش په ی
باس که ردئ و واتش: رۆله گیان با بزاندئ تاته تا پی جو ره
ئه مره و خو ڈایش که ردینه و یاگیش به هه شت بو و عه مری
درئزش په ی شمه جیا ئاسته بۆنه.

ئاڈئ چاگه خه ریکئ باسو به ڈبه ختی و ئیشا بیئ.

یانه و شازه مانچه نه باس باسو ئاڈیشا بی.

ژهنه و یانه هامسا که یشا هه رچن قسئچش به ینشانه که ردئ
وه لیم هه تا ئا وه خته نه زانی کوگۆ لوئینی، لوا دالانه
ئه و دیمینه کئینه لاو ولی کناچی مه تی نه سرینینه هه که خه ریکه و
نان په ته ی بی نیشه ره و واتش: ئه ری ولی گیان ئه ڈات چی
ئارۆ ئانده تورئینه؟

ئاڤیچه جوابش داوه و واتش: داخینی کارزانه سه ر شیتینه،
ناحه قش مه گیره.

ئی ژهنی نه دۆما وه یۆهره خاسا... وه نهوشی ماچوو.

ژهنه کئی په رساش: چی خهیر بیهن؟

ولئیح سه رهش وستهره و واتش: پهیت باس کهروو وه لیم توئی
نمه کئی بهینو وئمانه بهر نه شو.

ژهنه کئی جوابش داوه و به چفه واتش: ئه یه رۆ دهی ئانه
قه سه مش گهره کا؟ چئیش قومیان واچهش؟

واله کئی کارزانی وات: زارۆله کئیشا بهردئی پهی زه لکهی قه بره و
تاته ییشا نیشانه شا بڊا.

دهی ئیسه ماموشا بزانتو چئیشما په نه کهرو؟

ژهنه کئی وات: کۆره یه کجار پاسه یچ نیا، واتم ئاخۆم چئیش
قومیا بۆ، به خوڤا خو من مامویشا مه شناسۆ وه لیم پاسه
باسش کهرا خوڤا خوڤاشا کولئیشۆ وه زاره و نه جاتش بۆ
ده سشاهه.

گۆش مهڤه... ئیشه لآ ئیسه مه یاوه.

چی قسانه بئینی مه تی نه سرینه ئاما ئیدیم، مڤیۆ ژهنه کئی ئامینه
لاو ولی کناچئیش و چفه ش چه نی کهرو.

ئاندهی تهر قوشقیه بیه و واتش: پئچۆ کناچن، نان پهی کئی
په چی؟ مئمانه کئی لوئوه.

ڙھنھ ڪي وات: دھي پئسھت زانا ٿا مڀوھ مھ تي گيان، خو زھ لڪھ نيا بنھو دنبي.

مھ تي نھ سرينھ يا وانھ ھامسا ڪي شيا جھ گرچيوي ھاگاڏا رھنھ، دھ سش گيترتھ و واتش: سھرھ ڪھوي پا خوڏا دھ مٽنھنھ بھر پشوق زوانت برو.

چي قسانھ بڻي ترو بيلھ ڪھو حاجي مردا و گرد يوه يوهي ٿا مڀوھ چوھر وھ ليم گرد ماتبي بڻي نيرھ مھولھي نھ بو.

دماي خير ٿا مائشا مھ تي نھ سرينھ روھش ڪھر دھ وھنھوشي و واتش: والي گيان ڪھرھش راو خوڏا ڀيرھ شھر چي ڪوريمھ لادھ.

وھنھوشيچ وات: مھ تي گيان ھھرچي فھرماوي ھھقتا، جھرگتا و تھرسي توشو گرفتاري پوھ بو وھ ليم قھول بو ٿيتر چيولاي

تھ ڪليفو ھيچيش وھنھ مھ ڪھرونھ و پانزھ روئي جارئوھ مھو سھريوھ مڏھو ٿا بھ سھزواني و ملوھ لاو يانھو مئردو وي مو،

دھ سيم دامانت ٿا ڪناچي مھوزو ٿا زينڏانھ تاريڪھ، ھھتا مھولوڏ گيان بلو سھروازي ٿيتر گردما نھ جاتما بو.

مھ تي نھ سرينھ دلش نھرم بي و رازيپھ بيھ بھ پانزھ روھ ڪھي و حاجي چھرديوھ ٿھ سڪھ نازش ڪھرد چير و دامنھو مھ تي

نھ سرينيرھ و واتش: ٿانھ پھي ھھفتانھ ڪھ و شيريني و خھر جي تھريچش، وٿ چھنيت بھ مھ سلھ ھت زانا پھيش خھرچ ڪھرھ.

ٿيمھ خزمھت مھرھ خھسي بيمئ.

مه تی نه سرینه روهش کهرده حاجی ئاراسی و واتش: مه ره خهس یانی چیش؟ نیمه رۆن پا قورعانه وانانت مه لدی هه تا نان نه وهردی، تو خوڤا حاجی گیان وهنم مه گیردی ئه گهر غه له تیوه م کهرده بو، منیچ خه مو وئچم و شمه یچ وهر و خوئی حکومه ته ئینده جورپوهن یوش گئیرت نه جات بیهش نیا، ئانا په ی یهری مانگا ملو ئا چوار کوره دامانگشا گئیرتینی کهس شونیشا مه زانو، ئانیشا ماچونه هه که شازه مان و ئادی په نه شا وچا: وشکه کئ، لاو وئشو گرد قورعان وانی بئینی و یوشا دوخته رو ئوردوگا که یچ بئ، من په وچی ئانده ته رسو ماچوو: ئه گهر چه نی قورعان وانا پاسه ره فتار که رانه، خو له سه ره و خه لکی ته ریره. مه تی نه سرینه ئینه شه وات و په رساش: وهنه وشنی گیان دهی قه بره کئتا وئستو؟

وهنه وشنی به دلپوی په رۆ و رۆخساریوه شله ژیاوه روهش کهرده میرده کهیش، هه تا ئاڤ قسنی که رۆ وه لیم ئاڤ هیچش نه وات. دیا کارزانیره و چه زکه ری ئاڤ قسنی که رۆ، ئاڤیچ وهر و ئه ڈیش نه یاراش هیچ وچو، حاجی میردش زیاره به حساب دهس و پل شۆرۆ وه لیم راسیه کهش په وچی زیاره هه تا وهنه وشنی به دلۆ وئیش قسنی دلئیش که رۆ په ی مه تی نه سرینی، دمای ئانه ی هه که حاجی ئاراس زیاره وهنه وشنی واتش: ئه و خوڤای زیاد بو و عه مرو کارزان گیانی درئیر بو ئه رپوه لالا لوامی، حاجی چه نیو کارزان گیانی سه رو جاده که یۆ لاو ترۆمبیله کهینه سیبه رپوهنه

نیشتیره و ئیمهچ وهستیمیره وار پهی دلنی زیاره تلانه کهی و قهبره کئیمه وئستۆ، ههر ئاوه خته هه که شوم کهرد و ئاکول بیه مه جیا ئاست، وه ئی ئانه یه که جاری بلو مه ریوان روئیه چه نیو کالی سئیتیم لوایمی سه رو قهبره کئیش و دمای شیوه نیوه فره ی پئسه نیشان کردیوه، ته وه نیوه درئیه ی مل لاره م چه قنا نزیکو کئله کئی لاو سه ره شیره شکور ئا ته وه نی ههر مه نئیی، نیشانه و زارۆله کام داو کوچیو باسو به ذبه ختی وئیم کهردم په یشا و ئامایمیوه، عه مری درئیش په ی شمه جیا ئاسته بو.

وه نه وشئ وه رو وئیشه ره فره رووزه رده و وه رو ده مو حاجی ئاراسی بیه، دلو وئیشه نه په شیمانه بی.

وه رو وئیشه ره په رسی: ئاخو چه نی کریو ژه نی میردیش به رو په ی سه رو قهبره و میردی وه لئینیش؟

ئاخر تولو تاریخینه چئوی چیمه که ی روه ش دینه؟

گردیچ چانه یۆ روه شدا هه که کارزان ته رسی ئه ترۆمبیلیوه ته رگیرو باسه که دزه که رونه و ده ولت یام قاله کوکیوه شا په ی بنیاوه و چئوئیه روه بدو و گرد گرفتاری با.

مه تی نه سرینه به ناچاری واتش: ده ی خوڤا شوکر هه که ئیجاریچ سلامهت ئامایدیوه، رو له که ره ش راو خوایره ئیتر وه سی سه ری بیده لاکئی تاشه. به کارزانیش وات وه لئیم مه به ستش وه نه وشئ بی.

وهنهوشی پهی ساناوه و واتش: شوکر پهی خوژای هه که هیچ
روهش نهژا وهلیم من دیسان گرفتاره و دهسو دهرونو وئیم
بیانیوه، مشوم عومریوه تهر سهرزهنشتو وئیم کهروه سهرو
ئاروی.

مه تی نهسرینه دلوهشی وهنهوشیش داوه و واتش: حاجی
ئاراس پییوه ژیر و فامیژهن و مهگیروشه نه دل، تویچ ئانژه
وردش مه کهرۆ.

* * *

دماى دوى پروا شازهمان واجبۆ ئاماو، ده روى زياتهر بى
لوايى واجب، مډيو نه سرينهى حهرمهش لوتهش لارهنه،
په لهش نه كهرد وئيش فارا و زياره، نيمه رويچ ئاماو مډيو ههر
عهينو تاسى و عهينو حمامين.

لاوه بئدهنگيوه په رساش ئه و ولى كناچئيش: خهيرا ئه ذات بى
تاقهته نه؟

واتش: ده سو بهزما كارزاني كوريتۆ بى تاقهته نه.

+ كارزان!؟

- به ئى كارزان، هيزى فليميوهش پهى نيایميوه خوډاى ره حمش
كهرد، ئندا ئيسه ئاډيچ گئريايى و پئسه چوار كوره وشكه كا
هه كه ماوى چيو وه ئى گئرتئيشا و كه س مهزانو چئيششا
سه رئامان، ئيمه يچ هه ره كرئيبى سه ره ماره.

+ كناچى دا رئيك قسى كه ره ئه جو سكه ل ئينا ده مته نه، واچه
بزانو چئيش بيه ن؟

چا وه خته نه نه سرينه ئاماو چوه ر و واتش: وه سى نيا ئيسه يچ
په رسى؟ خوډاى نه پاريزنئيمى ئيسه گر دما بى سه ر و شونى
بئيمى و تويچشا تونډو زينډانى كه رده بيئى.

شازهمان هۆده که ره ده سئیش دئینئ که له کئیش و سه ره مه ر ئی و لوئ و واتش: ژنه کئ واز چی قسا باردئ و واچدئ بزانو ئیسه هه ره و کوگه ی پیمو په ی لاشه و کار نه زانی... چئیش که رده ن؟

نه سرینه به لالوتیوه واتش: هیزی سه ره که وه کئ ئامیبئوه په ی لاو کناچه کئیش، مه زانو پئسه وئیت وات چهنیو کار نه زانی کوریت، چکووه تفشا که رده بئوه ده مو یوترینی و ترومبیلو کابرای داماگی میردیش حازرشا که رده بی و گه ره کشا بی کارزانی و زارۆله کایچ سواری که را و به راشا قه بره و کابرای تاته یشا نیشانه شا بڊا.

شازهمان سه ره ته کئئ و زوو زوو واچئ: ئی... ئی...

- دا پیاکه وه سئ ئی... ئی که ره، بازه با قسه کام که رو.

هه که زانام به به زمه که یشا واتم: که ردئیش راو خوڊایره شه رما چه نه لاده یئ و واز باردئ، ئی داماگی وئیشا حالشا فره زه ریفا و هیچ کئیشیوه شا نیا قه بره و تاته یشا نه بو؟ وازشا چه نه باردئ، به خوڊا ماموشا پی به زما بزانو ئاویرما مڊو.

+ ئی

- فایده ش نه بی، واتشا: تازه وستئینما سه رو واڊبی و نیم سه عاتیوه ما پۆوه مشو و مه میوه، چه ولئ فرئیم دئ هه که نه لا فایده ش نه بی، ئیتر گه ره کم بی نازو هه تیمه که و لاو تو بلوشا

چهنی، پهلم گئیرت و ئاوردمو چوه، زاروله کئی ههردوی ستمشا
کهرد و واتشا: ئاڈ نی ئیمه یچ مهلمی، ناچار واتم: لوهشا چهنی.
+ ئی؟

- ئهری، ئی... ئی و چیشیتا یانهت کول بیه، دهی ئیتر لوی و
نیمه رۆ ئامپوه.

+ دهی خاس... ئینه چ عهیبپوهش چه نه ن؟ ئانهی وازو تو لوته
کهری ئه و من و ههر برناخپوهت روه کهری یاگیوه ره؟
ههر جور بی نه سرینه وئیش هالیه کهردۆ و شازه مانیچ یاوانه
چیش قومیان، روهش کهرده په نجه ره کهی و واتش: هیچ
ئانهی نه وازی هه که خه ریک بیه ن دنی یاوانانه، سهردای
قه بره و تاته یشا کهرده ن پا داماگ و ئاوی باره و دهسی شوره.

نه سرینه هورش داوه وه لیم ئیجار سهرو وی و واتش: پیاکه تو
نه ویت یاوینه و نه مازی یویچ یاونوته نه، من ته رسه و ئانه یمه
هه نه ئا ماموه شا پی کهین و بهینیه بزانونه و بی سهرما و واچو:
ئینه دینو دیانه ته که تانه؟ من کناچیم په ی خزمه تکاریتا
کیاستینه، که چی شمه کیاندیش پیلاو په ولاره و مده دیدیش
دهسو ئه ڈاکیشۆ هه که وهختو وئیش جیاش ئاستینی، ئیسه
زانانش زاروله کئی یاوینی په نه ئامینۆ سهرده مشاوه و یانه و
شمه نه وینوشا؟

هه‌رچی‌ما په‌نه که‌رۆ ناهه‌قش نیا، ئی هه‌رمانه قورئ کارزانی کورپیت که‌ردینه هه‌لای خاسیچا، پا خودا وزوش قانونۆ هه‌رپوه‌ما په‌ی گئیرپوه هه‌تا بنه و گۆشاما چه‌قمیشه‌نه.

عه‌سه‌ره‌که‌ش شاه‌مان لۆا په‌ی لاو مزگی، دمای نمئ لۆا چایه‌خانه که‌ دلئ پیاپانه نیشه‌ته‌ره، عه‌به‌ی چاییچی چاییوه تالش په‌ی ئاورد، شاه‌مان قه‌ننه‌که‌ش ژه‌نا چاییکه‌یره و خه‌ریک بی وزوش ده‌مش جیره‌و عه‌ره‌بانه‌که‌و مه‌وله‌ی ئاما، گۆشه‌ قولاخ بی و نه‌زاناش چکۆوه‌ن.

واتش: عه‌به‌ گیان دا بزانه ئا به‌دبه‌خته چکۆوه‌ن چره‌ش با چاییوه وه‌رۆوه.

- مه‌وله‌ی ماچی لالۆ؟

+ ئه‌ی بیجگه‌ ئا‌دی به‌دبه‌ختی ته‌ر کئین؟

- پاسه‌ مه‌واچه لالۆ؟ به‌ خودا هه‌نما حالش فر چا‌دی خراپته‌را.
+ عه‌ره‌سه‌و ده‌مش که‌ردۆ... عه‌به‌ گیان ئیسه‌ وه‌ختو ئی قسه‌ قه‌راعه‌تیا نیا، چره‌ش بابئ.

عه‌به‌ی چاییچی لۆا سه‌سه‌سوچو ئه‌ولاو چایه‌خانه‌که‌ی، چن‌د جارپوه مه‌وله مه‌وله‌ش که‌رد، مه‌وله تاوه‌و جیره‌ جیره‌ عه‌ره‌بانه‌که‌یشه‌نه هه‌که‌ فه‌ردپوه ئار‌دیش دلئنه‌ بئنی و پوه‌و گه‌ره‌که‌و ئه‌وه‌ده‌سی لۆی ئاگاش چه‌نه‌ نه‌بی، هه‌ر جو‌ر بی عه‌به‌ به‌ هاوار که‌رده‌ی و ده‌س ته‌کنای حالیش که‌رد و ئاوردش و ک‌یاستش لاو لالۆ شاه‌مانی.

لالۆ شازهمان مهولهش چری لائو وئیش و چایپوهش پهی داوا
کهرد و واتش: چایپه کهیت وهره و گۆشم پهی داره ههرمانهم
پهنهتهنه.

- خاسا لالۆ، سهرو چهما.

مهوله موشه موش خیرا چایپه کهش وارد و واتش: فهرماوه
لالۆ، چئوت ئهسان بهروشۆ پهی یانهیتا؟

+ رۆله پهلهم وهنه مه کهره... ئهری بهدبهخت چهنی دهمت
نهسۆت؟ کۆگهره ئا چایپه گهرمهته هورقورنا؟

لالۆ شازهمان چایپه کهش تهمامنا و هه لای کۆچپۆ قهن
دهمشهنه مهنه بی، قهنه کهش گلما و واتش: گۆش گیره
مهولوڈ گیان: گهره کما ههرمانپوهت دهو پوره ژیرانه کهریش
پهیم.

- سهرو چهمه کام لالۆ، ههر عهره بانه کهم دارۆش، به چهمی
پهیت کهرو.

+ ئۆهۆوو و کۆره رۆله عهره بانه و چئیشی و دارای چئیشی، تو
گۆش گیره بزانه چئیشت پهنه ماچو.

شازهمان حالیش بی هه که مهوله پاڈی حالی مه کریۆ، پهوچی
واتش: لوه کارزانم پهی وئیزۆ و خیرا پئوهره بهیدئ پهی سهیه و
تفه کئ لائو مزگی.

مهوله واتش: جاری ئیسه ئاردی ئا پیاپمه پهنه نی، با ئاڈیشا
بهروه و مهوه کاکه کارزانی وئیزوه و مهیمی پهی سهیه و تفه کئ.

مهوله لوا و لالۆ شازهمانیچ کۆچیۆ ته نیشتهره و دما ته ره هۆرئیس ته زهرو دووه چاییه کهیش داو لهقه لهق لوا روهو سهیه و تفه کئی.

فرهش پۆوه نهشی ههردوی پئیدی بی و ئامی. کارزان دمای ئا بهزمیه تاتهش نهژی بهیش ته رسا تورهش بۆ وهنه، ههر دورۆ واتش: تاته چی نهلمیوه یانه؟ شازهمان سهرو وی واتش: لازم مه کهرو کۆرم، دوی قسینی چینه کهرمیشا و لودی خوداتا چهنی. کارزانی وات: دهی فهراوه تاته گیان.

شازهمان روهش کهرده کارزانی و واتش: چه مو تاتهیش نیمه رۆ ئه ذات گرچیوش پهی باس کهردانی، ئه و خودای زیاد بۆ هه که ئیجارچه هیچتا وهنه نه قومیان و کهسی نه زانیندی په نه وه لیم ئه گهر ته نیا سهیته ره کهی مردنیندی و وهنهش په رسیندی: کوجا؟ گنینهی گنجاو پوه نه جات بیهی تا نه بی.

جا وهرو ئانهی ئی ته رسو دلهر او کیمنا نه مه نو، په نه م خاسا ویت ئاسایی مهولهی حالی کهری، واچۆ به مامویش با سه رپوه ما بدۆ و یاونمیشه نه هه که ئی زارۆ ئی ئام و شو ئیمه کهرا، ئینه حالشانه و ئینه حکایه ته شان.

ئه گهر رازی بی خاسو رازیچ نه بی با دمای گنچه لپوه ما نه وزۆ شۆنی.

کارزان ہورشی و واتش: یانی قالہ بے لاو تو، مہسہلہن
چیشش پهنہ واچی؟ واچی ئەڏاشا می لاشا و بەردینیش سہرو
قہبرہ و تاتہیشا و ئی جورہ چیوا؟

شازہمان سہرو وئ واتش: نا رولہ گیان، تو یچ بیہی مہولہ
وہنہم... کوچیو چیو وہئی گہرہ کم بن وئیم یاونوشہنہ، واتم:
مہولہ ہەرمانہم ہہنہ پهنہت، مڈیہ و کەردشو دەم و واچی:
سہرو چہمہ کام لالو، ہەر عہرہبانہ کم داروش بہ چہمی
پہیت کەرو.

ہەر یہری دەسشا کەرد خوای، مہولہ ی وات: دە ی لالو من
چوزانو ئەجیام پارہ سہرہ و پیوہ چیوئوہت ئەسانان.

رولہ پی عہسرہ و سہرہ وپا؟ شازہمان ئینہشہ وات و رپوش
کەردو کارزانی و واتش: ہەر ئانڈہ بزانتو ہہ کە کناچلہ کئی می
لاو ئیمہ و گوا یا ہەرمانہ ما پە ی کەرو و بزانتو ئیمہ کئیم، ئیجا
یاونوشہنہ ئی زارولئی مہیا و ملا پی ئوردوگارہ خەلک ئەنواع
قسئشا چہنی کەرا و ئیڈیچی چہمو دەمشا کەردہنو، ئیتر
ئەگەر روئوہ چیوئوہشا وات یام چیوئوہشا کەرد، مہشیو
ہەرچی روہشدا، ئی کابرا مل بنیو بے ریشو ئیمہ گئرو.

ئەڏات خجلا زئیرہ کەرو ئینڈہتا پەری تەرسنئینہ.

کارزانی وات: تاتہ گیان ئەڏام وئیش تەرسئینہ کەسی
نہ تەرسنئینہ، ئیجا قالہ کە ی ئا پیانہ یارو بے سہرو کەسی؟ ئی
زارولئی تەنیا زەر بہراوہ، ئیتر نہ وئیش و نہ زہنیش چرکەشا چو

نمی، به خوڤا تاته گیان چه زیچ که را ترۆمبیلیوه بڤۆ ئی زارۆ لاو
ههه نه جاتشا بۆ دهسشاهه و هههه برۆ زه ریچ بسانا جه کابرای
سایه قی.

شاهه مان و کارزان خه ریکئی ئی قسا بیئی، مهوله یچ سه رهش
سته بیره و گوشیش مائی وستیبیئی.

شاهه مانی وات به کارزانی: کۆرم تۆ سه رهش مه له، مهوله م په ی
حالی که ره با واچۆ به مامۆیش سه ریوهه بڤۆ وه نه، هه که ئاما
وئیم زانو چیشش په نه واچۆ.

کارزان به دوئی فیکئی مهوله ش یاوانانه و لواوه بلۆ لاو
ره فئقه کاشۆ، لاش که ردۆ په ی لاو مهوله ی و واتش: جوابه که ی
په ی من باریۆ... ها، نه ک په ی تاته ایم، چونکه ئاڤ هه ره چه نی
په ییش حالی نه کریای پاسه یچ جه جوابه که ییت مه یاوونه.

* * *

شهوی هه که گردشا سهرو سه کۆله که یۆ نیشتیئینیره، مهوله به ههر ته رس و له رزیوه بی باسه کهش که ردۆ چه نیو مامۆیش و واتش: ئارۆ پیاو میردو پیره ژهنه کئ هه که شیرینه رۆو جۆمعهینه ههرمانه شا په ی که رۆ چریانیش و واتش: با فرسه تیوه نه مامۆت سه رپوه ما بډۆ.

قاله به ئەژنه ویه ی قسه کئ قوشقی بی، هۆرئیت ده سیئیش دیش که له کیش و لۆقه لۆق لوا روه و پایه ته وه نینه که ی و ده مو لویاره یچۆ واتش: گۆش گێره هه تیمه بی قابیله: ئەشیا هه رچاگه جوابت دابیپوه و واته بیت: خو مامۆم ره عیه تو تاته ی گه واډیت نیا هه تا پاسه جواب کیانی سه رش و واچی با بی سه ریمما بډۆ.

وه لیم مادام ئەقلت پانه ی نه مه ریان، سه وای لۆۆ په ی لایش و واچه: نه یارام پیخامه که ی واچوو به مامۆیم، چون ویم ته بیعه تش مشناسو چند توره ن، ئەگه ر تو هه رمانیوه ت هه نه به مامۆیم، خو نیا کۆلی شیریۆ دوی هه نگامی رانه ویره گانیوه ویت لوه لاش.

سه وای نیمه رۆ مه وله مزگینه لالۆ شاهه مانش دی، هۆشش شییه بی هه که کارزانی وات: جوابه که ی به من دۆ.

پاسه و پاس لوا لالو شازهمانی و هاناش بهرزه کهردۆ قسئ
 کهرۆ، شازهمانیچ وهرۆ ئانهی خه لکه که شکه نهوزۆ هه که
 گهره کشا باسه کهی شارۆوه، ئیشاره تیوهش وهنه کهرد و
 واتش: دا رۆله دهنگ، مزگینه مه بۆ قسئ فرئ و به دهنگی بهرز
 قسئ کهری، چه میوهش وهنه هۆرته کنا و زیاره جبهه و مهوله یچ
 کهوت شۆنیش.

هه که زییره جبهه و کۆچۆ دورئ کهوتیوه، بهردش که نارۆ و
 په رساش: چیشا مهوله مامۆت کهی می؟

- کۆره لالو شازهمان کهی می و چیشی؟ شمه کهی ئی مامۆ
 منه مشناسدی؟ ههه باسه کهم کهردۆ، هۆر بی و تورهم بی
 وهنهم و واتش: ئاڤ هه رمانهش به من هه نه با ئاڤ بی په ی لۆ
 من، من مه لو.

شازهمان کۆچۆ خواو واتش: ئیجا چیش چانهیه خاستهر، ئی
 عه سره فینکش کهرد ملو لاش و زهره رو سه ردییو هه چش مڤه وهنه.
 مهوله ویش ئاسایی قللیوهش دا وهنه و واتش: ئانه به راستا
 لالو، پا خۆڤا مه ر ویت داواو سه ردی کهری ئنڤا مه ڈۆت په نه،
 ویت داوات کهرد مشۆم زهره که هه چش دهی، مه گهر دمای
 قسه کاتا ئاڤیچ ئه گهر روهنه مه نۆره زهره کهی هۆر نه گهیرۆ.
 شازهمان روهو یانه و ویشا و مهوله یچ روهو مزگی گهیلۆه.

عه سره کهش شازهمان لوا لۆ قاله ی، سه یه و پایه کهینه نیشته ره
 و پالشدا پایه که یۆ، ئینڤه نه جیبانه قسئش چه نی قاله ی

کهردئی، قاله خه جالته بی و واتش: مهولهی ئینده بیتم
پیخامه کهش یاونای تورپهش کهردا، خوئی هه تیمه هه همیشه
ئه جو راوه شا نیان، هه چچی گیلنوو هه سهروتننش جیا مه که روو هه
هه تا پیا خاس حالیش بو.

قاله درێژهش دابه قسه کاش و واتش: به هه ر حال تازه شیرینه
چه نی برازی مننه کناچی شمه یچه نه، خوئی که ره بونه و ئاڤیوه
چه میچتا ئه و مهولهی بونه و دوئی قسئ خه ریچتا چوو فیری
با خه پیره و خوڤاینه، به خوڤا خالو شاه زمان من په نه م وه شا
چاگه با هه تا یانه نه و چه نیو ژن و زارو لهی شه ره دهنوک که را
و دمای خه فه ته که شا مه نووه په ی من.

سهرهش نزیک که ردو ئه و سهره و شاه زمانی و واتش: مزانو
ئیراقی کناچی وارا ملیچشاره کناچیوه مهڤا مهولهی وه لیم
شیرینه کناچلیوه زهریفلی و پوختی و ژیره نه، پاره ئه که ره کوره
خاسیوه هورکه وت به شکیم دهیدیچش شو من هه ر
موباره کبابیم سهره و مه منونیچتا بو.

شاه زمان قسه کئی قاله بيش لاره خاسئ بیئی و وهرو و یچشهره
واتش: خوئی پیا داماگه، ئانده یچ خراب نیا هه که مهوله و
کارزان و خه لک باسش که را.

فیکتیوه کولش که رد و وهرو ویشهره واتش: به خوڤا بو و نه بو
ئی داماگه یچه خالانه که و منش سهر ئامان.

شازهمان حالیش بی هه که قاله ی داماغ چ گیرئوهش واردهن دهسو: لایوه ژهنه کیشۆ و لایوه یچۆ دهسو ئی زارۆلاوه. بهزهیش ئاماوه پوره و واتش: کاکه قاله تو واچی و نه واچی نهک ههر ئیمه، گردو خه لکو ئوردوگای پیسه و زارۆلا وئما دینمی و مذهبیمئ پا زارۆلاره، چونکه مزانمی داماغی و هه ناسه سهردینئ. ئانا من ئیسه یاوانینه تویچ چ گیرئوهت واردهن، خو ئی خه لکه هه ربه سه ره جه خوژای مه ته رسونه و ههر وئچشو هاکو تفهنگی منیو تاریکیۆ.

... ۹ ...

وهنه ووشی و زارۆله کیش نزیکه و دووه سالیوه شا پی جۆره بهرد سهر و تاسیسا جه یۆترینی مه ریا.
ئیراق عه فواتش دا و ئاواره ئیراقیه کئ هه که چوار سالی چاو وه لی ئاوارئ ئیرانی بییئینی فریسا گیلۆه رووه ئیراقی.
یانه و لالۆ شازه مانی ههر مه نیوه، بۆنه و ئادیشاوه ههرمانه و مهولهی و شیرینی و ئەڤیشا ههر ویه ری.
ههر چا بهینه نه پهرسیوه نه وهنه ووشی کالیش وینا و یاوناشه نه هه که راو ئا یانه ئیراقیه یۆ زارۆله کاش وینۆنه، کالێچ سه ره راو ئانهی هه که فره ش په نه وهش بی، چن جار یوه یچ چه نی وهنه ووشی لوا و زارۆله کیش وینی، ههر چنډ وه لتهر دور و نزیک هاگاش جه حالیشا بی به لام به وه ساسه تو ئا چن جاره یۆ هه که چه نی وهنه ووشی وینیش ره حمش تازه بیه بیوه چه نیشا.
ئی نونگی گرد پئوه ره کو بییئینیوه و بییئینی بایسو ئانهی جه گردو قه ومه کا ته ریشا، زیاته ر وه شه سیای مه ولهی و شیرینی بلۆ دلو کالۆه.

سه‌ریوه ته‌ریچۆ کالێ چا دووه یه‌ره جارهنه هه‌که چه‌نیو وه‌نه‌وشی لوی سه‌ردای و وینای زارۆله‌کا، ورده بی‌بیوه و یاویدیینه هه‌که شیرینه کناچلیوه وه‌شیلی و فرکه وه‌شه و پاک و پوختیش چه‌نه به‌رشییینه، دلش شیییینه و مشت‌ه‌ش وه‌نه وه‌شه که‌ردیبی ریکه‌ش وزۆ په‌ی دامگه‌ی کوریش هه‌که چه‌نیو ئۆسیوه هه‌رمانه‌و چۆتاشی (دارتاشی) که‌ری.

هه‌ر ئانه بی بایس کالێ هه‌ر وه‌خت فرسه‌ت‌ش په‌ی هۆرکه‌وته‌بی چه‌نیو وه‌نه‌وشی گنی وات و واچ و باسو ئانه‌یشه چه‌نی که‌ریوه و واچی: والێ با خه‌میوه ئا زارۆلا وه‌رمی، شوکر زلی بیینی و خه‌ریکا یاوا په‌نه، خو مه‌کریو هه‌ر پا جو‌ره ژیا و سه‌رو بنو ویشا نه‌زانا.

فرسه‌ت‌ش ئاورد ویره‌گانیوه هه‌که سه‌هوايش رۆو جو‌مه‌ه بی، چه‌نیو دامگه‌ی کوریش، سه‌هولاواوه داشا وه‌نه و لوی په‌ی مه‌ریوانی و دمای بازار که‌رده‌ی، کالێ واتش: دامگه‌ گیان ئانه چی ئیشه‌و نه‌مه‌نمیوه دیده‌نییوه یانه‌و لالۆژهن وه‌نه‌وشیت که‌رمی و ئه‌گه‌ر ریکیچ که‌وت سه‌هوا‌ی پیوه‌ره سه‌ریوه لاو زارۆله‌کایچش ده‌یمی؟

وه‌لت‌ه‌ر کالێ سه‌رئامای خانه‌ی ره‌حمه‌تی برایش و وه‌نه‌وشی برا‌ه‌نیش و حالو مه‌وله‌ی و شیرینیش که‌رده‌ی په‌ی زارۆله‌کاش چونکه‌ پیسه‌ وه‌نه‌وشیچ گر جارنیه‌ باس‌ش که‌ری، کالێ فره

خاسه بیئین هم چهنیو وئیش و هم ههتا دهسه یاویچه نه
بیئین چهنیو زارو له کایچش.

پهنج شه ممه و جومعه بی و وهخته که گونجیا بی پی
دامگهی، پهنهش خاس بی مهناوه و دیدهنی مهولهی و شیرینیچ
کهرا، چونکه ئەڤاش ئینده باسو بهڤهختی ئا زارو لاشه پی
کهردیئین بیئین به بهشیوه جه ژیوایشا.

کائی مهرامی بنه پتیش چی هه رمانینه ئانه بی هه که دامگه
شیرینی وینونه و به شکوم چهقونه دلشو و ئاڤاوا کهرو پپیش
داوا کهرو، نه ک ئەڤاش و اچو پاڤی و دمایی قهڤرش نه زانویام
که مته ماشهش کهرو.

هه رپاسه مه رامیچش بی کوره جوانخاس و سه لئیه
وه شه که یچش وزو و هرو چه ما وهنه ووشی بهش ئینه خوڤان ئاڤه
واچو: دهی کائی گیان توگر جاریوه باسو خهم واردهی ئا زارو لاشه
که ری، خهم واردهی چینهی خاسته ر مشوم چیش بو، تو
کوری جوانخاسی چیمنه ته هه ن چی مازی شیرینه ت دهسه نه
به ر پشو؟

کائی چهنیو کوره کهیش بریو میوه شا ئەساناوی خیالاه کهوته
وه لئیش رووه یانه و وهنه ووشی.

ئا شه وه مه نیوه و شه ویوه وه شه شا بهرده سهر، وهنه ووشی و
کائی ته گبیریشا کهرد سه وای بلا پی لارو زارو له کایچ.

دامگه به رهوشتی بهرز و پاک و پوختهیی و دلچپه‌مای
 رۆشنشو، سهرنجه و وهنه‌وشی کیشته په‌ی لاو ویش، په‌رسی
 فریش وهنه په‌رسا جه‌باره و وه‌نای و ههرمان و کاری و سه‌روازی
 و ئا چئواشو، وه‌ره‌چه‌ماو وه‌نه‌وشیوه ته‌مام که‌سایه‌تی خانه‌ی
 لالویش نیشته‌بیش وه‌نه، ههرچی هورئسته‌ی و نیشته‌یش
 بیئنی ئه‌جی لالوی ره‌حه‌تیشا، پا بۆنۆ ئانده‌ی ته‌ر چه‌قانه‌ دلو
 وه‌نه‌وشی.

ههرمان که‌ریچ بی و باسش که‌رد هه‌که‌ چه‌نیو چۆتاشیوه
 ههرمانه که‌رۆنه و خهریکا بایبۆ به‌ ئوساکاریچ.
 هه‌که‌ باسو ههرمان که‌رده‌یش کریاوه فره‌ چه‌قانه‌ دلو حاجی
 ئاراسیچ، حاجی چونکه‌ ویش کاسب بی ههرکه‌س ههرمانکه‌ر
 بی فره‌ وه‌شش سی.

ده‌مو قساوه‌ ئا‌دیچ باسو که‌نجیی ویش که‌ردش په‌ی دامگه‌ی
 هه‌که‌ وه‌ختو ویش به‌ کۆل و ده‌گا و ده‌گا کوتالش وره‌ته‌ن، چا
 وه‌خته‌نه هه‌که‌ حاجی باسو که‌نجیی ویش گیلنئوه،
 زارۆله‌ کئچشا گوششا گئرته‌بی په‌یش، کالی و وه‌نه‌وشیچ
 گوشیشا مائی وستئیبینی، کالی ههر چا وه‌ختۆن هه‌که‌
 وه‌نه‌وشی شووش که‌رده‌بیوه مه‌راقش بی بزانی کابرا چه‌نی
 ده‌سش یاوان لاو ئی براژنه‌یشه و داواش که‌ردینه و پا ئاسانیه
 به‌ردینه‌ش؟

وهنهوشی ههتا ئا وهختیچه ههر شهرم کهری و چهز نه کهری
بیجگه وئیش و حاجی، کهسی تهر به رازه و ههسهسیاییه کهیشا
بزانو.

پهی وهشی کونیشته کهیچشا حاجی کۆچیو دهنگش بهرز
کهردۆ و واتش: دامگه گیان وهنهوشیچم ههر بۆنه و کوتال
ورهتهی و کهسابهتیۆ دهس کهوته، دهسشا کهرد خوی و
ههریۆ یاگیوه پهرسی پهرسی.

زارۆله کیشا جه گردی زیاته پهرسی و داوا کهرئینی زیاته
پهیشا رۆشن کهرۆوه.

وهلیم کالێ ههر بیدهنگه بی و هیچ نه پهرسی، تهنیا جار جار
چهنیو وهنهوشی بزئوه کهرئینی و چیرو چهماوه دیننی یوترینیره،
کالێ پهوچی هیچ نه پهرسی، تهرسی وهنهوشی پهسهکی
ئاژیش پهنه وهشی نهبا و قسهکا به حاجی ئاراسی برۆنه و
باسه کهش پهنه فارۆ، پهوچی گهرهکش بی ههر جۆر بیهن
سهرگهرمهش کهرۆنه و وئیش چیروۆ عال گۆش گیرۆ.

هه که حاجی یاوا باسو ئانهی، نیمهروانیوه ئهژاو وهنهوشی
خۆلکه کهردهن و بهردهنش سهر و وهنهوشیچ کهوتینه تیکدای
پارچه کا ملو یوترینیره، وهنهوشی دهنگش بهرز کهردۆ و واتش:
دا وهسئین کابرا باس بریان ئی باسیه نهبو، کۆچیو خوا و واتش:
ئه گهر ئانده خاس چیوه کئیت ویرهنی، ئهی چی باسو ئانهیچشا

په‌ی مه‌که‌ری هه‌که ئاورایینه خه‌ریک بیه‌بێ به‌ی لاره و ئە‌ڤام
به‌زه‌یش سیابینیۆ پوره و خولکه‌ش که‌رده‌بێنی؟
دیسان گرد ده‌س‌شا که‌ردۆ به‌ خوای و حاجی ئاراسی وات:
ده‌ی خه‌ریکبێنی باسو ئانه‌یچ‌شا په‌ی که‌رو تو ناست.
پی جو‌ره شه‌وه‌شا دیره‌ که‌رده‌.

وه‌نه‌وشی روه‌ش که‌رده‌ کالی و واتش: ئی‌مه سه‌وای هه‌رمانه‌ما
هه‌نه بوسمی خاسا.

په‌رساش: ئە‌ی دامگه گیانیچ سه‌وای می چه‌نیم؟

کالی وات: وه‌للا والی گیان ویش زانو.

وه‌نه‌وشی وات: ویش زانو یانی چیش؟ ئە‌ی مه‌ولوڤ و شیرینه
لالوزیش نیه‌نی مه‌بو بشناسو‌شا؟ به‌ خوڤا نییچ هه‌ر به‌ زور
مشوم بی.

دامگه چه‌ولاره گو‌ش‌ش چۆ بی واتش: ئە‌گه‌ر نه‌به‌ردیچم ویم
هه‌ر مه‌و پیسه‌ کاک حاجی باس که‌رد کئی ماچو منیچ قسه‌تم
نه‌که‌وته‌ن لاره‌ کناچه ئیراقییوه.

ئێ قسه‌ی دامگه‌ی کالیچ و وه‌نه‌وش‌یچ‌ش هه‌ریو به‌ جو‌ریوه
چله‌کنیره.

هه‌ردوی لاره‌ ویشاوه و وه‌رو ویشاره واتش: هه‌تا زوو ده‌س
جو‌لنمیوه‌ دیرا.

وه‌ختو وته‌ی کالی دیسان باسو خه‌م وارده‌ی زارۆله‌ کاش داوه
گو‌شی وه‌نه‌وشیره.

وهنه وشيچ وات: دهی وائی وئیت میره و وئیت مه لّلا، مه گهر مه تیه شا نیه نی؟ به زارۆله یی ماو یوه لّاو وئیتۆ نه بیینی؟ ئا فه تره یچه چئرو ده سو ریحانینه بیینی تو جه گرکه سی زیاته ر به حالیشا ئاشنی بیینی، ئیسه یچ به وه زعه کیشا مه زانی؟ ئیتر چی په رسی ئه و من؟ وئیت چئیش به خاس مزانی که ره ش.

کائی وات: ئاخ وائی گیان تو ئه ئاشانی و زیاته ر وه شه شا مسیه ی و زیاته ر گوشت دارانه.

وهنه وشئ کۆچۆ خوا و په رساش: وائی هیچ به نه هه تا گو ش دارانه من یام نه دارانه؟

ئینده باسه که شا ئاورد و به رد هه تا یاوی ئانه ی وهنه وشئ یاوانه کائی نیازش چئیشا و ئاڈیچه یاوانه هه که وهنه وشئ خۆڅا و خۆڅا و چئو یوه چانه یشا.

سه ره شا نیاوه و وهنه وشئ وات: دهی وائه کائی وئیت ده سو وئیت ماچ که ره و بره ش بار یوه ره.

کائیچ هه ناسیوه قولش هۆرکئیشت و واتش: خۆڅا جه سو لّتان مه حموڈی زل ته را... با بوسمئ.

په ی وته ی وهنه وشئ ئه لّاحه ئه نه یاگئیش یاواره په ی حاجی میردیش و دامگه ی.

حاجی و دامگه دلئ یاگه کئینه هه تا وه رمی به ردئوه هه ر خه ریکئ قسه که رده ی بیئ.

حاجی بریو باسو ته جرهبه و وئیش ژیوایشه نه و کاسپیشه نه کهرد
 پهی دامگهی، یو چا چئوا هه که باسش کهرد پهیش، ئانه بی
 واتش: خوژای زیاذ بو هه چنژ وهنه ووشی قه و مه یچم نیه نه،
 چه نی ئانه یچه ژیواییوه وه شما بهردن سه ر وه لیم ئه گهر خوژا
 قسمه تش کهرو و ژه نی خاسه هورگنۆ هه تا قه و مه مردی بو پیا
 نه مالوچیو بیگانیره خاسته را، چونکه قه و مایه تی ئه رکش قورسا
 و هه تا وهره ش کوتا ته ره بو پیا خاسته ر فریاش گنۆ.
 کاسپیچه نه پیا هه تا تاوو چنگه کرئ کهرونه و کسمیوه بمسۆ
 خاسته را هه تا چه مه راو ده سو ساحب هه رمانی بو، کرئیکاری
 کهرده یچه نه هه تا رۆئوه هه رمانه ت ده س گنۆ دوی رۆئ به تال
 بی و به خوژا دما دما یچۆ هه ر ره جالیت په ی مه نۆوه.

سهوای کهوتی پاروهو ئوردوگا وهئی ئانهیه یاوا ئوردوگا دلی
ترۆمبیله کهینه پئسه و سه رزه نشتیوه کالی چفناش گوشو
دامگهی کوریشه ره و په رساش: ئه ری هه تیم ئا قسی چیشه بی
شه وئ فره ت دا چا کونیشه نه؟

دامگه ره نگهش فارپا و په رساش: کام قسی ئه ژا گیان؟
کالی یه ره ژنه ی چه پش کواشه نه قه پرخه و دامگهی و واتش:
هه تیم دهنگ بهرز مه که رو، ئا قسی ماچو هه که وات: کی
ماچو منیچ قسمه تم نه کهوته ن لاو کناچه ئیراقیوه.
دامگه لچه له رزیش په نه ئاما و واتش: وه لئا ئه ژا من هه ره په ی
وه شی واتم، مه شیو یوشا په نه ش گول بیه بو؟ ده ی خو ئاژی
هیچکام ئیراقی نیه نی.

کالی به توره یو واش واردۆ لاشه ره و واتش: راسا هیچکام
ئیراقی نیه نی وه لیم شیرینه ی کناچیش (چه میوه ش گیره ره و
ئیشه ره تیوه ش که رد په ی لاو شانیه ی راسیش هه که وه نه وشیش
مه به سه ته نه) لاو ئیراقیوه ژبوونه و کناچلیوه زه ریفلیچه نه، ئارو
وینه ش بزانه قسمه ت نه کهوته ن لاو کناچه ئیراقیوه.

چه پۆکیوهش کیشته سینهو دامگهیره و روهش کهردۆ لاه و هههوشیره و واتش: بهخشهما واه و هههوشی، کهنجی ئی زهمانهیه مشۆم ههمیشه دهست سهرشاوه بۆ. سهفه ره کهشا کهرد و به وهشی و دلوهشی گیلپوه، وه ئی ئانهیه یاواوه بیه که ره کائی وات: واه و هههوشی ئیمه نیازما نیا بهیمپوه مهریوان، بیه که ره وهزمیره و چاوه مالمپوه سهولوا. وههوشی وات: پهله تا چیشا با بلمپوه یانه و ئیمه و سهوای ملدیوه.

به خۆدا ههز کهرو وهلیم پیاما ئینا سهرو ههرمانپوه و سهوای دامگه گیانیچ، مشوم ههر بلقوه لاه ئوساکهیشۆ و ههرمانی یانهیچ خۆ ویت مزانی بنهشا نمئ. کائی پئسه جوابو وهههوشیش داوه.

وهههوشیچ ملپوهش لار کهردۆ و به زهرده خوئوه دیا دامگهیره و واتش، ئووو دامگه گیان خۆ هوشیچما شی بزانی قسه ته که و تۆ چیشش سهر ئاما، نه کهردما کنایپوه ئیراقیهت نیشانه دهیمئ.

دامگه سه رهش وستهره و ته رتیق بیۆ، وهرو وئیشه ره واتش: ئه ری ئی قسه له عه نه تی چیشه بیه شهوئ ئاما ده ممه ره؟ خۆ ئه جیام کهس گۆشش مه ڈۆ په نه که چی بیینه که لکه له و مه ژگو گردی.

کالئی چا بهینه نه مهنه ره نه زانی چیش واچو، چونکه فرسه ت هورنه کهوته بی هه تا بزانتو دامگه شیرینه ش چه قینه دلۆ یام نا، ته رسی ههرچی واچو دمای خاس بهر نه شو، پهوچی ههر ئاندهش وات: بزانی قسمه ته کهش دور نیشوو ه یام نزیکو. وهنه وشیچ وات: ئیجا واله کالئی هه تا نزیک مردابو حیف نیا دوریو نیشوو ه؟

کالئی کوچپو سه ریوشه کهش تذن که ردو و دیا په ی دامگه ی و واتش: وه لالا واله وهنه وشئ ئیتر ئانه شا وئیش مزانو. دامگه به ژنه وه ی ئی باسو دوور و نزیکیه، قسه کئ حاجی ئاراسیش هوش کهوتیوه هه که شهوئ دلی یاگه کینه په ییش باس که رد.

توره بی و واتش: ئیگه که ی یاگی ئا باسانه، هیچ نه بو با وهستی میره و زانیتا قسمه ته به ذبه خته کهم دور نیشوو یام نزیک نیشته ن؟

وهنه وشئ دلش به قسه کئیش وهش که رد و واتش: ده ی چه مو مه تیئیش توره مه به باسو قسمه ت و نسیبین.

دامگه بزپوهش که رد و واتش: دئده وهنه وشئ ئه ی شهوئ تو چی توری بیه ی ئه و کاک حاجی؟ خو ئاچیچ ههر باسو قسمه ت و نسیبی که ری؟ هینو که یچ؟ هینو پانزه سالآ چپو وه لی.

ههر یه ری ده سشا که رد خوی و ترومبیله که یاوا بیه که ره و هه ریو راو وئیشاره لوپوه.

ئا روه لوپوه يانه و وئشا و كائى هيچ باسپوهش چهنيو دامگه
كوپيش نه كهردۆ.

سه حى زوو دامگه لوا سهرو ههرمانه و وئيش.

كائى و دامگه ههردوى چه مهراو يوترينى بيئى وه ليم ههر يو
بارپوهره، دامگه ههز كهري و په له چش بى باسه كهى كه روه
چهنيو ئه دئيش وه ليم روهش نه بى.

كائىچ ههر ههز كهري وه ليم ئانده په لهش نه بى، ههز كهري
دامگه كوپيش باسه كهى كه روه، وهرو ئانهى دماي قه ذرو
كناچه كئى بزانونه و بابه ته كهى پيسه وئيش هورگيرو، نه ك
دماي واچۆ: داشا ملمه ره يام روه نه مه نانيره يام به زه يم سياوه
پوره.

دماي عه سري دامگه ئاماوه مانيا بى، سهرو ملش شورت و
وئيش فارا و برپو ئاما دهور و خولو ئه دئيشه ره، ئه داش وئيش كه
كهرد، په رساش ئه دا دهنگو باسپوه... خه به راتپوه... هيچ
هه والپوه نيا؟

ئه دئيش په رسا: دامگه گيان مه سه له ن پيسه چيشى؟

دامگه كوچپو سه رهش ورناش و واتش: هيچ وه لا واتم بزانو
هيچ باسپوه نيا دلينه؟

كائىچ به جو ره تاليقپوه واتش: خه به رات ئينا لاو تووه.

لاو منۆ؟ من ههر باسو دار و ته خته يم ئينا لاوه. دامگه ئينهش
وات و ده مو مينگه و گورانيا شو زياره په ي جبهري.

وهنه و شێچ، لاو و ئیشو ههم دله کوتیش بی و ههم چه مه راو
ته له فونو کالیچ بی وه لیم دهنگ نه بی.

بی تاقه ته بیه و ته له فونش هورگیترت و زهنگش دا په ی کالی.

+ وه شه نی والی؟

- وه شه سیات نه مرو وه نه وشێ گیان شمه خاسیندی؟ کاک
حاجی خاسا؟ سلامش یاونه.

+ ئه ی دهنگ و باسو شمه دامگه گیان، تاته ش، گرد خاسینی؟

- شوکر په ی خوډای گردما خاسینمی، دامگه گیان ئیسه فره

نیا زیاره، سه رو ملش شورت و بریو ئاما ده ور و خولو منه ره و

فره ش په رسا، دهنگو باس چیشا؟ هیچ هه والیوه م لاوه نه بی،

داش تننه و ئیشه ره و زیاره.

+ مه سه له ن هه والو چیشی په رسی؟

- باور کهری مه زانو والی.

+ ئه ی به راس هیچش نه وات جه باره و قسمه ته که یشو؟ ئانه بی

وه لئ ئانه ی وه زدیره واتش: هیچ نه بو با وه ستینمیره.

- نه وه لئا والی هیچش نه وات.

+ ده ی کالی گیان ئادی نه وات تو په رسیت وه نه.

- به خوډا په نه م وه ش نیا چا جو ره چئوانه سه ره و دلش گئرو

ئه گهر و ئیش چئو یوه ش بو په ی واته ی به مه منونیو ماچوش.

+ شه لئای په رسیت وه نه با نه لو لاو یو ته ریو دلو و ئیش که رووه.

- دهی بائی باسیه فارمئ، کهی مهیدی سهریما مژهیدی؟ خو
شکور پهی خوژای جهنگ نه مهن و ئاوارهیی نه مهن و داخ و
زوخواوو زارۆلایچ شوکر سوک بیهن و...

+ وه لالا و اچو چیش، منیچ ههز کهرو عه لاقه تا چه نی به سووه
و ئام و شوما بو وه لیم هه م سهرقایی حاجی و به زمو زارۆلا و
هه م ئانه یچه هه که کوچوو په نه م وهش نیا حاجی وزو کایپوه
هه که به دلش نه بوو و هرو دلو من که روش.

- چی هیچش واتهن هه که هه زش جه دلی چه مایما نه بو؟
+ ئه یه رۆ والئ، پاسه ش مشناسی؟ نه وه لالا شمه ش فره وهش
مسیهیدی، هه زار جار یچ باروش و به روش هیچ مه و اچو وه لیم
ئه شو و ئیم فامو ئانه یمه بو.

ئا روه به ته کلیفو ئا کوره ئیراقیه یه ئامام چه نی، زارۆله کئیمما
به ردئ سهر و قه بره و جوانه مه رگه ی برایت، خو ئاژ هیچش
نه وات وه لیم و ئیم ئیسه یچ دلمه نه بهر مه شو.

تو خوژا کالئ گیان که سی دیه نش ژه نیوه شویش به رۆ سهر و
قه بره و شوی وه لئینیش؟

پی جو ره در ئیژه شا دا به قسا و هه ردوی گه ره کشا بی، جه باره و
قسمه ته که و دامگه یۆ قسئ به ربارا جه یوترینی.

کالئ هیچش نه ژا ده سو و یاوانه وه نه وشئ نه ک هه ر هه ز
که رۆ ئی هه رمانی سهر گئیرۆ، به لکو په له یچشا ئیژئ داوا و
شیرینی کناچیش که را.

نه ک وهره هیچی، ته نیا وهره ئانهیه ههم دامگه کورپوه عال و شایسته ن پهی شیرینی و ههم شیرینهیج حهیفه نه چا وهزعه خراپینه زیاته ر مه نۆوه، یام که سیوه نه ڈیه و نه شناس په لاش گپرونه و بهرۆش و قه ڈرش نه زانو.

وهرو ئانهی وه نه وشئ وئیش قه وئش نه ڈا سه رشا بډۆ، کالیچ تازه لوپین یانه شا و نه کریئ و اچۆش په نه دهی شمه بهیدی، کۆچپو به نابه دلپۆ هه ردوی خوډا حافیزیشا که رد ئه و یوترینی. ویره گا دامگه ئاماوه، تاته ش و برا و واله ش گرد یانه نه بیئ، ویرش که ردۆ دیسان مشۆم سه حی زوو بلۆوه سه رو هه رمانی و ده رفه تو قساش مه بۆوه چه نیو ئه ڈیش، هه تا سه وای ویره گیچ وئیش مه گپرو.

واتش: ئه ڈا چی منو تو سه ریوه نه ڈهیمی یانه و ئوسا کاره کهیم، کۆچی ژه نه کئیش ناساقه نه.

ئه ڈیش وات: هه رچنډ مانینیاچ وه لیم ئه گهر به لازمش زانی خاسا گیان، هۆرزه با بلمئ.

برا گولانه کهش و واله کئیش کۆچپو دیئ یوترینیره و خوی و واتشا: خوډا به خهیره ش گپلنۆ، خاس به سته نتانه یوترینی و پهی وئیا سهروه ش نه کلاوان گپلندئ پیللا و په ولاره، په ری مه ریوان و هیزی ئوردوگا و ئارۆ سه وللا و خوډا مزانو سه وایچ نۆره و کۆگهین.

دامگه پاره پاش نیا جه رگشهره و واتش: ئه ری ئه ژا هیزوون
نه په رسات جوابت چیشا؟ تو نه واتت شیرینی وینه بزانه
به دلته نه؟

ئه ژاش والیاره و واتش: من... که ی واتم بزانه به دلته نه رۆله؟
واتم: بزانه قسمه ت نه که وتنه لاو کناچه ئیراقیپوه.
دامگه به دهنگیوی کۆچۆ بهرز و مانیاوه واتش: ده ی که وتنه
ئه ژا گیان، چی مه یاوینه.

+ زهریف قسئ که ره رۆله، بزانو چیش ماچی؟
- ئه ژا گیان شیرینه م چه قینه دل و داواش که ره په ییم، قسه
که رده ی چانه یه زهریفته ر؟

کائی وهر و ئانه ی ئانده ی تهر شیرینی وه شه سیی که رۆ لاو
دامگه ی کۆریشۆ، واتش: ئاخر رۆله گیان ئیسه ئی باسیه
که رمیوه یه کسه ر وه نه وشئ ماچۆ: په ی ئانه ی ئامیبینی یانه ما
و ته ماعه شا که ردینه کناچه کئیم، من واتم با بشناسیشا و
لالۆزیتته نی و دامگینی، نه وه ک یاگینه وینیشا و مه ناره په ی
چئوئوه با بلی ده مشاوه، نه واتم چه مشا برینه.

سه رپوهش وادا و واتش: ئانا خه ریکا یاومی یانه و ئۆسای، جاری
باسه که ی وزه ره با بزانه ی ئۆسازه نیت چه نینه نه، دمای هه که
زیایمیره قسئ که رمئ.

دامگه برپۆ مه نه ره و هه ردوی ده سیئ و ستئیش لاره و واتش:
ئه ژا گیان ئۆسا ژه نه و چیشی، وه للا ته نیا په ی ئانه ی ئانه مه

وات بزوتهره و ئی باسیه کهرمیوه، با گئلمیوه ههتا یامیوه
یانه باسه که ی ته مامنه.

کالی دهسئیش دئیش وهرو کهله کاش و واتش: بهراستا دامگه؟
دهی ئینه په نده نینه تو به منش مژهیره؟ مهسهلهن چه نیش
ته مامنو رۆله گیان؟

دامگه سه رهش وستهره و واتش: ئەڤا گیان لوه پهیم داوا که ره
و ته مام، تو چنډ وهختین مه و اچی چه م گیلنه کناچیوه عاله
ویژۆ با پهیت داوا که رو؟ دهی فه رماوه ئانا وئیسئینه مۆ و لوه
داواش که ره.

په ی عالیه که یچش، هه م وئیم به دل مهنه و قه و مهنه و هه م
وئچت ئا روه واتت: لاو ئیراقیاوه ژیوونه و کناچلیوه
زه ریفلیچه نه، ئارۆ وینه ش.

کالی وئیش توره که رد و واتش: دیسان واتشۆ... رۆله من نه واتم
وینه ش و ته ماعه ش که ره نه، واتم: بشناسه ش... که ره ش راو
خۆڤایره دامگه حه یاما مه به ره.

دامگه کوچپۆ لاش واست جه ریکی و تیڕ مرداوه ئەو ئەڤئیش و
واتش: ئەڤا گیان حه یاتا چی مشۆ؟ خو هه رمانپوه ناشه رعیه
مه که رمی، من ماچوو پهیم داوا که ره، داشا خاسا و نهڤایچشا
هیچ.

کالی هه که دل هئقمه بیه چانه ی دامگه شیرینه ش به دل مهنه و
هه رچن یه ری سالیچ جه وئیش زلته ره یچه نه و سورا سه رو داوا

کهرده‌یش، واتش: دهی ئیتر وه‌سین مه‌ژگم گریا، من که‌ی
ته‌ما‌ذاره و ئینه‌ی بی‌نی، ئیشه‌للا واتم: کۆری زله‌نی و با‌ئا داما‌گا
بش‌ناسی.

مادام هه‌ر سوره‌نی سه‌رش، دوی‌ی روی‌ی سه‌رم مرده‌ هه‌تا بزانه
هه‌ره و کۆگه‌ی گیروه و چکۆوه ده‌وش سه‌ره‌مۆ، کارپوه
چله‌کنانیته‌ره ئه‌جو ئیسه هه‌والۆ مه‌رگو خانه‌ی جوانه
مه‌رگه‌یشا دینا په‌نه، به‌ذه‌نم ئه‌جو وه‌نده‌نینه له‌رزۆ.

ئانا ملمیوه یانه، نه یانه‌نه و نه هه‌یچ لایوه ته‌ریچۆ ئی باسه
ده‌متنه به‌ر نه‌شۆ، چه‌نیو وئچم نه‌که‌ریشۆ و نه‌ی ده‌ور و
خولمه‌ره هه‌تا وئیم باست چه‌نی که‌روه.

هه‌یزه‌یج ئینه‌ی چه‌رو سه‌ره‌یه‌نه بی هه‌ر ئینی و لۆینی و واچینی:
ئه‌ذا خه‌به‌رات چه‌یشا... پاسه‌ن؟

کائی کارپوه‌ش که‌رد به‌ دامگه‌ی روه‌ش نه‌بی سه‌ره به‌رز
که‌رۆوه.

لۆیوه یانه و ئه‌د‌اش وئش که‌رد نه‌وه‌ش و لوا هۆدپوه جیا،
ئه‌جیاشا سه‌ره‌ش مئیشۆ، دامگه‌یچ ته‌میاره و نه‌ک هه‌یچش
سه‌وز نه‌که‌رد... قه‌رزار باریچ بی.

کائی لوا هۆده‌که، سه‌رو وئ که‌وته ویر که‌رده‌یۆ هه‌تا بزانه
چکۆوه ده‌س به‌رۆ په‌ی بابه‌ته‌که‌ی خاسا؟

یوه‌م چیو نیابئیشه‌ره به‌ نامی گه‌رم که‌رده‌یۆ قه‌ومه‌یه‌تیۆ، په‌نگه
سه‌وای پیری و نه‌هوشی ته‌له‌فۆن که‌رۆوه په‌یش، زانی په‌ی

ٺانه ڇ په یش که روه بزانون نیازشا نیا داواو شیرینئ که را په ی دامگه ی، په وچی واتش: با جاری جوابو ئیڈئ حازر که رو. ههر جور بی چهنیو وهنه ووشی باسه که ش که ردؤ و یاوناشه نه هه که ههرچنڈ من خه جاله تهو تونا و ئا روه ئیمه په ی لاو ئا زارؤلا لوایمی و خه تاو توبئ دامگت ناچار که رد بی چهنیما، ئنڈا من نیابیمه ره کیانوشؤ په ی یانه ی و ویم و ویت دووه قولی بلمئ و... ئی بابه تا، پی جوره قسا ئاڈیچه ش قهرزارباره که رده.

وهنه ووشیچ ئاماده بی و رازامندی ویش نیشانه ش دا و واتش: وهلیم والئ خو ویت مزانی ئیسه وهلی و سهرپه رستو ئا دامگئ نه مننه نا و نه شمه یچه ندئ، ماموه که شا هه که برا گه وره و ویتا و ئاڈیچ قسئ ریحانی ژهنئشه نه بهر مه شو. ئیتر چهنی ویت یاونی لاو کاکه یت و حالیش که ری، ئانه شا ویت مزانیش.

کالئ ویش گئرت گه زونیمئوه هه لاه و به خویؤ واتش: با بزانون ههره و کوگه ی هه سه نه گئروشؤ و که ی خاسا گئروش سهره م تو و دامگه ی کویریم منتا توشه که ردا و وئچتا دورؤ خودئ په نه م.

وهنه ووشئ وات: تو خودا پاسه مه واچه والئ، ئاخ ده سو مننه نه بی، بزانه ههر ئیشه و په یش ماره نه برئینی و سه وای به جله کا وئشو نه ڈئینئش ده ستاوه.

کائیچ هه ر ئینه شه گه ره ک بی و عال په یش ئاما وه رۆ. دمای دوی روا جوابو دامگه یش داوه و واتش: ملو هه ولئ و ئیم مده و ئه شوم بلو لاه کاکه یم، ئادیچ خوذا مزانو به ره یچم نه که رۆ خاسا، ده مو فلقو براژه نیچم هه تا رۆیوه وه شا ده رۆی ئه جو هه ناری تشش واردهن.

روهش که رده دامگه ی و واتش: گوش گیره هه تیم هه رچیم وات واچه خاسا و سه رش نه لی، نه وه ک بونه و هه رمانی تورات گنۆ شار، نه لی یانه و وه نه وشئ، عاده تا په نڈئ مده ی، پیسه چیوه په نڈه کئیت دینه، نه لی چایچۆ په نڈیوه تهر دهیره.

دامگه تاوه و شه رمینه خجلین ریزوره و واتش: کوره ئه ذا په ی خاتره و خوذا ی، یانه و وه نه وشئو چیخی، خوذا شایدا ئا جاریه ویه رۆوه وئیت به ردا پام نه که وتهن یانه شا، به خوذا ئیسه یچ بلوه را مه به روه.

کائی هه رچنډ به دهم پاسه واچئ وه لیم به دل چادیشا زیاته ر په لهش بی، سه وایشۆ لوا په ی یانه و کاکه یش و بریو ده سه و دیاریش ئه سانا په ی ریحانی و گه یلانی و گۆلباخئ و مه ولوڈی و شیرینیچ وه لیم و یرش که ردۆ جاری مشوم بزاق شیرینی باس نه که رده بو یانه نه هه که ئیڈئ وه لته ر هام و شوشا که ردینی.

وه ئینه لوا یانه و لالۆ شازه مانی و چاگه مه ولهش وینا و دل هئقمه بیه چانه ی، ئیجا گنیا لوه په ی جبه رو ئوردوگای و لوا یانه و مامویش و هه ر جور بی باسه که ش درکنا.

ئهوه ئۆ ریحانی تالیقی فریش دا وهنه، کالی وئیش کهر کهرد و
هر پهی دهمو کاکهیش دی، کاکهیچش پهی دهمو ریحانی
ژهنیش دی.

کالی ئینده چه مه را بیه زورش پهی ئاما، واتش: کاکه ئیسه من
و تو یاگی خانهی رهحه تینمی، یانی ئه گهر خه لکی بیگانه بی
داواو شیرینی کهرو، ئه شوم یام لاو من بی یام لاو تو، وهلیم
قوربانه و شهرعی بو بریاره کهش دان دهسو توه.

ریحانی هوره بیه و دهسیوهش وست سهرو شانیه و شیرینی و
کیشتهش وهرو ده میشا و واتش: خاسا کالی تو ئی چند ساله
چکو بیینی، پاسه ئیسه بیینی به قیخاوی کنایه؟

کالی به ئارامی جواوش داوه و واتش: براژن گیان باسو شهرعی
کهر و مه للا پاسه فه رماوو نه ک من.

قاله ئاماوه جواب و واتش: راس ماچو ژهنه کی ههرمانه و من و
ئاژی و شیرینیته.

ریحانی ئاندهی تهر وئیش توره کهرد و پوهش کهرده شیرینی و
واتش: دهی مادام پاسه ن هورزه کنایه لوهش چه نی.

شیرینهی دامگاهه یچ ده سش کهرد گره وای و وئیش پیچنا دامنه و
ماموژهنیشو و دهمو هه نسکاوه واتش: ماموژهن گیان تو یاگی
ئه دیمه نی مامویچم یاگی تاته تهیم وهلیم دهی خو ئادیچه ههر
مه تیه مه نه، تو خوژا سهرو من مه کهردیش دل عاجزی.

بیدهنگیوه قاله کائیش یاونانه و واتش: وائی تو جاری هورزو
لوه لاو زارولاتو بزانی خوذا قه رارش چیشا.

گردشا ئا شه وهشا گول وهنه لوا، سه وایشو وهئی نیمه روی
قاله لوا په ی یانه و کائی و دمای خیر ئامای و وهش ئامای و
سه یایو واتش: وائه خاسی تو ژهنینی ئه شیم وهئی مننه ئانه ته
زانابی، ئی کناچی راسا شه رعه نه ماژام تاته و کناچه کئی و
بابایچش هه که تاته و منو تویچ و خانهی ره حمه تیچا ئه مره و
خوژایشا که ردینه و دمای ئادیشا من مدهوش شوو، وه لیم ئی
کناچی ئه ژاش مه نینه، خو مشوم ئادیچه ئاگاداره بو، هیزی
نه کریی لاو ریحانینه من ئی قساته چهنی که رو، ئه گهر
وهنه وشئ خوژای غه زه ب وهنه نه گیرتی و شووش که ردیوه به
من، ئیسه ئیمه دلئ ئی هه ره هه سینه نه چه قینمی و ریحانیچ
ئانده داشه ش سواره نه بی ملو منهره.

وئیت هه ولئ ده وهنه وشئ وژیو، وچا پا مه ریوانهره شووش
که رده ن، ئه گهر تاوات وژیوشو قسئیش چهنی که ره ئاژه پازیه
بیه، مه للیوه و دوئ پئی باره و ویره گانیوه مارهش بره و سه وایشو
فاره شو.

به خوژا من شونه و چئوئوه چینه یه گیلینی، هه م ئاژه نه جاتش
بو ده سو خه فه تاوه و هه م منیچ.

بهش ئینه خوژان مه وله یچ گئرا سه رواز و نه جاتم بو جه بوله
بولو ریحانی.

والئ چۆزانی چا رۆۆن ئا زارۆلئتا دئنی ملمه ره چ عه زابۆه نه ژبو
و به خۆڤا ئی چنډ ساله، گر ته ماشه کهرده ییوه شا مه رگیوه
بیهن په ی من.

چئیش دیا بوشا پوره جوانه مه رگه م ئامانو وه رو چه ما.
ئا مه وله داماگه، لایوه ته رسه و ئانه م هه نه ئا ئیراقیی
خه له تناش و توشو به زمیوه ش که را و لایوه ته ریچۆ، بیهن به
زوه و چه ما ئا سه گبایئ براژهنیت، هه ر ویناش یه کسه ره
گئچه ئیوه ش په ی سازه که رۆ.

دهمی دزیش منیۆ مل، دهمی دروئیش به سو ده مۆ و شکاتش
که رۆ، دهمی نانش مه ڤه نه ...

وه لحاسل هه ریوه نه و گئیرتئنه تاوه په ی من، ئیسه من مه منون
بوو ئاڤیشایچ نه جات ده ی و منیچ.

کائی خۆلکه یوه فرئ کاکه یش که رده ش وه لیم نه نیشته.

دما ی ئاڤی که وته به حرو خیالاره و ویرو خانه ی ره حمه تیش
که رڤۆ، وه رو وئشه ره واتش: ئه گه ر ئاڤ مه نه بی نه وه نه وشئ
پاسه داماگه گئی و نه زارۆلئ سه رگه ردانی بیئئ و نه کاکه
قاله یچم بئ شئوه گیر وه رئ.

سه ریوه دلۆشه بی هه که هه رمانه کئ دامگه ی و شیرینی
وه ش ملۆ وه رۆ و سه ریوه ته ریچۆ، دلگرا نه بی پا با سا هه که
ئه ژنه وئشا، هه رچنډ هه تا رۆیوه زووته ر ژنه وئیش خاسته ری
چۆنکه حه قیقه تی بئ و نه شارئیه.

هه ر ئا دمای نیمه رۆیه ته له فۆنش که ردۆ په ی وه نه وشئ و یاوناشه نه هه که لوئینه په ی یانه و کاکه یش، باسو ئانه یچش په ی که رده هه که کاکه یش داوا وه نه که ردئنه ئاڌئ و ئیزووه و په رسیش په نه که رۆ.

وه لیم باسو گله ییه کاو کاکه یش نه که ردش هه که واتش: ئه گه ر وه نه وشئ خوڌای غه زه ب وه نه نه گئرتئ و شوش که ردیوه به من...، چونکه کائئ و ئیچش دلو و ئیشه نه واچئ: وه سئ نه بی وه نه وشئ داماگه شوش نه که ردۆ به کاکه قاله یم، به خوڌا شوش که ردیوه په نه ش ئانڌه ی ته ر هه ره کرئ سه ره شه ره، ئه و خوڌای زیاد بۆ میردو ئیسه یش هه زار قاتو کاکه قاله یم پاک و پۆخته و دۆله مه نڌا.

هه که ئانه شه وات به وه نه وشئ، وه نه وشئ سه ره ش سو ر مه ن، په رساش تو ئا خوڌا به راستا یام په ی دل وه شی من پاسه ماچی؟

دلنیاش که رده هه که به راستا و یاونایچشه نه هه رچی کریان چه نی زارۆله کاش، کاکه قاله ش بی تاوانا و گردش چئرو سه ره و ر ئیحانخانئنه بیه ن.

وه نه وشئ پیروزیایی گه رمش که رد ئه و کائئ و واتش: دامگه گیان ئاماوه با ئاڌیچ ته له فۆنیوه م په ی که رۆ، هه تا دمای نزیکو وینوش.

وهنهوشی به تهلهفۆنه کا سوکنایش ناما و واتش: وئیم سه رتا مدهو.

کائی ههستش کهرد پا سیفته هه که وهنهوشی ئه ڈاوا کناچه کئینه مه بۆ ئاڤه بی پهی لاو ئیڤیشا، ئه شۆم ئیڤی بلا پهی لاو ئاڤی، په وچی خیرا تهلهفۆنش کهردۆ پهی وهنهوشی و واتش: وائه وهنهوشی تو عهزیهت نه کئیشی، خوڤا یار بو ئیمه نزیکنه رین وهخته نه مهیمئ خزمهتت.

کائی وئیره گا هه که کلفهتش ساتور کهرد زاروئیش کیاستی ئه ودیم و ته نیا وئیش و میرده کهش مه نیوه، یاونا شه نه چه نی ئا روه دامگی کورشا دلش شیه نه نه ئه و شیرینی برازیش و ئاڤیچه چه نی مامه لهش کهرده ن چه نیو بابه ته که ی و یاوئینه کوگه، دمای وستهی روه و باسه که ی واتش: پیاکه گیان تو چئیش فه رماوی؟

شوه که و کائی پییوه وهش مامه له بی، وهر و وئیشه ره کوچئو خوا و واتش: جا کائی گیان هئچ مه نه ن من و اچونه ش؟ ماشه لئا تو وئیت هه رمانه کئیت یاوئینه ده مگا، که ی فه رماوی با ئیمه یچ بلمئ وهرۆ په ییش؟

کائی هه رچنډ قسئ شوه که ییش به جو ره تالیقیوه یاوانه وه لئیم وهر و ئانه ی هه که قسه کئیش حه قئ بیئئ، سه رش نه لا و واتش: پیاکه گیان چی شو کرو خوڤای مه که ری هه که کو ره که ت ئه ڈیوه پیسه منش هه نه؟

مێرده که و کالێ بریو سه رهش ورناش و واتش: هه زار جار شوکر په ی خوڤای ژهنه کئ گیان.

هه ر جو ر بی یاوئ ئانه ی دامگه شا چری لاو وئشا و قسئ دماينه شا چه نه هو رگئرت و رئکئ که وتئ سه وای دمای نیمه رو ی دامگه و تاته ش، هه رمانه کاشا رئکئ وزا و هه ریه ری پئوه ره بلا لاو وه نه وشئ و داواو شیرینی کناچئش وه نه ش که را و قسئ و گفتش چه نه هو رگئرا، هه تا قاله هه م قسئش نه مه نا و هه م په ئپه ی خرا په یچشا وه نه نه گئرو.

سه وائشو لوی لاش، وه نه وشئچ فره وه شحاله بیه، هه م به هه رمانه خه یره کئ و هه م به لوای ئاڤشا و به ر وسته ی قه ڤر و ئئحترامی په یش و هه م به حساب په ی که رده یچش لاو قاله ی هئوه ری وه ئئنیچشو، واتش: من شوکرو خوڤای که رو هه که هه رمانه کئ پی جو ره ملو وه رو، من مشوم ده سو وئیم ماچ که رو هه که خوڤا دامگه گیانش که رده ن نسیبو شیرین گیانی، شیرینه وه یوه و شمه بو پئسه نه لاو وئمو بو، رو هش که رده دامگه ی و واتش: مو باره که ت بو دامگه گیان.

کالێ باسو ماره یی و ئالتونییچش بریو چه نیو وه نه وشئ. یانه و وه نه وشئ زیڤره، کالێ واتش: پیاکه مادام هه رمانه و خه یرینه با گه رماو گه رم بلمئ ده مشو.

شو هه کیش په رسا: مه به ستت چئشا کالێ؟

کالن وات: هه چنڭ کۆچۆ رۆیچ دێرا وه لیم په نهم خاسا ههر ئیسه بلمئ سه ریوه کاکه قاله یم ده یمئ، با چه مئش گنۆ دامگه گیانی و ئه لقیوه ئالتونه یچ بسانمئ و که رمئش ده سو کناچه کئ و دیاریه ش که رمئ و ریکئچ گنمئ سه رو واڌیوه په ی ماره بریه ش و خوڌا یار بو ویره گا به دلئ وهش و ده سی په رۆ گئلمئوه یانه و وئما.

دامگه و تاته ش قسه کئ کائیشا لوه په سه نده بی و پاسه شا که رد و لوی لاو قاله ی، ریحانی ژهنیش ههر لوته ش لاره بی، قاله فرسه تش ئاورد و چفناش گو شو کائیره و په رساش: وه نه وشئ و ئستۆ؟

کائییچ به چفه و به ئیشاره ت قاله ش حالئ و دلنیا که رد هه که و ئستئنه شو و رازییه یچه نه.

قاله به چفه و سه ر و وئ واتش: والئ ده ست وه شبو هه که ده س جمنیو هه رمانه کئنه، گوش مهڌه ریحانی، ئاڌه پئسه نه هه سه رئ شئتی، هه رمانه و وئتا که ردئ و مادام ئهڌاو کناچه کئت دئنه و ئاڌیچه رازییه نه، ده س جمندیوه منیچ و شیرینیچ نه جات ده یدئ.

قاله جوا بو داواکئشانه واتش: په ی ماره ییش کالن وئش وه کیله بو، هه م کناچه کئ برازئشه نه و به زارۆله بی وئش وه ی که ردئنه و هه م کۆره که یچ کۆرو وئشا په ی ماره بریه که یچش وئتا که ی به خاس زاندئ عه سه ریوه به یدئ دوی پئی باردئ چه نیو وئتا و

ئانه ئوردوگا پهرا مه‌للی، مه‌للیوه باردی ئیدیم و ماره‌ش بردی و هه‌ر ئا روه به‌ردیش چه‌نیو ویتا.

کالی لایوه دلش وه‌ش بی و لایوه‌یچۆ دلش په‌ری په‌ی بینازی و بی ئە‌دالیی شیرینی، وه‌رو ویشه‌ره واچی: ئە‌گه‌ر لاو ئە‌دیشۆ بیی پاسه‌ ئانده سوک دینیش پوره؟ یام ئە‌گه‌ر تاته‌شا مه‌نه‌بی و نه‌که‌وتینی تنه‌وبه‌را، پاسه‌ ئانده کاکه‌م گیر وه‌ری ده‌سوئی زاړۆ‌لاوه.

وه‌ختو هۆرئیس‌ته‌یشه‌نه ریحانی به‌ لالوتیوه ئاماوه جواب و واتش به‌ قاله‌ی می‌ردیش: ئە‌ی ئافه‌ریم پیا، چند سألین من ره‌نج مده‌و کناچن وه‌یکه‌رو هه‌ر نه‌وات ئا په‌رس‌یوه پا ژه‌نیچه که‌ردی.

قاله‌ جوابش نه‌‌ئاوه، چونکه‌ زانی هه‌رچی واچۆ فایده‌ش نیا و ئا‌ده قس‌یوه سو‌لته‌ره م‌د‌ووه روه‌شه‌ره.

چا وه‌خته‌نه مه‌وله‌یچ به‌ عه‌ره‌بانه‌که‌و ده‌سییشۆ سه‌رش هۆرداوه، هه‌که‌ یاوانه‌ جه‌ باسه‌که‌ی، هۆمه‌‌لایش هه‌سه‌ که‌رده و واتش: مه‌تی کالی چی پ‌سه‌ت که‌رد؟ چی هه‌ره‌ت دا سه‌ره و منه‌ره؟ ئە‌ی من چ‌یولای دل به‌ ک‌ی وه‌ش که‌رونه و ک‌ی و‌یره‌گانه بی ده‌ممۆ و واچۆ مه‌وله‌گیان خ‌یر به‌یۆ؟ تاته‌ رۆ... برای نه‌بیهم رۆ، والی خاسه‌م رۆ، باوش‌یش که‌رده شیرینی‌ره و هه‌ردوی پیوه‌ره ت‌یر‌گه‌روی، به‌ جو‌ریوه شیوه‌ن گه‌رم بی ته‌وه‌نیشا په‌ی تاویوه.

گردشا دلشا ته میاره، به ریحانیچۆ. ماوه و چنڈ دهیه قیوه گرد بیدهنگی بی. مهوله بیدهنگیه کهش مارا و واتش: مهتی گیان ئامانهتی تو و شیرینی، مهتی گیان مشوم تو یاگی منیچ و مامۆزه نیچم گئیریۆ پهیش.

ریحانی ئی قسئ مهوله یشه په نه وه شه بیه و واتش: رۆله گیان کهس دمای کهسی نه مه ردهن، شیرینه ملو لاولوای ویشۆ تو خه مو ویت وهره، سهوای پیړی تویچ ملی سهروازی و خوڤا زانو ئیمه یچ چیشما سه رمی.

وهرو وئچ شه ره ریحانی واتش: هه لای ره حمهت مهوله ی ئاڤه مامۆیش فامیڤه ته ری.

دمای ماوئوه شیرینه لوا سهرو ژیوای ویش و مهوله یانه و مامۆیشه نه تاق کهوتۆ، هه ر پیسه ویش چه مه را بی، به لوای شیرینی ئانڤه ی ته ر بی کهس و هه تیم و بی ناز ته ر کهوت.

هه که شیرینه لوا سهولوا، ئیتر وه نه وش یچ راش فاراوه په ی ئاگه ی، فره و هختی هه فتانه دئوه نه لوی په ی لاولو شیرینی، په یش نه کر بی هه فته یوه نه دوی جار یانه و میرد جیا بازۆ، حاجی میرد یچش خه ریک بی ده سو مه سه ر هه فرا شو و ئامای و لوایشۆ مانای مان بی.

شیرینه و دامگه چا ئه وه لۆ گجار سهرو رپوه سه رپوه دئینوه یانه و مامۆ قاله یش، وه نه وش ی به شیرینی ره جوابش کیاست

په‌ی مه‌ولوژی کۆریش هه‌که‌ جار و بار سه‌ریش بڤۆ، یام رێکی گنا هه‌که‌ ئاڤه‌ ملۆ په‌ی سه‌ولواوی ئاڤیچ بلۆ چاگه‌ یۆترینی وینانه.

وه‌لیم مه‌وله‌ هه‌لای ته‌مام پێش نه‌کرێبێنیه‌، نه‌ مامۆش ئازێ به‌ ئاشکرا چێوی چانه‌ که‌رۆنه‌ و نه‌ وێچش په‌رمی وێشه‌ره‌ هه‌نگامه‌ی چانی هۆرگیرو.

ئێنده‌ ته‌رسی هه‌ر چا وه‌ختۆ له‌رزش وه‌نه‌ ئامای، ئه‌گه‌ر گێراش سه‌روازی چێش که‌رۆنه‌ و چه‌نی بلۆ؟
ته‌رسه‌و ئانه‌یشه‌ بی هه‌که‌ گۆم بۆ، ته‌رسه‌و ئانه‌یشه‌ بی هه‌که‌ فارسی نه‌زانی، ته‌رسه‌و ئانه‌یشه‌ بی خه‌رجیش چه‌نی هۆرسورنۆ؟

هه‌زار ته‌رسی چامنی نیشته‌بێنی سه‌رو دلێش.
ئۆردوگایچ نیمچه‌ چۆلێوه‌ بیه‌بی، چۆنکه‌ دمای هۆرخیزیای کۆرده‌کا ئێراقی و کۆره‌وه‌ که‌یشا، ورده‌ ورده‌ی کۆردستانو ئێراقی ئاوه‌دان بیه‌و و ئاواره‌ کێچ خه‌ریکی بێنی لوئینیوه‌.
شووه‌که‌رده‌ی شیرینی لایوه‌ و لویۆ ئێراقیایچ لایوه‌ ته‌رۆ، ژبوی مه‌وله‌یشا شیونا ملۆ یۆیره‌.

لویۆ ئێراقیه‌کا هه‌ر ئانڤه‌ نه‌بی هه‌که‌ مه‌وله‌ هه‌رمانه‌ش نه‌مه‌نه‌، به‌لکو هام ده‌میچش نه‌مه‌نی، یارده‌ی ده‌ری و دلنه‌واپی که‌ری و را نیشانده‌رێچش نه‌مه‌نی.

جه گردی سهختهر گیلایۆ کارزانی و یانه و کارزانی بئ، هه که ئاڌیچی لوئوه پهی ئه و دیمئ.

ئا روه هه که سه وایشۆ یانه و کارزانی نیازشا بئ گیلاره، مهوله لوا لاشا و به دلئوی په رۆ یاردهیش دئ جه چئو پئته یۆینه، ئهڌاو کارزانی دهسش کهرد ملش و فره گره واملشه ره.

کارزان واتش: کهی وهختو ئانهین ئهڌا گیان کئ ماچۆ ملمئوه، کئ ماچۆ ههتا سه وای دنیا مه فاریۆ بارئوه تهره ره.

مه تی نه سرینه دهمو پسه ریهی هه رساوه واتش: به خوڌا رۆله گیان جیا ئاسته ی ئی زارۆلا جه جیا ئاسته ی شمه لامۆ سهخته را، چۆن ئی داماگئ بئکه سئ و نه فامئ و بهڌبهختئین.

سه وای سه رسه حب مه وله لوا روه و ئوردوگای و یه کراس ملو رئش روه و یانه و لالۆ شازه مانی گئرتنه وهر.

هه که دیا مڌیۆ بارشا بار کهردهن و خه ریکا ملای ملا، عه ره بانه کهش سه رسوچه که نه جیا ئاست و به ره مای وئیش یاونا لاشا، به تاته رۆ و برا رۆ لوا روه شاهه و ئاڌیچی گرد چاڌی خراب تهر شیوه نشا گهرم کهرد.

کارزان دهسش کهرد ملش و واتش: مهوله گیان مهر من مرونه، ئنڌا هه ر سه رت مڌه وه، خوڌا که رۆ وهختئو من مه ووه تو نه لایی سه روازی یام چئوئوه تهر، خوڌا که رۆ بشناسیمۆ... تهر سو بلی سه روازی و زل بی و دمایی داوا و شناسنامه یم وه نه که ری ئه گهر وینینه م، خوڌا که رۆ سجنیچم نه که ری.

پی قسن کارزانیه دیمه نه که جه گره وهی و دل تهنگیۆ فاریا پهی بزه و سه رو لچا و خوێوه دهس کردی.

ئا روه بۆنه و گیلایۆ یانه و کارزانیۆ پهی ئیراقی مهوله ئه جی تازیه بارا، دهسش نه لانه هیچ ههرمانیوه، چونکه ههرمانه یام ههر نه مه نیئی یام فره که مه بیئیه، چونکه خه لکه که گرد خه ریکو یانه پیتیه یۆ و ئارۆ و سه واینه بیئی گیلاره پهی ئیراقی.

هه که ئوردوگا چۆل بی مهوله جار جار دهورو چاشتنگای، تاوه و به تالی و بیزارینه به دهسته کین و بی عهره بانه کهیش، لوی روه و ئوردوگای و مله گاکه نه مه نیره، هه که دیی ملو یانه کا و بازارچه که و ئوردوگایره، ته مام ته مییره و ئه جی قه بره کئی خانهی تاتهیشه ره مدیۆ، هه که ته نیا ئا جاره دیئیهش چه نیو وه نه وشئی ئه ڈیش لویئینی سه رش.

ناسۆره و چۆلی ئوردوگای جه ناسۆره و قه بره کئی تاتهیش سهخت ته ره بی، چونکه خاس ویرش نه گنیوه تاتهش چه نین بیهن چه نیش وه لیم هه رچی دیی یانه به یانه و ئوردوگایره و دوکان به دوکان و بازارچه که یه و هه نگام به هه نگامو راو بانه که و ئوردوگایره، و یرو ئا خه لکه عالهی و و یرو میهره بانیشا چه نیو ویش و و یرو ئا گرد چیوه وه شو خاساشه گنیوه هه که چاڈیشاوه فیتر بیه بی.

گر جار هه که لوی مله گا که نزیکه و نیم سه عاتیوه سهرو تهوه نیوه تننه دیوه و تیر دین ئوردوگایره و وهرو ویشهره و اچی: تو و اچی جار یوه تهر بهیاوه؟

ویش جوابو ویش دیوه و و اچی: به دبهخت تازه ئه گهر بهیاچۆ ئانی نمهیاوه هه که تو ئه شناسینیشا و نازت دینی په نه. خوڤا زانو تو سالیوه تهر گنی چ شار یوه دوره دهسی عهجه م نشینۆ، هه تا سهروازیه کهیت ته مامنی خوڤا زانو مه نی یام مری.

مهوله وهرو ویشهره و اچی: ئهڤا بیسغه تکه یچم سه ره راو ئانه ی وهختو ویش هه رهش کهرده سه ره ماره و شوش کهردۆ، چی دما یچۆ کار یوه گره وی ملمه ره ئه جیام ده سه به رداره م مه بق هه تا خه میوه م نه وهرو، نه زانام هه ر ئانده می لاما، هه تا ویش جه عه زابو دهرونو ویش نه جاتش بو.

بزانه چا رۆون شیرینه شا به ردینه، په رسۆوه ئی هه تیمه مه نه ن یام مه رده ن؟

مهوله پی داخ و مه راقاوه زیاته ره جه شش مانگاش به رد سه ر، دلش به هیچی نه کریئوه، ته ماشه و هه رچی که ری، ویره وه ریئوه ش ویر گنیوه، یانه نه دین هه رچیره شیرینه ش هوش گنیوه، نه زهر باخه له شه نه بی هه تا سوار بو و بلو سه ریوه شیرینی بدۆ، نه پیش را دینی به پی و به دزیی مامویشۆ گنۆرا،

نه ئه وسایچ بی ئیراقین بشناساش و یاره سوارش که را یام کرئیش په ی بډا.

مهوله پی جۆره شهوه رۆ که رئوه و رۆ که رئوه به شهوه. جار جار ئه گهر دوی یه رئ مانگی جارئوه یام زیاته ر شیرینه و دامگه یچ ئامینن سهرئشا دیوه، وهرو تالیقا مامۆژهنیش و بیرو جایشا هیچ لهزه تیوه جه ئاما که ی ئادیشاچ هورنه گیرئ، ویرئ که رئوه واچی: ده ی با ئیسه یانه و کارزانی نه لئینئوه، پیسه جارا لوئینن یانه و ئادیشا و دیده نیئوه وهش که رئینن و واردئوه وه شیچ پیوه وه رئینن.

بیتاقه تی و به تالی و ته نیایی ته مام ته کش هورچنی به مهوله ی، نیمه رۆئوه لاه بیره کئنه و سه یه و چناره کانه نیشته بیهره و ویر چا وئره گایه که رئوه هه که کارزان و کوره ره فئقه کهش ئامی لاش و په ی یوه م جاری باسو وئسته یۆ ئه ڈئیش که ردشا و مهوله نامی و نام و نیشان و ئه ڈئیش داش به کارزانی و ماموش ئاما و وهنهش شیونئ.

ئاخیوه قولش هورکئیشت، سه تلئوه ئاویش بیره کئنه هورکئیشه و سهرو ته وهن نمیکئوه به مه سینه کئ ده سودیمش گئیرت و نماو نیمه رۆیش کهرده، په ی وهخت و ناوهختی هه رچنډ بلنگو پایه گاکه ی په شته و یانه که یشاوه بی و هه همیشه سهرو رادیو تارانئو بی وه لیم ئیډ فیر بیه بی و زانی ئا بانگی هه که بلنگو که مډوشا شیعانیئنی و به وهختو ئادیشا نیهنی و ئیډ مشوم به

حسابو سونیا نما که رَو، په وچی هه میسه په شتی به بانگو ده گاو زه لکه ی و دهره ناخی به سی.

دما ی نمیکیش گوشش هوروست، مقو مقویوه لاور یانه یاشانه پیندا بی و په ی یوهم جاری گوشش نامی ویشو بی چه نیو نامی تاته ییش و نیاوه (مهولوڈ کاکه خان)، لاش که ردو مڈیو مه موری دهوله تینی و ترومبیلیوه سهروازیچ لاور یانه که یاشانه مردان، خه ریک بی ولکیش گناره وه لیم چونکه ماموش نه بی یانه نه، هه ر ته شیم لوپوه دهمشاهه، هه ر جور بی پاش نیا جه رگو ویشهره و لواوه روه و یانه ی.

هه که نریک که وتو مامورهنیش خوریش ملشهره و واتش: دا بو سه ره که وه، ئینه چکونی سه حیون ئی سهروازی شو نیتهره گیل.

لوا دهمشاهه و سلام قوتیوهش په ی که ردی، کوچیو خویش په نه و به فارسی په رساشا وه نه: تو مهولوڈ کاکه خانه نی؟ هه ر جور بی جواوش دیوه و یاونیشهنه، به لی ئاذه نا. داواو ته سه که ره یسا وه نه که رد.

مهوله به حیاتش نه زانی ته سه که ره چیشا و نه نیابچش کیسه ش.

چریش: دا مامورهن بو بزانه ئی سهروازی چیششا گهره کا. مامورهنیش ئاما، ئاڈیچه هیچش وه نه حالی نه بی. گو لباخه چوه رو بی، وهره سهروازه کا هه تا ئا وه خته نه زیبیره.

هه که زاناش ئیتر لازما و مشۆم بزێۆره، زیاره و به فهسیحییی
په رساش سه روازه کا، چیشتا گه ره کا؟

جوابشا داوه: ئامینمی و اچمیئا په نه کۆرپوه ئی یانه په هه که
نامیش مه ولوژ کا که خانا، جه لبش ئامان و مشۆم بلۆ سه روازی
وه لیم ئه وه ل جار مشۆم کۆره که ی وینمی و شناسنامه ش
نیشانه ما دهیدی و دلنیمما که ردیوه هه که ئا کۆره هه ن و مه نه ن،
هه تا ئیمه یچ کیتابو جه لبه که یتا دهیمی دهسو و ئیمزاش که ردی
هه که پیخامه که تا یوان دهس، ئاوه خته ئیمه نوسخیوه جه
کیتابه که ی به رمیوه و نوسخیوه یچش مدهیمی به شمه هه تا
ماوه و یه ری روانه، که ی په یش کریا کۆره که تا بلۆ سه ولوا ویش
بذۆ دهسو و چاوه به راش په ی ئا یاگی هه که مشۆم په یش بلۆ.
گۆلباخه حالیه بیه مشۆم چیش که رو، کرژ لوا هو ده و نیشینه
و تاقه که و لاو سه ره و تاته ی شه نه، ته سه که ره کیش ئاوردی و
هینه که و مه وله یش دی دهسو.

مه وله شا چری وه رو، خه رک بی زیره که رو، په یتا په یتا دین
گۆلباخیره و واچن: گۆلباخ چیششا گه ره کا چه نه مان؟
گۆلباخنی حالی که رد مه ته رسه، با ئیژنی بلا ویم حالیت که رو.
سه روازه کن ته ماشه و ره سمو ته سه که ره که یشا که رد و ته ماشه و
دلچیه ماو مه وله یچشا که رد هیچشا یوی نه شینی، دلی ویشانه
برپۆ مقو مقو شا که رد، یوشا واتش: کا که ئینه ویشا، داماگه ئی
ره سمه هینو زارۆله یشا و ئیسه زل بیه ن.

دووہ سہروازہ کھی تہر پھرساشا رھفئقہ کھیشا وواتشا: بہ
چئشیرہ مزانی ئینہ مهولوڈا و ساحیبو ئی تھسکھرہینہ؟
واتش: کاکہ گیان ورد سھرنجھ دھیدی، ئھہا رھسمہ کھنہ
خالئوہ ئینا لاو چھمی چھپیشو... پاسھن؟
ھھردوی وات: پاسھن.

ھھر ئا سھروازھ شاھھ کھ تھماشھو تھسکھرہ کھیش کھرد، پھلو
مهولهیش گئیرت و کئشئتھ وھرو وواتش: بڈیھیدی ئانہ ئئڈیچ
خالھ کئیش پؤنہ.

ھھلای ھھر دل ھئقمی نھبئنی، دوئجار سھرو یوی پھرساشا
ئھو مهولهی نامئت چئشا؟

یوھم جار واتش: مهولوڈ و دووھم جار واتش: مهوله.
سھروازھ کئی فارسی بئنی نھزانئینی مهوله کول کریاوھ و مهولوڈین.
وھرپھرسھ کھشا واتش: بازدئ ئیسھ وئیم چارش کھرو: مهولهش
بھ ئیشارھت یاونانھ و کئاستش ئاویشا پھی بارو، ھھ کھ مهوله
دور کھوتو چریش وھنہ: مهولوڈ کاکھخان.
کرژ مهوله رھوش کھردو ئھو کابرای و دیسان سلام قوتئوھش
پھی کھردو.

سھروازھ کئی گرد دھسشا کھردو خوای و واتشا: وئشا.
گولباخھشا چرپھ و پھرساشا وھنہ، شھه چی پھنھش وچدی
مهوله؟

په‌یش رۆشن که‌ردیوه هه‌که مه‌وله، کۆل کریاووه و مه‌ولوژین و ئانه عاذه‌تیوه لاو وئیمان و خه‌لک به‌ مه‌ولوژی و اچا مه‌وله و به‌ مه‌موژی و اچا خوله و به‌ برایی و اچا بله و به‌ قاژری و اچا قاله و به‌ ناژری و اچا ناله و به‌ فه‌تاهی و اچا فه‌ته و... هه‌نیچته‌ر.

وه‌رپه‌رسو سه‌روازه‌کا کیتابه‌که‌ش به‌ گۆلباخێ ئیمزا که‌رد و وه‌نه‌ش ئاو‌ه‌خوا که‌ردۆ هه‌که‌ جه‌ ئارۆوه هه‌تا یه‌رئێ رۆئێ ته‌ر مشۆم مه‌ولوژ بلۆ سه‌ه‌ولاوا دایه‌وه ته‌جنیدینه وئیش بدۆ ده‌سو، په‌یچش رۆشنه که‌ردۆ ته‌گه‌ر نه‌لو به‌ هۆرئاما و ره‌ما دریۆ قه‌له‌م و قاچاخ بۆ.

وه‌رو ئانه‌ی به‌ ره‌سمیچ هه‌رمانه‌کیش پۆرنۆ، هه‌رچنډ دئنا بی مه‌یاوو‌یچشه‌نه وه‌لیم وه‌رو ئانه‌ی وه‌رپه‌رسیاریش نه‌گنۆ سه‌ر، مه‌ولوژش کئیشت لاو وئیشۆ و چئیشش واته‌بی به‌ گۆلباخێ، ئاو‌ه‌خواش که‌ردۆ په‌ی مه‌وله‌یچ و گوش‌پوه‌ش وادا و پالئپوه‌ش نیا پۆ و واتش: برو سه‌رباز.

دمای ئاژیشا گۆلباخه به‌ زه‌ریفیی مه‌وله‌ش حالیی که‌رد و ته‌رسیش ره‌مناوه و تاخایتی واتش: حیچ خه‌مت نه‌بو، تاته‌یچم نئیت چه‌نی من مه‌وت چه‌نی هه‌تا ته‌حوئلت مده‌و، خه‌مو خه‌رجیچت نه‌بو په‌یت پئڤا که‌رو.

گۆلباخه ئا ماوه هه‌که‌ لوئیی وه‌نای و چه‌م و ده‌مش که‌رده‌بیوه، کۆچئو حالیه بیئیی جه‌ وه‌زعه‌و ژیاوی و هه‌ستیچ به‌ مه‌زلۆمیه‌تو مه‌وله‌ی که‌رئێ و جو‌ره هه‌ستیوه ناسکیچش وه‌رانوه‌رشۆ په‌ی دروس بیه‌ئ.

دهمه و عهسر قاله ئاماوه، گوڵباخی یاونانه هه که ئارو جهریانیه ئه چیمنه روهش دینه و ئهپی جوړه جوابو سهروازه کاش دانو.

قاله فرهش په نه وهش بی هه که ئی ههوالشه ئهژنی، چونکه پیسه گر جارپوه وئیش واچی: به لوای مهولهی پهی سهروازی وئیش و مهولهیچ نه جاتشابو، ئاژ چا جهنگه دهرونیهیه نه جاتش بو هه که برزاکهیش به زه بوونی و مهزلومی وینو و هیچش په نه مه کریو، مهولهیچ چا وهزعی نه جاتش بو هه که کهس ئاواتش وه نه مهوازو.

قاله مهولهش چری ئیلاوه و واتش: مهوله گیان ئیتر به بهپیا و بزانه چئیش کهری چپولای هه که ملی سهروازی گه نه جفه نیا، ئه شوم پاک و پوختهی وئیت نگا داری و کهم مه سره ف بی، با ئا کوچه پوله هه که سهروازینه مژات په نه به شت کهرو، نه کهری زوو زوو بهیو، پاره ساکیه ره پهی وئیت هه تا خزمه ته کهیت ته مامنی، ئه ر ئیجازه و میجازهیچ نه کهری پهی وئیت خاسا، دماوه ئه گه ر مه نیو جهیشه نه ته رفیعته مژا په نه، ئه گه ر خوژای کهرد به سلامهت ئامایچو، ئاوهخته مشوم ویریوه که رمیوه بزانی مشوم چئیش کهری.

جاری سهوای هیچ من ملو هه تا دزلیه هه رمانه م هه نه، ئیشه للا پیری بهروت پهی ته جنیدو سهو لاوای و چاگه مژهوت دهسو و تو به خهیر و منیچ به سلامهت.

... ۱۰ ...

ئا وێره‌گا مهوله ههر ویرئ که‌ریوه و مه‌ژگشه‌نه ئارئیش و به‌رئیش خه‌مش وه‌نه نیشه‌ی، ئاخۆم سه‌وای وه‌زعه‌ کئ چه‌نی چه‌رخه‌یونه و توشو چه‌ به‌ زمیوه بو؟ شه‌وئ قاله‌ جاننا کونه‌ که‌و وئیش داش مه‌وله‌ی و واتش: به‌دبه‌خت برئو جل و مل پئچۆ با په‌نه‌ت بو. قاله‌ و مه‌وله سه‌حی زوو هورئیشه‌ی، گوڵباخه‌یچ هورئیشه‌ی، هه‌تا تاته‌ش ده‌سه‌یش یاونا ئاوئ ئاذه‌ دوئ هیلئ هه‌که‌ وه‌لتەر گرینه‌ینه‌یش، پئتیش دوئ ناناوه‌ و وستیش دلئ جانتاکه‌و مه‌وله‌ی و برئو زه‌ریچه‌ش که‌رد کیسه‌شه‌ره‌، ده‌ورو دووه‌سه‌د تمه‌نیوه‌ بی به‌ دلئوه‌ په‌ر و ده‌سه‌یوه‌ بی ده‌سه‌لاتیچه‌ واتش: مه‌وله‌ گیان با تاته‌م نه‌زانۆ ئانه‌ت په‌نه‌ن ئه‌گه‌ر وئچه‌ش پیری راشا دا چئوئیه‌ش دای، خاسی خاسته‌ر و نه‌دایچه‌ش با ئانه‌ته په‌نه‌بو.

ههر ئانده‌م په‌نه‌ هورسوریا به‌ خودا ئاچیچ هینو خه‌رجی روانه‌یما کوم که‌رده‌نۆ.

خوڤا حافیزیشا کهرد و قاله و مهوله لوی سهر و جادهی،
خه یلیشا پۆوه شی ههتا پاسه کهو و عه به کهی دزلیه یی ئاما و
سواری بیی.

گوڤباخه ههتا پاسه که رهڤ بی ههر ده سیش ته کنی په ی
مهوله ی و مهوله یچ ههر به دلی په رۆ به دهس بهرز کهرده یۆ
جوابش داوه.

مهوله ئینده دلش تهنگ بی ئه جی په ی سهره بریه ییش بهرا،
چون وئیش نه زانی کوگه شو بهرا و چیشش سهر می.

عه به که په رساش ئه و قاله ی: خه یرا پی سه حبه زووه؟

- وه ئلا خه یریه ت مهوله ی برازام سهروازی ملۆ، بهروش
ته جنیدو سه و لاوای روانه ش کهرو.

+ ئه ی خاسا مامۆ قاله هه که روانه ش کهری په ی سهروازی،
نه تاوئینی واچیش په نه شهوئ ده سی سابون بڤۆ سه ره ش و
ده سیوه جلی پۆختی که رۆنه و کوچۆ سهرو قژشش وهش
که رۆ؟

- ئینه تو ماچیش په ی خوڤا په نه دایا بو عه به گیان، ئیمه چی
چۆله وانینه ژیمۆ هه لای خاسیچا.

+ کۆره خاسو چیشین، خوڤا برۆ ئا حالیه شمه ش چه نه
ژیودئ، من و یرم می تو ئینای چاگه نه ژیبوی، ئاویت هه نه و
کاره بات هه نه، ئیتر چ فه رقیوه ش هه ن دزلیه نه ژیبوی یام چا
یاگی تۆنه؟

- کاکه تولش مه‌ژه په‌نه، کره‌کیت چنډه‌نه با دهوش خزمه‌تت؟
+ بیه‌که‌ره وه‌زدیره یام مه‌یدئ سه‌ولآوا؟
- ئه‌گه‌ر ملی سه‌ولآوا چی وه‌زمیره؟ نه‌وه‌للا مه‌یمئ سه‌ولآوا.
قاله کرئهاش دا و ده‌ورو په‌نجا تمه‌نیوه‌یچش دا ده‌سو مه‌وله‌یۆ
و واتش: شه‌وئچ واتیم په‌نه، زیاده مه‌سه‌ره‌فئ نه‌که‌ری تو
سه‌روازی ملی نه‌ک سه‌فا و سه‌یران.
عه‌به‌که‌ دوئ کورئ ده‌مه‌یه‌وئش په‌نه‌بئنی، به‌ ده‌ربه‌س
ئاوردی‌بئنی‌ش، ئادئچئ سه‌روازی لوئنی و که‌س و کاریچشا
دوئ په‌ری پئی ئامبئنی‌شا چه‌نی.
لوئ وه‌رو ده‌مو دایره و ته‌جنیدینه وه‌سه‌تیره و چه‌مه‌را بئنی
نامئشا بواناوه، هه‌تا دئیره‌ چه‌مه‌را بئنی ده‌نگ نه‌بی، ته‌مام
گه‌رمش که‌رد و خه‌لکه‌که‌ وئشا دا سه‌یه‌و دیواره‌کا، مه‌ئموره‌یۆ
زیاره و ئاگادارئش که‌ردیوه و واتش: ئارۆ که‌سی سه‌وق
مه‌که‌رمئ سه‌وای سه‌سه‌حب به‌یدئوه.
فره‌و خه‌لکه‌که‌ی چیلآو چه‌ولا و ده‌گا دووره ده‌ساوه ئامبئنی،
گرد بئتا‌قه‌تی و بئزارئ بئنی به‌هه‌واله‌که‌ی.
قاله وئرش که‌ردۆ ئه‌گه‌ر به‌رۆشۆ و دیسان سه‌وای بارۆشۆ،
مه‌سه‌ره‌فیوه زیاده‌ن، به‌رۆش یانه‌و کالئ خاسته‌را و شیرینه‌ی
والئچش ئینا چاگه‌، به‌ش هامکارئش که‌رۆ کۆچئۆ سه‌رو ملش
شۆرۆ.

نیمه رۆ لوئوه یانه و کالنی و یاوناشه نه مه سه لنی چئشه نه، نیمه رۆ
 خزمه تیوه خاسشا که ردئی و دمای نیمه رۆی قاله ی وات: کالنی
 گیان ئه گهر زانی شمه په رده چیوتا سه وای یوتا روانه ش که رۆ
 با من بلوه لاه به ژبه ختی وئیمۆ؟

دیا مه ولهیره و دلش په ربی و واتش: ناشو کرپی نه بو چیو وه لئی
 مه وله بئ سه ره وه رئیس یوه م چهنی گئیری، ئانا ئاژچ نه مهن.
 کالنی وات: کاکه گیان هز که رو مه نیو و ئیشه و خزمه تته نه
 بیمی، ئه گهر مه سه لنی روانه که رده ی مه ولوژچ بو نمازوو
 په کهش گنۆ، ئه گهر کهس نه بی وئیم و شیرینه ملمئیش چهنی
 هه تا سوارو ترۆمبیلش نه که رمئ مه گئلمئیه.

قاله خوژا خوژا و قسئیه چامنئشه بی و واتش: ده ی والئی
 کاکه یش ده ستا وه شبونه و زهر و مه ریچم دان په نه، ئه گهر
 ئاویتا گهرمه که رده با کوچییو سه رو ملش شورۆ، خو به ژبه خته
 ئه جو ده عبان.

کالنی کاکه ش وستش راو دمای ئاژی یوه م چیو ته له فونش که رد
 په ی وه نه وشئ و یاوناشه نه هه که مه ولوژدی کورت ئینا یانه و
 ئیمه و سه وای سه روازی ملۆ.

وه نه وشئ به ئه ژنه ویه ی هه واله که ی هه م دلوه شه بیه و هه م
 که وته یچ هه له که سه ما، هه که چهنی وئیش یاونۆ سه ولوا و
 ئیشه و لاه مه ولوژییو بونه و سه وای پئسه ئه ژئیه کوره که یش
 روانه و سه روازی که رۆ.

تهلهفونش کهرد پهی حاجی میردیش و یاوناشه نه.
حاجی وات: با منیچ بهوت چه نی.
وهنه ووشی وات: تو نمو ههر ئیجازه و من ده ئیشه و لاشو بوونه
و ئاگات زاروله کا بو ئانه گرچیوا پهی من.
حاجی وات: لوه و بریو زه ریچش پهی بهره و خه موو زارولایچت
نه بو، هه تا نه وزیش را نه گئیو.
وهنه ووشی به فرکه وئیش رئیک وست و تهلهفونش کهردو پهی
کالی و یاوناشه نه هه که که وتئینه سهرو واڌی و ملو پهی
یانه یشا.

لوا بازاره نه تا قمیوه سهرو ریش تاشایش به کاملی ئه سانا و
خاولیپوه و قاتیوه بیجامه ی و شانوه جامیوه گولانه و بریو
پسکیتی و شه که له میث ئه سانی و گردش وستئینه جانتیوه
وه شانله ی تازه، کیفیوه باخه ئیچش پهی ئه سانا و ههر چا
په نسه څ تمه نیش نیا دلئیش.

بریو میوه و چئیوچش ئه سانا پهی یانه و کالی و لوا گه راج و
سواره بیه روه و سه ولوا.

به پاو نام و نیشانیوه هه که کالی دئی په نه، یانه کهش وئستو
و هه که چه مش که وتو به مه ولوڌی، ده سش کهرد ملش و تیر
ماچش کهرد و دیسان دلش ته نگ بیو و که وتو دا لعه و خانه ی
و ژیوای و یهرده و وئیشا، مه وله یچ دلش په ری و واتش: ئه څا
گیان گئیرام سهروازی.

شیرینه‌یچ ئاما پئوایشۆ، هه‌که سه‌رنجه و شیرینیشدا مڈیۆ شیرینه له‌مه‌ش هه‌نه، به‌ وینای شیرینی و له‌م په‌ریه‌که‌یش دلش کریاوه.

به‌ چفه‌ په‌رساش ئه‌و شیرینی، ئینای مانگه‌و چنینه‌ رۆله‌؟ شیرینه‌ ته‌ریقینه‌ روه‌ش نه‌بیه‌ جواوش بڈۆوه‌ و ده‌سی راسش به‌رزش که‌ردۆ و هه‌ر په‌نج گلکه‌که‌ش وه‌لاش که‌ردیوه‌. وه‌نه‌وشی یاوانه‌، شیرینه‌ی کناچیش له‌مه‌ش په‌نج مانگ زیاته‌رهنه‌ و خجلا‌ بۆ شش شوکرانه‌و خوڤایش کرد و کۆلپوه‌ دوعیش په‌ی که‌رده‌، دمای ئه‌وه‌ سه‌یای په‌رساش: کالی گیان چیش که‌رمی؟

- په‌ی چیشی والی گیان؟

+ په‌ی مه‌ولوڤ گیانی، سه‌وای مه‌لو سه‌روازی؟

- کالی ته‌ماشپوه‌ مه‌وله‌یش که‌رد و کۆچپۆ خوا و واتش: به‌ری وه‌للا سه‌وای پئسه‌ وه‌یۆی به‌راش.

+ ده‌ی والی گیان، خو تۆ کۆرت سه‌روازیش که‌رده‌ن، گه‌ره‌کتا مه‌ولوڤ گیانی پاسه‌ کیانی سه‌روازی؟

- نه‌وه‌للا، ئانه‌ نیانمه‌ره‌ دامگه‌ بیوه‌ کیانوش چه‌نیش سه‌رو قژشش وه‌ش که‌رۆنه‌ و ئاویش په‌ی گه‌رمه‌ که‌رو وئیش شورۆ، ته‌ماشپوه‌ مه‌ولوڤیش که‌رد و به‌ بزپوه‌ واتش: ئیتر چیشش گه‌ره‌کا، ئیشه‌للا با سه‌روازیه‌ که‌یش ته‌مامنۆ ژه‌نیوه‌یچش په‌ی مارمی.

مه‌وله‌ چه‌ولاره‌ ماتش که‌رده‌ی و لوابی دالغه‌ره‌ و ویر چانه‌ی که‌ریوه‌، سه‌وای ئی وه‌خته‌ چکۆ بۆنه‌ و حالش چه‌نین بۆ؟

وهنهوشی وات: کالی گیان من په نه م خاسا وهئی گرچیوینه
ئاوه کی گهرمه کهرمی با سه ره و ملیوه شورونه و ئانا تا قمو
تراشی و خاوی و جلی چیری و بیجامیم په ی ئاوردهن، با
ویش پاک و پوخته کهرونه و فینکو ویره گایو یام ویت یام
دامگه گیان، بهیدیما چهنی و بهروش لاو دهلاک خانپوه
سه رهش وهش کهرونه و دهسیوه جلی تازیچش په ی مسانونه
و ویش چیشی ته رش لازم بو با هورشگیرو.
ههتا ویره گانه شا کهرد هه که وهرنامه و وهنهوشینه بی، مهوله
بی به کورپوه ته ر.

* * *

سهوای سهر سهب کالئ و وهنهوشئ و شیرینه، مهولوژشا وست را و دامگهیچ لواشا چهنی و واتش: منیچ مهوتا چهنی وهلیم فره مهمنوه، چاوه ملو سهرو ههرمانه کئیم. گرد کهوتی را و مهولوژ جانتای پهڕ چئوش کهردهبی شانەش و جلئ تازیش پوره بیئ و باخهلهش کیفی پهڕ زهڕش چهنهبی و سهرهش تاشتهبی و بوپوه وهشهش چۆوه ئی، بیجگه ئیناشا گردی و جه گردی وهشتهر ئانهبی هه که ئەڢا و وائه و مهتی و مهتیهزا و زهماچش چهنیش بیئو ههریو لایوه دلنهوایی و موچیاریش کهرئینی و راش نیشانه دئینی وهختیوه هه که میوه به ئیجازه، چهنی بیوه رهوه ههورامان و چکونه وهزوره و ههریوشا و اچپوهش پهنه و اچنی و و اچئینی هه که یوهم جار ئامایو بو یانه و ئیمه و ئی جوړه قساشه چهنی کهرئینی.

کالئچ و وهنهوشیچ ههردوی ژماره و تهلهفونه کاو یانه و ویشا نویستشا سهرو قاقهزئیه و وستشا دلئ کیسه و جانتاکهیش و واتشا: ههرکوژا بهردی هه که یاوای یاگی وئیت، پهرسه بزانه کوگهن و نامئ شاره کهی چئشهنه و ههولئ ده تهلهفونما پهی کهرۆ.

مهوله پی وات و واچاو به بیهیسا چهنیش فره دلۆش بی، یوهم جار بی وهزعهی چانی وینۆ پۆ وئیشۆ.

وهرو وئیشهره واتش: جا وهسی نه بی هیزی روانهشا نه کهردا، پا خوژا وهرگی وهرئینیم و کهسیچ نهزانیم په نه، خوژا دهلیلو داماگین.

یاوی دایره و تهجنیدی و مهئموره کهو هیزی ئاماره وهره بهرهی و یوه یوهی نامئیش نویستی و واتش: چه مهرا کهردی.

فرهش نه بهرد نامئیش وانپوه و یو جه نامه کا مهولوژا کاکه خان بی، دلۆشتهر بی هه که ورده وردهی خهریکا نامی (مهوله) یش کۆلپوه رنپۆره و بۆوه به کۆرو تاته و وئیش.

وهلی ئانهی مهئموره که نامه کا وانۆوه، ویرش کهوتۆ و شیرینهش بهرده که نارپوه و واتهش په نه: والی کاکه یش هۆشت بۆ، ههروهخت رات کهوتۆ یانه، واچه به گۆلباخنی هه که پی جۆره وستهناتا را، چون هیزی هه که مامۆیم ئاوردا فره په رۆشه بی پهی حالیم و هئلیش پهی پیتاوه و به دزی مامۆیچمۆ برپۆ زهریچش کهرد باخه له مه ره، هه تا جه چه میچ گومی بیهیمی هه ره دهسش عاسمانۆ بی پهیم، رۆی وه لینیچ هه که مهئموره کی ئامی ئاژه نه بی ئاندهی ته ره هره کرپی سه ره مه ره. شیرینهیچ چه میش په ری بی هه رسی و واتش: خاسا خه مت نه بۆ مه وله گیان، دلۆ وئیشه نه ئاژیچه ویری زارۆلهی وئیش و گۆلباخئیش کهردۆ و ئاندهی ته ره ته میاره.

ههردوی ئامپوه لاو وهنهوشی و کالی و ورمردیوه روهو بهرهو دایره کهیره.

خه لک که سیوه یام دوئی که سیس چهنی بیئی، مهوله چوار که سیس چهنی بیئی، خه لک بریش چلکن و پوخله بی، مهوله پوخته و پهرداخ و پاک و پوخته بی.

دیاوه ویشه ره و فره شوکرانه و خوڤایش کهرد و واتش: وهشلهی پی جور و دوخته کارزانو لالو شازه مانی وینینی.

دامگه خواحافیزیش وهنه کهرد و لوا لاو هه رمانیشو.

وهنهوشی و کالی لوی لاو کابرای مه ئموری و په رساشا: مه ولوڤ روهو کام شار روانه کریو؟ مه ئموره که گهره کش بی نه واچوشا په نه وه لیم هه که ویناش یه ری ژهنیش ئینی چهنی، په رساش: ئهی تاتهش کون؟

وهنهوشی و کالی ده سشا کهرد گره وای، کابرا حالیش بی مه ولوڤ هه تیما و تاتهش مه ردهن، په رساش کامیئا ئه ڈاشه نه؟ وهنهوشی زیاته ر لوا وهرۆ و واتش: من.

کابرای مه ئمور واتش: ده سور پاسهن به که سی نه واچمی وه لیم وهر و خاتره و ئانهی هه که هه تیما واچوت په نه.

مه ئموره که چه میس گیلنا قاقه زه کاره و دوئی پلیکانی وه سته ره وار و به دهنگیوی نزم واتش: په ی شارو شیرازی ملو کوره کهت.

وهنهوشی به ئهڙنهويهی شارو شیرازی، دلش خورپیاره و وهر و
وئشه ره واتش: ئه ی هه ره سه ره و ئهڙته ره روله.

چونکه شیراز په ی ئاڙیشا فره دوور بی، گنی پاینو ئیرانی و
په نجه م زلته رین شارو ئیرانی بی، پیسه نه به حرپوه بیبی و
هه رکه سش گنونه، ئه ر فره وریا و زوان زان نه بو گوم بو،
مه ولوڙیچ مه ر خوڙا پاریزنوش ئنڙا فه وتیو.

وهنهوشی زانی مه ولوڙی کورپش نه زوان زانونه و نه ئاندهیچ
وت و وریا و چه م و دم کریاوه ن هه که ته رسیش نه بو چه نه ش،
په وچی لالیاهه ئه و مه ئموره که ی و واتش: هه رچنڙ به خوڙا
زانو هه رمانه و تو نیه نه وه لیم هامکاری که رده یما پیسه نه
زیاره تیوه مه رقه ڙو ئیمام ره زایت که رده بو، بزانه کام چی کوره
خاسا چه نی کوره که و من ملا شیراز؟

مه ئموره که نیازش نه بی جواوش بڙووه وه لیم هه که به کزولی
دیه ش و نامی ئیمام ره زایچش به رده، ره حمش جماو
دارحیزه رانه که و ده سیش داش بنه و ده سیش و ته ماشپوه ته رو
قاهه زه کا ده سیش که رده شو و کورپوه پاک و پوخته ی گورج و
گولش چری و واتش: بزانه ئا خانمی چیش ماچو.

کوره که لوا وهر و ئه و وهنهوشی و واتش: فه رماوه مه تی گیان،
هه رمانه ت چیشه نه به من؟

وهنهوشی به کزولی په رساش، تویچ چه نیو کوره که و من ملی

شیراز؟

کۆره هاگاش چی باسیه نهی، روهش کهردۆ مهئموره کهی و پهرساش، چ باسا؟

مهئموره کهی یاونانه هه که ئا ژهنی ئهڌاو ئا کۆره بهسه زوانهینه و هه تیما، چه نیو تو ههردویتا پیوه کیانمیتا شیراز، بزانه چیشش گهره کا هامکاریش کهره.

کۆره جوانخاسه که هه که سهرو ههیهتتش رییک کارزانه ئیراقیه کهی شی، دیسان ئاماوه وهرۆ ئه و هه نوشی و واتش: مه تی گیان هیچ خه مت نه بو، من دهمه یه وینا و هیزبج ئی کۆره و تۆم دی، دهره بن دزلییه چه نیو مامۆیش پاسه که و ئیمه نه سواری بین و ئاوردیمیش په ی ئیگه ی وه لیم هیزی فره پیس و پوخل و دامگ بی، ماشه لّلاش وه نه بو ئیسه وئیش که شخه که ردهن، کۆچپو خواو واتش: پاسه بلو مڌووه وه لی ئیمه.

وه نه نوشی به ژنه ویه ی ئا قسا دلش کریاوه، وئیش ئینڌه دلش په ر بیه بی نه تاوئ قسئ که رو، به ئیشاره ت کائیش یاونانه هه که ئا کۆریه حالیی که رو، کائپچ دهسه دامانه و کۆره که ی بیه چه مش ئه و مه ولوڌیو بونه و ئه گهر هه رمانیوه لازماتیوهش بی پهیش پورنونه و چه مداریش که رو گۆم نه بو، ههروه ختیچ ئاماوه ئیجازه پیوه به یاوه و ئاماو لوانیه ته نیا نازوشۆ.

کالی زهریف کۆره کهش یاونانه و واتش: ژماره ته له فونو دوئ یاناما وستهن دلئ جاناکهیش و زهرپچش برپو په نه ن، ئه ر خوڌانه خاسه چیوئیه قومیا ته له فونما په ی که ره، به سلامه ت

هه که یاگه گیرئێچ بیهیدئ فئرش کهره با وئیش به تهلهفون قسئما چهنی کهرونه و وچهش پهنه نام و نیشان و یاگه کئیش و نامئ و ژماره و ئامعهسکه ریچ هه که خزمهتش چهنه کهرو و اچوما پهنه.

ئيجا کائئ پهرساش ئه و کۆره کهی: ئه گهر کرئو چه نابئچت نامئ و نام و نیشانو وئت و اچی و فهرماوی خه لکو چ لایئوهنی؟ کۆره که عال گۆشش پهی شل دارئیی هه تا ته مامیا، جوابشه نه واتش: هئچ خه مو ئئ کۆرئتا نه بو، خوڤا شایڤا هئزیوئ هه که دئهنم بئهن ورکه م، ئئسه هه که خوڤای قسه متهش و سئئئئمئ یو، پاسه بنهیدئره وئتا ئئنایدئش چهنی، نامئم (هه یشور) و خه لکو ده گاو ده مه په وئ و کۆرو مه للاکه و ده مه په وئچه نا، وه لته ریچ ئئ کۆرمه ئۆردوگاو ئئراقیه کانه دئهن، قه ومئ ئئراقئما چا بئئئ، گجار هه که لوئئئ سهر دایشا ئئ کۆریه وئئئئ، عه ره بانئوهش ده سو بئ و ئئ و لوئ.

هه که ئئنه شه وات: وه نه وشئ ته مام دلش کریاوه و ئاماوه زوان و واتش: خوڤا ده س گئرو عه مرتو کاکه هه یشور گئان، ههر وهخت گئلائو یانه ده سو تاتهت و ئه دئچت ماچ که ره، پهی کۆرئوه په روه رده شا که رده ن. په رساش قه ومه کئتا کئ بئئئ ئۆردوگانه؟

ئئمه ئام و شو یانئوه که رئئمئ کۆره خاسئوه شا بئ فره ئه و ئاڤئ مشئ، واتم بزانو چاڤئشا نه نی؟

مهولوژ لواوه لائو شیرینیوه هه که سهیه و دیواره کهینه نیشتیبره و کالئ پهنه واتیبی نی وهرو وهره که ی و وئیش نه ماننۆ، دهسیۆهش کهرد ملش و خوژا حافیزیش چاژچی کهرد.

وهنه ووشی و کالئ رهنگهشا فارپا و دلشا وهش بی، شیرینه نه زانی چئیش ره وهش دینه، ئاژچهشا یاونانه هه که خوژای دهروپوه چانه شه ئه و ئاژیشایچ و ئه و مهولوژیچ کهرده نو.

ئاژچه رهوخسارش گهشیاوه و ههریهری پیوه ره شوکرانه و خوژایشا کهرد و به ئیشارهت دیسان خوژا حافیزیشا کهردۆ ئه و مهولوژی و ههیشوری.

مهئموره کا گردو خه لکه کهیشا زنیره بهرو بهره زله ئاسنینه کهشا وستهره.

فرهش پۆ نهشی پاسیوه درئژئیشا ئاورد و بهره کریاوه و لوا چوهر.

زاناشا ئی پاسهشا پهی ئاژیشا ئاوردن، فره و خه لکه که ی هه که په رمینی کۆره کاشاره هه رمانه و وئیشا پۆرنا لوی، مه نیوه ئاژی و دوی یه ری که سی نه ر.

* * *

چاره نويسو مهولهی جه دهريهن دزليۆ روهو شيراز

دمای ئا جاريه هه که روپوه چاووه لتهر چه نيو مامۆيش يانه وه ئامی پهی سهولاوای، مه ولوژ ئانه يوه م جارش بی پا وزۆ دلئ پاسی يام ئوتوبوسی، ته نیا ئا جاريچه هه که وه نه وشئ به ردئ پهی سهرو قه بره کئ تاته يشا دلئ قه مه ره يش ديه بی، ئنذا هه رچی ئه گهر لوايیچ يام راسته ر ئه گهر مامۆيش کياسته بی پهی ده ره ناخی و زه لکه ی و دزليئ، هه ر به پايئ يام په شته و پيکاباوه سوار بيه بی.

په وچی هه که سوار بی و دلئ ئوتوبوسيش ديه، نه یۆ و نه دۆی... کورسی زلی و نهرم و وه شیش چه نه بیئئ، فره سه ره ش سۆر مه ن.

په رساش هه يشوری هه که هه نگامپوه وه لئيشه نه بی: کاکه هه يشور چه نی نيشمیره؟

هه يشور یچ بریۆ خواو واتش: دهی خو چه مئیت هه نی، بڈیه بزانه عالم چه نی نيشوره تویچ پاسه نيشه ره.

به ردش وه رو ده مو دۆی کورسییه چۆلا و واتش: جانتاکه يت فرده ئا سه ره و ويچت لوه لاو شیشه کئوه، هه م با به ری وینی و بزانی دنیا چند وه شه نه و بزانیچ هه تا ئيسه چ زيندانئنه

بيھنيو ھم ٽھ گھر دلچت ٽيڪ شي، سھرہ بزھرہ و به دٺو
وٽ شوني بهسہ، با خاولي و پھرو و چيوت حازر بو ٽينا وھرو
چھ مامو کھريما پھنڏھ.

ٽانڏھش نھ بهرد پاسه که به پھري حھوشه و تھ جنيدھ کھينه
زيارہ، کورھ کي برٽشا دھسٽشا بهر ٽاوردئي پھي خوڏا حافيزي،
کائي و ٽاڏيچي ٽاوهو تھپ و توڙينه بي ٽانهي کھسي بشناساوه
ھاڪو دھسٽشا بهرزي کھرديوھ.

وھرو ٽانهي ھه که ھھيشوري وست لاو شيشه کيوھ سھرہراو
فرھي تھپو توڙه کھيچ، مھولووڏ وھنھوشي و شيرينه و کائيش
ٽھ ٽناسيوھ و ھه ٽا ھھرہ کھتش چھنھين، به پرمھ و گرھوايو
قٽرناش: شيرين گيبييان، ٽھڏا گيبييان، مھتي کائي... خوڏا
حافيبيز.

ٽاڏيچي به دلٽوي پھرو دھسشا بهرز کھردو ھه ٽا جھ يوٽريني
گومي بي.

مھولوڏ سھرھش وست سھرو کھلئي کوشنھ کھو وھرو دھميش
و ماوه و چنڏ دھيه قيوھ ماتش کھرد و خھريک بي خاو بووھ،
ھھيشوري چلھ کنارھ و واتش: مھولوڏ گيان نھ واتم تھ ماشھو
دنيي کھرھ؟ بڏيه ٽا باخ و باخاتا بڏيه ٽا کھش و کھمھرھ وھشا،
ماشھ ٽلا جھزھريفي ئي وھلاتيه.

مھولوڏ به دل ھز کھري بڏيو و دنيي وينونھ و پھرسئي کھرو
ٽھو ھھيشوري و شارھزا و نامي دھگو چيوھ کا بو وھلٽيم جاري

بیتاقت بئ، ویر جه چارهسیاوی چاو وهلئیش و چاره نویسو
چاودمایش کهرئوه.

دلئیش په نه وات: نه گهت چئیشت نه کریان؟ وهلتهر خوڤای
کارزانئش په کیاستی راش نیشانه دای و ئانه ئاڤی په
کهردی برئوه دلسوزیچ هه ر ئانهت په کیاستی، ئانا ئیسهیچ
خوڤا فریشتیوهش په کیاسته نی و لاو دهسیتنه نیشته نه ره،
ئیتتر خه م جه چئیشی وهری.

ئی خیال و خوړپه ئاما دلشه ره و دلش کریاوه، لاش کهردۆ لاو
ههیشوریره مڊیو چه مئیش قوجنئینی سه رهش سور مه ن، هه تا
ئا وهخته نه زانی هه که به شهر تاوو دلئ ئوتوبوسینه بووسو، دیا
مڊیو فره و کوره کا چه مئیشا قوجیئینی.

کوچئو مه نه ره و ویرش کهردۆ ئه ی چی ههیشور پاڤئیش وات:
بڊیه دنیره و نه واتش په ی وئیت بووسه؟

کهوت دلئ ئی خیال، کابرای سایه ق شریتئوه شه جهریانئیش
وسته سه ر و به دهنگه نه رمه کهیش ئانڤه ی تهر دلئ
پاسه کهیش ته مناره.

فرهش نه بهرد بۆنه و بهرز و نزمی دهنگه کهو شه جهریانئو و
بۆنه و مردای پاسه کهیو سه یته رئوه نه ههیشور و چنډ که سیوه
تهر هایشا بیو، ههیشور په رساش ئه و مه ولوڤی: یاوئیمئ
کوگه؟

مهولوڌی وات: ٺه و من په رسی؟ من چوزانو یاوینمن کَوَگه،
ٺینڌه ده گیمیا جیا ٺاستی هه ر مه په رسه.

هه یشور بریو خوا و په رساش: ٺهی وه زعت چهنینه نه؟
مهولوڌ بزپوهش که رد و واتش: وه زعم مشو چهنینه بو؟ تو به
منت وات ته ماشه و کوش و کوی و دهر و دهشتی کهره و
وئجت وتی.

خهریکئی ئی قسا بینی، پاسه که ده مش ژهنا قه مچه کا و که لو
ٺاریزی و هه یشور که وتو وئش و زاناش ئیسه قومیو.
هه یشور واتش: مهولوڌ گیان شیشه کئی که رو با کوچیو هه وای
پاکما پهی بی.

مهولوڌ بریو نقه نقش که رد و شیشه کئش پهی نه کریاوه.
هه یشور ده سش به رد و واتش: خوڌا پاکت که رووه، ٺانهی
فشاره و کئشهش پهی ئیلای، پهی وسته پیره چش هه ر پاسه...
خاسا مهولوڌ گیان؟

شیشه کئش که ردو و واتش: کون خاولیه که ت؟
وسته بیئش بهینو زهنگولاش، داش ده سو هه یشوریو، هه یشوری
داوه ده سو وئشو و واتش: گهره کم بی شیشه کئی په روو وه لیم
پاکه نه لازم مه که رو، با خاولیه که ده سو وئتو بو.

هه که پاسه که ته مام لوا قه مچه قورسه کا، هه یشور دیا
مهولوڌیره مڌیو رهنگهش پرئنه، زاناش وه زعتش خاسه نینه
واتش: وه لته ریچ واتیم په نه هه ر دلت تئیک شی مل بزهره و

هه‌رچیت پهنه‌ن که‌ره‌ش به‌رۆ و دمای‌ی ده‌م و پلت به خا‌ولییه‌که‌ی پسه‌ره.

ئینه‌ش وات و مه‌ولوژ قو‌لپه‌ش ئاما و خیرا سه‌ره‌ش زنی‌ره، خاسی هه‌رمانه‌کێ نه‌خراپیا و به‌رۆ دلش هۆرئاماوه، دمای ماوئوه مه‌ولوژ سه‌ره‌ش ئاو‌ردۆ دلێ پاسه‌که‌ی و ده‌مش به‌ خا‌ولییه‌که‌ی پسه‌ری، ئینده‌ شپزه‌ بیه‌بی کافر‌ش په‌ی موسلمان بی.

دوئ یه‌ری ئیلنجی ته‌رش دی، خاس بی هه‌م خا‌ولییه‌که‌ی گێری ده‌مشۆ و هه‌م له‌مه‌یچش هالییه‌ بیئیه‌وه.

ته‌نیا مه‌ولوژ نه‌بی، چنډ که‌سیوه ته‌ریچ دلشا تیک شی، بی‌شا وئیش فامی و سه‌ره زنی‌ره و بیچشا هه‌ر دلێ پاسه‌که‌ینه دلش هۆرئیه‌وه.

خاسیش پانه‌ی بی سایه‌قو پاسه‌که‌ی وه‌لت‌ه‌ر دلقی په‌نگوینی‌ش به‌ش که‌ردی مل‌شاره، ئنډا وه‌زعه‌کێ خراپ‌ته‌رش چه‌نه قومی.

ده‌مو ئی هه‌را و هۆریایۆ یاوی سه‌رو که‌لو ئاریزی و پاسه‌که‌ چایه‌خانه‌که‌نه لاشدا و گرد وه‌ستیره، هه‌ریۆ یاگیوه‌ره په‌مینی روه‌و هه‌وزو ئاوه‌کێ په‌ی ده‌م و پل و چروچه‌م شته‌ی، هه‌رکه‌س هه‌رچیش وارد واردش، هه‌یشور مه‌ولوژش یاوانانه هه‌که‌ ته‌نیا چاییوه وه‌رووه، پهنه‌ش وات: ئیتر مادام زانات چانه‌نی، چیولای هه‌ر وه‌خت نیازت بی سوارو ترۆمبیلی بی په‌ی رای دوری، ژمه‌و وه‌لێ سه‌فه‌ره‌که‌یت هیچ مه‌وه‌ره و

رایچه ره هه‌میشه لاو په‌نجه‌ره کاوه نیشه‌ره، باگر وه‌خت خاویلی و په‌رۆ و په‌نگوینیچت په‌نه‌با. مه‌ولوژ به‌کزو‌لئیوه واتش: خاسا کارزان گیان... به‌خشه‌م کاکه هه‌یشور، به‌خوژا ئیسه‌یچ ئه‌ره‌جیوم هه‌رکه‌س هه‌رمانیوه خاسه‌م چه‌نی که‌رۆ کارزانی قه‌ومتا. هه‌یشور واتش: ئا باسو کارزانیه بازه‌په‌ی دما‌ته‌ری وه‌ختما فره ئینا ده‌سو.

سواری بیوه و هه‌که‌پاسه‌که‌که‌وت روه و ئه‌ودیمیره و شارو سنه‌ی به‌رکه‌وت، مه‌ولوژ واقش و ر‌مه‌ن و په‌رساش ئه‌و هه‌یشوری: ئا ئوردوگا زله‌یچه هه‌ر ئیراقینی؟ هه‌یشوری وات: کوره ئوردوگا و چیشی برا رۆ... تو‌چ به‌شه‌ریوه‌نی؟ سنه‌ن... سنه، نامیت نه‌ژنیه‌ن؟ - نا وه‌للا نامیم نه‌ژنیه‌ن.

+ ئه‌ی گرجار مامۆت لوی چئو ئه‌سانای په‌ی دوکانه‌کیش، نه‌واچئ ملو‌چکۆ ئه‌سباب مسانو؟ - چی ئه‌جوژ ماموم بی په‌رسو مه‌شوه‌ره‌تو من نه‌زیا‌نه‌ره؟ ئانه به‌راستا؟ کوره پا‌خوژا په‌رسیم: مامۆ‌کو‌گو ملی؟ هه‌رچی عازام هه‌ن گردی ماری.

مه‌ولوژ درێژه‌ش دابه‌قسه‌کاش و واتش: وه‌لیم وه‌رو ویشه‌ره جار جار بۆلنی و واچئ: دیسان مشۆم سه‌وای بلو‌کورسان په‌ی چئو ئه‌سای.

+ دهی ٿانه شارو کورسانين رڳڻه گيان. وئيش نامئيش سنهن و
عهجه مئ پهنهش واچا کورسان.

- دهی ئي عهجه مئ ئي نامئيشا چي فاريننه ڪاڪه؟

+ ٿا مه حڪمه مه به من مه گئڻنه، ئيسه وهختو ٿانه به نيا.
داسا لاهو سنهيره، پاسه ڪه راي بهر ڪيره لوا و فره نه لانه دلئ
شاري.

پي دهسوره شار به شار هه يشور ٿه شناسئيشا به مه ولوڏي و
مه ولوڏيچ خجل بي مه ڙگش گريو، چئوي چانه شه نه ديه بي و
نه ٿه ٽن بهيو نه ويرچش وهنه ڪه رده بهيو هه ڪه روپوه بي گنو
ٿا وه عئوه.

هه يشور هه ڪه ته ماشه و مه ولوڏيش ڪه رد، ٿا قسئيشه وير ڪه وتو
هه ڪه ماچو: دنيا و هه رڪه سيوه ئينڏه و هره و ويرو
ڪه رده يوئيشه نه.

وهرو ٿانه ي و هره و ويرو ڪه رده يش ته سڪه بي، دنيا و مه ولوڏيچ
ته نيا يانه وئيشا و وه رده ربه ن و ٿوردوگاو ٿيراقيه ڪا بي.

چاو وه لئ ٿه ره جيئيش دنيا هه ر ٿا به سه زه مينه نه و ته نيا ٿا
ڪوچه خه لڪه يچشه چه نه ٿيو و وه لئيم پي سه فه ره يشه ڪه وته نه
دنيپوه نه ئي سه رش ديارا و نه ٿه وسه رش روئن.

هه تا ياي شيراز، شه وه شا ٿاما مله ره و ديڙپوه به رديشا
ماعه سڪه رپوه نه وه زنيشاره.

هفتیوهش شیه بی سهره ره هه که مهوله لوابی سهروازی، شهوهی ویهردی قاله وهرمیوهش وینا به مهولهی برازایشۆ وهرمه که شه نه مهوله دلئ ئاوپوه لیئینه مهلی که ری و کوچپو مهلی زانی.

هه که هایش بیۆ فره ته رسا وهلیم هه که ویریش که ردیوه جه وهرمه که ی، حالیش بی هه که: راسا ئاوه کی لیله بی وهلیم وهرمه که نه مهوله کوچپو مهلی زانی و دلچش فره ته نگ نه بی. سه حی زوو هورئیسیت نه یاراش وهرمه که ی گیلنۆوه په ی ریحانی، چونکه ئه ره په ییش گیلنیوه په کسه ره دهس که ری تالیقدای وه نهش و واچئ: ئه ها ئیسه یچ دلت هه ره ئینا لاه مهوله ی خویریۆ و مه ره جیۆت ئیمه به شه رینمی.

وه ره ئانه ی ویش کو که ردۆ و بیده نگئ واتش: من ملو هه تا مه ریوان، هیزی دزلیه ئه ژنیم هه سوره و کالی نه وه شا و نه وه شیانه نه که وه تن، نه وه ک مرو با بلو سه ریوهش دهو، بۆنه و شیرینیوه ملو ئندا کالی ئانه ی مه ئیژۆ.

سه ره راو ئا گرد پیچ و پلوچیه هه که وستشه نه هه لای ریحانی هه ره واتش: ده ی مه رد گوو گورهش چی ئادی که سشا راو یانه و ئیمه مزانا؟

قاله ئاوهخواش کهردۆ هه که بۆنه و شیرینیوه ملۆ، ئهر بۆنه و ئاڌیوه نه بۆ کالێچ مرو مه لۆ په رسه ش.

چونکه وهرمه کهی تو قنایی، ئی پاکانا په وچی کهری ریحانی ته گهره نهوزۆ وهر و لوا کهیش.

ههر جۆر بی ویش دهسو ریحانیوه رنیره و لوا سهرو جادهی و سوار بی و لوا سه ولّوا یانه و کالێ و شیرینی، دمای خیر ئامای و هه و آل په رسای هه و آل مه ولهیش په رسائو کالێ و واتش: وائی ئەشیا زووتەر ئامینێ وه لیم به خوڌا یه ک بایی و بی کهسی کوشته نا.

کالێچ به تالیقیوه واتش: ئەی ریحانی کهسه ت نیه نه برالّه؟
قاله کهردشو دهم و واتش: ئەگەر کهس چانه بۆ خوڌا برۆش.
کالێ یاوانه هه که کاکهش چانهی زیاتهر هه ز مه کهرو سهرو ئا باسیه بلۆ، لوا سهرو باسو مه ولوڌی، کاکهش یاونا شه نه هه که ئەو خوڌای زیاد بۆ خوڌا ده لیلو داماگین، ئا کۆره دهمه یه ویه شه یاونا په ی مه ولوڌی، ههیشور کۆرو مه لّلا که و دهمه یه وین، داما دهسو ئاڌی و واتش: یه ک دنڌه خه متا نه بۆ.

کالێ درێژههش دا به قسه کاش و واتش: دوی روی دمای لواچشا ئا کۆره دهمه یه ویه ئەلّا عه مرش درێژ بۆ، ته له فونش کهرد و واتش: هیچ ته رسیتا نه بۆ سلامهت یاوینمی و مه ولوڌیچ عه یبش نیا، دلّم ناما واچوو به مه ولوڌی هه تا قسیتا چه نی

کهرو، چونکه ههر ویرو شمهش گنوو کۆلپوه گرهوو، وهرو
ئانهی ناردم چهنیو وئیم پهی بهدالهی.

قاله دلش پهڕ بیی و واتش: ئی بهدبخته ههر جه ئهوهلۆ
خوژای به چارهسیاوی خهلق کهرد.

قاله وهرمه کهش گئیناوه پهی کائی و بیوه واتشا: خوژا به
خهیرهش گئینۆ.

کائی به گهرمی ههوالو گهیلانی و گوڵباخیش پهرسا و قاله
پهی باس کهرده هه که ههردوی وهناکهیشا تهمامنان و گهیلان
ئینا ئاماو لواینه گه رهکشا شارو سنهی کارپوه گئیرۆ دهس.

کائی کوچپو وئیش کزۆله کهرد و واتش: تخا براله ههر گلهییتا
با، چی پاسهتا کهردهن پا زارۆلا؟ ئا دووه یه ره ساله چینگه بیینی
سه رهراو ئانهیه هه که وئیم چنژ جارئ لوانئ لاشا و خوڵکه یچم
کهردئ، نه تاواشا وئیره گاو پهنج شه ممپوه بهیاوه لام و سهرو
ملپوه شورا و واردپوه وهششا پهی بنیهو سهر.

قاله وات: وائی ناحه قشا مه گیره، چی ئه خیرۆ وهلئ ئانهی
شیرینه شوو کهرو ریحانی خراب بهسته بییشه نه مهولهی و
گهیلان و گوڵباخه یچش پاسه په نه کهردی بیینی منیچشا وهرو
چه ما کهوته بیینی و ههرچی روهش دی ههر لاور ریحانی گئیرینی.
ئا نیمه روه قاله چاگه مه نو و کۆلئ دلش به شیرینی کریاوه و
دلش وهش بی هه که دیهش دلش وهشا و مرکینه ملو میرد و
یا نه و لانه و ئیشه ره.

کائیچ بئیده نگیوی چفناش گۆششهره و واتش: کاکه گیان شکۆر له مه یچش خه ریکا شش مانگه نه.

قاله ئاندهی تهر دلش وهش بی و واتش: دهی خوڤا شوکۆر وائی گیان.

دماي ده روپوه تهری کائی ئه ژنیش گهیلانی براراش به وه ساسه تو هۆروئیلیای ترۆمبیلپوه راو سنهیره مه ردهن.

کرژ ههر ئا وئیره گا چه نیو مئرده کهیش، وئیش یاونا یانه و کاکهیش و دوی شهوی لاشاوه مه نیوه، دماي مئمان و ئاوانی هه که ئاش و کاششا نیشتۆ، شهوی کائی واتش: شیرینه یچم په وچی نارد، دامائی حائش خاسنیا بۆنه و له مه کیشۆ به خوڤا یانه یچه نه ده سبارش نه ژهیمی مه تاوو به ئاسانی هۆرئییستهی و نیشتهی که رۆ.

دماي دووه روهی مئمان و ئاوان که م بیۆ و ئاڤیچی لوئوه لاه یانه وئیشاوه.

مه ولوڤ و ههیشور مانگیوه ویهرد ملو خزمه تیشاره، ئا کۆچه زهره هه که مانگانه دئینیش سه روازی هۆرشا گئیرت، مه ولوڤ بی به سه روازیوه ته مام.

وئیره گانیوه ههیشوری وات په نه، سه وای ملمئوه.

مه ولوڤ وائیاره و واتش: پهی کۆی ملمئوه، چی سه روازیما ته مام؟

هه‌یشور بریو خوا و وه‌رو وئیشه‌ره واتش: تاته رۆ په‌ی مه‌ولوژی، کۆره ته‌مامو چئیشی کاکه، په‌ی ئیجازه‌ی ماچوو... ئیجازه.

چونکه مه‌ولوژ هه‌لای هه‌ر چئرو کاریگه‌ری قسه‌کاو مامۆیشه‌نه بێ، نیازو گئیلایۆ و ئیجازه‌ی وه‌رنامه‌شه‌نه نه‌بێ. هه‌یشور هه‌که یاوانه‌ جه‌ نیازیش ئیتر فره‌ سه‌رش نه‌لا و واتش: ده‌ی من ملوووه و چه‌وت روئیم پۆوه مشۆ، تو چئگه‌ مه‌نۆ په‌ی وئیت ئه‌گه‌ر هه‌ر ئیجازه‌که‌ی هۆر مه‌گئیری بۆنه‌و ته‌رفئعه‌که‌یۆ هه‌که مامۆیت فئیر که‌رده‌نی، ئانه هئیچ. ئه‌گه‌ر وه‌رو مه‌سه‌ره‌فئیچا، ئانه تاوی ئیجازه‌که‌ی که‌رینه‌ و چئگه‌ نیشه‌ره په‌ی وئیت، ته‌دربیت په‌نه مه‌که‌را و وارده‌یچت مژا په‌نه.

مه‌ولوژ واتش: من حالئیم مه‌بۆ چی باسیه. هه‌یشور وه‌رو وئیشه‌ره واتش: وازش چه‌نه بارو خاسا با شه‌قه‌و زه‌مانه‌ی فئرو ژئوایش که‌رۆ وه‌لئیم وه‌رو خاتره‌و خوژای هه‌که لوانئوه ته‌له‌فونئوه‌ ته‌ر که‌روه په‌ی ئه‌ژاو مه‌تیه‌که‌یش و یاونووشانه‌ جه‌ وه‌زعه‌و ئی به‌ژبه‌خته‌یه. هه‌یشور ئاماوه په‌ی ده‌مه‌یه‌وئ و مه‌وله‌یچ ماعه‌سه‌که‌ره‌نه مه‌نۆ، گر روئوه‌ لوئ په‌ی ساحه‌و عه‌ره‌ساتی وه‌ه‌تا نیمه‌رۆ ره‌تنئیش و ئیوه‌ که‌نفت په‌شته‌ره قه‌فای گنی په‌یش.

دماى دوى روا ههيشور، ئاما سه ره شه ره و وه رو وئيشه ره واتش: خه يره م ياوو با بلو به داله و دزليوه ته له فونيوه كه رو چه نيو ئا ئه ذا مه تيه داما گاشه.

سوار بى لوا دزليه و رايو به داله يو پهيوه نديش كه رد ره قه مى يوه ميشاوه كه س جوابش نه ذاوه.

كه ردش پهي دووه مى، ژهن يو جوابش داوه و دماى سلاموعه له يكي حاليش بى كالى مه تيه و مه ولوڊينه، هه يشور وئيش ئه شناسا هه كه ره فئقه كه و مه ولوڊين و ئامانو ئيجازه و ئيسه دزليو قسئشا چه نى كه رو، هه رچنڊ وه ئته ريچ هه يشور به ته له فون هه وائو سلامه تى مه ولوڊيش داين به كالى وه لئيم كالى هه ر به ئه ژنه ويه ي باسه كه ي خه ريگ بى لاله بو و نه زانى چئيش واچو.

هه يشور واتش: واله خاسى بيخه مى بيدئ، هه ر پئسه ئه و جاريچ واتيم په نه، مه ولوڊ سلامه تا و من په رئ ئاماناوه، مه رزيانه ره و خوڊاي زياد بو هيچ كئيشيوه ش نيا.

كالى به قسى پرچن پرچنى په رساش: ئه ي ئاڊ چى ناماوه؟
+ وه لالا واتيجم په نه هه كه بيوه وه لئيم پاسه ديارين ماموئيش موچياري كه رده بى نيوه و زياده مه سره فئ نه كه رو.
كالى وائياره و واتش: ئه يه رو براله جا يو بيوه پهي لاه ئه ذا و واله وئيش زياده مه سره فا؟

+ به خوڊا خو من هيچ چا بارو مه زانو وه لئيم وئيش پاسه وات.

ئى ژماره تهلهفونئىچه وئيم داوا وهنه كهرد، واتم: نهوهك شمه دلتا لاشو بو، با خهوهريتا دهوه پهنه و نهواچدى مهلالا زاڤه دروئيش چهنى دايمى، تهلهفونم كهرد پهى ژماره كهى تهريچ كهس جواوش نهڤاوه.

- ئهيه رۆكاكه ههيشور گيان، دوور تو، تو خوڤا خهجاله تئما مه كهره و تو زهحمهت مه كئيشه پهيش مه كه رۆ ئيسه وئيم قسئيش چهنى كهرو، تو ههتا كهى ئيناي چئگه؟ ئه گهر سازيا ئيشه لالا چهنبو ئهڤاكئيش مهيمى سهريوهت مڤهيمى، به خوڤا ئيسه بژنه وو ئامانيو ههتا نى لات دلش ئاوى مهوه روه.

+ شمه زهحمهت مه كئيشدى من سهواى ملو مهريوان، ئه گهر نامپوه چئويتا بى پهى مه ولوڤى، به دلو وئتا چكو ماچدى چاگه بنيه يدئيشه ره و ملو هور شگيرونه و بئخه مئ بىدى ياونوش پهنه.

- نا وه لالا كاكه ههيشور پاسه مه كه رمى، من سهواى ملو يانه و ئهڤئيش (نامئيش وهنه وشئينه)، حالئيش كهرونه و ئه گهر زهحمهت نيا سهواى تويچ هه كه ياواى دلئى شارئى تهلهفونئيه كه رۆ پهى ئا رهقه ميه هه كه ماچئى جواوبش نهڤانو، ئا وهخته نزيكو يوترينى وينمى و هه رچيچما بو عهرزت كه رمى.

كالى درئزهش دا پهنه و واتش: پهنه ما وهشا بهيمى خزمهتت، هه كه وئت مهى شار خاسئى خاسته ر چاگه وينمئيت، من ئيسه

دمای ته له فۆنه که و تۆ، قسێ که رو چه نیو ئەدیش و سه وای
سه عات ده و وه لێ نیمه رۆیۆ چه مه راو ته له فۆنیت بیمی.

* * *

دمای ساتۆر که رده ی کلفه ته که یش کالێ لوا مه ریوان یانه و
وه نه وشێ، ده و رو سه عات ده ی زره و جهره سو ته له فۆنی ئاما،
هه ردوی وائییره، وه نه وشێ جواوش داوه زاناش هه یشورا،
دمای سلا م و وه ش ئامای نام و نیشاش داپه نه و وئیشا
هه ردوی زییره په ی سه رکۆلانه که ی هه تا هه یشور ئاما.

یوترینشا دی و هه وائو مه ولۆدیش به پوخته یی هه ر جه
سه و لا و اه هه تا شیراز په ی باس که ردی و دلنییش که ردیوه
هه که سلامه تا و خه ریکا ده م و چه م که روه، بریو خوا و
واتش: کۆره مه ولۆد فره وه شا... جار جار وه نه ش شیویۆ و
په نه م ماچۆ کارزان.

هه یشور ده مو چایی و شیرینی و ارده یۆ کۆچیۆ خوا و واتش:
جاریۆه په رسام وه نه واتم: چی وه نه ت تیک مشو؟ واتش: پا
خۆدا ئه ره جیۆم چی دنینه ته نیا کارزان هه ن خاسه م چه نی
که رۆ و رای راسه م نیشانه بډۆ.

وهنهوشی وات: کاکه ههیشور ناحهقش مهگیره، مهر ئا خوڤا
 وئیش بزانتو ئا کاکه کارزانه چنډ خاس بیهن پهی مهولودئێچ و
 پهی ئیمهچ، خوڤا دهس گئێرۆ عهمرشو و کهچی نینه راش.
 ئەهی به پاس مهولوڤا به وردی باسو کارزانی و یانه و لالۆیت
 پهیش کهردی؟

نهوهللا مهتی گیان، پا خوڤا چا رۆون لوئیم نهپهردهچیانما
 سههرو وئیم ورنمی، پهلهما چئشا ههر پهیم باس کهرو.
 وهنهوشی و کالێ ههردوی دهسهدامانی ههیشوری بی ههکه
 ئیجار ئاماوه مهولوڤی بارووه چهنیو وئیش، یام سهولاوا یانه و
 کالێ وهزنۆشهه یام کیانۆش مهریوان یانه و وهنهوشی.

ههیشوری وات: به خوڤا منیچ رهنگه ئیجار زوو نهوه، کاول
 بیه ئینده دوورا ئامای و لوای سهختا، وئیجتا مزاندی خهرج و
 مهسرهف چنډ قورس و گران بیهن وهلیم بیخهمی بیدی ئیجار
 ههروهخت ئامانیوه ئهر به زوریچ بیهن ماروشو چهنیو وئیم.

کالێ وات: کاکه ههیشور بهش وئیت ئاسایی یاونیشهه ههکه
 ئاماوه تاوو ههر وئیش نیشانه و کاکهیم نهڤۆ (یانی ئا مامۆشه
 ههکه وهرش تهرسۆ)، حالیش کهره ههروهخت ئه ماوه ئانه
 یانه و من، ههم وئیم مهتیهشهنا و ههم وئه کیچش وهیوهمهنه،
 ئانهچ یانه و ئهڤئیش، به خوڤا حاجی میردو وهنهوشی ئهڤئیش
 جه مامۆیش رهحمین تهرا پهیش.

وهنهوشی و کالێ هه‌ریۆ بریۆ زه‌رشا داراره ئه‌و هه‌یشوری هه‌که به‌رۆش په‌ی مه‌ولوژی.

هه‌یشور بریۆ خوا و واتش: مه‌ولوژی زه‌رش په‌ی چیشین؟ پا خۆڤا ئانه سه‌روازینه مڤاش سه‌رو زیادشا، فه‌قیره نه‌ مزیۆره و نه‌ جگه‌ره کیشۆنه و نه‌ ئاما و لوایش هه‌ن، ئیتر زه‌رش په‌ی چیشین؟ ئه‌ر زه‌ری فره‌یچش په‌نه بو مڤیه‌ی پاره هه‌تیمه‌ عه‌جه‌ما چه‌نه‌ دزی و خراپی خراپته‌ر.

هه‌رچیچش لازم بو ویم وه‌رو خاتره و ئا خۆڤا یه‌ نمازوو په‌که‌ش گنۆ، مه‌ولوژی په‌پوله‌ن... وه‌للا.

واتشا: ده‌ی مادام زه‌رش په‌ی مه‌به‌ری بریۆ کولیچه‌ و شیرینیمه‌ په‌ی حازری که‌ردیندی به‌ره‌ش په‌ی هه‌ردویتا، گجار وه‌ختو ئیسراحه‌تیتانه به‌ چایۆ وه‌ردیش.

هه‌یشور واتش: وه‌رو دلو شمه‌ ئادش په‌ی به‌رو ده‌ستا وه‌ش بو. دماو گرچیوی کالێ واتش: تو خۆڤا کاکه‌ هه‌یشور چیۆیوه‌ ته‌رت ماچوو په‌نه وه‌لیم با ته‌نیا ویت بزانی‌ش، نه‌وه‌ک مه‌ولوژی پاره بژنه‌ۆش و ویش بدۆ فه‌ته‌راتیۆه‌ره‌.

برازیۆه‌ من و مامۆزیۆه‌ مه‌ولوژی، کۆریۆه‌ جوانی وه‌ش په‌نه‌که‌وته‌ بی تازه‌یچ وه‌نایش ته‌مامنابن، ماویۆه‌ چیۆ وه‌لێ ترۆمبیله‌نه‌ راو سه‌نیره‌ هۆروئیلی و عومری درئیشش په‌ی شمه‌ جیا ئاست.

مهولوڤ ئا کۆرشه فره وهش سین، هه چنډ ئاڤ وهرو نه فامیی وئیش و دل پیسی ئهڤاکئیش، هیچ گۆش نهڤئی به مهولوڤی وهلیم مهولوڤ ئاڤش پیسه مامۆزئوه وئیش فره وهش گهرهک بی، با ههر ئاگاداری چی ماوهنه چئوئوه چامنهچما وهنه قومیان.

ههیشور پا خه وهریه دلتهنگ بی و واتش: خوڤا سه بوریتا بڤو، بیخه مئ ئاڤی بیدی چاگه مهژنه ووڤش. هه که ئاماچۆ، ئانه شا وئتا مزاندئ چهنیش په نه واچدی و ههرمانه و وئتانه.

ههیشور ئیجازه کهش ته مامیا و گئلاوه په ی شیرازی و لواوه ماعه سکه ر، مهولوڤ هه که ههیشورش دی خهریک بی شادی مه رگ بو، باوشیش کهرئ پوره و ماچئیش کهرئ. مهولوڤ فیئر نه بیه بی هه وائل په رسی هیچ که سی که رو، ههر نه زانیچ ههیشور لوان لاو ئهڤا و مه تیه کهیش. رۆی دمایین ههیشوری وات به مهولوڤی: ئه رئ هه تیم ئانه ده مت مه ریان هه وائلئوه ئا ئهڤا خاسئته و ئا مه تیه ره حمینئته په رسی؟

مهولوڤ وائلاره و واتش: مه به ست چئشا کاکه ههیشور؟ ههیشور واتش: چه نی مه به ستم چئشا هه تیم، ئه ی مه گهر تو ئهڤات و مه تیه ت و وائله کئیت نامبئینی چه نیت ئا روه هه که وستیمئشا را؟

مهولوڤ بریو وردش بیو و به خوۆ واتش: به خوڤا ئه جۆم تویچ پیسه مامۆیم تیک شیهنی خوڤا ره حمتا په نه که رو، کاکه هه تا ئیجار ملیو خوڤا که ریما، کئی ماچۆ مه نمئی.

هه ردوی ده سشا که رد خوی و لوا لاو چاییه که یشۆ، به هه ره حال بی چاییش گرینا و ئاوردش، دلئ دۆلکه باغانه که رد شه ره و ده سشا که رد چایی و کولیچه واردهی.

گر روئیه لوئینی ساحه و هه رزنای و نیمه رۆنه ئینیوه هۆششا جه وئشا نه بی هه تا دیریوه، ته نیا رۆو جۆمه عینه ئیسراحه تشا بی و په رده چیئشا سه ره و ملیوه شۆرا، یام ئیسراحه تیوه که را، دمای لوا یۆ هه یشوری پی جۆره دوی مانگیشا گۆزه رنا.

هه ردوی پیوه یۆ هه وت روئی ئیجازه شا گئرت و ئامپوه، پاره شه وه شا ئاما مله ره و شارو سنه ی ئوتیله نه مه نیوه، سه وایشۆ که وتیوه را، وه ئی ئانه ی یاوا سه ولواو چایه خانپوه نه هه یشور ته له فۆنش که رد په ی کالئ و واتش: چه نیو مه ولوڤی ئینایمی پاره مایمه یمیوه، ده ورو سه عات یانه ی وه رو ده مو زایشگا که ینه (نه وه شیانه و زارۆ له بیه ی) یۆ تا چه مه راما که رو هه که یاوایمی ئاگه با سه یاره که من جیا نازۆ، مه ولوڤی وه زنوره و ته سلیمتا که رونه و وئیم ملو بیه که ره وه زووره.

کالئ وه رو ئانه ی شیرینه زه یسانه بی و دامگه و تاته یچش سه رو هه رمانپوه بیئی و زارۆ لئ یچ هه ریۆ یاگیوه بیئی، مه جبور وئیش ئاما.

هه ر ئه شیا و ئیچش ئامی، وهرو ئانهی چه نیو هه یشوری قسئ
که رونه و بزانتو وهخت و واژه و گئیلایشاوه کهین و چه نی یوی
گئراوه.

کالی وئیش وه ئی سهعات یانزهی ئاما وهرو دهمو زایشگاینه
دهور و ده دهیه قیوه زیاتهری چه مه را بیه، دمای ده دهیه قه کهی
دیا مئییو کۆچیو چه ولاته رۆ ترۆمبیلویه مرداو یو دورۆ هاواری
که رۆ: مه تی کالیئیی بو ئینانی.

کالی وهرو ئانهی هه یشور ده سه شه نه به رنه شو، پاش هورگئیرت
و یاوا ترۆمبیله کهیره و وه ئی مه ولوئینه خیر ئامای هه یشوریش
که رد، ئیجا مالۆچیا مه ولوئیره و خیر ئامایش که رد.

خۆلکئیه گهرمه و هه یشوریش که رده و هه یشوریچ په نه زانایش
به ر وست و یاونا شه نه هه که نه فه ره کئ په له شانه، واتش:
بئخه مه به سه وای نا پئیری وه ئی نیمه رۆی وئیم ته له فونتا په ی
که رونه و حالیه ت که رو که ی گئلمئیه و مشۆم چئیش که رمئ.
کالی کۆلی مه منونه و هه یشوری بیه و واتش: ده ی لوه خۆئا
دهس گئیرۆ عه مرتۆ پاسه بیه ی عاساو ده سو ئی به سه زوانه یه.

نه فه ری دلئ ترۆمبیله که ی چاگه یاوئیه جه په یوه ندی میانو
هه یشوری و مه ولوئیی، هه یشور به پۆخته یی به دبه ختی
مه ولوئیش په ی باس که ردئ و گرد خه فه تشا وارد په ی
مه ولوئیی و دوعئ خه یریچشا که ردئ په ی هه یشوری.

کائی جانتاکهش دهسو مهولوژیۆ گئیرت و دهمو لوای پارهیره
واتش: مهولوژ گیان شوکور بیهنی به لالۆیج؟

- چهنی مهتی گیان؟

+ شیرینه کۆرپۆه جوانکیلهش بیهن.

- دهی خوژای زیاذ بۆ مهتی گیان، نامیئا نیان چئیش؟

وهللا ئانه راسیی بۆ ههرچنژ ههوتیوهن بیهن وهلیم ههلاهی

نامیئا نهنیان و ههریۆ نامیوه واچۆ، با بلمیوه یانه تویچ ویری

کهرو نامیوه وهشه واچه، بهش شیرینه دلش بشۆ نامه کئی تو.

مهوله واتش: مهتی گیان یاخوژا به نازو ئهژا و تاتهیش زل بۆ،

نامی ههرچی بۆ فهرق مهوزۆ، خو منیچ به حساب نامیم

مهولوژا، گردیشۆ دووه سالیۆهن زانانم نامیم مهولوژا، ئهژیم

پار نا پئرار پهی باس کهردا هه که مانگه و مهولوژیه نه پئذا بیهنا،

پهوچی نامیئا نیانا مهولوژ، مامۆم و مامۆره نیم ئینژه په نه

واته بیئی مهوله، چاو وهلی ئه ره جییم ههر نامیم مهوله ن هه تا

یوهم جار ئهژیم و اتا په نه مهولوژ ئیجا زانام ئا نامیمه هه نه.

مهولوژ لواوه یانه و کائی ئا شهوه کلّفهت گرد خر بیۆ ده ورو

مهولوژی، ئینژه وهش باسو ئا سارا کهری، به شهر ههر چهز

کهری گۆشش پهی شل دارۆ.

شهوی کائی خه بهرش دا به وهنهوشی هه که مهولوژ گیان ئامانو.

وهنهوشی فره دلۆه شه بیه و واتش: وهللا داواو ههرچیت

کهردی پهی مزانی دینیت په نه، ئیسهیچ کهی رات کهوته

مه‌ریوان لوه لاه حاجی به دئو وئیت کام گجیته به‌دلا هورش
گێره... قه‌رزاره‌م بی ئه‌گه‌ر نه‌لی.

وه‌نه‌وشی سه‌وای نیمه‌رۆ وئیش یوانا سه‌ولاوا و مئیمان‌ه و یانه‌و
کائی بیه، چاگه‌ دیسان شاده بیۆ به مه‌ولوژی.

دمای دوئی روا هه‌یشوریچ ته‌له‌فونه‌ که‌ش که‌رد په‌ی کائی و
رئیکی که‌وتی: رۆو یه‌ره‌شه‌ممه‌ی هه‌ که‌ چوار روئی دما‌ته‌ر که‌ری
گئیلاره‌، پاسه‌شا نیاره‌ هه‌یشور سه‌حیی زوو رۆو یه‌ره‌ شه‌ممه‌ی
را گئیرۆ په‌ی مه‌ولوژی و چکونه‌ وه‌زنا‌شه‌ره‌ هه‌ر چاگه‌یچه‌نه
سوارش که‌رۆوه.

وه‌نه‌وشی وئیره‌گاوه مه‌ولوژش به‌رد په‌ی مه‌ریوانی و پاسه‌رئیکی
که‌وتی هه‌ که‌ سه‌وایشه‌و کائی و شیرینه‌یچ به‌ زارۆله‌ که‌یشه‌و بلا
مه‌ریوان و نیمه‌رۆ مئیمان‌ی وه‌نه‌وشی باو دمای نیمه‌رۆی چاوه
گرد بلاوه په‌ی ده‌ربه‌ن دزئیی په‌ی یانه‌و قاله‌ی و هه‌ولئ بڠا
هه‌ر جو‌ر بیه‌ن مه‌ولوژییچ یوانانه‌ هه‌ که‌ گه‌یلان ئا مقه‌ده‌رشه
وه‌نه‌ قومیان و مه‌رده‌ن.

* * *

کائی و مه‌ولوژ و شیرینه‌ و زارۆله‌ که‌ش هه‌ که‌ وه‌شی
کارزانو لالۆ شاه‌مانیۆ هه‌ر ئا شه‌وه نامئیشا نیا کارزان، هه‌ که‌
دیڠه‌نی یانه‌و وه‌نه‌وشی‌شا ته‌مامنا، دمای نیمه‌رۆی گردشا
مه‌ریوانۆ ده‌ربه‌س سواری بیی په‌ی ده‌ربه‌ن دزئیی په‌ی یانه‌و
قاله‌ی براگه‌وره‌و کائی و مامۆ مه‌ولوژی و شیرینی.

دماى گهیلانی ئانه یوهم جار بی بلاوه یانه و قاله‌ی.
 پارە بریو میوه و چئوشا ئه‌سانا و واتشا با به دهسی هالی
 نه‌لمی، په‌ی وه‌شیچ به‌ینو وئیشانه واتشا: ئنذا ریحانی به‌رئما
 که‌رۆ.

کالی هه‌رچی ئاوردش و به‌ردش نه‌زاناش چه‌نی مه‌ولوژی حالی
 که‌رۆ هه‌که‌ گه‌یلان ئا مقه‌ده‌رشه وه‌نه قومیان و مه‌رده‌ن.
 چند جار یوه به‌ نا راسته‌وخو واچئیش په‌نه وه‌لیم مه‌ولوژ داماغ
 بی نه‌یاوئینه.

یاوی ده‌ربه‌ن دزلی و قاله سه‌ره‌راو ئانه‌یه هه‌که‌ جه‌رگش تازه
 سۆته‌بی، به‌ وینای مه‌ولوژی به‌ پۆشته‌و په‌رداخیی و شیرینی
 به‌ زارۆله و باوشئیشۆ دلۆه‌ش بی و وه‌رو وئیشه‌ره شوکرو
 خوژايش که‌رد وه‌لیم وه‌رو ریحانی نه‌یاراش به‌رش وزۆ په‌یشا،
 ویرو گه‌یلانیش که‌وتۆ و ده‌سش که‌رد گره‌وای.

شیرینه ده‌سش که‌رد ملو مامۆژه‌نئیش و هه‌ردوی پئوه تیر
 گره‌وی.

ریحانی به‌ لالۆتپوه خیرامای کالی و مه‌وله‌یش که‌رد.
 گوڵباخه‌یچ فره به‌ میهرابانانه لوا ده‌مشاوه و زارۆله‌که‌و
 شیرینیش گئیرت باوشیۆ و خیرئامای مه‌تئیش که‌ردش و دیا
 مه‌ولوژیره و واتش: مه‌وله گیان خیر به‌یۆ ماشه‌للات وه‌نه‌بو
 بیه‌نی پیا، به‌ خوژا ئیسه‌یچ ئا سه‌حبه‌ دلنه به‌ر مه‌شو هه‌که‌

پا کز وئیہ یانہ نہ زیارہ، بہ خوڈا مہولہ گیان ئی یہرہ مانگہ فرہ ویرت کہرئینی.

کائی واتش: دہی چہ مو مہ تیئیش مادام ٹانڈہ و ہشت مسیو ٹیتر چپولای جیای گہ یلانچ بؤ بہ برا گہ ورت و مہ و اچہ یچش پہ نہ مہولہ، نامیش مہولوڈا.

مہولوڈ نہ بہ گرہ وہ کہ و مامویش و نہ پا قسن کالیچہ ہر نہ چلاکیارہ و نہ پہر ساش، یانی چیش من جیای گہ یلانچ بو بہ برا گہ ورت و گولباخی؟

گولباخیچ واتی برا گہ ورت کیش لاوہ و ہشہ نہ بی و ہلیم ہیچش نہ وات.

ریحانی ہہ کہ ئا قسن کالیشہ ئہ ژنیہ لاشو قورسہ بی و واتش: چی ہرہ کہوہ لوان بہ غذا بیہن بہ ہہ سہرہ؟ کہسی جواب نہ ڈاوہ.

کائی واتش بہ گولباخی: دا چہ مو مہ تیئیش ہورزہ ئا میوہیہ شورؤ با کوچیو میوہ پیوہ و ہرمی، خو ناشو کری نہ بؤ ہہ تا ئیسہ سہرو سفریوہ کوئی نہ بیئمیوہ.

ریحانی یاوانہ کائی گہرہ کشا گلہ یئیش کہرونہ و ئہ گہر روہ یچشا بڈو پہ نہ نیازشانہ لنگی کیشارہ و شہوئی مہناوہ، پہوچی واتش: ہورزہ کناچی شورؤ میوہ کہی نہ کای پہلہ شابو گیللاوہ با ترقمبیلشا پہی مہنو.

کائی یاوانه ریحانی جوابشا که رۆنه و وهشش نمێ جه چارهیشا.

کرژ میوه که شا وارد و کائی واتش: وهرو کارزان گیانی نهوهک مهشولی بڤاش پۆ، ئیمه ئهشۆم بلمیوه.

مهولودش یاوانه ئا شهوه چاگه مهنۆوه و سهوای وئیش سوار بو گیلۆوه پهی سهولآوای، چونکه پیرئ ههیشور میوه شۆنیش و ئهشوم بلۆوه پهی شیرازی.

کائی و شرینی لوی سهرو جادهی و سواری بی و لوپوه. ریحانیچ لوتهش ههه لاره بی چهنیو مهولهی و لوا چوهه دهسش کهرد خت و پشویانهی.

مامۆیچش ههه ئی و لوی و کفرئ کهری، کهس نهزانی کیشهش چیشا، عاقیبهت ملش نیا روهو ئهوهدهسو جاده کهی و چهنیو دوی پیاپا کهوت قسی.

مهولود مهنۆ وئیش و گۆلباخه، ههه وائۆ گهیلانیش پهرسا.

گۆلباخه دهسش کهرد گرهوای و واتش: ئهه نهزانانت؟

مهولودی وات: چیش بزانو گۆلباخ؟

گۆلباخه دهسش کهرد لاونایۆ گهیلانی و مهولودش یاوانه هه که نزیکه و دووه مانگو نیمپوه چاو وهلی، تازه تو لوابینی سهروازی ترومبیلپوه لهعنهتی راو سنهیره هورویلیاو ئاڤیچ دلی ئا ترومبیلینه بی و تو وهش، ئهمره و خوڤایش کهرده.

به خوڤا ئهجیام مهتی کائی و ئاڤیشا پهی باس کهردهنی.

ئه‌ڤا و تاته یچم یه کجار مه‌لولی ئانه‌یه‌نی.
مه‌ولوڤ حه‌ په‌سیا، نه‌زانی چیش واچۆ، ده‌سش که‌رد تاته رۆ و
برا رۆ و دژماندای به‌ کالی هه‌ که‌ چیش نه‌واته‌ن په‌نه، ئینده
گره‌وا چه‌میش سووری بیوه و په‌رساش ئه‌و گۆلباخێ: ئه‌ی
قه‌بره‌ش چکۆنه‌؟

گۆلباخه‌ به‌ده‌س ئیشاره‌ت‌ش که‌رد په‌ی ده‌گی.

مه‌ولوڤی وات: لاو قه‌بره‌کی تاته‌یمۆ؟

گۆلباخه‌ سه‌ره‌ش سوور مه‌ن.

په‌رساش: چی تو لوانی سه‌رو قه‌بره‌و مامۆیم؟

مه‌ولوڤ ویرش که‌وتۆ مه‌بو دڤان‌ش بنیو پوره‌ و هه‌لای هه‌ر
ته‌رسی بزانه‌ش په‌نه، واتش: نه‌لانا ئه‌ژنه‌ویه‌نم ده‌مو مه‌تی
کالیوه‌ هه‌ که‌ ئینا چاگه‌.

تائی قسه‌و باسه‌ ویه‌رد به‌ینشاره‌ رۆجیار نیشته‌، مه‌ولوڤ لوا
سه‌رو بیره‌کیوه‌ و به‌ یادو جاراوه‌ ده‌سو دیمپوه‌ش گیترت و لواوه
رۆه‌و یانه‌، گه‌ره‌کش بی سه‌ره‌وه‌شی که‌رۆ جه‌ مامۆزه‌نیش
ئاڤه‌ ویش دور دارا، واتش: مامۆژن خوڤا شایدا ئینده‌و تو
سه‌ختم ئاما کاکه‌ گه‌یلان ئه‌مره‌و خوڤایش که‌ردینه‌، من
نه‌ژنیه‌بیم ئیسه‌ گۆلباخێ په‌ی باس که‌ردا ئاڤچه‌ ویم هه‌والم
په‌رسا.

ئاخر کاکه‌ گه‌یلان براگه‌وره‌و من و مامۆزایچم بی، په‌شتیم بی و
چیولای ئاڤم زیاته‌ر پیویست بی.

ئینه شه وات و دیسان هومه لایش هه سه که ردۆ و ده سش که ردۆ تاته رۆ و برا رۆ.

گوئباخی وات: مه ولوژ گیان نماکیت که ره، که س به گره وه و شیوه نه گیلانو، ئانه په ی یه ری مانگا ملو ئیمه ئینه حالمانه. پی جوره مه ولوژ ئا شه وه شه گوزه رنا و سه حی زوو هورئیسیت بلووه، گوئباخه هورئیسیت ده مشۆ و چاییش ده م که رد و چه نیو مامویش نان و چاییشا وارد و ماموش برپو په رسیش جه باره و سه روازیه که یشو وه نه په رسا و هورئیسیت خوژا حافیزیش که رد و لوا روه و جاده ی.

گوئباخه هه تا ئه ودیمو پایه که ی لو اش چه نی و ده مو رپوه واتش: تو خوژا مه وله گیان گجار هه که مه یۆ سه ریما ده، مزانو دلت فاران چه نیما وه لیم من بوه و کاکه ییم نیینم تووه و به وینایت دلم کریووه، گوشیح مه ژه ئه ڈیم، ویت مه شناسیش؟ تو چیولای ئه گهر به یۆ په ی لاو من مه یۆ.

گوئباخه هه ز که ری چیو یوه بډو مه وله ی هه که پیسه یادگاری یوه لاشۆ مه نووه و ئاژه ش ویر نه وشووه، وه لیم هیچی چانه شه ده س نه که وت، په وچی واتش: تخا مه وله گیان گجار ویره گانه ملو سه رو بیره کئ و ویری تو که روه.

مه ولوژ لاش که ردۆ و دیسان دلش په ر بیۆ، نه زانی چه نی سه رگه ردانی ویش باس که رو په ی گوئباخی، زانی گوئباخه یچ

یاوینه نه هه که وهلتهر ئه داش چ زوئمیوهش کهردن وهنه شا و ئیسه گۆلباخه گهره کشا به جورپوه قهره بووش که رووه په یش. مهولوژ ئینده ویش به کهساس زانی، باوریش پاسه بی گۆلباخه یچ سهرو زیادهی ویش مانق چه نیش.

ترۆمبیل ئاما و مهولوژ سوار بی، به دهس خوژا حافیزیش کهرد ئه و گۆلباخه و ئاژیه به دلپوی دووه جار مه پیاوه گیلاره پوهه یانه وئران بیه که یشا.

گۆلباخه فره هه ست به ته نیایی که ری، به ههر فه لاکه تیوه بی وهناکه یش ته ماننا بی و ویر چانه یه که ریوه دمای وهناکه یش، چا چۆله وانینه چیش که رو، په وچی که وتی بی سهرو ئا واژه یه هه تا زوو شوو که رو دئرا.

دما جار هه که گۆلباخه لوا په ی سهولاوای په ی هورگیته یۆ کارت و دهره جه که یش، به فرسه تش زانا سه ریوه یانه و مه تی کائیش بژۆ، هه م پئسه قهوما یه تی و هه م به ش چاگه یچۆ هه وائیوه مه وله یچ بزانونه و ئه فرسه تیچ هورکه وت، هه ستو وئچش وه رانوه رو مه وله یۆ بهر وزق په ی مه تی کائیش، چونکه زانی هه که ئاژه هه رچی به خاس بزانونه مه وله قسئشه نه بهر مه شو.

به پاو نام و نیشانیوه هه که کالی پار دئین په نه، لوا یانه که ش وئستۆ، به لوا یش کالی فره وه شحاله بیه و واتش: خوژا ئانه یه

گێڕۆ هه که بی بایسو پرچنای قه و مایه تی و که سایه تیما رۆله
 ئنذا ئیمه که سی یوترینینمی چهنی بۆ ئام و شوما نه بۆ؟
 نیمه رۆ چاگه مه نو و دور و نزیک هه والو مهوله یش په رسا،
 یوانه هه که فره ش نه مه نه ن و پا نزیکاره مپوه.

دلێ قسه و باسینه فرسه تش ئاورد و واتش: مه تی کالێ بڤیه ئا
 ریککه وتیه، من و مه وله پپوه ده سما په نه که رد و پپوه یچ
 ته مامیایمی، ئاڤ سه روازی و منیچ وه نای په یمانگی.
 کالێ کۆچپۆ خوا و واتش: ده ی به شکو ئینه خوڤان پپوه یچ
 نه جاتا بۆ ده سو ریحانیوه.

گۆلباخه بزپوه ش که رد و واتش: جاری مه وله نه جاتش بیه ن و
 خوڤا ره حم به منیچ که رۆ.

کالێ دیسان داشۆ روه و گۆلباخیره و واتش: چه مو مه تی یش
 نه واتیم په نه: ئیتر په نه ش مه واچه مه وله؟

گۆلباخه ناستش ئا فرسه تیچشه ده سه نه بهر بشۆ و واتش:
 مه تی گیان من وه شه سیای مه وله ی... به خشه م... مه ولوڤی
 ئینا دلمه نه نه ک سه رو زوانیمۆ، ماموزاما و پپسه و یچت ئا
 رۆوه وات چپولای ئاڤ یاگی جوانه مه رگه یچا.

گۆلباخه خیالو ویشه نه په یامه که ش یوانا به مه تی کائیش.
 هه رچنڤ گۆلباخه کناچپوه ژیره و وه ش په نه که وتی و برازی
 کالێچ بی وه لیم وه رو ئانه ی کالێ نه په رمی مه ولوڤیره یانه ڈاریش
 په نه کریونه و وه رو ئانه یچ هه که گۆلباخه کناچی ریحانی بی،

ڪالڻ نہ پهرمي وئيشهره را بڏو به وئيش و وير جه چئوي چانهي
که رڳو ه.

... ۱۱ ...

پي رهواله و ههر جور بي مهولوڏ زورش ئاورد پهي دووه
ساله و خزمه تيش و خهريڪ بي ته مامنايش ته مامني.
وهلڻ ٿانهيه به ته مامي جه يوتريني جي باوه، هه يشور و يرش
جه ڙهن ئاورد هي مهولوڏي که ردو.

ڪناچيوه مه تيه زئ وئيش بي نامئيش زهريفي بي ٿاڏيچه پئسه و
مهولوڏي هه ناسه سهرده بي، ٿه ڏاش مه رديئي و تاته ش ڙهنيوه
ته رهش ئاورد بيئوه، ڪناچه مه تيه زيڪي هه يشوريچ چئرو دهسو
بابه ڙهنيه ڙيوي و يانه و تاته يش دزليه بي، و يرش که ردو باورش
سهرو ٿانهي مه رزياره هه که ئي دووه (مهولوڏ و زهريفي)،
خوڏاي تاشيني پهي يوتريني.

زاني ٿه گهر باسه که ي چهنيو مهولوڏي که رڳو ه، مهولوڏ چون
باورش به وئيش نيا يه کسه ر جه باسه که ي ره مو.
هه يشور فرسه تش ئاورد ئي جازيوه شه نه هه که ته نيا ٿا مابيوه و
مهولوڏش ناورده بيوه، وهختو گئلايويشه نه باسه که ش چهنيو
وهنه وشي و ڪالڻ که ردو.

ههردوی به جوړیوه بنه رته تی هه رمانه کیشا لاره خاسه بئ و واتشا: تو جاری هیچ مه وچه به مه ولوژی با نه گنو سهرو واځی تو نام و نیشانو یانه و تاته کهیش دهما په نه ئیمه وئما وهختو په سه یوه چئو یوه نه، هه که راما که و ته دزلیه، هه ولئ مدهیمی کناچه کئ وینمی، ئه گه ر به دلما بیه مه منونچت بیمئ.

هه یشور گئلاوه په ی شیرازی و کالی و وه نه وشئچ باسه که بی ورکه شا، سه رتوه ره له یه کئ دئنیوه زه حمه تا مه ولوژ ژهن و یانه ش په نه بلو راوه و سه رتوه یچه ره له یه کئ دئنیوه خو مه بو هه تا دنیا دنیانه مه ولوژ هه ر تننه و به رانه بو.

سه رتوه ته ریچو له یه کئ دئنیوه خوځای نه جات دان، گوناحا دیسان وزاشو چئرو چه پوکه و ریحانی.

ههردویچ هه ز که رینی داواو گولباخیش په ی که را، کالی ئا روه هه که مه ولوژش به رده بیوه په ی یانه و مامویش و ئا روه یچه هه که گولباخه لویئ په ی یانه یشا، سه رنجه و هورئسته ی و نیسته ی گولباخیش دایئ چه نیو مه ولوژی و به پاو قسایچشه ره حالیش بیه بی هه که گولباخه به نده و خو لکئینه و هه ز که رو شوو که رو به مه ولوژی.

زانئنی هه رچنډ گولباخه خو نده واره نه و مه ولوژئچ نه خو نده وار و دامگا وه لیم گولباخه جه ئه قلئیشون، هه که هه ز که رو شوو به مه ولوژی که رو خاسته را هه تا به کوړیوه بیگانه ی.

وهلیم وهنهوشی و کالی هه چى ویرى ریحانی که رینیوه،
ئاوه زشا په نه شا واچى: ئا هه رمانى سه ره راو ئانه ی ئه گهر
سه ریچ گێرۆ خاس بهر مه شو، ئه گه رو ئانه یچ هه ن ریحانی به
هیچ کلۆجیوه رازیه نه بو.

ئى ئاورده ی و بهرده یه زیاده جه یه ک مانگیش خواینا.

هه تا روپوه فرسه تشا ئاورد به نامى وئسته یۆ هه یشوریۆ هه که
چه نیو مه ولوڤى سه روازا، لوی به نام و نیشانیوه هه که وه لته ر
هه یشوری دیبینی په نه یانه و تاته و کناچه کیشا وئسته و
کناچله کیشا دیه، مڊیا به زمه که و شیرینی، ئاڊیچه: ولینه و
سه وروگانه هورکه وتینه.

زه ریفیچ ماشه لاش وه نه بو، فره سه لئقه وه شه و پاک و پوختی
و زه ریفلئچ بى.

سه رنجه و هورئىسته ی و نىشته ی و فرکه وه شى کناچه کیشا
دا، حالین بى زه ریفی هه ر وئیش زه ریفیته و مه ولوڤ شانسه
هورئىسته ن، هه ردوی واتشا: چینه ی خاسته ر هورمه گنۆ په ی
مه ولوڤى.

فرسه تشا ئاورد هه که هه یشور و مه ولوڤ هه ردوی وه لئى ئاخه
ئى جازه یشا ئامپوه، جوابشا گیلناوه ئه وه هه یشوری هه که
زه ریفیشا وینینه و به دلشانه و مه منوئىچ با ئه گه ر تاوو
هه رمانه کى ریکه وزو.

مهولودئىچشا ياونانه هه که چاره سهرو ئى وه زعه و تو، ههر ئانه نه هه که زه نيوه بى ده عىن باري نه و په ی وئىت مرکيه ی ملو ژيوای وئته ره و وئىت نه وزیو چيرو ده سو ریحانى.

واتشا: ئى کناچى ئەڤاش نيه نه و تاته یچش سهرو نه بيه ی حسیبا، براو والهو وئچش نياش و هيج ئەرکيوهش نيا، ئيمه وينينه ما و سه رنجه ما دینه کناچلیوه پاک و پوختى و ههرمانکهره و زه ریفلیچه نه، ههر تو بتاوی دلش راگیر که رى عالته رين کناچینه په ی تو، خه مت نه بو ئيمه وه لته ر تايه لوئىمنى يانه شا و وينينه ما.

مهولود هه که گوشش چى قساوه بى ئانده ی ته ر دلش کرياوه و شوکرو خوڤايش که رد هه که خوڤاى چا بئکه سيه نه جات دان و ئا ئەڤا و مه تى و ره فئقه خاسیچشه دان په نه.

وهرو وئشه ره ویرى که ريوه ئە گه ر ئامپو خوڤا ئى به ره شه وه نه نه که ردیوه و خه رومه نڤا ئا قه ومو که سشه نه وئىستیشاوه په يش، حسابش لواين و مه گه ر هه تا دنيا نه ههر خزمه تکاریوه بى حق و مزو يانه و مامویش بى، ئانه یچ گرد جه دلچمه ماو پاکو کارزانپو ئە شناسى.

روه ش که رده وه نه وشى ئەڤئىش و کالى مه تیش و واتش: شمه گر که سه مندئى، مادام قه ومه و کاکه هه يشوریچ بو و ئاڤیچ لاشو په سه نڤه بو، ئەلبه ت خوڤاىچ رازیش سه را وه لیم مه تى

گيان، من تھنيا ٿا ڪوچھ زھر ۾ مھ ھن ھه ڪھ ٿينا لاو تووھ، بھ شو
ٿا ھھ رمانئ ڪھ رو؟

ڪالئ ڪوچيو خواو واتش: خھمت نھ ٻو مھولوڏ گيان، رھنگھ
چھ نھ ڇيچش مھنووھ.

وھنھوشئ ھاگاش چي وات و واچيشا بي و واتش: مھولوڏ
گيان، چي چنڏ شھوھ ويھ رڊنھ چھنيو حاجي مئريڊيم ئي
باسھو توما ڪھ رڊو، من پھرسام: حاجي گيان نيازما ڪوچھ
ٿا ٿونھ ڪام ورھ شونھ و ٿا ھھ رمانئ مھولوڏيشھ پھنھ پورنو...
رازيني؟

حاجيچ وات: نا رازيم نيا ورھ شيشا.

منيچ سھ ختم ٿاما پاسھ شھ وات.

وھلئيم حاجي ناستش من دھم ڪھ روھ واتش: مھ سرھفو
زھماونڏنھ و مھولوڏي و ھھرچيچش بشونھ عايڊو منا و يھ ڪھم
رڳوھ ٿا نيازمھ ڪھ رڊنھ و خوڏا قبولش ڪھ رو، نمازوو نوڳسانيش
پوھه ڊياربو.

بھ ٿھڙنھ ويھي ٿا خھوھريھ ھھم مھولوڏ و ھھم ڪالئيج ٿانڏھي
تھر ڏلشا وھش بي و ڪولئ دعويٰ خھريشا ڪھ رڊئ پھي حاجي
ٿاراسي.

نامئ خوڏايشا وھنھ ٿاورد، ھھيشور باسھ ڪھش ڪھ رڊو چھني
يانھو ڪناچھ ڪئ، تاتھو ڪناچھ ڪئچ جھ خوڏايش گھرھ ڪ بي

کناچه کیش به حهیا و حورمه تو بلو یانه و ویش و ئاډیچ
سه ریشیوهش مل گنو.

په زامه ندیش نیشانه دا و واتش: بزانه که ی که سو کارش می،
خه بهرم وهنه گیلنو و باره شا.

ههیشوری وات: تازه ئیجار فریا مه گنمی، ئیشه لالا زوو مه وه،
هه ر ئامانیوه هیچ مه که رو هه تا مارهش نه برمی.

جوابو تاته و کناچه کیش گیلناوه ئه و کالی و ویش و مه ولوډ
لوئوه په ی شیرازی.

کالییچ نیمه روانیوه سه ریوه کاکه قالهیش داش و دمای نانی
ریحانی سه رهش نیاوه و گولباخه یچ خه ریکه و خت و پشو
یانه ی بی، کالی و قاله یچ لوی سه یه و چناره کانه نیشتیهره، کالی
روهش که رده کاکهیش و واتش: براله ئیتر ئینه را و ژیوانه و
په ی که سی مه مردو، هه چنډ مزانو مه رگو گه یلانی
جوانه مه رگه یچ قورسا سه رو دلو گردیماوه، وه لیم ئانا خه ریکا
دوی سالیش گیلانو سه ره ره، مه ولوډیچ ئانا خه ریکا
عه سه که ریه کهیش ته مامنونه و هه تا تو مه نه نی با ئاډیچی
مه رزنمیهره،

قاله وه ئینه ئه جیاش کالی داواو گولباخیش وهنه که رو په ی
مه ولوډی، چونکه ئاډیچ سه رنجه و گولباخیش دیی هه که ئا
جاره مه وله ئامانیوه، گولباخه فره لوئی کهش و قنشه ره و

ههتا سهرو جاده که بیچ روانهش کهرده بی و دمای لوائچشو دوی یه ری جاری باش کهرده بی و دلش په په بی به بی پهبش. تاخایتی جاریه شا ئیندهش وانایی بالاو مهولهیره، ریحانی ئەداهش توریش بیی وهنه واته بییش: چیشا سهره کهوی ئەجو دلت شیهن ئا هه تیمه رشکنه یه؟ نه ژنه وونه جاریه تهر لاور منهنه نامیش بهری، تاته یجت حالیم کهردهن نازو جاریه تهر بیوه پیگه ره.

په وچی واتش: هه رچند ئەقلم مه برۆیچش وه لیم مادام برازاما، جیای ئانهی دهسو خه لکی ماچ کهرو دهسو ویم ماچ کهرو خاسته را، په رس یوه یچ که ره به ریحانی بزانه ئاده چیش ماچو...؟ ئەداو کناچه کینه و ئەشوم هاگا داره بو. کائی واتش: کاکه گیان ئەجو م خاس حالیت نه بی جه قسه کیم؟

مه ولوژد هه دش نیا داواو کناچی تو و ریحانی کهرو، خوژا نه برۆش گولباخه وه نایش وه نان و ته مامان یچش، بهش ئینه خوژان کوره شاریوه خوژده وار داواش کهرو، گوناخا گرفتاره و دهسو مه ولوژدی دامانگیش کهرمی.

قاله به ته عه جو بیوه په رساش: ئەی نیازت چیشا فه راژد کوش؟ کالیچ کۆچیو خوا و واتش: کوره فه راژد کوشه و چیشی کاکه گیان، چیشم کهردهن؟

کناچلیۆه داماگه هه نه دزلیه، ئاډیچه ئینا چئرو دهسو
بابه ژهنینه و بیکهسه و بی دهعییچه نه، ئهجوو خوډای پهی
مهولوډی تاشینه و من وئیم دیئنه م فره زهریفلییچه نه کاکه.

چه نیو مهولوډیچ قسئیم کهردینی و مهولوډ ته نیا ئانډه واتش:
مامۆم رازی بو من قسئیم نیه نی، داماگه مه منونیا.

دانما گۆشی تاته و کناچه کئچهره و رازین.

قاله نه فه سیۆهش دا ئه و جگه ره که یش و واتش: من ماچوو

فه راډ کوش، تو ماچی چئشم کهرده ن؟

دهی وائی کاکه یش هئچ مه نه ن که ریش؟

خاسا گردو لایه نه کا رازی نی، ئیتر چی بهینه نه من رازی بوو یام

نا، چئیش جه مه سه له کئی فارۆ؟

قاله ده سیۆهش که رد وه رو ببینه که یشه ره و روهش کهرده کائی

و واتش: ئاخو تو ویرت کهرده نو مه وله که ی هینو یانه ئارین؟

یام هه ر ئینډه ئی چوار روه سه ر وازیشه کهرده ن و نامئتا فاران

به مه ولوډ، ئه جو تا ئیتر گرچئو ته ماما؟

جه گرچئوی سه مه ره تهر لامۆ تاته و ئا کناچئین، چه نی رازی

بیه ن ژه نی بډۆ به مه وله ی؟ مه وله ش دیه ن؟

کاکه گیان مه ولوډش جاری نه ئیه ن وه لئیم باسو حاتو مه وله یش

په ی کریان، داماگه ئاډیچ پئسه تو خوډا خوډا شا کناچه کئیش به

حه یاو حورمه تو شوو که رۆنه و سه ره ش سوک بوډه ی خاس...

یانی کناچه کیش بیئنه ملش و ئینڈھیچ ههرا ئه جوش ههنگش
قرولانه وئسته نو، مه زانو سهوای مشوم مهوله یچ وهی که رو.
به خوڈا من حه قم نیا و نمه و مه جلسیچ، سهوای مهوله نه تاوو
کناچی کابرای وهی که رو من چیش جواو دهوه؟

ئیجا سهرو ئینیشایچ گردیو مهوله به چیش ژه نی مارو؟ مه شیو
به ته ماو ئا گوه تالانی من بو په یش وره شو؟

کائی واتش: کاکه گیان گوه و چیش و چئوو چیشی؟
تو ته نیا واتم ئاگادار بی و پیسه سه ره ی زلو بنه یانه که ی
کونیش تو داوا که رده که ی نه بلی سه رو نیشیره، ئنڈا ئه و خوڈای
زیاد بو مه ولوڈ موحتاجو خوڈای نه بو موحتاجو که سی نیا.
قاله سه ره ش سورمه ن و په رساش: یانی چیش موحتاجو که سی
نیا؟ ئه ی چیشش هه ن؟

کائی واتش: کاکه گیان ئیمه ش هه نم، ئه ڈاش هه نه.
هه که نامی ئه ڈیش به رده ش، قاله مورپوه ش که رد و واتش:
کی؟ ئه ڈاش؟

کائی واتش: به ئی ئه ڈاش، ئه ریوه لالا ئه ڈیوه شا هه نه که سی
نیه نه ش.

قاله واتش: تو جاری واز چانه ی باره خاسه نه یام خراپه نه،
قابیلا لالوزی ویمه بونه و نه شناسمینه ش کینه؟

هه ر ئانی نیه نه زاروله کیش جیاش ئاستی و که وته شونه و تنه و
کابرای کوتال وره شی؟

کالن واتش: شمه ئیسهیچ به ئەقلۆ سی سالا چۆ وه ئیۆ ویر
که ردیوه.

کاکه گیان کهس نه زانو تو مزانی، ئەڤای ره حمه تیه ما چه نی
وه نه وشێ دامگاهش هه یترپی کهرده و پێسه کهرگه کرئ سهر و
زارۆله کاشۆ هورش ئیزنا و کیاسته شو یانه و لالۆیم.

بیجگه ئانه یچه ئەی وهختی شیرینه ما داوا کهرده ویت
ته کلیمت وه نه نه کهردا بلو وه نه وشێ ویزوه و داوا و کناچه کیش
وه نه کهرونه واتیچت ئاڤی رازییه کهره من هه یچ قسێوه م
نیه نه و هه یچم کهره ک نیا؟

قاله ی وات: ئانه باسو شو کهرده ی شیرینی بی و ئیسه باسو
ژهن ئاورده ی مه ولهین، دوئ باسێ جیاوازینی و تیکه لئیشا
مه کهره.

قاله جگه رێوه تازه ش گیسنانه و نه فه سیوه تولانیه ش داوه نه و
واتش: تولش مه ده په نه، ئیشه لاکه ی به نیازینی بلدی
داواش؟

وه لاکه گیان با ئیجار مه ولوڤ بیوه، خوڤا یار بو ملامی وه رۆ.
قاله جگه ره کهش سهر و ته وه ن نماکیوه نیاره و مشکیه کیش
سه ره شو گێرتیه ره و بریو سه ره ش ورناش و مشکیه کیش نیاوه
سه ره شو و واتش: ده ی هه تا ئاوه خته خوڤا مه نونه و ملکش،
هورزه با بلمیوه روه و یانه، ئەگه ر ملیچۆ دیرا.

لوئیوہ لائو یانہی و کائی خوڈا حافیزیش کہرد ئہ و ریحانی و
گوئباخی و گئیلاوہ پھی سہولائوی.

* * *

دمای چند روئیوہ خہ بہرشا دا کائی ہہ کہ قالہی براش
جہ لڈہی دان و ہنہ و ئینا نہوہ شیانہ نہ کہوتہن، گرد لوی دہمشو
و چند روئیوہ نہوہ شیانہ نہ مہنو و شہوئیوہ ہہ کہ تہنیا کائی و
دامگہش لائوہ بیئی.

قالہ بہہر حال بی بہ ئیشارتی و بہ قسی کوت و لتی کائیش
یاونانہ ہہ کہ ہاگاش مہولہی بو و حہولئی بڈو زوو
ہہرمانہ کئیش پورنو.

ہہر ئا شہوہ سہر سہحہ کہش، قالہ وہفاتش کہرد و گئیلاوہ
یاگئی حہقہ و وئیش.

کہس و کارو دوورہ قہومی ئامی بہردشاوہ پھی دہگی و بہ
بینازی ئہ سپہردہ و خاکی کریا و گوئباخہ و ریحانیچ تاقی
کہوتئوہ.

دمای پہرسہ کہی ریحانی و گوئباخہ بہ ناچاری شری و شیتالو
یانہ کہیشا پیئتشاوہ و بہ پیکابہ کہو نالہی ماموزاو قالہی
بہردشاوہ و لوئیوہ پھی لائو قہومہ کا ریحانی پھی دلئی دہگی و
کہلارہ کا یانہ و لالو مرادی تاتہ و قالہینہ، خہیرومہنڈا چہمہ و

هه یوانیوه یانیشا پهی کهردیوه و سپاریشا به چاره نویسو ویشا.

رئحانی دمای ماویوه کوره و که ساسه کهوته یانه، پهی ئامای و لوای و سه ر ئاوو چئویچ یوی دهس نه گئرتی نه یاری هه نگامه بنیو.

گجار پاره خهیرومه نئی یارده یشا دینی و ئیحتیاجیشا پورنئینی. فره و قهوم و که سه کایچشا، ئانی هه که به وه زعه کئیشا ئاشنی بئینی، وهرو وئیشاره و اچئینی: خاسا ئانه خوڤا و ئا زارو لائی ژهنی پاسه که ساسه کهوته، ئهی ئا کناچه داماکئیشه خه تاش چئیشه بیه هه که گئروڤی دهسو ئاڤی بیه؟

هه یشور و مه ولوڤیچ عه سه که ریه که شا ته مامنا و ئامیوه، مه ولوڤ به ئه ژنه ویهی مه ردهی مامویش فره ته میاره.

گه ردهنش ئازاد کهرد و وهرو وئیشه ره واتش: خو من زانئینی ماموی داماکم گئرش وارده بی دهسو ئیمو، به لام ئانده وهرو رئحانی ته رسی ئه گه ر نیم ئانده وهرو خوڤای ته رسی، نه وئیش گئی دلئ ئا عه زابیو و نه ئیمه یچ دلئ ئا زه لاله تیه.

هه رچنډ بریار یچش دابی حه قش نه بونه و نیچ مه جلیس وه لئیم هه ر بونه و مه ردهی قاله یو داوا که ردهی زه ریفیچ ماویوه دما کهوت، هه تا خه ریک بی یه ری مانگئیش لوی سه ره ره، مه ولوڤ به ینو سه و لاوای و مه ریوانینه پئسه خو لی بی یانه ی بی هه رمان

ھەر ئي و لوي، جاريوھيچ چھنيو کائي لوي سھرداي يانھو زھريفيشا ڪھرد و بڙيو دھسھ و دياريجشا ئھسانا پھي زھريفي. ئانھ يوھم جاري مھولوڏ بلو يانھو ھھسورھيش و دھسگيرانھ کيش وينونھ و ئاڏيچھ مھولوڏي وينو.

ئا نيمھروھ يانھشا مھنيوھ، نھ مھولھ زاني دوي قسي وھشي ڪھرو چھنيو دھسگيرانھ کيش و نھ ئاڏيچھ وھرو ديڏيش ياري قسيش چھني ڪھرو.

دماي نان واردهي کائي زھريفيش چريھ لاو وئيش و مھولوڏيچش بھ ئيشارھ نزيڪ وستو.

ئھلقيوھ ئالتونھش دلي ڪيفھ ڪھيشھنھ بھر ئاورده و داش دھسو مھولوڏيو ڪھروش گلڪھو زھريفي، مھولوڏ ئيندھ تھريق بئوھ ئھجي شورھ ميڪولا لھري.

ھھر جور بي زھريفي دھسو وئيش وستش دلي دھسو مھولوڏي و ئاڏيچ دوي يھري جاري ئھلقھ ڪن نزيڪھ وزئوھ ئھو گلڪھو زھريفي و تاوھو لھزاي دھساشھنھ دھسشو گئيرھ، ھھتا عاقيبھت زھريفي وئيش ئھلقھ ڪيش ڪھردھ گلڪھو وئيش و ڪائيچ ڪوچيو خوا و چھپوڪيوھ يھواشھش ڪيشتھ سھرھو مھولوڏيرھ و ھھلھليوھش ڪيشت.

ديڏي زھريفي ھھ ڪھ ھودھي ئھوديمينھنھ خھريڪھو چايي نيائي سھري بي و تاتھو زھريفيچ ڪونجيوھ ھودھ ڪھينھ تازھ سلامو نميش دابيوھ، ھھردوي والييرھ و ديي وھزعه ڪيرھ و

مۆباره کباڤیشا وهنه کهردی، تاته و زهریفن چه مه راو مه ولوڤی
 بی هوربیزو بلو ده سش ماچ که رونه وه لیم خو مه ولوڤ ئا چئو
 نه زانی، په وچی مه تی کالیش خوریش ملشه ره و واتش: هورزه
 کوره، لوه ده سو مامویت ماچ که ره.

دیڤی زهریفیچ ئاما ده سش ئاورد ملو ههر دوپوه و یو ماچپوه ش
 کهردی و واتش: خوڤا مۆباره کش که رونه و ماین خهیری بو.
 روه ش کهرده کالی و واتش: پا خوڤا دیڤه کالی ئینه نه بو کناچی
 و ئیمان و تاریفیش دهو به قورعانیوه مانا و دلیت په نه شه نه،
 کناچیوه ئینڤه ئه مین و ئه مانه و بیڤهنگ و سهنگه نه نه
 مه ره جیو زارو لئی ئی زه مانه ینه، یا خوڤا مۆباره کشا بو و پیر و
 خهروی با ئیشه لالا.

ههر چا به یه نه مه ولوڤ دوئی جار یچ لوا په ی ده مه یه وئی و لاو
 هه یه شور یو شه وئی... دوئی شه وئی مه نیوه و یارده ی هه یه شور ی
 دی هه رمانه و با خداری و کشت و کیارینه.

ده مای ئا ماوه یه کالی روپوه مه وله ش کیاست په ی لاو
 هه یه شور ی په ی ده مه یه وئی و واتش: واچ ه ش په نه بیزه حمه ت
 بلو سه رپوه بڤو یانه و لالویش و واڤیوه بنیوره با بلمی سه رده مو
 هه رمانه کیماره، ئه گهر په یچت حالی نه کریا واچه ته له فونپوه م
 چه نی که رو با ویم یا ونوشه نه.

چونکه هه رمانه و ویش بی مه ولوڤ لوا پوخته و پاک هه یه شور ش
 یا ونانه و پپوه لوی په ی دزلی و یانه نه تاته و زهریفیشا دی، ئا

رڳوھ يھرھ شھ ممھ بئ، رڳڪئ ڪھوتئ سھرو رڳو جو ممھي
عھ سرھ ڪھش، بلانھ پھي داوا ڪھ رڊھي و مارھ برپھي زھريئ.
مھولوڏ فرھ ھز ڪھري ئا جاريچھ زھريئ وينووه وهليم نه وئش
پھرھش ڪئشتھو نه هھيشوريچ ويرو ئانھيشھ بئ جھوئوھش
پھي رھخسنو.

وهليم خاس بئ وهئئ ئانھي هوربيژا، هھسورهش وات:
ھھرھ ممھ نيھنه يانھنه، ئا مھولوڏ گيان هورزه لوه ئه وديم بزانه
چايئوھ... چئوئوھ حازر نيا باري وهرمئ؟

مھولوڏ فرڪھش ڪھرد و لوا هوڊھي ئه وديمين، مڏيو زھريئ
تھنيا وئش ئينا چاگھو خھريڪھنه چايي ڪھروره، ڪوچئو ديئ
يوترينيرھ و بزئوھشا ڪھرد و زھريئ شانھو مھولوڏئش گئرت و
ڪئشتش روه و وئش و به دھنگئوي نرم واتش: دا بو ئيديم
هھتيم ئه جق وھرايت وهرو.

مھولھ ئه وهئو پھرھ نه ڪئشي، خھمش بئ يو پارھبونه و تھقوش
پوره وهليم هھ ڪھ زاناش زھريئ خولڪھ ڪھرد و ڪئشتش
ئه وديم، بئ تھرس لوا وهرو و نزيڪ ڪھوتو، زھريئ دھسش
ئاورد توقئوھش چھني ڪھرد و چھمه رابئ مھولوڏئچ ماچئوھش
ڪھرو وهليم مھولوڏ هھم ئا چئوا نه زانئ و هھم فرھيچ تھرسئ،
پھوچي ناچار زھريئ پھلامارھو ئاڏئش داو ماچئوھش ڪھرد و
ڪولمو وئچش نياش دھمو مھولوڏئو و واتش: دھي ها هھتيم،
خوڏا پاڪت ڪھرووه.

به هه‌ر ته‌رسو له‌رزپوه بی مه‌ولوژییچ دوئی ماچی ئاژیش که‌ردی و چانه‌ینه بئینی قسئی که‌را، تاته‌و زه‌ریفی چ‌ریش: ئه‌ری رۆله چاییه که ده‌مش نه‌کئیشت؟

هه‌ردوی چله‌کپی‌ره و زه‌ریفی جواوش داوه و واتش: ئانا که‌رایش که‌روره تاته‌گیان، چاییه که‌ش که‌رده‌ره و مه‌ولوژ سینه چاییه که‌ش گئیرت ده‌سشۆ و لواوه‌روه و هۆده و دیوه‌خانه‌که‌ی، زه‌ریفی چ‌فناش گۆش‌ش‌ه‌ره و واتش: هۆشت بۆ هه‌تیم چاییه که‌ نه‌م‌جی، دما‌یی هه‌ر وئ‌چت پیا‌له‌که‌ بارۆ.

* * *

دما‌ی یه‌ری رۆا‌عه‌س‌رۆ رۆو جمعه‌ی هه‌یش‌ور و ئه‌ژاش ده‌گاو ده‌مه‌یه‌وئوه و مه‌ولوژ و یانه‌و کالی‌خاو خیزانۆ سه‌ولاواوه و وه‌نه‌وشی و حاجی ئاراسی مئ‌ردی‌چش و زارۆ‌لئ‌چشا مه‌ریوانۆ ئامی، گرد یۆشا گئیرت و به‌ده‌سه‌و دیاری‌پوه زه‌ریفۆ لوی یانه‌و تاته‌و زه‌ریفی و ده‌سش‌ا ماچ که‌رد، هه‌ر ئا رۆوه دما‌و نما‌و عه‌س‌ری مزگینه‌ته‌کلیفشا که‌رد ئه‌و مه‌للا‌که‌و دزئین و ئاما په‌یش ماره‌بری.

حاجی ئاراس مه‌سه‌ره‌فو زه‌ما‌ون‌ده‌کی و ئالتونه‌که‌ی‌چش په‌ی که‌ردی و کالی‌چ به‌زه‌ره‌که‌و مه‌ولوژی و وئ‌چش برپۆه‌ش وست سه‌ر و دوئی ده‌سی یاگی و کۆچپۆ کاسه‌و چه‌م‌چه‌ش په‌ی نی‌یۆ و چن‌د رۆپوه

دماته‌ری مه‌لوژ بی به ساحیبوژن و یانه‌ی و هه‌سوره‌ش نزیکو
یانه‌و ویشاوه، هۆده و هه‌یوانیوه‌ش کرئ گێرتئ په‌یشا.
چوون هه‌رمانکه‌رئوه به‌کار و بی فر و فی‌ل بی، زم و هامن
نه‌گنئ وه‌رۆ و فره‌و رۆوا هه‌رمانه‌ش بی، هه‌ر رۆویوه‌یچ
هه‌رمانه‌ش نه‌بی عه‌ره‌بانه‌که‌یش زنی‌ره و حمالی‌ش په‌نه‌که‌ری.
فره‌ش پۆوه نه‌شی خوژای کورئوه زه‌ریفله‌ش دی په‌نه و په‌ی
ویشا مرکبئ ملوژی‌وای فه‌قیرانه‌و ویشاره، چه‌نیو زه‌ریفئ ئینده
به‌ینشا وه‌ش بی، خه‌لک چا رۆئوه به‌خێل‌یشا په‌نه به‌رئینی.

پوختیوه ژیوا نامه و نویسی و به شپوه بهرهمه چاپ کریایه کاش

کھ نامیش: ئیبراهیم میکه علی
کھ ئەڤا بیه و ساله و: ۱۹۶۷ ی عیسیاین، ده گاو گوئی -
ناحیه و بیاری.

کھ خیزاندارا و چوار کناچی و چوار کوریش هه نی.
کھ بروانامه ی زانستی و به کالوریوسش هه ن جه زانسته
ئیسلامیه کانه و وه نکارو ماسته ریچ بیه ن جه کومه ل ناسینه.
کھ عومریوه ن سه رقانو ئەوه وانای و نویسته یین وارو ویری
ئیسلامینه، ئیسه یچ مژولو په یجوری و نویسته یین واری
ئهده بی و هزری ئاینینه.

گرنگ تهرین بهرهمه چاپ کریایه کیش

نویسته ی:

کھ شورای ئیسلامی و سه رنجیک له دیموکراتیه ت.
کھ نازادی سیاسی و بهرهم و ناکامه کانی.

ھ كۆمەلگەى كوردەوارى ئاورپىك لە رابوردوو رامانىك لە
ئىستە و داھاتوو.

ھ زەردەشت و زەردەشتىيەت.

ھ جەوھەرى ئايىن. كۆمەلپىك بەرھەم پىكەوھ.

ھ مژارپىك لەتەمەن.

ھ ھۆشيارپى ھەئبژاردن.

ھ لە ئاكارى باوھرداران.

ھ گوندى گوئپ ناساندن و سەرە داوئكى مژووپى.

ھ ئەلە پەشە ناوئىك لە مژووودا.

ھورگىلناى:

ھ نوئ كوردنەوھى بىرى ئىسلامى.

ھ جارنامەى ئىسلامى بۆ مافەكانى مرؤف.

ھ پوكاندنەوھى سەرچاوەكانى توندوتىژپى و تۆقاندن.

ھ بەرەو بنەماگەلپكى تازە و ھاوچەرخ بۆ فىقھى ئىسلامى –

دووئ بەرگى.

ھ ئايىن و دەوئەت جپبەجپكردى شەرىعەت.

ھ ئىيران و ئىخوانولمسلمين خالەكانى ھاوھەئوئىستى و

ھۆكارەكانى جياوازپى.

فهرههنگو واته کا

...ئ

ئهنگۆره: جوړیوه قوماشی ژه نانه بیهن
ئاردهینه کو: چنیهیو حاسلاتی
ئهینه لههق: گئیلائی شو نه و مافی ره
ئاهو نزوله: لالیایو به کزولی
ئاژاولی: کیشه و گرفت
ئهسکه ناز: زهرو ئیرانین
ئهشقه مه: دلی له مو ئاژه لی
ئی سه ره سه ره و ویت نیا: خراب نیشته نی مل و ملت نیان
ئاوه و گو شاش دا: خاس یاوناشه نه

...ب

بایس: هوکار
به هر فه لاکه تیوه بی: به هر زه حمه تیوه بی
بایجانه سوللی: ته ماتنی
به سونه: پیچونه
بی هه ڈهر: بی خه بهر
به ڈه نشا گئیریاره: لاشاوه قورس بی - میزاجشا تیک شی

...پ

په پو وانئ: چوَل بی
پوسو سه ره هیت مده وه ملو چه ماته ره: هه ره شینه
پوه مده وه: وه لا بو وه
پلمیزیاهه: سله ماهه

په تپه تی: خراب په نه کهردهی
پیشه شوړه میکوئی لهرزی: فره ته رسیش نیشتی بی وهر
پهیش لیوین: ده سدی پهیش
پلټوکت دی وهنه ته قیوه: فره توره بی
په ره نه کیشی: نه په رمی ویشهره
پهیش پورنه: پهیش که ره – په ی ههرمانی به کار می
پهیتا پهیتا: شونه و یویره
پا دزی: بی چرکه
پورنا: وست را
ت...

ته قا روه شه ره: خراب تورهش بی وهنه و ئاماوه روهش
ته شک: شیواز
تیوه سمه ری: لباریوه سمه ری
تیکه گلنای: تیکه واردهی به تامو
تیر مرداوه: ویش قیت که ردو
تننا و تلور: هورویلیای
تاوه و حه یاو ویشهنه: وهر و حه یاو ویش
تولانی: دریز
توئی نمه کن بهینو وئما بو: قه سه م دای که سیوه ن
ته موو: لاپال
تاسیتا مه ریو: تیری بیدی جه دیدارو یوترینی
تاخایتی: ته نانه ت

ج...

جلفه: ره فتار خراپه و سوکه

...ج

جاده و تارانى: جورپوه قوماشى ژه نانه بيهن
چيمه ن: جورپوه قوماشى ژه نانه بيهن
چلوسک هورخيزن: ئاوير گهرمکه ر – ئازاوله هورخيزن
چوتاش: دار تاش
چوڅار: ئا که سه هه که ئاژهل مسانق و وره شو
چه که چه ک: په ی پاپوشى زلی به کار می
چنگه کرئ: هه وئداى

...ح

حيلکيايو: خواى فره و سه رو يو
حه نډاو وئيشانه: رټکو وئيشانه
حه ولئ: هه وئئ
حه نډاو تونه: وه رانوه رو تووه – له ئاست توډا

...خ

خڅئ: خوه – خو و خده
خنه ش می: وئيش خجلنق
خوقى: ته رسی
خومو پوره ئايشئ: شئويای پئوه ره
خجلیه: خه ریک به
خورپياره – خورپه: چله کيايره ی دلی

...د

دهیری: فره توره بیهی
دهر بار: بوار
دانډ داره ته قه: سنورت به زنان

دڏانی گیره ویتیره: ئارام گیره
دامنه: چاکو پوښاکی ژهانهی
دلّه کوتی: دلّه راوکی
دهسه دامان: ته کلیف که ردهی ئه و که سیوه
دهماخش هوردایی: دهمامکش بهسته بی
دهره نالهش ئی: دهره که فره ئاما بی
دوله و نانی: تهشتو نانی
دوخت: شیوه و شیواز

...

ریشو مام جه لالی: جورپوه قوماشی ژهانه بیهن
رومه ل خهزا: رپوه په ر ئاژاوه
رهوال: رهوت

...

زوه و چه می: تانی سهر و چه می - لکه ی گۆشتنینه
زیاره تلان: قه برسان
زه والش تره کو: توقو - تهرسیپوه فری

...

ژیله: سکه ل وهختیوه هه که مروره و تینیش که مه بووه

...

سه فیخ: په ی پیای سوکی به کار می
سهره که وی: په ی ژهنی به کار می
سه لیتی: ژهنی ناله باره
سماقیش ریژنو: فه لاقهش که رو
سهره منه به سهرش: قستی فریش چه نی مه که ره

سیتئ: وائئ میردی

سنعہ: عہمر - تہ مہن

سہرہش نہ بی پؤ: ئامادہ بی

سہ لئ: کہ سی بی ہامسہر

سہرو واڈہی: سہرو مہوعدی

ساتور کہردہی: تیر کہردہی و مہرزناہی و وستہی سہرو ری

ستم کہردہی: پا گیر تہ پیرہی

سین کہردہی: پہی و لآخی بہ کار می و ہختیوہ را مہ گیرؤ

ساکیہ میئرہ: نیش میئرہ

سایئ خوڈایؤ: پہناو رہحمو خوڈایؤ

سہر سہحب: ئہوہ لو رؤی

ش... ش

شریخہ: دہنگ و تہ قایؤ

شیت و لیوہ: سہروہنہ شیویا و پہرئشان

ع... ع

عاسمان بہرز و زہمین سہخت: پہی نا ہومئڈ بیہی بہ کار می

عہینو تاسی و عہینو حمامی: ہہمان چئو

ف... ف

فلقہ دہمیہ: مشتہ کولہ و دلئ دہمی

فہرحانہ: وہ شحالی

ق... ق

قہسہم زہرہپنای: قہسہم واردہی بہ تاسہ و حرسؤ

قانگ: تیر دوکہل کہردہی

قنہش داوہ: سہرو چوکاوہ نیشترہ

قوشقی: دهسدای ئاگی و ژیری
قه پرخه: نهرمه و لاو که له که ی
قه رهت: خراپنای و سه قهت که رده ی
ک...

کلفهت: خیزان – خانه واده

کرژ: خیرا

کرۆل: به ژبه خت

کاسه: جامله

که رۆش پا رۆیه هه که قه رهش چه نه کوشیا: رۆیه خراپ
کونه و کوننه لان: یاگی سهرد نگادارای ئاوه و وارده ی
کلوزیا یۆ: لالیایۆ به کزۆلی

که کییوه نه بی میمانه ش: ویش تیک نه ڈئی و په له نه که ری
که وته ی تننه و به را: سه روه نه شیویای و یانه تیک شییه ی

که چپی نی رات: نو قسانی نی رات

کوئیشۆ وه زاره: نه جاتش بو ده سشاهه

کوکه: جهنگ و ده مه قاله

گ...

گۆبه نڠه: قه ره بالغی به کیشۆ

گلمنای: خلیونایۆ – ئاورده ی و به رده ی

گلیر: جه م و جوړ

گوشیش مائی وستییینی: عال گوشش گیرته بی

گوو وه ره و کوگه یینی: پرسیاره نه یانی به تو چیش

ل...

لاکوت شانای: جوئنا ی به شیوه جهسته ی به قینیۆ

لايڏه: غهريبه
ليل و بوم: وهلي ور ٿاماي روشنابي
ليسه: واردپوهن وهختو دوشته ي ٿاڙه لينه مڌريو ٿاڙه لي
ليوياي: كرياي
لهم له وهرناي: موشه كه رده ي و چليسي كه رده ي
له وجه ري: قسي بي ماني
لاو ٿاڙيره تاشي: په شتگيري ٿاڙي كه ري
ليره سهخت: روو قاييم و بي عار
لاشا واست: لاشا دا
لوقه لوق: جورپوهن جه لوي راره ي
له وره له ور: جورپوهن جه لوي راره ي
له له: سه رپه رشتيار
لنگي كيشاره: مه ناوه

...م

ملش نيا: بي ته رس ٿاما وهرو
مه ليويو: دهس مه ڏو
مڌا راته كس: په شتگيري پيش كه را
مه لول: په ريشان
موخش مشناسو: عال شاره زاو ته بيعه تيشه نا
موشه موش: په ي كه سيوه چه مئيش كڙيا
مشتهش گيرتينه وهنهش: ته ماڌارشا
مه نيبيره: چه مه را بي به سه رساميو
مه خمه سه: كهس نه په رديوش سهرو كه سيو
ماحولاني: خوليا

ن...ن

نیشته پاڅیۆ: لکاش پۆ
نه ژئیویا: یاگی وئشه نه نه جما
نه لینه چئرو لۆسی چانی: نه لینه چئرو باری چانهی
نه ساچی: قه ناعهت نه کهرئ

ه...ه

هه وئیل: ده ور و وهر
هۆره بییه: ورشیه به بی ئاگی
هاکو: کورانه
هه تیری: بهر کهردهی که سیوه به سوکو تروپی
هه نگش قرو له نه دیه نو: چئو یوه عالش به ئاسانی وئسته نو
هئقم: مه حکه م
هه یته هه یته: زوو زوو
هۆن هۆن هه رسی مجئره: شونه و یویره هه رسی مجئره
هه نیچتهر: زیاته ریچ

و...و

ویته: ده نگیوی نه رمو نیان
وئش واردۆ: وئش گئرت
ورهش بیه پوره: دیکه تش دا
وهیشومه: نیشانی شه ری
وهرد و په رنه ناو: تاوتوی... زیاته ر په ی گیواو کوای به کار می
وسته ی سه رو واڅی: ته ماڅار کهردهی
وهر ما ئوسنین: وهرمی وهر نه څان - خه والۆ
وهروئیک: هه رمانکه ری مه حره م
ورک: ستم کهردهی

واش واردۆ: گئیلاره – لاش کهردۆ
وهیشومه: گئچه ئه – به لا
وئش گئرت گهزو نیمتۆه هه لاوه: وئش قورس نیشانه دا
وهش سیای: وهش گه ره ک بیهی
وهنڊه نی: پردی هه که به له قه مئوی بسیۆنه و هه میسه له رزای له رزۆ
وه رزنای: ئارده پیره ی
وهرد و په رنه او: تاوتوی که رده ی
ورئ ملشه ره: تورئش بی وه نه
والیاره: چله کیاره
ولکئیش گناره: گورچیلئیش پرچیا – دوعای خراپه نه
یه هه ر پرچیا: دوعتۆه خراپه نه ئه و زارۆ له ییش که را
یه هه ر: جگه ر
یابوو: ئه سپ
یاوان بینیش: تواناش نه مه نئینه
یا نه وه ی: ساحیب یا نه
یه ره ژنه: ئانیشک
لۆسه: هه رمانتۆه هه ره وه زیه نه

